

Meldpunt Seksueel Misbruik R.-K. Kerk in Nederland

Verslag van
werkzaamheden
2011-2018

Meldpunt

Platform Hulpverlening

Klachtencommissie

Compensatiecommissie

Inhoud

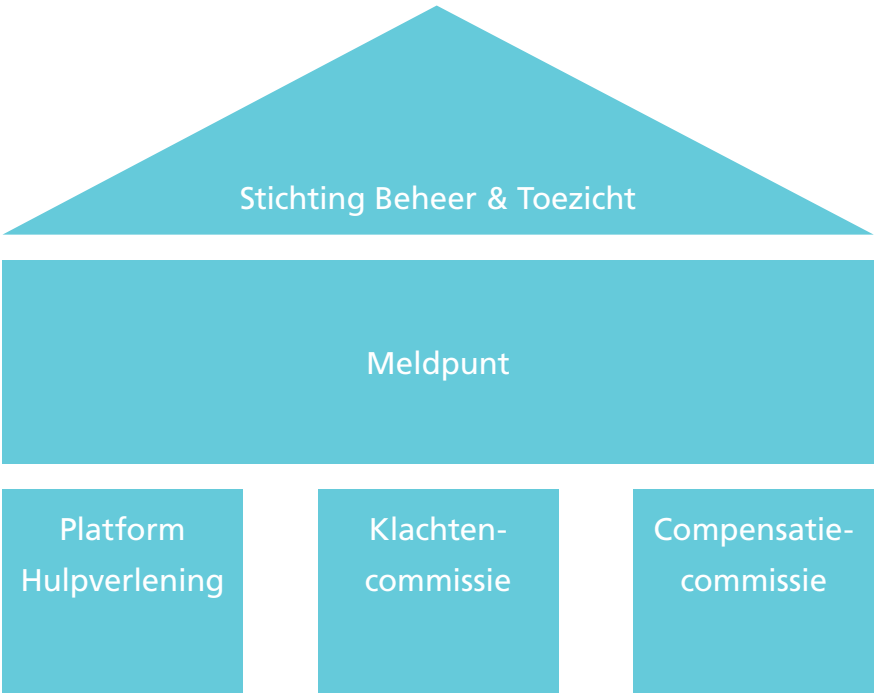
Lijst afkortingen	4
Organogram	5
Tijdlijn	6
Samenvatting	9
Voorwoord	13
1 Van Hulp & Recht naar Meldpunt	17
2 Bestuurlijke verantwoording	21
3 Meldpunt Seksueel Misbruik RKK	41
4 Platform Hulpverlening	49
5 De Klachtencommissie	61
6 Compensatiecommissie	75
7 Financiën	87
8 Verhalen uit de praktijk	91
Bijlagen	119

Dit is een uitgave van de stichting Beheer & Toezicht inzake seksueel misbruik
in de R.-K. Kerk in Nederland
Eindredactie: Liesbeth Sanders en Ben Spekman, Meldpunt Misbruik RKK
Layout: Désirée Meulenkamp, Libertas Pascal
Druk: Libertas Pascal, Utrecht
www.meldpuntmisbruikrkk@nl

Afkortingen en begrippen

BC	Bisschoppenconferentie
B&T	De door de Commissie Bandell ingestelde stichting Beheer en Toezicht i.z. seksueel misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland
Contactgroep	Een speciale commissie die namens BC en KNR in bepaalde gevallen het contact vanuit de Kerk met individuele slachtoffers en slachtoffergroepen onderhoudt
JA('s)	Juridisch adviseur(s)
KLOKK	Koepel Landelijk Overleg Kerkelijk Kindermisbruik
het KG / de KG	het kerkelijk gezag /de kerkelijke gezagsdrager
KNR	Konferentie Nederlandse Religieuzen
MCU	Mea Culpa United (lotgenotenkoepel)
VPKK	VrouwenPlatform Kerkelijk Kindermisbruik (slachtofferkoepel)
Meldpunt	Meldpunt Seksueel Misbruik RKK

Organogram

Tijdlijn

6

1995	Oprichting van de kerkelijke instelling Hulp & Recht voor slachtoffers van seksueel misbruik binnen de Rooms-katholieke kerk in Nederland.
2010	Naar aanleiding van publicaties in NRC Handelsblad en de Wereldomroep op 26 februari ontstaat een stroom klachten van slachtoffers van seksueel misbruik binnen de katholieke kerk in Nederland. Het betreft vrijwel allemaal zaken die voor het strafrecht en het civiele recht zijn verjaard.
2010	Op 9 maart besluiten de Bisschoppenconferentie en de Konferentie Nederlandse Religieuzen KNR tot een onafhankelijk onderzoek door een commissie onder leiding van oud-minister en Kamervoorzitter Wim Deetman.
2010	De Commissie Deetman komt op 9 december met een tussentijdse rapportage waarin met name reorganisatie van Hulp & Recht wordt bepleit. De Bisschoppenconferentie en de KNR besluiten een commissie met de uitvoering te belasten onder leiding van de heer Ronald Bandell, oud-burgemeester van Dordrecht.
2011	Op 24 juni adviseert de Commissie Bandell tot oprichting van een onafhankelijk Meldpunt seksueel misbruik van minderjarigen in de Rooms-katholieke kerk, met een Platform Hulpverlening, een Klachtencommissie en een Compensatiecommissie. De onafhankelijke Stichting Beheer & Toezicht inzake Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk houdt toezicht. Het bestuur staat onder leiding van mevrouw Karla Peijs, commissaris van de koningin in Zeeland (tot 1 juli 2014); secretaris wordt mr. Rob van de Beeten (vanaf 1 juli 2014 voorzitter) en penningmeester de heer Ton Peek. (Vanaf 15 januari 2015 treedt de heer Jan Brenninkmeijer op als secretaris.)
2011	De Commissie Lindenbergh publiceert 20 juni de compensatieregeling opgesteld in opdracht van de Bisschoppenconferentie en de KNR.
2011	Op 16 december presenteert de Commissie Deetman het rapport Seksueel Misbruik van Minderjarigen in de Rooms-katholieke Kerk.
2012	Op 28 september publiceert de voormalige Commissie Deetman een eerste monitor-rapportage, die 28 maart 2013 met de vaste Kamercommissie voor Veiligheid en Justitie wordt besproken.
2013	Op 28 maart vindt een hoorzitting plaats in de Tweede Kamer van de Vaste commissie Veiligheid en Justitie n.a.v. de eerste monitorrapportage van de heer Deetman d.d. 28 september 2012. Vertegenwoordigers van de kerk en slachtoffergroepen komen tegenover elkaar te staan. N.a.v. die bijeenkomst worden afspraken gemaakt voor regelmatig overleg. De Tweede Kamer besluit nauwgezet de voortgang van zaken te controleren (motie van het Kamerlid Van der Steur).

2013	De Commissie HeG, Hulp, erkenning en genoegdoening voor geweld tegen minderjarigen in de Rooms-katholieke kerk, wordt belast met de erkenning en genoegdoening voor slachtoffers van enkel geweld. Dit vloeit voort uit het vervolgonderzoek van de Commissie Deetman naar geweld tegen meisjes van 11 maart 2013.
2013	Op 7 juli bezoeken Kamerleden van de Vaste commissie voor Veiligheid en Justitie het Meldpunt, onder hen de latere minister van Justitie Van der Steur. Enkele Kamerleden zullen in de periode daarna een zitting bijwonen van de Klachtencommissie met toestemming van slachtoffers.
2013	De voorzitters van de Bisschoppenconferentie, de KNR en KLOKK, kardinaal Eijk, broeder Van Dam en de heer Klabbers, bieden op 5 november minister Opstelten van Veiligheid en Justitie een rapport aan over de stand van zaken rond de aanpak van seksueel misbruik in de katholieke kerk. Deze zogenaamde 0-meting is opgesteld door dr. René Westra.
2013	Eind dat jaar besluiten de Bisschoppenconferentie en de KNR vanwege het teruglopen van het aantal klachten de mogelijkheid voor het indienen van klachten te sluiten op 1 juli 2014.
2014	De slachtofferorganisatie VPKK, Vrouwen Platform Kerkelijk Kindermisbruik, spant een rechtszaak aan tegen het sluiten van de mogelijkheid tot indiening van klachten per 1 juli 2014. De rechter oordeelt op 12 oktober dat de sluiting moet worden verlegd naar 1 mei 2015.
2015	De Bisschoppenconferentie en de KNR richten per 1 mei een Meldpunt Grensoverschrijdend Gedrag op. Bij nieuwe gevallen van misbruik van minderjarigen wordt onverminderd aangifte gedaan. Het Meldpunt is bedoeld voor grensoverschrijdend gedrag buiten het strafrecht.
2015	Op 12 oktober stellen Bisschoppenconferentie en KNR een regeling vast inzake een slotactie. Het betreft slachtoffers van wie de klacht aanvankelijk ongegrond was verklaard, maar van wie de klacht authentiek werd geacht.
2016	Op 26 juni verschijnt de slotmonitor van de heer Deetman over 5 jaar activiteiten ten behoeve van slachtoffers van seksueel misbruik. Op 30 juni vindt een eerste bespreking plaats met de Kamercommissie voor Veiligheid en Justitie, die wordt afgerond op 14 december. Een van de onderwerpen van gesprek was de archivering. Minister van der Steur zegt toe met de betreffende partijen een sluitende oplossing te zoeken.
2017	De R.-K. Kerk maakt een afspraak met de overheid dat zij nagekomen meldingen serieus zal behandelen en dat hulpverlening aangeboden blijft worden.
2017	Najaar verschijnt een Kaderregeling voor de archivering van de archieven inzake de slachtoffers van seksueel misbruik in de katholieke kerk.
2018	Januari sluit het Meldpunt Seksueel Misbruik RKK. Het Platform Hulpverlening blijft slachtoffers terzijde staan als onderdeel van het Meldpunt Grensoverschrijdend Gedrag.

7

Samenvatting

Samenvatting

Slachtoffers seksueel misbruik katholieke kerk kregen erkenning

Slachtoffers van seksueel misbruik in de katholieke kerk in ons land hebben goeddeels erkenning en genoegdoening gekregen. Dat constateert het bestuur van de Stichting Beheer & Toezicht inzake seksueel misbruik in de R.-K. Kerk in een verantwoording over de periode 2011 tot 2018. Het betreft de werkzaamheden van het Meldpunt Seksueel Misbruik RKK, het Platform Hulpverlening, de Klachtencommissie en Compensatiecommissie.

‘Hebben wij aan de verwachtingen van de slachtoffers voldaan?’ Het antwoord op die vraag is volgens het bestuur aan de slachtoffers. ‘Niettemin durven we de slotvraag te beantwoorden met: grosso modo ja. Dat baseren we op de reacties van slachtoffers, met name na de zitting bij de Klachtencommissie, uit de terugkoppeling via lotgenotengroepen en de waarneming van Tweede Kamerleden die klachtzittingen hebben bijgewoond.’

Het bestuur vindt dit antwoord op de slotvraag op zichzelf een eerbetoon aan de medewerkers van het Meldpunt. Enkelen van hen geven in het eindverslag een bewogen getuigenis van hun ervaringen. Zo schrijft griffier Sophie Roos- Bollen in het eindverslag van de Klachtencommissie: ‘Het was niet altijd even gemakkelijk om zoveel verdriet en ellende zo zakelijk op papier te zetten, maar als Klachtencommissie was het onze taak om een goede inhoudelijke beslissing te nemen. Een zwaar emotioneel beladen zaak moest voor alle partijen op een juiste manier goed afgehandeld worden.’ En een van de voorzitters van de zittingen, mr. Lieke de Rijke-Maas, zegt: ‘Niet alleen ik had

in het begin moeite de aard en omvang van het misbruik tot me te laten doordringen. Ook de vertegenwoordigers van de katholieke kerk hadden daar moeite mee, ook al was wel duidelijk dat de uitspraak ‘Wir haben es nicht gewusst’ niet waar kon zijn. Ik wil wel aannemen, dat de omvang van het misbruik en de enorme impact die het misbruik op slachtoffers heeft gehad, niet voor iedereen direct duidelijk was. Maar er waren echt wel overplaatsingen geweest wegens z.g. ‘ergerlijk gedrag’ en er waren ook strafrechtelijke veroordelingen bekend.’

Aan de medewerkers komt volgens het bestuur de verdienste toe ‘de slachtoffers de weg te hebben geboden naar de erkenning, genoegdoening en hulp waar zij zo naar verlangden’. Dat de weg daar naartoe soms moeizaam was, wordt in het eindverslag uitvoerig geschetst. Er was, zeker in het begin, onvoldoende ervaring op dit specifieke terrein.

Commissie Deetman

Begin 2010 kwam er een stroom meldingen van misbruik binnen de kerk na publiciteit via NRC Handelsblad en de Wereldomroep. De kerkelijke stichting Hulp & Recht was daar niet op berekend en moest improviseren om slachtoffers te helpen. De Bisschoppenconferentie en de KNR, Konferentie Nederlandse Religieuzen, lieten de Commissie Deetman een onderzoek uitvoeren. Tussentijds rapporteerde die eind 2010 om een grondige reorganisatie door te

voeren. Hulp & Recht werd omgevormd tot een onafhankelijke professionele organisatie voor hulpverlening, klachtenbehandeling en compensatie. Juli 2011 ging die van start als Meldpunt Seksueel Misbruik RKK. Per 1 januari 2018 sluit het Meldpunt definitief. De hulpverlening gaat door, aangehaakt bij het Meldpunt Grensoverschrijdend Gedrag van de R.-K. Kerk.

Houding kerk positief

Over de medewerking van de kerk door de jaren heen oordeelt het bestuur over het geheel genomen positief. 'Het optreden van menig kerkelijk gezagsdrager kan als uitermate lovenswaardig worden aangemerkt.' Al moest er af en toe op gewezen worden dat het om de slachtoffers ging en dat jegens hen flexibiliteit noodzakelijk was. Dat inzicht heeft er steeds toe geleid dat het Meldpunt de gevraagde kerkelijke medewerking kreeg. 'Per saldo kunnen we als bestuur concluderen, dat alle slachtoffers conform de adviezen van de Klachtencommissie en de Compensatiecommissie erkenning en genoegdoening hebben gekregen.'

3712 meldingen

Vanaf voorjaar 2010, toen de stroom meldingen begon, tot eind juni hebben zich in totaal 3712 slachtoffers gemeld. 2060 van hen dienden een klacht in.

1650 lieten het om allerlei redenen bij een melding, ondanks uitnodigingen die om te zetten in een klacht. Men vond soms een melding alleen al voldoende of zag er tegenop een klaagschrift in te dienen. Daarnaast zijn er 2062 klachten ingediend door 1599 slachtoffers. Sommige klachten zijn om administratieve redenen gesplitst in twee of meerdere klachten.

Andere klachten zijn niet behandeld bijvoorbeeld vanwege niet ontvankelijkheid of overlijden van een klager, wanneer de nabestaanden de procedure wilden stoppen. Ook werden bijvoorbeeld 251 klachten ingetrokken en in 334 zaken is een schikking getroffen. Van 6

personen heeft het Meldpunt na toewijzing van een juridisch adviseur niets meer vernomen. Zij hebben ook geen contact opgenomen met hun juridisch adviseur. Deze klachten zijn overigens niet als ingetrokken beschouwd.

In de cijfers is opgenomen wat het effect was van de opschuiving van de aanvankelijke sluitingsdatum op last van de rechter, van 1 juli 2014 naar 1 mei 2015: bijna 300 slachtoffers hebben toen nog een klacht ingediend of hebben hun eerdere melding alsnog omgezet in een klacht. Meldingen die niet meer bij de Klachtencommissie in behandeling konden worden genomen na 1 mei 2015, zijn doorgeleid naar het betreffende kerkelijk gezag. Het gaat om 72 mensen (per eind november 2017).

1002 klachten gegrond

Uiteindelijk heeft de Klachtencommissie 1471 klachten afgerond, na een zitting, meestal in aanwezigheid van het slachtoffer. 113 Zaken bleken niet ontvankelijk, in 20 zaken was de commissie niet bevoegd en 18 werden geschikt, tijdens of kort na de zitting. 1002 Klachten zijn geheel of gedeeltelijk gegrond verklaard. In 318 zaken was de uitspraak niet gegrond, veelal door gebrek aan steunbewijs. Voor deze slachtoffers heeft de R.-K. Kerk in 2016 een slotactie opgezet om hen alsnog erkenning en genoegdoening te bieden.

Compensatie

Slachtoffers konden bij gegrond verklaring van hun klacht door de Klachtencommissie een compensatie aanvragen. Er waren 5 categorieën van compensatie al naar gelang de ernst van het misbruik, zie daarover uitvoerig in hoofdstuk 6, Compensatiecommissie.

Eind november 2017 hadden 860 slachtoffers een aanvraag voor financiële compensatie ingediend. Sommige aanvragen zijn om administratieve redenen gesplitst in twee of meerdere aanvragen; in totaal waren er 953 aanvragen.

Op 1 december 2017 is een totaalbedrag van € 27.709.888,00 aan financiële compensatie uitgekeerd. Het gemiddelde bedrag dat per aanvrager is toegekend is € 32.221,00.

In categorie 1 kregen 29 slachtoffers een compensatie, 121 in categorie 2, 313 in 3, 97 in 4 en 381 in categorie 5. Die laatste categorie kent een maximum van 100.000 euro. 65 aanvragers hebben dat bedrag ontvangen.

Dit eindverslag bevat in Bijlage 2 summier alle toegekende compensatie-uitspraken, geanonimiseerd. Op de website van het Meldpunt, www.meldpuntmisbruikrkk.nl, is meer informatie over de uitspraken te vinden, eveneens geanonimiseerd.

Mediation

Een alternatief voor de klachtenprocedure is mediation geweest. De kerk koos daarvoor pas in een vrij laat stadium waardoor naar taxatie van het bestuur veel minder zaken via mediation zijn afgedaan dan mogelijk zou zijn geweest.

In totaal kwamen er via het Meldpunt 37 aanmeldingen binnen bij Perspectief Herstelbemiddeling, voorheen Slachtoffer in Beeld, dat de bemiddelingen uitvoerde. In bijna alle zaken kwam het tot een daadwerkelijke bemiddeling waarover de betrokken partijen na afloop over het algemeen positief waren. Een financiële compensatie maakte soms wel en soms geen deel uit van het mediationtraject.

Archief

Over het archief van het Meldpunt is in overleg met de kerk een regeling getroffen waarbij archieven openstaan voor wetenschappelijk onderzoek. Alle relevante archiefstukken, behoudens die onder het canonieke recht vallen, worden in bewaring overgedragen aan een nog aan te wijzen archiefinstelling. Er komt een archiefstichting voor het beheer. De kerk is in het bestuur vertegenwoordigd, maar heeft geen meerderheid. Aanvragen voor onderzoek

worden behandeld door een onafhankelijke wetenschappelijke commissie. Afwijzingen moeten worden gemotiveerd en gepubliceerd.

Het hele eindverslag is te vinden op www.meldpuntmisbruikrkk.nl

Voorwoord

12

Voorwoord

In dit eindverslag blikken we terug op een veel bewogen periode, beginnend in het vroege voorjaar van 2010 en eindigend in de winter van 2017.

Veel bewogen door de schokkende ervaringen van slachtoffers van seksueel misbruik in de Rooms-katholieke kerk. Veel bewogen ook, omdat naar buiten treden met die ervaringen bij de meeste slachtoffers emoties los maakte die ook hun uitwerking hadden op relaties in gezins- en familieverband en in hun sociale omgeving. Wat vaak lang was weggestopt, baande zich een weg naar boven en naar buiten. Dat was voor veel slachtoffers op zichzelf een bewegende ervaring.

Buiten hun kring werd dit alles gevoeld als een schokgolf: in de samenleving in den brede, in de rooms-katholieke kerk, in de politiek, in de media en in de hulpverlening. Zeker de kerk reageerde onthand; soms onhandig, soms regelrecht fout. Een belangrijke en vruchtbare beslissing was vervolgens de benoeming van de Commissie Deetman. Deze commissie gaf niet alleen vorm en inhoud aan een grondig wetenschappelijk onderzoek naar het misbruik. De commissie bood ook een luisterend oor, zowel voor individuele slachtoffers als voor lotgenotengroepen. De rapportage van de commissie was een eerste belangrijke erkenning voor de slachtoffers van hun ervaringen en van de vaak verreikende gevolgen die het seksueel misbruik in hun leven had gehad.

De adviezen van de Commissie Deetman waren vervolgens het fundament waarop onze stichting en met name het Meldpunt werden opgetrokken.

Dat Meldpunt was in menig opzicht het kloppend hart. Daar namen de medewerksters en medewerkers de meldingen aan van slachtoffers, boden op hun beurt een luisterend oor aan de vele melder, legden contacten met lotgenotengroepen, vertrouwenspersonen, hulpverleners en juridisch adviseurs. Op het Meldpunt werden ook de klachten in behandeling genomen, de zittingen van de Klachtencommissie gehouden, de slachtoffers geïnformeerd over de voortgang, werden de toekenningen van financiële compensatie voorbereid en - zeker niet in de laatste plaats - werd hulpverlening geboden en georganiseerd.

Emotioneel sterk geraakt

Dit voorwoord is de juiste plaats om te memoreren, dat de medewerksters en medewerkers van het Meldpunt - zeker in de beginjaren 2010 en 2011, maar ook later - persoonlijk emotioneel sterk geraakt werden door hun contacten met slachtoffers. Veel van de woede en het verdriet, van de zorgen en soms wanhoop kwam binnen bij de mensen die voor ons werkten op het Meldpunt. Dat geldt zowel het Meldpunt dat al in werking was vóór de adviezen van de Commissie Deetman werden uitgevoerd, de kerkelijke instelling, als het

13

Meldpunt dat sinds september 2011 onder onze verantwoordelijkheid functioneerde. Al die medewerkers en medewerkers verdienen waardering en respect voor de wijze waarop zij hun taken onder soms nauwelijks houdbare omstandigheden hebben verricht.

Op iets meer afstand geldt dat ook voor de leden van de Klachtencommissie. Zij lazen eerst de klaagschriften van slachtoffers met soms ten hemel schreiende ervaringen en ontmoetten vervolgens dezelfde emoties als de mensen op het Meldpunt. Dat gebeurde in de zittingen, beladen door de ontmoeting met kerkelijke vertegenwoordigers, die door slachtoffers vaak als confrontatie werd ervaren; nog sterker als een levende aangeklaagde ter zitting verscheen. Zelfs commissieleden met een achtergrond als strafrechter ging dit niet in de koude kleren zitten.

Dat laatste gold ook menig vertegenwoordiger van de kerk. Bij velen leidde de confrontatie met het leed van de slachtoffers tot een houding die tegemoetkomend was, anderen reageerden nogal eens afhoudend door onbegrip, niet willen geloven, onvermogen. Voor hen werden de zittingen bij de Klachtencommissie en later de ontmoetingen in mediation tot een soms harde leerschool.

Al deze menselijke aspecten zult u als lezer terugvinden in dit eindverslag. Dat gaat uiteraard ook in op allerlei zakelijke thema's en verhoudingen die speelden tijdens de beschreven periode. Bestuur, Klachtencommissie, Compensatiecommissie, Platform Hulpverlening en het Meldpunt als organisatie leggen tevens verantwoording af van hun beleid, van de genomen beslissingen, van de resultaten. We kijken daarbij ook terug op de samenwerking met in de eerste plaats de slachtofferorganisaties, de kerk in haar verscheidene geledingen en externe organisaties die als partner optraden. Daarbij zullen ook de spanningen en soms conflicten die zich onvermijdelijk bij zo'n beladen zaak voordeden, aandacht krijgen.

Uiteraard is dit eindverslag onze zienswijze en die van de overige auteurs. Andere betrokkenen zullen vermoedelijk over bepaalde onderwerpen met de schrijvers van mening verschillen of er minstens een extra licht op werpen. Die zienswijzen en meningen lenen zich dan ook of juist voor wetenschappelijk onderzoek. Niet alleen naar het seksueel misbruik zelf, maar ook naar andere aspecten van het werk dat de afgelopen ruim zes jaar is verricht. Het seksueel misbruik zelf, omdat door de Commissie Deetman wel zo ongeveer alles in beeld is gekomen, maar door de onderzoeken in de klachtprocedure het hele terrein nog nauwkeuriger in kaart is gebracht. Bij andere aspecten van het werk valt te denken aan niet alledaagse politieke en bestuurlijke processen, en de evenmin alledaagse juridische kanten van ons werk.

Aan inzicht gewonnen

Het bestuur heeft zich ervoor ingespannen om dergelijk wetenschappelijk onderzoek te faciliteren door toegang tot onze archieven voor gedegen onderzoek mogelijk te maken onder waarborgen voor de privacy van direct betrokkenen. Er is veel ervaring opgedaan, veel informatie verzameld en aan inzicht gewonnen. Daarmee kan preventie worden versterkt. Ook kan de samenleving haar voordeel er mee doen wanneer het gaat om andere vormen van seksueel misbruik, een kwaad dat nog lang niet uit onze wereld is gebannen.

De slotvraag in dit voorwoord is of wij hebben beantwoord aan de verwachtingen en behoeften van de slachtoffers. Voor hen is immers het Meldpunt opengesteld en zijn wij al die tijd werkzaam geweest.

Het antwoord is uiteraard in de eerste plaats aan hen. Wij weten echter, dat juist voor veel slachtoffers de melding, de klachtprocedure en - lang niet altijd overigens - de afronding van het proces met de compensatie een fase was die zij hebben afgesloten. Velen hebben gelukkig hun leven weer kunnen oppakken. Anderen zijn

minder gelukkig, maar willen juist daarom niet meer herinnerd worden aan het misbruik, noch aan het moment waarop de herinnering zich in recente jaren weer zo aan hen opdrong.

Niettemin durven we de slotvraag te beantwoorden met: grosso modo ja. Dat baseren we op de reacties van slachtoffers, met name na de zitting bij de Klachtencommissie; uit de terugkoppeling via lotgenotengroepen en de waarneming van Tweede Kamerleden die klachtzittingen hebben bijgewoond.

Dit antwoord op de slotvraag is dan ook op zichzelf een eerbetoon aan de mensen van Meldpunt, de leden van de Klachtencommissie, de Compensatiecommissies en van het Platform Hulpverlening. Aan hen komt de verdienste toe de slachtoffers de weg te hebben geboden naar de erkenning, genoegdoening en hulp waar zij zo naar verlangden.

*Rob van de Beeten, voorzitter
Ton Peek, penningmeester
Jan Brenninkmeijer, secretaris en
oud-Hoofd Meldpunt
Liesbeth Sanders, Hoofd Meldpunt*

Vanaf de oprichting tot 1 juli 2014 was Karla Peijs voorzitter.

Aan de bestuursvergaderingen namen als adviseurs steeds deel:

*Wiel Stevens,
voorzitter Klachtencommissie
Bart Holthuis,
voorzitter Compensatiecommissie
Paul Schreurs,
voorzitter Platform Hulpverlening
Ben Spekman,
vaste pr-adviseur, tevens woordvoerder*

Hoofdstuk 1

Hulp & Recht

16

Hoofdstuk 1

Van Hulp & Recht naar Meldpunt

Op 26 februari 2010 publiceerden NRC Handelsblad en de Wereldomroep gelijktijdig het nieuws dat 3 paters Salesianen in de jaren zestig betrokken waren geweest bij seksueel misbruik in Huize Don Rua in 's-Heerenberg. Krant en omroep kregen bevestiging van een broeder die er gewerkt had dat broeders en paters 'relaties' hadden gehad met leerlingen.

De publicaties brachten een stroom op gang van meldingen van misbruik en mishandelingen van kinderen en jeugdigen in instellingen van de rooms-katholieke kerk in ons land. Een klein aantal in parochies en parochie(scholen) en opleidingsinstituten van bisdommen, een groter aantal in internaten van congregaties en sommige ordes. Honderden meldingen kwamen binnen bij NRC en Wereldomroep, terwijl overige media verhalen van slachtoffers gingen publiceren.

Individuele klachten van seksueel misbruik waren al bekend, o.m. via de kerkelijke instelling Hulp & Recht. Maar het feit dat structureel misbruik was gepleegd, schokte iedereen.

De instelling Hulp & Recht was in 1995 door bisschoppen en religieuze oversten in het leven geroepen om klachten van seksueel misbruik van vrouwen en minderjarigen in de katholieke kerk te behandelen. Al snel na de publicaties opende Hulp & Recht zijn telefoonnummer voor meldingen waarvan in het eerste half jaar van 2010 honderden slachtoffers gebruik maakten.

Uit de stroom meldingen bleek dat die slachtoffers vaak jarenlang hadden gezwegen over het

misbruik, maar dat de vele publicaties van soortgelijke gevallen het taboe hadden doorbroken: tientallen en uiteindelijk honderden schrijnende verhalen van misbruik kwamen naar buiten.

Onder druk van de publiciteit en de Tweede Kamer, besloten de bisschoppen en de hogere oversten van ordes en congregaties een onafhankelijk onderzoek in te laten stellen door oud minister Wim Deetman.

De religieuze oversten hechtten eraan dat bisschoppen en religieuzen samen optrokken in deze kwestie.

De Commissie Deetman begon haar werk. Op 9 december 2010 kwam zij met een tussentijds rapport waarin o.m. werd geadviseerd een onafhankelijk Meldpunt voor slachtoffers op te richten in de plaats van Hulp & Recht. De bisschoppen namen dit advies over en de heer R. Bandell heeft op verzoek van de kerk tussentijdse aanbevelingen van de Commissie Deetman inzake het functioneren van Hulp & Recht geïmplementeerd. Dat leidde in 2011 tot het Meldpunt Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk met een Platform Hulpverlening, Klachtencommissie en Compensatiecommissie. De Commissie Lindenberg had in juni 2011 aan bisschoppen en oversten advies gegeven over compensatie en genoegdoening in gevallen van seksueel misbruik. Die adviezen werden overgenomen en door de Compensatiecommissie uitgevoerd.

De Commissie Deetman kwam najaar 2011 met haar eindrapportage.

17

In dat jaar ging de Commissie Samson seksueel misbruik onderzoeken in instellingen en pleeggezinnen waar kinderen onder verantwoordelijk van de overheid zijn geplaatst. En de heer Dato Steenhuis onderzocht hoe het Openbaar Ministerie is omgegaan met meldingen van seksueel misbruik in de R.-K. Kerk.

Luisterend oor

Hulp & Recht was er vanaf het begin van de hausse aan meldingen in maart 2010 voor slachtoffers van seksueel misbruik in de R.-K. Kerk, begeleidde hen desgewenst individueel en ondersteunde hen. Of het nu ging om het bieden van een luisterend oor, het behulpzaam zijn bij zoeken naar specifieke hulp of het indienen van een klacht.

Hulp & Recht was tot dan toe een van de bisschoppen en de religieuzen financieel en bestuurlijk afhankelijke instelling geweest. En was personeelmatig berekend op het kleine aantal meldingen per jaar, dat zich sinds 1995 tot het voorjaar van 2010 had aangediend. Hulp & Recht kon de explosieve toename in het voorjaar van 2010 niet onmiddellijk en ook niet onafhankelijk verwerken.

Bij Hulp & Recht meldden zich in korte tijd 2000 mensen die meestal in jaren voor 1970 toen de internaten gesloten werden, te maken hadden gehad met seksueel misbruik in de katholieke kerk. Zij waren zelf misbruikt, kenden mensen in hun omgeving die misbruikt waren of deden melding van geestelijke of lichamelijke mishandeling. In 85% van de gevallen vond het misbruik plaats in een school, internaat of andere instelling die geleid werd door een orde of congregatie. Daarvan waren er in Nederland ongeveer 200, de helft van die internaten was betrokken bij seksueel misbruik. De meeste meldingen betroffen de periode 1950-1970. Veel aangeklaagden waren overleden of oud, lichamenlijk of geestelijk ziek. Een kleine minderheid van degenen die zich bij Hulp & Recht had gemeld was betrokken bij een van de zelfstandige slachtoffergroepen van seksueel misbruik, die

zich opwierpen als spreekbuis. Niet alle slachtoffers herkenden zich in de wijze waarop dit gebeurde, een substantieel aantal slachtoffers leed onder de voortdurende (media)aandacht en een groot deel raakte gefrustreerd omdat er veel gepraat werd en weinig voor hen gedaan.

Slachtoffers wilden hun verhaal kwijt, erkenning van hun individuele leed, oprechte excuses en (soms) een financiële genoegdoening. Dit laatste symbolisch of reëel. Financiële compensatie bleek niet het primaire streven van slachtoffers en het overmaken van een bedrag is - als het goed is -, de laatste stap in een proces dat heeft geleid tot erkenning van leed en het oprecht maken van excuses. Het institutioneel uitspreken van excuses, zoals diverse malen door paus en bisschoppen is gedaan, was niet voldoende voor slachtoffers.

Hulp & Recht was in een relatief vroegtijdig stadium door de Bisschoppenconferentie opgericht in 1995, als eerste en lange tijd enige in de kerk, ook ter bescherming van vrouwen (het initiatief kwam van de Werkgroep Vrouw en Kerk). Aanvankelijk kon alleen een klacht ingediend worden vanwege seksueel misbruik door een nog levende persoon die als pastor in dienst was van de katholieke kerk. De procedure was kerkelijk en formeel, met weinig middelen voor klagers om deze te beïnvloeden. Zij had als belangrijk bezwaar dat er geen sprake was van hoor- en wederhoor. De focus was gericht op misbruik in pastorale relaties, met als zwaartepunt het overtreden van de regels van het celibaat. Het advies van de Klachtencommissie kwam tot stand louter op basis van schriftelijke stukken. De ontkennende of leugenachtige aangeklaagde kwam gemakkelijk weg.

Vanaf 1 januari 2008 gold een volledig nieuwe procedure waarbij niet alleen het begrip 'seksueel misbruik' ruim werd omschreven en er geklaagd kon worden tegen overleden personen, er kon voortaan geklaagd worden tegen ieder die in de R.-K. Kerk werkzaamheden verricht(te), betaald of onbetaald, en die zich schuldig maakte aan een vorm van seksueel misbruik.

Klagers werden in aanwezigheid van de aan

te klagen persoon gehoord, door een commissie van drie personen die vervolgens een advies opstelde. De waarheidsvinding en de kwaliteit van uitspraken zijn door de nieuwe procedure aanmerkelijk verbeterd.

Op het moment dat de Commissie Deetman haar werkzaamheden aanving was er in een beperkt aantal van 5 tot 10 gevallen ervaring opgedaan met de nieuwe procedure. Het tussenrapport van de Commissie Deetman van 9 december 2010, leunde daardoor zwaar op oude ervaringen. Het rapport zelf bracht de nuance wel aan, in de media was deze niet meer terug te vinden.

Overvallen

In 2010 werd Hulp & Recht overvallen door de explosie aan meldingen van seksueel misbruik. De organisatie, die was ingericht op een tiental meldingen per jaar en die geen middelen had om de nieuwe situatie op te vangen, werd plotsklaps geacht honderden mensen te woord te staan, hen adequaat op te vangen, door te verwijzen en te begeleiden. Dit ging niet direct goed. Spoedig na deze constatering is een interim directeur aangetrokken in de persoon van mr. Petra Stassen die voortvarend de organisatie heeft opgezet. Er werd een digitale omgeving gebouwd voor de registratie van alle reacties, in de zomer van 2010 zijn alle reacties daarin opgenomen. Na de zomer ging een nieuwe website online en werd gestart met het uitbreiden van de groep vertrouwenspersonen, het aanstellen van meer juridisch adviseurs, het ontwikkelen van een digitale omgeving voor het afhandelen van klachten en het opbouwen van een adequaat bureau. In 2011 werden protocollen en instructies opgesteld en trad een nieuwe voorzitter van de Klachtencommissie aan. Onder zijn leiding kwam er de nodige vaart in de afhandeling van honderden klachten.

Vertrouwenspersonen en juridisch adviseurs hebben in de maanden na maart 2010 met honderden slachtoffers gesproken. Zij begeleidde en ondersteunden slachtoffers, hielpen bij het zoeken naar hulp, bij het opstellen van klaagschriften

en in de procedure. Het zijn deze mensen die in alle rust en stilte het werk voor slachtoffers hebben verzet, die hen regelmatig spraken en die heel goed wisten wat er onder hen leefde. Noch de Commissie Deetman noch de heer Bandell heeft met hen over hun ervaringen gesproken.

Ondertussen was Hulp & Recht - dat mag met dank aan al die harde werkers van het eerste uur gezegd worden -, de enige instantie waar klachten van slachtoffers van seksueel misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland concreet werden behandeld, leidend tot een advies. Verjaring speelde geen rol en dat de aan te klagen persoon was overleden, was niet van belang. Feiten hoefden niet bewezen te worden op de manier zoals dat in een civiele procedure wel het geval is. Ze moesten 'aannemelijk' zijn. Allerlei aanvullend bewijs was mogelijk en geaccepteerd. De confrontatie tussen klager en aangeklaagde was soms moeilijk, vaak helend. Mensen voelden zich - eindelijk - serieus genomen.

Natuurlijk, er was ook teleurstelling. Het slachtoffer dat de naam van de aan te klagen persoon niet meer wist kon geen klacht indienen. Op basis van uitsluitend de verklaring van een klager werd een klacht niet gegrond verklaard, ook de aangeklaagde heeft het recht op een eerlijke behandeling. Geestelijke en lichamelijke mishandeling vielen niet onder de competentie van Hulp & Recht en nog niet alle oversten en bisschoppen werkten van harte mee. Dit alles neemt niet weg dat Hulp & Recht zelf goed werk deed. De organisatie stond uiteindelijk en had goede procedures, de kerk stelde de middelen beschikbaar om dit werk te doen en gekwalificeerde mensen verrichtten de werkzaamheden. Zij lieten zich daarbij zeker niet leiden door kerkelijke belangen. Of Hulp & Recht een kerkelijke of een civiele rechtspersoon was, is - zeker voor slachtoffers - van weinig relevantie gebleken, zolang aan de hiervoor genoemde voorwaarden voor onafhankelijkheid werd voldaan.

*Maria ter Steeg,
bestuurlijk secretaris van Hulp & Recht tot medio 2011*

Hoofdstuk 2

Bestuurlijke verantwoording

20

Hoofdstuk 2

Bestuurlijke verantwoording

In dit deel van het eindverslag wil het bestuur verantwoording afleggen voor zijn beleid en dat krijgt vorm in behandeling van een aantal relaties en thema's die van betekenis zijn geweest voor het functioneren van het Meldpunt, de Klachtencommissie, de Compensatiecommissie en het Platform Hulpverlening. Daaraan gaat vooraf een beschrijving van de omgeving waarin het Meldpunt moest werken.

Deze inleiding is de plaats om enkele punten of aspecten te benoemen die zich minder eenvoudig laten onderbrengen onder één van die relaties en thema's.

In de eerste plaats betreft dat het functioneren van het bestuur als zodanig. Van belang is dat de Stichting Beheer & Toezicht inzake Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk¹ een stichting is naar burgerlijk recht. Weliswaar is in de statuten voorzien in een specifieke rol voor de kerk - we komen daar in het vervolg op terug - juridisch was en is sprake van een onafhankelijke stichting. Dat betekent ook dat het bestuur zich uitsluitend diende te richten naar doel en belang van de stichting en zich niet door andere belangen mocht laten leiden.

Daarnaast - ook dat komt verderop terug - heeft het bestuur zich steeds voor ogen gehouden, dat medewerkers en medewerkers, alsmede de beide commissies en het Platform Hulpverlening in rustig vaarwater dienden te blijven om hun werk goed te doen. Dat betekende het Meldpunt buiten de publiciteit houden,

conflicten met tact en beleid benaderen en onafhankelijkheid, integriteit en kwaliteit van het werk hoog in het vaandel houden. De erkenning, genoegdoening en hulpverlening die het Meldpunt kon bieden, zouden van minder waarde zijn voor de slachtoffers wanneer die onafhankelijkheid, integriteit en kwaliteit in twijfel getrokken konden worden.

De term 'toezicht' in de naam van de stichting suggereerde dat het bestuur ook toezicht hield op het werk van Klachtencommissie en Compensatiecommissie, respectievelijk het Platform Hulpverlening. Voor een dergelijke vorm van toezicht boden noch de statuten, noch de regelingen voor de beide commissies of de hulpverlening enig aanknopingspunt. Binnen het Meldpunt opereerde bijvoorbeeld de Klachtencommissie onafhankelijk en zonder ook maar enige instructie van het bestuur te aanvaarden. Vanuit hetzelfde motief als hiervoor omschreven, is het bestuur wel zeer geregeld in gesprek gegaan met de voorzitters van de verschillende commissies wanneer daar een aanleiding toe was, bijvoorbeeld kritiek van een slachtoffer, slachtofferorganisatie of vanuit de kerk. Zeker in het begin leverde dat wel enige spanning op, omdat vanzelfsprekend de indruk moest worden vermeden, dat het bestuur als een soort beroepsinstantie optrad of zichzelf zou willen mengen in de besluitvorming van de commissies of het platform.

In de praktijk bleek al snel dat het bestuur enerzijds en de verschillende onafhankelijke

21

¹ Zie voor de formele structuur het organogram op bladzijde 5. Gemakshalve spreken we in deze verantwoording steeds over het Meldpunt als aanduiding voor het geheel en om de lange statutaire naam van de Stichting te vermijden.

instanties binnen het Meldpunt anderzijds een modus wisten te vinden om juist in het belang van het gezag van commissies en platform te reageren op demarches van buiten. Ook werd geleerd van dergelijke demarches, omdat daaruit soms bleek dat ergens in de procedures iets niet goed liep of de communicatie verbeterd kon worden. Dit type overleg heeft er bijvoorbeeld ook toe geleid, dat in samenspraak tussen Compensatiecommissie en bestuur de behandeling van de zeer eenvoudige compensatieverzoeken via een niet in de regeling voorziene versnelde procedure werd uitgevoerd. Dat leidde tot een aanzienlijke versnelling van het proces, dus ook snellere duidelijkheid voor slachtoffers, en een vermindering van werkdruk voor de Compensatiecommissie.

Deze balans heeft er zeker aan bijgedragen, dat het bestuur in brede zin - dus inclusief de voorzitters van Klachtencommissie, Compensatiecommissie en Platform Hulpverlening - steeds eensgezind heeft kunnen optreden. Er is slechts één moment geweest waarop wel enige spanning van betekenis optrad, namelijk toen de voorzitter van de Klachtencommissie naar buiten bracht, dat naar zijn mening veel wegens ontbrekend steunbewijs ongegrond bevonden klachten wel degelijk authentiek waren en de kerk daar iets mee moest doen. Dat inzicht zelf was voor het bestuur niet nieuw, wel het moment waarop het naar buiten kwam. Dit leidde uiteindelijk tot de zogenaamde Slotactie, waarover hierna nog meer. Overigens heeft het bestuur nimmer aan de juistheid van het inzicht van de voorzitter van de Klachtencommissie getwijfeld.

Een ander belangrijk aspect van de door het bestuur gevoelde verantwoordelijkheid was, dat ook veiligheid diende te worden geboden aan medewerkers en medewerkers. Bij een zo emotioneel beladen onderwerp als seksueel misbruik kunnen kleine dingen groot worden, onbeduidend lijkende kwesties zwaar gaan wegen en bestuurlijke of organisatorische verschillen van mening hoog oplopende conflicten worden. Niet zelden kristalliseren dergelijke escalaties

zich dan uit bij of rond een persoon of althans de functie van een bepaalde persoon. Meegaan in de emotie is geen optie, noch deze als bagatel afdoen.

In de loop van de tijd hebben zich dergelijke situaties vanzelfsprekend met enige frequentie voorgedaan, zij het de laatste paar jaar aanzienlijk minder dan voorheen. Het bestuur heeft getracht om in dergelijke situaties in de eerste plaats beheerst op te treden en in de tweede plaats voortdurend de communicatie open te houden. Er zijn vele uren besteed aan gesprekken met betrokkenen, zowel aan de zijde van slachtoffers als aan de zijde van de kerk, om zaken binnen proportie en tot een oplossing te brengen. Al in een relatief vroeg stadium heeft het bestuur echter nadrukkelijk een streep getrokken waar pijlen zich richtten op een bepaalde functionaris. Niet alleen was er zakelijk gezien weinig tot niets aan de hand, het bestuur vond het verder van belang dat ook alle andere medewerkers en medewerkers, inclusief de voorzitters en leden van de commissies en Platform Hulpverlening, zich door het bestuur gesteund wisten en niet bang hoefden te zijn dat ook zichzelf ter discussie gesteld zouden kunnen gaan worden. Toen het bestuur eenmaal die streep getrokken had tegenover zowel slachtofferorganisaties als de kerk, is er nadien wel incidenteel kritiek geweest op enkele functionarissen, doch dat is binnen de perken gebleven. Er is niemand vertrokken of afgehaakt vanwege die kritiek.

Het functioneren van het Meldpunt in al zijn geledingen is mede sterk bevorderd door beschikbaarheid van moderne communicatiemiddelen. Weliswaar heeft het bestuur 37 keer plenair vergaderd, veel is gewisseld per e-mail; ook is veel beslist buiten dergelijke vergaderingen om, zodat ook steeds slagvaardig kon worden opgetreden. Het feit dat dit mogelijk was, illustreert op zichzelf de hoge mate van gelijkgezindheid binnen het bestuur en tussen het bestuur en de voorzitters van de Klachtencommissie, de Compensatiecommissie en het Platform Hulpverlening. Niet onvermeld mag

blijven, dat het bestuur daarin uitermate adequaat werd ondersteund, eerst door de heer Brenninkmeijer als Hoofd Meldpunt en daarna door zijn opvolgster, mevrouw Sanders.

Tot zover deze inleiding.

Beschrijving omgeving

Toen het bestuur in september 2011 aantrad, was de klachtenregeling vastgesteld en de compensatieregeling nagenoeg.

De voorzitter van de Klachtencommissie, de heer Stevens, gaf daaraan al enige tijd leiding. Professor Wim Wolters, klinisch psycholoog, gaf vorm aan de hulpverlening tot januari 2012, samen met twee deskundigen op dit terrein, de heren Schreurs en De Jong, die gedrieën het Platform Hulpverlening vormden. De heer Brenninkmeijer was hoofd Meldpunt en had op dat moment de organisatie op poten gezet om de grote hoeveelheid meldingen en klachten te gaan verwerken. Het personeelsbestand werd uitgebreid, evenals het aantal leden van de Klachtencommissie. Later werd de Compensatiecommissie samengesteld met de heer Holthuis als voorzitter. Aan het Meldpunt was ook een aantal vertrouwenspersonen verbonden. Die werkten onder verantwoordelijkheid van het Platform Hulpverlening, maar verleenden ook hand- en spandiensten bijvoorbeeld bij het formuleren van een klaagschrift.

Aan deze structuur was ook - zoals in de beschrijving van de voorgeschiedenis aangehaald - het organisatorische advies van de Commissie Bandell voorafgegaan. Dat advies is destijds snel en ook onder verantwoordelijkheid van ons als bestuur tot uitvoering gekomen. Op dat moment moest het eindrapport van de Commissie Deetman nog verschijnen. Er werd dus onder zeer hoge druk gewerkt en die hoge druk had veel te maken met zowel de aard van de problematiek als met het grote aantal actoren dat daarin een rol speelde.

In de eerste plaats uiteraard de kerk, waarbij moet worden bedacht dat - zoals ook de Commissie Deetman in haar rapporten heeft beschreven - de Rooms-katholieke kerk minder monolithisch is als wel wordt gedacht: er zijn zeven bisdommen waarin iedere bisschop een hoge mate van autonomie heeft, ook al werkt men samen in de Bisschoppenconferentie, ordes en congregaties² hebben een nog veel sterkere mate van autonomie en werken vanouds samen in de Konferentie Nederlandse Religieuzen, KNR. Binnen de KNR was ook rondom het onderwerp ‘seksueel misbruik’ de verscheidenheid zo mogelijk nog groter dan die binnen de Bisschoppenconferentie. Zoals ook wel blijkt uit de cijfers in Bijlage 1, vond - in het algemeen gesproken - het overgrote deel van het seksueel misbruik plaats binnen ordes en congregaties. Binnen die religieuze wereld ook weer geconcentreerd op een aantal plaatsen, zowel qua orde of congregatie als qua geografische locatie.

Er waren ook ordes en congregaties bij die al uit Nederland waren verdwenen, terwijl zowel kwantitatief als kwalitatief er grote verschillen bestonden. Bij een gering aantal leden of het ontbreken van jongere religieuzen die bestuurlijke verantwoordelijkheid konden dragen, deed zich vaak het verschijnsel voor dat is beschreven in het voorwoord: men was onthand, opereerde onhandig en soms regelrecht fout. Deze verscheidenheid vertaalde zich ook naar het bestuurlijk handelen van de KNR. Weliswaar had het Meldpunt uitsluitend met het dagelijks bestuur van de KNR, in de eerste plaats haar voorzitter als eerste aanspreekpunt, te maken, maar dat neemt niet weg dat de voorzitter van de KNR geen blanco volmacht had. Datzelfde gold voor de voorzitter van de Bisschoppenconferentie, zij het dat in een college van zeven diocesane bisschoppen en hun hulpbisschoppen het merkbaar eenvoudiger was om tot besluiten te komen. Daarbij mag de zich zeer constructief ontwikkelde rol van de vorige voorzitter van de Bisschoppenconferentie, kardinaal Eijk, niet onvermeld blijven.

2 Een orde is een kloostergemeenschap waarvan de leden plechtige beloftes afleggen en die pauselijke goedkeuring geniet. Congregaties kunnen met bisschoppelijke goedkeuring worden opgericht en de leden leggen eenvoudige geloften af.

Een aspect van het krachtenveld dat de omgeving voor het Meldpunt bepaalde dat evenmin onvermeld mag blijven is, dat kerkelijke gezagsdragers bepaald niet gewend waren om met de media om te gaan en zeker niet met media in situaties waarbij er ontmoetingen met slachtoffers plaatsvonden. Merkbaar, ook voor het Meldpunt, was dat de kerk heel gevoelig was voor publiciteit en met name voor activiteiten van journalisten die als kerkonvriendelijk werden aangemerkt. Het belang hiervan is, dat de kerk er tot dusver niet in geslaagd is om via de media vertrouwen te winnen bij slachtoffers en aanvankelijk ook niet bij slachtofferorganisaties. De ongemakkelijke verhouding tot de media heeft in dit opzicht het proces geen goed gedaan.

Dit is mede voor het Meldpunt van belang geweest, omdat de noodzaak naar buiten toe zichtbaar te maken dat het Meldpunt onafhankelijk opereerde van de kerk er alleen maar door versterkt werd. Voor veel slachtoffers en deels ook wel voor slachtofferorganisaties, respectievelijk lotgenotengroepen, was het Meldpunt toch ‘van de kerk’, ondanks de juridische waarborgen en de grondige herziening die had plaatsgehad op basis van de adviezen van de Commissies Deetman en Bandell.

Het onvermogen van de kerk om vertrouwen te winnen in zeker die beginjaren vergrootte dus het risico van wantrouwen tegen het Meldpunt. De andere kant van de medaille was dat de kerk ook zeer benauwd was voor publieke uitingen vanuit het Meldpunt, omdat men al op voorhand daarvan negatieve effecten voor de kerk verwachtte. De uitspraak van voorzitter Stevens van de Klachtencommissie dat veel slachtoffers waarvan de klacht ongegrond was bevonden wegens gebrek aan steunbewijs toch een authentiek verhaal hadden, leidde dan ook in eerste instantie tot een schrikreactie. Al onderzoekende men ook in kerkelijke kring dat die uitspraak niet van grond ontbloomt was. Bijkomend effect was dat deze publieke uitspraak van de heer Stevens de onafhankelijkheid van het Meldpunt onderstreepte.

Deze verhoudingen tussen kerk, slachtoffers en hun organisaties en het Meldpunt kunnen vervolgens ook weer niet worden los gezien van de rol die de Tweede Kamer en de minister van Justitie, later Veiligheid & Justitie, in dit proces speelden. Vrijwel direct na de eerste grote publiciteit in NRC Handelsblad en op de Wereldomroep is een grote politieke betrokkenheid ontstaan. Begrijpelijk, gezien de maatschappelijke schok die was opgetreden. In de verhouding tussen kerk en politiek heeft voortdurend als een soort zwaard van Damocles boven het hoofd van de kerk de mogelijkheid gehangen, dat er een parlementaire enquête of - zoals later in het Reglement van Orde opgenomen - een parlementair onderzoek door de Tweede Kamer zou plaatsvinden. Openbare hoorzittingen met hoogbejaarde kerkelijke gezagsdragers uit de kring van de religieuzen of bisschoppen die onder ede gehoord zouden worden, vormden een schrikbeeld voor de kerk. Het is niet overdreven om te stellen, dat deze druk ertoe geleid heeft dat de kerk koos voor openheid van zaken en voor een onafhankelijk onderzoek door de Commissie Deetman. Alhoewel ook na september 2011, toen ons bestuur aantrad, er een aantal malen een discussie opkwam over een kerkelijke doofpot en een parlementaire enquête of parlementair onderzoek werd geopperd, was de dreiging van zo’n actie sterk afgenomen, zeker nadat de Commissie Deetman haar eindrapport had uitgebracht dat kamerbreed waardering en vertrouwen oogstte.

Ondanks die afgenomen dreiging van een parlementaire actie, heeft de vrees daarvoor in niet onbelangrijke mate de houding van de kerk meebepaald, terwijl uiteraard slachtoffergroepen die iets wilden bereiken voor hun achterban hun parlementaire contacten intensief onderhielden en bij tijd en wijle ook wel de indruk wekten dat ze zouden aandringen op een parlementaire actie als de kerk niet toegaf.

In ditzelfde krachtenveld opereerde ook de Commissie Deetman en de heer Deetman zelf in het bijzonder, te meer omdat na het uitbrengen van het rapport diens taak niet was geëindigd.

Ten eerste kwam er een vervolg op het vlak van geweldsexcessen. Ten tweede kwam er nog een vervolg middels monitorrapportages over de mate waarin uitvoering aan zijn adviezen was gegeven. Slachtoffers, maar ook slachtofferorganisaties bleven zich wenden tot de heer Deetman, met name als zij verschillen van mening hadden met de kerk of ook wel met het Meldpunt. Dat laatste heeft in de beginfase van ons bestuur geleid tot goed overleg met de heer Deetman, waarna vanaf dat moment de inhoudelijke rolverdeling zorgvuldig in acht is genomen.

In de loop van de tijd heeft de politieke betrokkenheid geleid tot hoorzittingen, ronde tafelgesprekken en ook tot overleg tussen Tweede Kamer³ en regering over de voortgang van het proces van erkenning, genoegdoening en hulpverlening. Vertegenwoordigers van het Meldpunt zijn in de Tweede Kamer gehoord en ook op ambtelijk niveau is tussen het ministerie en het Meldpunt veelvuldig overleg geweest om de regering te voorzien van de nodige feitelijke informatie.

In die hoorzittingen of ronde tafelgesprekken traden ook vertegenwoordigers van de kerk op, van slachtofferorganisaties, als ook de heer Deetman. Het behoeft geen betoog, dat de verschillende actoren die daar optraden hun eigen verantwoordelijkheid, maar soms ook hun eigen agenda hadden. Ter illustratie (het onderwerp komt hierna nog afzonderlijk ter sprake): vanuit slachtofferorganisaties is nogal eens aangedrongen op mediation middels de methode van de Stichting Triptiek. Ook via de parlementaire band werd geprobeerd om de kerk te bewegen systematisch met de Stichting Triptiek in zee te gaan over toepassing van mediation conform het model van die stichting. De kwestie van de klagers waarvan de klacht ongegrond was bevonden, maar die naar het oordeel van die Klachtencommissie een authentiek verhaal hadden, kwam uiteraard ter sprake in het parlement. Ook vanuit de Tweede Kamer werd erop aangedrongen om voor deze groep slachtoffers iets te bedenken, waarbij Triptiek nadrukkelijk in beeld werd gebracht.

Daarnaast kwam in 2012 voor het voetlicht, dat buiten de R.-K. Kerk er ook op grote schaal seksueel misbruik had plaatsgehad binnen jeugdinstellingen die onder verantwoordelijkheid of toezicht vielen van de overheid. Dit leidde tot onderzoek door de Commissie Samson. Slachtoffers van seksueel misbruik in dat domein organiseerden zich eveneens en zochten samenwerking met slachtofferorganisaties uit het domein van de kerk, waarna plannen werden gemaakt om te komen tot een netwerk voor de verschaffing van erkenning, genoegdoening en hulp. In dat verband werd van het Meldpunt gevraagd om zijn activiteiten in een dergelijk breder netwerk te integreren. De ministeries van toen Volksgezondheid, Welzijn en Sport, alsmede Veiligheid & Justitie, gingen aanvankelijk mee in dergelijke plannen. Uiteindelijk hebben die geen vaste vorm gekregen. Niettemin verdient dit vermelding, omdat het ook gedurende een behoorlijke tijd de nodige bestuurlijke aandacht vroeg als een element in het krachtenveld dat voor het Meldpunt de omgeving vormde waarin het moest opereren. Het plan is niet tot uitvoering gekomen door meningsverschillen tussen diverse organisaties. Het Meldpunt was in die meningsverschillen geen partij, maar zeker achteraf gezien zou het werk van het Meldpunt ernstig hebben geleden wanneer het had moeten integreren in dat Netwerk.

Zo vormde zich dus het in de loop van de tijd ook nog wijzigende decor voor het Meldpunt.

Tot slot van deze beschrijving verdienen twee panelen van datzelfde decor nog vermelding. Nadat de Commissie Deetman haar eindrapport uitbracht, kwam er op twee punten kritiek. Het eerste was dat in het rapport de aandacht uitsluitend was uitgegaan naar seksueel misbruik, terwijl in veel religieuze instituten ook sprake was van geweldsexcessen zonder enige vorm van seksueel misbruik. Ook die geweldsexcessen hadden een zeer aanzienlijke schade aangericht, en dat was volledig onderbelicht gebleven. Dit laatste werd ook aangehaald door een groepering vrouwelijke slachtoffers die erop wezen, dat met name in vrouwelijke congregaties misbruik

3 Vrijwel steeds de Vaste kamercommissie voor Justitie, later Veiligheid & Justitie.

de vorm aannam van lichamelijke of psychische geweldpleging en dat de Commissie Deetman aan deze vrouwelijke slachtoffers vrijwel geen aandacht had besteed.

Voor het Meldpunt is van belang dat van meet af aan aandacht is besteed aan de geweldsaspecten die zich in relatie tot seksueel misbruik voordeden. Ook waar er sprake was van op zichzelf staande geweldsexcessen door een dader die daarnaast tevens seksueel misbruik pleegde, werd dat meegewogen bij het beoordelen van de ernst van het seksueel misbruik en vervolgens in de hoogte van de financiële genoegdoening. Het Meldpunt had echter geen mogelijkheid om slachtoffers van alleen geweldsgebruik toe te laten tot de klachtenprocedure en de compensatieregeling. Wel werd de opdracht tot hulpverlening ruim opgevat en konden ook slachtoffers van enkel geweldsexcessen zich wenden tot het Platform Hulpverlening. Daar is ook gebruik van gemaakt.

Relatie met slachtoffergroepen

Al direct na het aantreden van het bestuur is een begin gemaakt met het opbouwen van een relatie met slachtoffergroepen. Aanvankelijk waren er twee, de Koepel Landelijk Overleg Kerkelijk Kindermisbruik, KLOKK, en de tamelijk grote groep jongens die waren misbruikt in het instituut Bleijerheide en die zich aaneengesloten hadden onder de naam Mea Culpa United, MCU. Met KLOKK is van meet af aan zeer geregeld overleg gepleegd, vrijwel steeds als ook bestuursvergaderingen plaatsvonden. Met MCU kwam dat pas op gang na de botsing tussen slachtofferorganisaties en kerk over hun onderlinge communicatie, een botsing die publiekelijk plaatsvond ter gelegenheid van een hoorzitting in de Tweede Kamer, 28 maart 2013 (zie ook hierna). Met het Vrouwen Platform Kerkelijk Kindermisbruik, VPKK, bestonden contacten die minder frequent waren dan met KLOKK, mede omdat een belangrijk deel van de achterban van VPKK bestond uit vrouwen die uitsluitend

geweldsmisbruik hadden ondervonden; VPKK is ook enige tijd geïntegreerd geweest in KLOKK.

De verhouding tussen het Meldpunt en KLOKK als grootste slachtofferorganisatie was aanvankelijk stroef. Daarbij moet een onderscheid worden gemaakt tussen aan de ene kant de bestuurlijke contacten en aan de andere kant het contact op ambtelijk niveau. Als belangenbehartiger van individuele slachtoffers vond op zaaksniveau contact plaats met medewerkers en medewerkers van het Meldpunt om ook vaak hele praktische problemen op te lossen. Een dergelijk type contacten heeft in zekere zin van meet af aan redelijk soepel gelopen.

Daar waar het om meer bestuurlijke contacten met het hoofd Meldpunt en het bestuur ging, speelde over en weer onwennigheid een rol en aan de zijde van KLOKK ook wel een zekere scepsis over mate van onafhankelijkheid van het Meldpunt. In die beginfase deed zich bovendien een vertrouwensbreuk voor tussen aan de ene kant KLOKK en aan de ander kant de voorzitter van het Platform Hulpverlening, professor Wolters. De oorsprong daarvan lag vóór het aantreden van ons bestuur in september 2011. In de situatie van toen was het niet mogelijk om te komen tot een herstel van vertrouwen. Professor Wolters heeft toen de belangen van hulpverlening aan slachtoffers voorop gesteld en zelf zich bereid verklaard om terug te treden als voorzitter van het Platform Hulpverlening. Die rol is toen overgenomen door de heer Schreurs⁴.

Intussen liepen de contacten tussen KLOKK en ook wel de andere slachtofferorganisaties aan de ene kant en de voorzitter van de Klachtencommissie heel behoorlijk. Dankzij deze communicatie kon de voorzitter van de Klachtencommissie misverstanden bij KLOKK wegnemen en omgekeerd ook zijn voordeel doen met de informatie die hij uit de hoek van deze slachtofferorganisatie verkreeg.

Toen eenmaal de Compensatiecommissie op stoom was gekomen, is op vergelijkbare wijze

contact onderhouden door de voorzitter van die commissie, de heer Holthuis, en KLOKK. Deze en dergelijke contacten, alsmede later ook de verbeterde communicatie met het Platform Hulpverlening, hebben in de loop van de tijd aanzienlijk bijgedragen tot vertrouwen over en weer en zeker ook waardering over en weer voor het geleverde werk.

In dit verband mag niet onvermeld blijven, dat de vrijwilligers in de slachtofferorganisaties vaak eerder nog dan de Commissie Deetman of de medewerkers en medewerkers van het Meldpunt de boosheid, het verdriet, frustratie en teleurstelling van slachtoffers te verwerken kregen. Dat doet iets met een mens en bepaalt uiteraard ook de manier waarop vanuit slachtofferorganisaties tegen een instituut als de kerk, maar ook het Meldpunt is aangekeken. Mede dankzij de deskundigheid en ervaring van Platform Hulpverlening is het uiteindelijk gelukt om met begrip voor de bijzondere positie waarin slachtofferorganisaties zich bevonden, de samenwerking met hen op te bouwen.

Dat is zeker niet zonder slag of stoot gegaan, maar aan beide kanten was er de bereidheid om van elkaar te leren.

Een belangrijk aspect daarbij vormde ook het management van de verwachtingen over en weer. Immers: zijn verwachtingen te hoog gespannen, ligt het risico van frustratie op de loer en dat is uiteindelijk niet bevorderlijk voor de samenwerking. Hierin is dus ook veel tijd geïnvesteerd. Het aspect *leerproces en management van verwachtingen* speelde uiteraard ook een belangrijke rol in de relatie tussen het Meldpunt en de kerk, een goed moment om die relatie nader te bespreken.

De relatie met de kerk

De kerk onderkende aan de ene kant het belang van onafhankelijkheid van het Meldpunt, aan de andere kant had zij ook een statutaire positie, aangezien benoemingen van bestuurs-

leden de voorafgaande goedkeuring van de kerk behoeften en datzelfde geldt voor wijzigingen in de klachtenregeling en de compensatieregeling. Daarnaast financierde de kerk het Meldpunt. Van dat laatste kan al direct gezegd worden, dat nooit of te nimmer vanuit de kerk enige poging is gedaan de koorden van de beurs te gebruiken om invloed uit te oefenen op het functioneren van het Meldpunt⁵.

Ook overigens is de kerk tegenover het Meldpunt nimmer op haar strepen gaan staan, ook wanneer er duidelijk een andere voorkeur bij de kerk bestond dan bij het bestuur van het Meldpunt. Na enige discussie heeft men zich steeds geconformeerd. In de houding van sommige kerkelijke vertegenwoordigers was af en toe wel iets te bespeuren van wat men een 'opdrachtgeverschap' zou kunnen noemen, maar dat beperkte zich tot verbale symboliek, bijvoorbeeld in opmerkingen bij goedkeuring van de jaarrekening. Paradoxaal is, dat op enig moment KLOKK aan zo'n 'opdrachtgeverschap' refereerde: toen de voorzitter van KLOKK samen met de voorzitters van KNR en Bisschoppenconferentie het zogenaamde Voorzittersoverleg ging vormen, had men in dat voorzittersoverleg een bepaalde lijn uitgestippeld voor de uitvoering van een bepaald advies waarmee het bestuur van het Meldpunt zich niet kon verenigen. Op dat moment sprak KLOKK er tot onze verbazing opeens over dat we als Meldpuntbestuur toch zouden moeten luisteren naar onze opdrachtgevers. Het is bij die ene keer gebleven, doch het illustreert ook hoe in de loop van de tijd panelen kunnen verschuiven in een redelijk complex proces als waarin het Meldpunt moest opereren.

Een niet onbelangrijk aspect vormde de bejegening door de kerkelijke gezagsdragers van individuele slachtoffers, maar ook van het proces als geheel. Om vooral oversteden van ordes en congregaties zowel op niveau van de feitelijke informatie, als op het niveau van de motivatie te bewegen tot een coöperatieve en empathische houding, is een aantal malen met een groter gezelschap van deze kerkelijke gezagsdragers

⁴ In 2016 is na het overlijden van professor Wolters gebleken dat deze behandeldossiers van slachtoffers thuis had bewaard. Deze zijn overgedragen aan het Platform Hulpverlening.

⁵ Zie ook hierna het hoofdstuk over de financiën.

overleg gepleegd. Bij die gelegenheid kwamen allerlei feitelijke aspecten aan de orde via een vraag- en antwoordspel met de voorzitters van met name de Klachtencommissie en de Compensatiecommissie. Dat deze overleggen plaatsvonden was bekend bij de slachtofferorganisaties.

Op individueel niveau deed zich soms de situatie voor dat ofwel de bejegening ter zitting van de Klachtencommissie een ernstig probleem vormde, in het bijzonder natuurlijk voor het slachtoffer, ofwel dreigde dat een advies van de Klachtencommissie of de Compensatiecommissie niet zou worden opgevolgd. In een enkel geval speelde ook een veel te strafrechtelijk denkende advocaat aan de zijde van een orde of congregatie een negatieve rol.

In een aantal gevallen was het afdoende om via kerkelijke contacten betrokkenen te bewegen tot een andere houding. Dat heeft er ook toe geleid, dat bij een enkele orde of congregatie een andere pater of broeder, respectievelijk zuster ter zitting is gaan optreden, die met meer empathie en meer tact wist te reageren. In een aantal gevallen waar uitvoering dreigde te stoken, is door het bestuur opgetreden, ook door rechtstreekse gesprekken met de betrokken overste. Het aantal incidenten in deze laatste categorie laat zich tellen op de vingers van twee handen. Ook voor enkele diocesane kerkelijke gezagsdragers geldt echter, dat er vanuit het bestuur van het Meldpunt druk moest worden uitgeoefend om tot een behoorlijke uitvoering te komen van de adviezen van de Klachtencommissie en de Compensatiecommissie. Hier geldt eveneens, dat het aantal zich beperkt tot dezelfde beeldspraak.

Over het algemeen is het oordeel van het bestuur over de medewerking van de kerk positief en het optreden van menig kerkelijk gezagsdrager kan als uitermate lovenswaardig worden aangemerkt. Per saldo kunnen we als bestuur concluderen, dat alle slachtoffers conform de adviezen van de Klachtencommissie en de Compensatiecommissie erkenning en genoegdoening hebben gekregen.

Twee aspecten verdienen echter nog een enkele opmerking. In de eerste plaats is een geregeld terugkerend thema geweest, dat de kerk het gevoel had weinig publieke waardering te ondervinden voor de inspanningen die werden gepleegd om de slachtoffers erkenning, genoegdoening en hulp te bieden. Steeds wanneer het bestuur aandrong op enige flexibiliteit om bepaalde problemen op te lossen, was er wel bij deze of gene de verzuchting te horen, dat die flexibiliteit toch niet tot enige waardering zou leiden. Als bestuur hebben wij er steeds op gewezen, dat het daar uiteindelijk ook niet om mag gaan, doch dat het gaat om het slachtoffer dat erkenning, genoegdoening en hulpverlening verdient. Dat inzicht heeft ook steeds ertoe geleid, dat het Meldpunt de gevraagde kerkelijke medewerking verkreeg.

In het verlengde hiervan ligt het tweede punt en dat betreft de klacht over de juridisering die gepaard ging met de klachtenprocedure (dat aspect komt hierna ook nog aan de orde) en het betere alternatief van mediation. Met name KLOKK spande zich daarvoor in. Sommige lotgenotengroepen hebben ook bilateraal met een orde of congregatie - het Meldpunt was daar dus op geen enkele wijze bij betrokken - langs de weg van mediation schikkingen getroffen waarin erkenning werd geboden en ook een financiële genoegdoening.

De Bisschoppenconferentie en de KNR waren sterk geneigd om niet mee te werken aan een vorm van mediation, omdat men nu eenmaal - overeenkomstig het advies van de Commissie Deetman en de Commissie Bandell - de procedure van de Klachtencommissie had opgetuigd en daarna de Compensatiecommissie voor de financiële genoegdoening. Het leek erop alsof menig kerkelijk gezagsdrager daarin houvast vond en bang was met mediation aan een soort avontuur te beginnen. Uiteindelijk heeft het bestuur echter de kerk ervan kunnen overtuigen, dat het wenselijk was om ook binnen het Meldpunt mediation mogelijk te maken. Helaas is die medewerking pas in een vrij laat stadium gekomen waardoor naar taxatie van het bestuur

veel minder zaken via mediation zijn afgedaan dan mogelijk zou zijn geweest.

Dat laatste doet echter niet af aan het hier voor al geformuleerde positieve oordeel over de medewerking die het Meldpunt van de kerk heeft ondervonden.

Rapport Westra

Was de relatie tussen het Meldpunt en slachtoffergroepen enerzijds en tussen het Meldpunt en de kerk anderzijds niet gevrijwaard van problemen en spanningen, de relatie tussen de slachtoffergroepen en de kerk was op enig moment ronduit slecht. De kerk verschool zich min of meer achter het Meldpunt, terwijl slachtofferorganisaties nu juist het directe contact met de kerk wensten. Een en ander mondde uit in een publieke confrontatie met kardinaal Eijk, toen nog voorzitter van de Bisschoppenconferentie, en broeder Van Dam als voorzitter van de KNR op 28 maart 2013 in de Tweede Kamer. Dat leidde tot het verzoek vanuit de Tweede Kamer aan de bestuursvoorzitter van het Meldpunt om te willen bemiddelen en gesprekken tussen enerzijds de Kerk en anderzijds de slachtofferorganisaties tot stand te brengen. Dat is vervolgens ook gebeurd en dit resulteerde in een afspraak tussen met name de voorzitter van KLOKK, de heer Klabbers, kardinaal Eijk en broeder Van Dam. Met MCU en vervolgens ook VPKK is nog afzonderlijk overleg tot stand gekomen, voor VPKK liep dat via de zogenaamde Contactgroep⁶.

Het overleg tussen de voorzitters van Bisschoppenconferentie, KNR en KLOKK resulteerde in de afspraak dat er een zogenaamde nulmeting zou worden uitgevoerd. Bezien zou worden wat de stand van zaken was met betrekking tot de adviezen van de Commissie Deetman en de Commissie Bandell om op basis daarvan vervolgens te bespreken wat er aan volgende stappen gezet zou moeten worden. Dan zou ook toekomstige voortgang meetbaar zijn. Deze afspraak leidde tot een opdracht aan dr. R.L.N.

Westra, die vervolgens gesprekken voerde met alle betrokken actoren en 10 oktober 2013 een rapport uitbracht waarin een groot aantal aanbevelingen was opgenomen, aanbevelingen die zich deels ook richtten op het Meldpunt (zie bijlage 10).

Het rapport van de heer Westra heeft in belangrijke mate bijgedragen aan verbetering van onderlinge verhoudingen. Voor het Meldpunt gold, dat het overgrote deel van de aanbevelingen kon worden aanvaard. Eén aanbeveling - wijziging van de opstelling in de zittingzaal van de Klachtencommissie, bestaande uit vervanging van de rechthoek door een ronde tafel - stuitte al spoedig op juist bezwaren van slachtoffers. Zij bleken te hechten aan de klassieke, meer op een rechtszaal gelijkende opstelling.

Een belangrijke aanbeveling van Westra was ook om periodiek overleg te laten plaatsvinden tussen de voorzitters van Bisschoppenconferentie, KNR en KLOKK, het zogenaamde Voorzittersoverleg. Overwogen is of ook de voorzitter van bestuur van het Meldpunt daaraan zou moeten deelnemen, maar het bestuur heeft daar welbewust van afgezien. Dat Voorzittersoverleg zou veel andere onderwerpen bestrijken die niet op het werkterrein van het Meldpunt lagen en waar het Meldpunt dus ook buiten diende te blijven.

In de praktijk heeft dit niet geleid tot volledig gescheiden circuits. Zowel voorafgaand als na afloop van vergaderingen van het Voorzittersoverleg was altijd wel contact met hetzij de heer Westra - die als secretaris en adviseur optrad - hetzij met de heer Klabbers als voorzitter van KLOKK, hetzij beiden. Dat was ook functioneel in die zin, dat hoofdzaken die speelden tussen het Meldpunt enerzijds en de kerk of slachtoffergroepen anderzijds ook aan de orde kwamen in het Voorzittersoverleg. De informatie die onze bestuursvoorzitter bereikte, is ook steeds gerapporteerd aan de medebestuurleden, voorzitters van Klachtencommissie, Compensatiecommissie en Platform Hulpverlening, alsmede het hoofd Meldpunt.

6 Dat was een overleg op ambtelijk niveau onder leiding van bisschop Van de Hende, bedoeld om praktische problemen op te lossen. De bestuurssecretaris van het Meldpunt nam tweemaal deel, toen stakte dit overleg als gevolg van de spanningen tussen slachtofferorganisaties en kerk.

Op deze plek kan nog het volgende worden gezegd over de rol van de heer Westra en in samenhang daarmee ook die van de heer mr. J. Bakker. De heer Bakker was als vertegenwoordiger van de economen van de bisdommen steeds nauw betrokken bij het onderwerp en nam ook deel aan de vergaderingen van de Contactgroep en het Voorzittersoverleg. Beiden hebben zich zeer ingespannen om zowel de zogenaamde losse eindjes die mede aanleiding waren voor het conflict tussen slachtofferorganisaties en kerk in april 2013 als de latere, nieuwe ‘losse eindjes’ aan elkaar te knopen. Daarnaast kwamen in die gremia de kwestie van de ongegrond bevonden klachten, alsmede de geweldszaken aan de orde. In de oplossing van deze kwesties speelden de beide heren een belangrijke rol.

Een concreet voorbeeld van zo’n ‘los eindje’ raakte de hulpverlening. Nogal wat slachtoffers werden geconfronteerd met de verplichting tot betaling van een eigen bijdrage of later eigen risico in de sfeer van zorgkosten, wanneer zij een beroep deden op bijvoorbeeld psychiatrische hulp. In samenspraak met de heren Bakker en Westra is daar een voorziening voor getroffen in die zin dat de bestuurspenningmeester in overleg met de voorzitter van het Platform Hulpverlening die kosten voor zijn rekening nam en ten laste bracht van de kerk.

Een ander voorbeeld betreft de vrij grote groep slachtoffers van het instituut Bleijerheide. De desbetreffende congregatie, van oorsprong Duits, was in Nederland niet meer vertegenwoordigd en het Duitse moederhuis was armlastig. In samenspraak met de heren Bakker en Westra is uiteindelijk door de kerk een fonds gevormd dat in beheer is gegeven van de Meldpuntpenningmeester om daaruit de compensaties die aan deze slachtoffers toekwamen, te kunnen voldoen.

Naar de waarneming van ons bestuur heeft de heer Westra een belangrijke rol gespeeld in het open houden van de communicatiekanalen, wat uiteindelijk er ook toe heeft geleid, dat merkbaar de verhoudingen verbeterden en er

sprake was van een toegenomen waardering over en weer tussen kerkelijke vertegenwoordigers en vertegenwoordigers van de slachtofferorganisaties.

Monitor Deetman

De heer Deetman heeft een tussentijdse monitor en vervolgens in december 2016 een slotmonitor uitgebracht, met name bestemd voor de Tweede Kamer en de regering. De rapportages zijn ook steeds aan de orde gekomen in parlementaire vergaderingen. Deze rapportages vormden - in de waarneming van het bestuur van het Meldpunt - in zekere zin kristallisatiepunten van nervositeit bij betrokken actoren. Voor de kerk was steeds de vraag wat de heer Deetman aan kwalificaties zou bezigen en slachtofferorganisaties stelden wensen aan de orde en brachten dat ook bij hem in. Het Meldpunt heeft hem steeds voorzien van de nodige informatie. Aanbevelingen in monitorrapportages raakten het Meldpunt wel, maar niet direct. Te denken valt aan de ongegrond bevonden klachten waarin van een authentiek slachtofferverhaal sprake was en de geweldszaken. Ook sprak de heer Deetman zich uit over de klacht dat door de klachtenprocedure zaken teveel gejuridiseerd werden⁷.

Over Deetmans’ slotmonitor van december 2016 heeft geen voorafgaand overleg met het Meldpunt plaatsgehad, wel zijn cijfermatige gegevens verstrekt over de stand van zaken.

Zijdelings heeft enige discussie plaatsgehad over de kwestie van de archieven. In een vroegtijdig stadium is vanuit het bestuur van het Meldpunt de Commissie Deetman voorgesteld om overleg te plegen, ook met de kerk, over een regeling voor de archieven met het oog op wetenschappelijk onderzoek. De Commissie Deetman heeft toen echter te kennen gegeven daar zelfstandig haar beleid in te willen bepalen.

Publiciteitsbeleid

Het Meldpunt heeft van meet af aan een zo zorgvuldig mogelijk opgebouwd publiciteitsbeleid gevoerd. Uitgangspunt daarbij was vanzelfsprekend bescherming van de privacy van zowel slachtoffers als aangeklaagden. Bij de publicatie van adviezen van de Klachtencommissie en later ook van de Compensatiecommissie is er dan ook steeds nauwlettend op toegezien dat gegevens die het mogelijk zouden maken om een casus te herleiden naar een persoon werden weggelaten. Het bestuur is één geval specifiek erop gewezen dat er toch nog informatie in een gepubliceerd advies stond die zou kunnen leiden tot het achterhalen van een naam. Op grond daarvan is nog een aantal gegevens uit het op de website van het Meldpunt gepubliceerde advies verwijderd.

Publicatie van de adviezen op de website heeft het bestuur steeds beschouwd als onderdeel van publieke verantwoording en ook als onderdeel van het streven om iedere schijn dat zou worden meegewerkt aan een doofpot weg te nemen. Deze wijze van publiceren beoogde ook het vertrouwen in de Commissies en het Meldpunt in het algemeen te versterken, mede omdat door kennis te nemen van de adviezen van Klachten- en Compensatiecommissie de buitenwacht kon zien met welke zorgvuldigheid werd gewerkt.

Ook in die gevallen waarin derden namen invulden in een casus op grond van hun eigen wetenschap - bijvoorbeeld slachtoffers of kerkelijke functionarissen - is door het Meldpunt consequent geweigerd om op dergelijke zaken in te gaan. De motivering daarvan is uiteengezet in een beleidslijn die ook op de website van het Meldpunt is gepubliceerd (Bijlage 8). Kort gezegd komt het op het volgende neer: procedures van het Meldpunt zijn erop gericht om aan slachtoffers tegemoet te komen. Hun verhalen en de aannemelijkheid daarvan staan voorop. Het is niet aan bijvoorbeeld de Klachtencommissie om een aangewezen dader te beoordelen of te veroordelen. De Klachtencommissie is geen

strafrechter die de daden van een aangeklaagde onderzoekt. Voorop staat het leed van het slachtoffer en de erkenning daarvan. De klachtenregeling beoogde zoveel mogelijk slachtoffers de hen toekomende erkenning en genoegdoening te verschaffen, de regelingen beogen niet om individuele daders aan de schandpaal te nagelen. Gelet op het geringe bewijs waarmee slachtoffers kunnen volstaan, is het ook niet verantwoord om op basis daarvan de naam van een aangeklaagde publiek te maken. Zelfs wanneer die naam publiek is, zou medewerking van het Meldpunt aan nog meer publiciteit rondom die naam de schade voor die aangeklaagde, diens naasten of nabestaanden vergroten en zou dat als onrechtmatige daad kunnen worden aangemerkt.

Het Meldpunt is in één zaak waarin inmiddels de aangeklaagde was overleden door een kennis die diens reputatie beoogde te beschermen erop aangesproken dat de naam van de aangeklaagde in de publiciteit was gekomen. Aan deze klacht ging overigens ook nog de klacht vooraf, dat de procedure onvoldoende waarborgen voor de aangeklaagde bevatte. Weer later heeft de bedoelde kennis van die aangeklaagde een eenpersoonsstichting opgericht die opnieuw het bestuur benaderde. Het bestuur heeft zich ook tegenover deze eenpersoonsstichting op het standpunt gesteld, dat de publiciteit uitsluitend het gevolg was van de omstandigheid dat de naam van aangeklaagde in de publiciteit was gebracht en dat daaraan geen enkele medewerking was verleend door het Meldpunt. Wat betreft de daaraan voorafgaande klacht is gewezen op het bijzondere karakter van de procedure. De aan ons bestuur door die eenpersoonsstichting voorgelegde dagvaarding is inmiddels aanhangig gemaakt bij een rechtbank. Met het oog op de privacy van de betrokkenen gaat het bestuur verder niet in op deze zaak.

In het kader van het publiciteitsbeleid verdient ook vermelding, dat het Meldpunt geregeld is benaderd met verzoeken om medewerking aan enige vorm van onderzoek. Op die

⁷ Eerste monitorrapportage (voormalige) commissie Onderzoek naar seksueel misbruik van minderjarigen in de Rooms-Katholieke Kerk, Vaste kamercommissie Justitie (bijlage bij 33400VI,nr.5), pag 20 en 21.

verzoeken is alleen ingegaan wanneer het gesprekken met bijvoorbeeld de voorzitter van de Klachtencommissie betrof over aspecten die niet te relateren waren aan individuele zaken. Verzoeken om inzage in dossiers zijn steeds geweigerd. Verzoeken om namen en adressen van melders die zouden worden benaderd in het kader van wetenschappelijk onderzoek zijn steeds geweigerd. Niet alleen stonden regels in zake bescherming van persoonsgegevens daaraan in de weg, ook het in het voorwoord gesignaleerde besef, dat veel slachtoffers na afronding van de procedures niet meer wilden stilstaan bij hun jeugdervaring, maar verder wilden met hun leven.

In een enkel geval is een wetenschappelijk onderzoeker verwezen naar slachtofferorganisaties die ook in een andere verhouding stonden tot hun leden.

Mediation, verhouding tot Stichting Triptiek

Hiervoor is al gememoreerd dat ook het Meldpuntbestuur mediation als een bevredigende wijze van afdoening van klachten bij de kerk onder de aandacht bracht. In de klachtenregeling zelf is daar ook een aanknopingspunt voor geboden wanneer de voorzitter van de Klachtencommissie tijdens bijvoorbeeld de mondelinge behandeling mogelijkheden ziet voor een minnelijke regeling tussen partijen. Anders gezegd: de kerk had op die wijze ook in de door haar vastgestelde klachtenregeling al de weg naar mediation geopend.

Het bestuur van het Meldpunt heeft de regelingen zoals deze werden gevolgd en toegepast door de Stichting Triptiek uitvoerig bestudeerd en vervolgens ook in een tweetal gesprekken uitvoerig besproken met mr. dr. L. Klijn en mevrouw dr. C. Goosen.

Uit de hoek van de kerk bereikte het bestuur signalen, dat met name in de kring van de KNR de nodige bedenkingen bestonden tegen de Stichting Triptiek. Zo bestond de indruk, dat de

compensaties die door de heer Klijn als arbiter in de slotfase werden toegekend veel hoger waren dan op basis van de compensatieregeling van het Meldpunt te verwachten waren. Onderzoek door de voorzitter van de Compensatiecommissie van een aantal bij het Meldpunt bekende arbitrages van de Stichting Triptiek maakte echter duidelijk, dat die vrees niet terecht was.

Uiteindelijk heeft het bestuur van het Meldpunt niet tot samenwerking met de Stichting Triptiek kunnen overgaan en wel om twee redenen. In de eerste plaats was het draagvlak van de compensatiebeslissing in de procedures van Triptiek smal, omdat uiteindelijk maar een persoon deze vaststelde, te weten de heer Klijn. De Compensatiecommissie van het Meldpunt beoordeelde aanvragen met minstens drie deskundige leden. Bijkomend bezwaar was, dat in de algemene informatie van de Stichting Triptiek de uitspraak van de heer Klijn als bindend advies werd aangemerkt, terwijl uit de uiteindelijk te tekenen overeenkomst bleek, dat het om een arbitrage ging, wat in ieder geval juridisch bepaald iets anders is.

Zwaarder woog echter nog, dat in de regelingen van Triptiek de vaststellingsovereenkomsten zoals deze zouden worden gesloten tussen het slachtoffer aan de ene kant en de kerkelijke instantie aan de andere kant geheim zouden blijven. Dat zou betekenen dat de inhoud van de vaststellingsovereenkomst niet zou kunnen meewerken als steunbewijs in zaken die wel gewoon bij de Klachtencommissie zouden worden behandeld. Dat was voor het bestuur van het Meldpunt niet acceptabel.⁸

Vervolgens is de kerk verzocht om het concept voor een mediationregeling zoals deze door het bestuur was opgesteld vast te stellen en ook zich te committeren aan de uitvoering daarvan. Dat heeft naar het oordeel van het bestuur van het Meldpunt onnodig lang geduurd. Uiteindelijk is de regeling vastgesteld. Met Perspectief Herstelbemiddeling, voorheen Slachtoffer in Beeld - een zusterorganisatie van Slachtofferhulp Nederland - is een overeenkomst

gesloten om mediation toe te passen, waarbij ook uitdrukkelijk de afspraak is gemaakt dat de vaststellingsovereenkomst ten behoeve van steunbewijs aan het Meldpunt bekend gemaakt zou worden.

Geweldsexcessen en Commissie HEG

In het voorgaande is al gememoreerd, dat uit de kring van slachtoffers kritiek werd geuit op de Commissie Deetman, omdat geen aandacht was besteed aan geweldsexcessen zonder dat dit gepaard ging met seksueel misbruik. De commissie heeft dit onderwerp vervolgens alsnog onderzocht.

Het Meldpunt heeft van meet af aan ook meldingen die geen aspect van seksueel misbruik betroffen, geregistreerd en van slachtoffers verkregen informatie geadministreerd. Toen de kerk zich bereid had verklaard om ook voor deze groep slachtoffers een regeling te treffen, is aan het Meldpunt gevraagd om ook nieuwe meldingen te registreren en hebben slachtofferorganisaties hun achterbannen opgeroepen om dergelijke enkel geweldsexcessen bij het Meldpunt te melden.

Deze dossiers zijn vervolgens ook ter beschikking gesteld van de zogenaamde Commissie HEG, Hulp, erkenning en genoegdoening voor geweld tegen minderjarigen in de R.-K. Kerk, en op basis daarvan heeft die commissie⁹ middels brieven erkenning uitgesproken voor het ondergane leed en daarin ook compensatiebedragen toegekend die vervolgens door de kerk zijn uitgekeerd¹⁰. De werkzaamheden van de commissie en het vervolg daarop zijn geheel buiten het Meldpunt om gegaan. Wel hebben enkele leden van de Commissie HEG hun archief aan het Meldpunt overgedragen ten behoeve van toekomstig beheer.

Ongegrond bevonden klachten en Commissie Slotactie

De vraag hoe om te gaan met ongegrond bevonden klachten van slachtoffers waarvan het verhaal door de Klachtencommissie als authentiek werd aangemerkt, heeft lang gewacht op beantwoording. In oktober 2015 heeft de kerk een regeling voor de zogenaamde Slotactie opgesteld. De uitvoering is in juni 2016 grotendeels afgerond¹¹. Uiteraard kwamen ook nog latere gevallen in aanmerking. Zowel bij die beoordeling als bij de uitvoering daarvan is het Meldpunt niet betrokken geweest. Wel zijn uiteraard de klachtdossiers aan de Commissie Slotactie ter beschikking gesteld. De administratie ter zake bevindt zich niet bij het Meldpunt.

Kort geding, verschuiving einddatum melding, nagekomen meldingen (schrijnende gevallen)

In de klachtenregeling zoals oorspronkelijk vastgesteld door de kerk, was niet voorzien in een einddatum. Mede in het licht van het afgenomen aantal nieuwe meldingen, respectievelijk afgenomen aantal ingediende klaagschriften, heeft het bestuur van het Meldpunt met de kerk overleg gepleegd over vaststelling van een einddatum. Uiteraard zou dat niet alleen de klachtenregeling betreffen, doch ook de compensatieregeling. Het bestuur van het Meldpunt heeft daartoe een concept tekst opgesteld die door de Bisschoppenconferentie en KNR is goedgekeurd conform de statuten van het Meldpunt. In die aangepaste regeling was voorzien, dat tot uiterlijk 1 juli 2014 meldingen konden worden gedaan en vervolgens uiterlijk tot 1 oktober 2014 een klaagschrift zou kunnen worden ingediend.

⁸ Later, zie hierna, bleek ook menige kerkelijke instantie op verzoek van het Meldpunt inzage te geven in vaststellingsovereenkomsten, ondanks de contractueel overeengekomen geheimhouding.

⁹ Mr. P. Kalbfleisch, mr. G.A.M. Stevens, mw. dr. W. Langeland en dr. R.L.N. Westra met dr. H.P.M. Kreemers als secretaris.
¹⁰ Blijkens de rapportage van de commissie – te vinden op <https://www.bertsmeets.nl/heg-commissie/> - zijn 3.500 meldingen, ongeveer hetzelfde aantal als bij het Meldpunt binnengekomen, onderzocht. Aan 350 personen is een compensatie toegekend, te samen een bedrag van ca € 1.000.000,00.
¹¹ De Commissie Slotactie bestond uit dezelfde personen als de Commissie HEG. Van de aanvankelijk ca 249 slachtoffers waarvan de klacht wegens ontbrekend steunbewijs niet gegrond was bevonden, hebben per juni 2016 144 slachtoffers erkenning en genoegdoening gekregen, te samen ca € 750.000,00.

Van de zijde van het VPKK is daartegen geageerd met het argument, dat met name vrouwelijke slachtoffers veel minder gemakkelijk dan mannen over hun schroom heen stappen om hun melding te doen, respectievelijk een klacht te formuleren. Het VPKK meende, dat er nog vele honderden vrouwelijke slachtoffers waren die er nog niet toe waren gekomen om het verhaal over seksueel misbruik in hun kindertijd naar buiten te brengen. Het VPKK heeft vervolgens tezamen met een aantal natuurlijke personen een kort geding aangespannen tegen de kerk bij de voorzieningenrechter in de rechtbank Midden-Nederland die heeft bepaald dat de sluitingsdatum voor het doen van een nieuwe melding op 1 mei 2015 zou vallen. De kerk stond toen voor de vraag of daar hoger beroep tegen zou worden ingesteld, terwijl het VPKK overwoog om in een bodemprocedure te trachten nog verdere verschuiving van de eindtermijn te bewerkstelligen. Het bestuur van Meldpunt heeft vervolgens bemiddeld tussen VPKK enerzijds en de kerk anderzijds, hetgeen ertoe geleid heeft, dat noch hoger beroep werd ingesteld tegen het kort geding vonnis, noch een bodemprocedure werd gestart.

De interventie van de burgerlijke rechter was juridisch merkwaardig. De eindtermijn voor het indienen van een melding maakt onderdeel uit van een door het bestuur van het Meldpunt vastgestelde regeling; de voorafgaande goedkeuring van de kerk was een formeel vereiste krachtens de statuten van Meldpunt. Het Meldpunt was echter geen partij in het kort geding. Wat er ook van zij, in het tijdvak van de oorspronkelijke einddatum tot 1 mei 2015 hebben zich nog ruim 300 slachtoffers gemeld. De gegrondheid van de klachten van deze melders week niet af van het algemene beeld. Anders gezegd: de 200 slachtoffers hebben dankzij de verschoven eindtermijn daadwerkelijk erkenning en genoegdoening verkregen. Voor hen is dus de actie van het VPKK zeker een uitkomst geweest. Vermelding verdient nog wel, dat deze groep melders niet hoofdzakelijk vrouwelijke slachtoffers betrof. Het waren er 40, waarvan 32

seksueel misbruik. De andere waren meldingen van geweld of afkomstig van getuigen.

Na de uitspraak van de kortgedingrechter is in het overleg tussen de Tweede Kamer en de regering aandacht besteed aan de door slachtofferorganisaties opgeworpen vraag hoe de kerk zou omgaan met slachtoffers die zich toch nog ná 1 mei 2015 zouden melden. Op grond van de motie *Van der Steur* is een oproep gedaan aan de kerk om in schrijnende gevallen alsnog slachtoffers tegemoet te komen. Intussen was het Meldpunt meldingen van mensen die zich aandienden na 1 mei 2015 in ontvangst blijven nemen en zijn deze opgenomen in het registratiesysteem. Meer inhoudelijke informatie is opgenomen in dossiers. Per mei 2017 betrof dit 59 zogenaamde nagekomen meldingen. Informatie ter zake is door het Meldpunt aan de kerk verstrekt en geanonimiseerde gegevens zijn ook verstrekt aan het ministerie van Veiligheid & Justitie.

Het bestuur van het Meldpunt is ermee bekend, dat de kerk inmiddels een regeling heeft vastgesteld voor deze zogenaamde nagekomen meldingen. Bij de uitvoering van die regeling is het Meldpunt niet betrokken geweest. Dat wordt belegd bij het door de kerk in 2016 nieuw ingestelde R.-K. Meldpunt Grensoverschrijdend Gedrag. In het licht van het aflopende werk van ons Meldpunt - dat immers vooral ook bedoeld was voor verjaarde zaken van seksueel misbruik - heeft de kerk met het oog op nieuwe klachten over grensoverschrijdend gedrag van haar medewerkers een voorziening getroffen voor slachtoffers om dat te melden. Nadere informatie daarover is te vinden op de website van dit Meldpunt Grensoverschrijdend Gedrag¹².

Beschikbaarheid steunbewijs

In 2016 is op enig moment - ook in een hoorzitting van de Vaste commissie Veiligheid & Justitie van de Tweede Kamer - aan de orde gesteld dat steunbewijs door de kerk zou worden achtergehouden. Uiteindelijk bleek het daarbij te

gaan om mediationzaken, onder andere zaken die via de Stichting Triptiek waren gelopen, waarbij standaard in de vaststellingsovereenkomsten met slachtoffers een geheimhoudingsbeding was opgenomen. In de paragraaf over mediation en de Stichting Triptiek is daar al aan gerefereerd. Vanzelfsprekend riep dit weer de associatie van een doofpot op.

Uiteindelijk kon worden vastgesteld, dat bij ons Meldpunt alle zaken bekend waren die ook via de Stichting Triptiek of anderszins via een vaststellingsovereenkomst waren gesloten.

Een groot aantal van de vaststellingsovereenkomsten was integraal bekend bij ons Meldpunt. Deze informatie was opgenomen in het registratiesysteem waarin steunbewijs werd bijgehouden ten behoeve van lopende zaken en ook ten behoeve van eventuele herziening van eerdere niet gegrond bevonden zaken.

Ter toelichting: binnen het Meldpunt werden verschillende registraties bijgehouden op naam van klagers, aangeklaagden en instituten. Indien en zodra er nieuwe informatie beschikbaar kwam met betrekking tot een bepaalde aangeklaagde en een eerdere klacht tegen die aangeklaagde ongegrond was bevonden wegens gebrek aan steunbewijs, werd die nieuwe informatie gekoppeld aan de desbetreffende aangeklaagde en aan iedere klachtzaak die eerder had gespeeld. Dat leidde dan vervolgens tot een bericht aan de juridisch adviseur van de betrokken klager. Het Meldpunt informeerde dat er steunbewijs was en dat het mogelijk was een verzoek tot herziening in te dienen. Er zou immers alsnog een gegrond bevinding kunnen worden uitgesproken op basis van de nieuwe informatie die dan als steunbewijs kwalificeerde¹³.

Daarbij was minstens theoretische belang kennis te nemen van vaststellingsovereenkomsten. Uiteindelijk heeft de oproep van de zijde van de regering ertoe geleid, dat binnen de kerk

ook bewerkstelligd is dat alle vaststellingsovereenkomsten ter beschikking werden gesteld van het Meldpunt. De heer Deetman heeft zijnerzijds beoordeeld of alle relevante informatie aan het Meldpunt was verstrekt, waarop het antwoord ook positief luidde. Het doornemen van de aanvullend door de kerk verstrekte informatie leidde tot de conclusie dat er geen enkel steunbewijs aan het zicht van het Meldpunt ontsnapte was. De aanvullende informatie heeft derhalve niet geleid tot nieuw steunbewijs.

Bejegeningsklachten

Eén van de aanbevelingen van het rapport Westra was om met betrekking tot bejegening door functionarissen van het Meldpunt (in de ruimste zin van het woord) een afzonderlijke klachtenregeling in te stellen. Vergelijkbare bejegeningsklachten worden ook in zorginstellingen, scholen en dergelijke via een afzonderlijke klachtenprocedure behandeld.

Het bestuur heeft een dergelijke klachtenregeling ingesteld, ook gepubliceerd op de website van het Meldpunt en een klachtenfunctionaris aangewezen in de persoon van mevrouw mr. Petra Stassen. In dit verband verdient vermelding dat tot aan de instelling van de klachtenregeling er geen klachten bij het bestuur waren binnengekomen over bejegening door functionarissen van het Meldpunt; wel over de bejegening van slachtoffers door vertegenwoordigers van aangeklaagden. Zoals hierboven gemeld, hebben de voorzitter van de Klachtencommissie, respectievelijk bestuur in voorkomende gevallen ook tegen onheuse of in termen van empathie gebrekkige bejegening door kerkelijke vertegenwoordigers opgetreden.

Na de instelling van de Klachtencommissie is er één daadwerkelijke klacht ingediend, waarvan het bestuur uiteindelijk heeft vastgesteld dat deze ongegrond was. Een tweede klacht is

¹³ Daarbij kon het ook gaan om een klacht die deels gegrond was bevonden t.a.v. een lichtere vorm van seksueel misbruik, deels ongegrond t.a.v. het ernstiger misbruik. Als er later steunbewijs op tafel kwam dat het ernstiger misbruik aannemelijk maakte, volgde een herziene uitspraak. Vanzelfsprekend werkt dat ook door in de hoogte van de compensatie. Een kennisgeving van nieuw steunbewijs leidde overigens niet steeds tot een herzieningsprocedure, omdat een slachtoffer er soms van af zag opnieuw de last van een formele procedure op zich te nemen.

¹² <https://www.meldpuntgrensoverschrijdendgedragrkk.nl/>

wel door de klachtenfunctionaris in behandeling genomen, doch de over de bejegening klagende persoon heeft vervolgens niet meer gereageerd op pogingen om in contact te komen.

Archief

Zoals vermeld, is het bestuur in september 2011 aangetreden en trof toen een klachten-regeling aan en een vrijwel afgeronde compen-satieregeling. Daarin was een bepaling opgeno-men met betrekking tot de dossiers van de klachten- en compensatiezaken. Bepaald was dat de dossiers na afronding van de procedure voor een periode van 20 jaar in een niet open-baar toegankelijk archief van de commissies worden bewaard en dat nadien het dossier wordt vernietigd met uitzondering van het advies van de commissies.

Ons bestuur heeft zich al in een vroeg stadium op het standpunt gesteld, dat hij geen verantwoordelijkheid kon nemen voor de uitvoering van deze bepalingen, aangezien het algemeen maatschappelijk belang vereiste dat de dossiers minstens beschikbaar zouden blijven voor wetenschappelijk onderzoek.

Daarnaast was voor het bestuur van belang, dat in heel veel gevallen, ook nog nadat een klacht was behandeld bij de Klachtencommissie en de compensatie was toegekend door de Compensatiecommissie, het slachtoffer in eigen kring geen of maar bij enkele mensen bekendheid had gegeven aan hetgeen hem of haar in diens jeugd was overkomen. Tegelijkertijd was duidelijk, dat vaak ook gezinsleden te lijden hebben gehad onder de gevolgen van het seksueel misbruik dat vader of moeder had ondergaan. Duidelijk was evenzeer dat voor veel familieleden het gedrag van een slachtoffer of diens levensloop moeilijk te begrijpen was zonder zich een beeld te kunnen vormen van die jeugdervaring. Zeker ook wanneer het slacht-offer inmiddels is overleden en men erachter komt dat er in diens jeugd sprake is geweest van seksueel misbruik, kan het helpen om het eigen

gezinsleven beter te begrijpen of de herinnering aan de overledene in het juiste perspectief te plaatsen door kennis te nemen van een klacht-zaak bij het Meldpunt. Ook in het overleg met slachtofferorganisaties hierover werd het bestuur dit belang op het hart gedrukt.

Zoals gezegd, is de thematiek van archivering al in een vroegtijdig stadium ook bij de Commis-sie Deetman en de kerk voorgelegd. In het zicht van de afhandeling van de werkzaamheden van ons Meldpunt heeft het bestuur aan de kerk laten weten een regeling te willen treffen voor de archieven van het Meldpunt, waardoor én wetenschappelijk onderzoek gewaarborgd zou zijn én toegang van nabestaanden. In het kader van zijn Slotmonitor heeft de heer Deetman in een aanvulling daarop aan regering en Tweede Kamer laten weten zelf een regeling te hebben getroffen voor zijn archieven. In de discussie hierover met de regering en de Tweede Kamer heeft de kerk uiteindelijk harerzijds publiekelijk toegezegd dat geen vernietiging van dossiers zou plaatsvinden en dat toegang voor weten-schappelijk onderzoek in ieder geval zou worden gewaarborgd.

Het bestuur van het Meldpunt had inmiddels na raadpleging van de slachtofferorganisaties en van een deskundige van het Nationaal Archief een concept opgesteld voor een eigen regeling. Deze is vervolgens ter toetsing voorgelegd aan prof. dr. J.K.M. Gevers met het oog op diens expertise ten aanzien van *privacy en medische informatie*. De kerk heeft intussen harerzijds een kaderregeling voorgesteld, die ook ziet op archieven die nog zouden kunnen worden toegevoegd, met name archieven uit kerkelijke kring, waarover het Meldpunt geen beschikking had.

Het overleg daarover tussen kerk en Meld-puntbestuur heeft uiteindelijk geleid tot overeenstemming over een regeling, waarbij archieven openstaan voor wetenschappelijk onderzoek, tegelijkertijd de privacy van slachtof-fers en aangeklaagden gewaarborgd is, de voor-schriften met betrekking tot geheimhouding

van medische informatie in acht worden geno-men en onder toepassing daarvan er de moge-lijkheid is voor nabestaanden van slachtoffers om kennis te nemen van een klachtzaak. Deze regeling is opnieuw getoetst door prof. Gevers en diens commentaar is erin verwerkt. De archiefregeling is als Bijlage 7 bij dit eindverslag gevoegd. Alle relevante archiefstukken, behou-dens die die onder het canonieke recht vallen, worden in eigendom overgedragen aan die archiefstichting met een bestuur dat in onafhan-kelijkheid van de kerk kan opereren.

Beoordeling van onderzoeksprojecten vindt plaats door een weer van het bestuur onafhan-kelijke wetenschappelijke commissie. Kerk en Meldpuntbestuur zijn voorts tot overeenstem-ming gekomen over de personele samenstelling van dat bestuur en die commissie. De archief-stichting zal vervolgens de collectie onderbren-gen bij een nog aan te wijzen archiefinstelling.

Vermelding verdient nog een tweetal aspecten.

Tot het Meldpuntarchief behoren de dossiers van het Platform Hulpverlening. Deze bevatten medische informatie in de zin van de *Wet geneeskundige behandelovereenkomst*. Voor een behandelaar geldt op grond van die wet een geheimhoudingsverplichting. Verder geldt een vernietigingsverplichting, zij het dat met het oog op wetenschappelijk onderzoek daarvan kan worden afgeweken. Op advies van prof. Gevers is echter uitdrukkelijk een bezwaarmoge-lijkheid geopend voor slachtoffers op grond waarvan alsnog vernietiging zal plaatsvinden. Via de websites van het Meldpunt en de slachtofferorganisaties is hieraan bekendheid gegeven. Op het moment dat dit eindverslag wordt uitgebracht heeft een slachtoffer een beroep gedaan op vernietiging. Daaraan is gevolg gegeven. Voorts is op verlangen van het Platform Hulpverlening in de archiefregeling opgenomen dat de behandeldossiers in ieder geval vijftien jaar na afsluiting worden vernie-tigd. Het Platform Hulpverlening beraadt zich nog over nadere eisen, teneinde te komen tot een adequate archivering.

De mogelijkheid voor nabestaanden om kennis te nemen van het dossier van een klacht, ingediend door een overleden naaste, is niet onbeperkt. Daarvan is uitgesloten die informatie in het klachtdossier die kwalificeert als medische informatie in de zin van de Wet geneeskundige behandelovereenkomst. Wanneer bijvoorbeeld een overleden slachtoffer een psychiatrisch rap-port heeft ingebracht bij de Klachtencommissie, krijgt een nabestaande daarin geen inzage. Voorts is uitgesloten van inzage informatie in bijvoorbeeld het klachtdossier over de seksuele geaardheid of seksueel gedrag van een slacht-offer.

Daarbij was de afweging van het Meldpunt-bestuur de volgende. Een directe naaste van een overleden slachtoffer kan legitiem belang heb-ben bij meer wetenschap over wat betrokkene in zijn of haar jeugd is overkomen. Met name kan het inzicht bieden in het gedrag van de overledene zoals die naaste dat heeft ervaren, soms ‘heeft moeten ondergaan’ zonder te begrijpen waarom de overledene zich zo gedroeg. Daartegenover staat dan, dat kennelijk het slachtoffer bij leven niets over het misbruik in zijn of haar jeugd heeft verteld en kennelijk heeft willen vertellen. Het slachtoffer heeft de Klachtencommissie van het Meldpunt wél al die informatie gegeven in de wetenschap dat dat geheim zou blijven. Het slachtoffer heeft kenne-lijk ook geen voorziening getroffen waardoor nabestaanden na zijn of haar overlijden die informatie zouden aantreffen. Daardoor is men immers aangewezen op het Meldpuntarchief.

Die kennelijke wens van het overleden slachtoffer wil het Meldpuntbestuur respecteren door de hierboven genoemde typen informatie uit te sluiten van inzage voor nabestaanden. Ons bestuur meent dat ook nabestaanden die kennelijke wens behoren te respecteren, ook al belemmert hen dat in een compleet zicht op de persoon van hun overleden naaste. De kerk heeft zich in het overleg over de archiefregeling bij dit standpunt van het Meldpuntbestuur aangesloten.

Ontbinding

Na afronding van de afspraken met een nog aan te wijzen archiefinstelling en overdracht van alle archiefstukken en digitale gegevensdragers, zal de stichting B&T in de loop van 2018 worden ontbonden. De bestuursleden treden op als ver-effenaars. Aangezien alle financiën door de kerk zijn verschaft en alle kosten bij ontbinding zullen zijn voldaan, is er geen vermogen dat voor overdracht in aanmerking komt.

Mr. R.H. van de Beeten, voorzitter
Drs. J.W. Brenninkmeijer, secretaris
A.J.H. Peek RA, penningmeester

Hoofdstuk 3

Meldpunt

Hoofdstuk 3

Meldpunt Seksueel Misbruik RKK

Het Meldpunt Seksueel Misbruik RKK ondersteunde met een vaste staf van juridische, psychologische en secretariële medewerkers onder leiding van het hoofd, het Platform Hulpverlening, de Klachtencommissie en de Compensatiecommissie. In het algemeen betrof dit het checken en vastleggen van persoonsgegevens; het registreren en bewaken van de te nemen stappen bij hulpverlening, klachtbehandeling en compensatiebeoordeling; de correspondentie; het fysieke beheer van de klachtdossiers; het telefoon- en e-mailverkeer; de catering en receptiefunctie bij zittingen, vergaderingen en bijeenkomsten.

De ondersteuning van het Platform Hulpverlening op het Meldpunt bestond uit het voeren van de eerste intake gesprekken; toewijzing van een vertrouwenspersoon; het inventariseren van de hulpbehoefte; het organiseren van zogenoemde screeningsgesprekken door de psychologen verbonden aan het Platform Hulpverlening, en het zo nodig in contact brengen van misbruikslachtoffers met specialisten op het gebied van psychische hulpverlening.

De ondersteuning van de Klachtencommissie omvatte het kosteloos toewijzen van een juridisch adviseur aan misbruikslachtoffers; het bewaken en controleren van de procedure van klaagschrift tot het advies van de Klachtencommissie; het tussentijds informeren van klagers, aangeklaagden en betrokken kerkelijk gezagsdragers; het plannen en voorbereiden van zittingen en uiteindelijk het anoniem publiceren van adviezen en beslissingen van de Klachtencommissie.

De ondersteuning van de Compensatiecommissie omvatte het versturen van aanvraagformulieren aan misbruikslachtoffers met een (deels) gegronde klacht; het administreren en op volledigheid controleren van de ingediende aanvragen; de doorgeleiding van de aanvragen naar de Compensatiecommissie en kerkelijk gezagsdragers; het faciliteren van de tussentijdse correspondentie met (gemachtigden van) aanvragers en (gemachtigden van) kerkelijke gezagsdragers; het bewaken van tijdige uitbetaling van de toegekende compensatiebedragen door de kerkelijke gezagsdragers en het anoniem publiceren van de uitspraken van de Compensatiecommissie.

Werkwijze

Het Meldpunt maakte onderscheid tussen meldingen en klachten. Meldingen en klachten konden met toestemming van de indiener gebruikt worden bij de beoordeling van andere klachten als steunbewijs. Hier is door het Meldpunt ook actief om verzocht. Misbruikslachtoffers die een klacht wilden indienen kregen tot 1 mei 2015 op kosten van het Meldpunt een juridisch adviseur (vaak een advocaat) toegewezen. Deze ondersteunde het slachtoffer bij het opstellen van het klaagschrift en begeleidde het slachtoffer bij de zitting van de Klachtencommissie. Inzake niet verjaarde klachten tegen nog levende aangeklaagden werd het slachtoffer aangeraden tevens aangifte bij de politie te doen. In de praktijk bleek deze drempel erg

hoog. Voorgenomen klachten werden gemeld bij de betrokken kerkelijk gezagsdrager, indien bekend. Alle klachten van seksueel misbruik begaan door aangeklaagden (priesters, religieuzen en leken) vallend onder kerkelijk gezag in Nederland, zijn in ontvangst genomen. Hieronder waren ook klachten over misbruik had plaatsgevonden in Suriname en Curaçao.

Verjaring en het eventueel overleden zijn van de aangeklaagde, waren evenmin een beletsel voor het indienen van een klacht.

Na ontvangst van het klaagschrift werd dit doorgezonden aan de aangeklaagde of de betrokken kerkelijke gezagsdrager. De aangeklaagde diende een verweerschrift in (of de betrokken kerkelijk gezagsdrager een zogenoemde ‘inhoudelijke reactie’ als de aangeklaagde is overleden). Daarna vond een hoorzitting plaats van de Klachtencommissie. De Klachtencommissie gaf een advies en de kerkelijke gezagsdrager gaf middels een besluit aan of hij het advies zou overnemen. Daarmee kwam de klachtenprocedure tot een eind tenzij een der partijen bezwaar aantekende tegen de uitspraak van de commissie. Daarnaast was tot 1 juni 2017 herziening mogelijk indien zich in een later stadium nieuwe feiten voordeden die als steunbewijs konden dienen.

Indien de klacht (deels) gegrond is verklaard en de procedure geheel is afgerond, kreeg de klager een aanvraagformulier toegezonden om een beroep te kunnen doen op de compensatieregeling. Ook misbruikslachtoffers die buiten de Stichting Beheer & Toezicht om bewijs hadden verkregen van het misbruik (vaststellingsovereenkomst mediation, schriftelijke erkenning dader, rechterlijk vonnis) konden een beroep doen op de compensatieregeling.

Automatisering

Direct bij de start van het Meldpunt in 2011 is hard gewerkt aan de implementatie van de registratie meldingen en klachtenafhandeling in geautomatiseerde vorm. Er is toen ook veel werk

verzet om de lacunes en fouten in de gegevens op te lossen, die door de grote stroom aan meldingen en klachten in 2010 was ontstaan. De professionele nieuwe opzet is de betrouwbaarheid en toepasbaarheid van de monitoring van de procedures zeer ten goede gekomen.

Eind 2012 is een begin gemaakt met het geschikt maken van het klachtenregistratie systeem voor het geautomatiseerd aanmaken van correspondentie en de digitale opslag van dossiers. Dit is in 2013 verder ingevoerd. Vanwege de potentiële risico's van het geautomatiseerd aanmaken van correspondentie is het vier ogen principe ingevoerd. Aangemaakte correspondentie moet altijd door een andere collega worden gecontroleerd vóór verzending. De kwaliteit van de klachtenregistratie is verder verfijnd en verbeterd en zijn de fysieke klachtdossiers in 2014 gedigitaliseerd.

Communicatie

De communicatie is vanaf het begin een belangrijk punt van aandacht geweest. Voor slachtoffers bleek een goede uitleg van het hele proces noodzakelijk niet alleen vanwege de verschillende stappen die gezet moest worden maar ook vanwege de gevolgen van hun besluit. Vertrouwenspersonen hebben daarbij een belangrijke rol gespeeld. Maar communicatie was ook belangrijk omdat slachtoffers in de media telkens geconfronteerd werden met verhalen van slachtoffers met alle herinneringen aan het misbruik dat hun was overkomen.

De Stichting Beheer & Toezicht is niet alleen vele malen in het nieuws geweest (radio, televisie en kranten), maar onderhield via woordvoerder Ben Spekman contacten met de media om op regelmatige basis gevraagd en ongevraagd informatie te geven. Soms als reactie op gebeurtenissen buiten of in relatie tot de Stichting, soms via persberichten van de Stichting zelf. Met name de Klachtencommissie is vaak om toelichting gevraagd, vanwege de klachtenbehandeling.

Onder de naam Meldpunt Seksueel Misbruik RKK kwam er een eigen huisstijl voor briefpapier, de website en de bewegwijzering op kantoor. De website is in 2011 grondig aangepast aan de nieuwe organisatiestructuur en de procedures. De werkwijze werd uiteengezet en via ‘veelgestelde vragen’ werd informatie gegeven.

In 2011 werd besloten tot publicatie van geanonimiseerde adviezen van de Klachtencommissie en de Compensatiecommissie, wat grote zorgvuldigheid vereiste in verband met privacy. Na een langzame start werd in 2012 een inhaal-slag gemaakt en in 2013 volgde publicatie vaak binnen enkele weken.

Huisvesting

Op 1 augustus 2011 is de organisatie verhuisd van de Biltstraat naar de Maliebaan, beide te Utrecht. Vanwege de groei van de organisatie en de daardoor benodigde werkplekken, en de forse groei van het aantal zittingen per maand, was verhuizing onvermijdelijk. Daarnaast was een groot voordeel dat de zittingen in ‘eigen’ huis konden plaatsvinden.

Met het oog op de afbouw en inkrimping is het Meldpunt op 30 september 2016 verhuisd naar een kleinere kantoorruimte in het kantoorverzamelgebouw aan de Goeman Borgesiuslaan 77 te Utrecht.

Einddatum

De voorzitters van Bisschoppenconferentie en Konferentie Nederlandse Religieuzen (KNR) hadden in het najaar van 2013 bekend gemaakt dat er een sluitingsdatum komt per 1 juli 2014 voor meldingen en het indienen van klachten inzake seksueel misbruik tegen overledenen en klachten betreffende seksueel misbruik dat verjaard is. Daardoor werden extra klachten ingediend. Via kort geding is deze termijn verlengd tot 1 mei 2015. Om voor die sluitings-termijn zoveel mogelijk slachtoffers op de hoog-

te te stellen, zijn degenen die zich sinds 2010 wel hadden gemeld, maar geen klacht hadden ingediend, per aangetekende brief of, indien geen postadres bekend was, per e-mail benaderd om de termijn van 1 mei 2015 onder de aandacht te brengen en vanwege mogelijk steunbewijs in andere zaken. Dit had als resultaat dat 154 mensen die zich voor 1 januari 2015 reeds bij het Meldpunt hadden gemeld, alsnog hun ‘oude’ melding hebben omgezet in een klacht. De overige klachten betroffen meldingen tussen 1 januari 2015 en 1 mei 2015.

In de periode tussen 1 mei 2015 en 1 juni 2017 hebben zich nog ruim 50 mensen tot het Meldpunt gewend met een melding van verjaard seksueel misbruik en/of misbruik gepleegd door een overledene. Voor deze nagekomen meldingen hebben de Bisschoppenconferentie en de Konferentie Nederlandse Religieuzen op aandringen van de politiek een afspraak gemaakt. De ondersteuning ten behoeve van uitvoering van deze afspraak geschiedde door het Meldpunt Grensoverschrijdend Gedrag RKK.

Personeel en organisatie

Het Meldpunt kent een groot verloop in het personeelsbestand. 2011 en begin 2012 kenmerken zich door de opbouw van de nieuwe organisatie, waarbij veel personele wisselingen zijn doorgevoerd. Tevens was het lastig om medewerkers vastigheid te bieden, waardoor het soms niet mogelijk was om bekwame mensen te behouden. Vanaf 2016 namen de werkzaamheden geleidelijk af en dit had uiteraard ook zijn weerslag op het personeelsbestand. Een organisatie die steeds in beweging is vergt ook het nodige aanpassingsvermogen en flexibiliteit van de werknemers. De aard en inhoud van het werk maakten het bovendien zwaar om werkzaam te zijn op het Meldpunt. Een ieder die de afgelopen jaren voor het Meldpunt werkzaam is geweest verdient hiervoor dan ook veel waardering.

*Mr. L. Sanders,
Hoofd Meldpunt Seksueel Misbruik RKK*

2011

Uit dienst:

- mevrouw Th. Dijkema, secretaresse (1 juni 2011)
- mevrouw mr. P.M.M. Stassen, hoofd a.i. (20 juni 2011)
- Mevrouw drs. S. Jacobs, beleidsmedewerker Platform Hulpverlening (1 juli 2011)

In dienst:

- mevrouw. drs. K. Feenstra, beleidsmedewerker (tot 1 februari 2012)
- mevrouw. W.G. Steehouwer, juridisch beleidsmedewerker (9 februari 2011)
- mevrouw. L.A. van de Bunt-de Koning, secretaresse (21 maart 2011)
- de heer mr. G.A.M. Stevens, voorzitter Klachtencommissie (15 mei 2011)
- mevrouw. mr. L. Sanders, secretaris Klachtencommissie (1 juni 2011)
- mevrouw. drs. S. Jacobs, beleidsmedewerker Platform Hulpverlening (1 juni 2011)
- mevrouw. S.N. Mulder, secretaresse/communicatiemedewerker (20 juni 2011)
- de heer drs. J.W. Brenninkmeijer, hoofd Meldpunt a.i. (op inhuurbasis, 20 juni 2011)
- de heer prof. dr. W.H.G. Wolters, voorzitter Platform Hulpverlening, (15 mei 2011)
- de heer dr. P.J.G. Schreurs, lid Platform Hulpverlening (23 juni 2011)
- mevrouw. drs. M. Mitić, beleidsmedewerker Platform Hulpverlening (11 juli 2011)
- de heer drs. W.A. de Jong, lid Platform Hulpverlening (met dienstverleningscontract via werkgever, 1 oktober 2011).

De heer B. Spekman is sinds 22 maart 2010 actief als woordvoerder en communicatiedeskundige op basis van een 0-urencontract. Daarnaast is mevrouw. H Saleem op basis van een 0-urencontract werkzaam bij het Meldpunt voor kopieerwerkzaamheden ter voorbereiding van de zittingen.

2012

Uit dienst:

- de heer prof. dr. W.H.G. Wolters, voorzitter Platform Hulpverlening (1 maart 2012)
- mevrouw mr. K. Van Pelt-Bangoer, juridisch secretaresse (1 december 2012)
- mevrouw W.G. Steehouwer, juridisch beleidsmedewerker (9 februari 2012)
- mevrouw L.A. van de Bunt-de Koning, secretaresse (21 maart 2011 tot 21 juni 2012)

In dienst:

- de heer B.G.M. Spekman, woordvoerder (22 maart 2010)
- mevrouw W.G. Steehouwer, juridisch beleidsmedewerker (9 februari 2011)
- mevrouw L.A. van de Bunt-de Koning, secretaresse (21 maart 2011)
- de heer mr. G.A.M. Stevens, voorzitter Klachtencommissie (15 mei 2011)
- mevrouw mr. L. Sanders, secretaris Klachtencommissie (1 juni 2011)
- mevrouw S.N. Mulder, secretaresse/communicatiemedewerker (20 juni 2011)
- de heer drs. J.W. Brenninkmeijer, hoofd Meldpunt(20 juni 2011)
- de heer dr. P.J.G. Schreurs, lid Platform Hulpverlening (23 juni 2011)
- mevrouw drs. M. Mitić, beleidsmedewerker Platform Hulpverlening (11 juli 2011)
- de heer drs. W.A. De Jong, lid Platform Hulpverlening (1 oktober 2011)
- mevrouw mr. J.M.C. Verbart, juridisch medewerker (1 februari 2012)
- mevrouw M.M. Boerland, gastvrouw bij zittingen (1 februari 2012)
- mevrouw mr. K. Van Pelt-Bangoer, juridisch secretaresse (19 maart 2012)
- mevrouw mr. N.E.M. Schippers, juridisch secretaresse (1 juni 2012)
- mevrouw mr. E.W.M. Van Kerkhof, juridisch secretaresse (11 juni 2012)
- mevrouw mr. M. Braspenning-Groeneveld, juridisch medewerker (1 oktober 2012)
- mevrouw mr. J.C. Quint, juridisch medewerker (1 oktober 2012).

Daarnaast is mevrouw H. Saleem op basis van een 0-urencontract werkzaam bij het Meldpunt voor

kopieerwerkzaamheden ter voorbereiding van de zittingen.

Mevrouw C. Eriks is extern ingehuurd voor de begeleiding en coördinatie van het secretariaat.

2013

Uit dienst:

- mevrouw mr. N.E.M. Schippers, juridisch secretaresse (28 februari 2013)
- mevrouw M.M. Boerland, gastvrouw bij zittingen (30 juni 2013)
- mevrouw E.W.M. Van Kerkhof, juridisch secretaresse (30 september 2013)
- mevrouw S.N. Mulder, secretaresse/communicatiemedewerker (20 december 2013)
- mevrouw mr. J.M.C. Verbart, juridisch medewerker (31 december 2013)

In dienst:

- de heer B.G.M. Spekman, Woordvoerder (22 maart 2010)
- de heer mr. G.A.M. Stevens, voorzitter Klachtencommissie (15 mei 2011)
- mevrouw mr. L. Sanders, secretaris Klachtencommissie (1 juni 2011)
- mevrouw S.N. Mulder, secretaresse/communicatiemedewerker (20 juni 2011)
- de heer drs. J.W. Brenninkmeijer, hoofd Meldpunt (20 juni 2011)
- de heer dr. P.J.G. Schreurs, lid Platform Hulpverlening (23 juni 2011)
- mevrouw drs. M. Mitić, beleidsmedewerker Platform Hulpverlening (11 juli 2011)
- de heer drs. W.A. De Jong, lid Platform Hulpverlening (1 oktober 2011)
- mevrouw mr. J.M.C. Verbart, juridisch medewerker (1 februari 2012)
- mevrouw M.M. Boerland, gastvrouw bij zittingen (1 februari 2012)
- mevrouw mr. N.E.M. Schippers, juridisch secretaresse (1 juni 2012)
- mevrouw E.W.M. Van Kerkhof, juridisch secretaresse (11 juni 2012)
- mevrouw mr. M. Braspenning-Groeneveld, juridisch medewerker (1 oktober 2012)
- mevrouw mr. J.C. Quint, juridisch medewerker (1 oktober 2012)
- mevrouw G.M. Verhoef, secretaresse (4 juni 2013)
- mevrouw J.A. Blokzijl, secretaresse (18 november 2013).

Daarnaast is mevrouw H. Saleem tot 1 juli 2013 op basis van een 0-urencontract werkzaam geweest bij het Meldpunt voor kopieerwerkzaamheden ter voorbereiding van de zittingen. Mevrouw M.W.H. Dietz is extern ingehuurd ter vervanging van mevrouw Boerland als gastvrouw en tevens ter vervanging van mevrouw Saleem voor kopieer- en archiveringswerkzaamheden. Mevrouw C. Eriks is extern ingehuurd voor de begeleiding en coördinatie van het secretariaat.

2014

Uit dienst:

- mevrouw S.N. Mulder, secretaresse/communicatiemedewerker (1 januari 2014)
- de heer drs. J.W. Brenninkmeijer, hoofd Meldpunt (31 december 2014)

In dienst:

- de heer B.G.M. Spekman, woordvoerder (22 maart 2010)
- de heer mr. G.A.M. Stevens, voorzitter Klachtencommissie (15 mei 2011)
- de heer dr. P.J.G. Schreurs, voorzitter Platform Hulpverlening (23 juni 2011)
- de heer drs. W.A. De Jong, lid Platform Hulpverlening (1 oktober 2011)
- de heer drs. J.W. Brenninkmeijer, hoofd Meldpunt (20 juni 2011)
- mevrouw mr. L. Sanders, secretaris Klachtencommissie (1 juni 2011)
- mevrouw mr. M. Braspenning-Groeneveld, juridisch medewerker (1 oktober 2012)
- mevrouw mr. J.C. Quint, juridisch medewerker (1 oktober 2012)
- mevrouw drs. M. Mitić, beleidsmedewerker Platform Hulpverlening (11 juli 2011)
- mevrouw G.M. Verhoef, secretaresse (4 juni 2013)

- mevrouw J.A. Blokzijl, secretaresse (18 november 2013)
- Mevrouw M.W.H. Dietz is extern ingehuurd als gastvrouw en tevens en voor kopieer- en archiveringswerkzaamheden.

2015

In dienst:

- de heer B.G.M. Spekman, woordvoerder (22 maart 2010)
- de heer mr. G.A.M. Stevens, voorzitter Klachtencommissie (15 mei 2011)
- de heer dr. P.J.G. Schreurs, voorzitter Platform Hulpverlening (23 juni 2011)
- de heer drs. W.A. De Jong, lid Platform Hulpverlening (1 oktober 2011)
- de heer drs. J.W. Brenninkmeijer, hoofd Meldpunt(20 juni 2011 tot eind 2014)
- mevrouw mr. L. Sanders, secretaris Klachtencommissie en hoofd Meldpunt (1 juni 2011)
- mevrouw mr. M. Braspenning-Groeneveld, juridisch medewerker (1 oktober 2012)
- mevrouw mr. J.C. Quint, juridisch medewerker (1 oktober 2012)
- mevrouw mr. R. Bongaerts, juridisch medewerker (1 juli 2015)
- mevrouw drs. M. Mitić, beleidsmedewerker Platform Hulpverlening (11 juli 2011)
- mevrouw G.M. Verhoef, secretaresse (4 juni 2013)
- mevrouw J.A. Blokzijl, secretaresse (18 november 2013)

Mevrouw M.W.H. Dietz is extern ingehuurd als gastvrouw en tevens en voor kopieer- en archiveringswerkzaamheden.

2016

Uit dienst:

- mevrouw mr. J.C. Quint, juridisch medewerker (1 maart 2016)
- mevrouw mr. R. Bongaerts (1 juli 2016)
- mevrouw G.M. Verhoef (1 december 2016)
- mevrouw J.A. Blokzijl (1 december 2016)

In dienst:

- de heer B.G.M. Spekman, woordvoerder (22 maart 2010)
- de heer mr. G.A.M. Stevens, voorzitter Klachtencommissie (15 mei 2011)
- de heer dr. P.J.G. Schreurs, voorzitter Platform Hulpverlening (23 juni 2011)
- de heer drs. W.A. De Jong, lid Platform Hulpverlening (1 oktober 2011)
- mevrouw mr. L. Sanders, secretaris Klachtencommissie en Hoofd Meldpunt (1 juni 2011)
- mevrouw mr. M. Braspenning-Groeneveld, juridisch medewerker (1 oktober 2012)
- mevrouw mr. J.C. Quint, juridisch medewerker (1 oktober 2012)
- mevrouw mr. R. Bongaerts (1 juli 2015)
- mevrouw drs. M. Mitić, beleidsmedewerker Platform Hulpverlening (11 juli 2011)
- mevrouw G.M. Verhoef, secretaresse (4 juni 2013)
- mevrouw J.A. Blokzijl, secretaresse (18 november 2013)

Mevrouw M.W.H. Dietz is extern ingehuurd als gastvrouw en tevens en voor kopieer- en archiveringswerkzaamheden.

2017

Uit dienst:

- mevrouw mr. M. Braspenning-Groeneveld, juridisch medewerker (1 april 2017)
- mevrouw drs. M. Mitić, beleidsmedewerker Platform Hulpverlening (1 april 2017)
- mevrouw mr. L. Sanders (1 juli 2017)

In dienst:

- de heer B.G.M. Spekman, woordvoerder (22 maart 2010)
- de heer mr. G.A.M. Stevens, voorzitter Klachtencommissie (15 mei 2011)
- de heer dr. P.J.G. Schreurs, voorzitter Platform Hulpverlening (23 juni 2011)
- de heer drs. W.A. De Jong, lid Platform Hulpverlening (1 oktober 2011)
- mevrouw mr. L. Sanders, secretaris Klachtencommissie en hoofd Meldpunt (1 juni 2011)
- mevrouw mr. M. Braspenning-Groeneveld, juridisch medewerker (1 oktober 2012)
- mevrouw drs. M. Mitić, beleidsmedewerker Platform Hulpverlening (11 juli 2011)

Hoofdstuk 4

Platform Hulpverlening

48

Meldpunt

Platform Hulpverlening

Klachtencommissie

Compensatiecommissie

Hoofdstuk 4

Platform Hulpverlening

Inleiding

In 2010 verschijnt in de NRC een artikel van J. Dohmen en een bericht van de Wereldomroep over Nederlandse priesters van de orde van Salesianen van Don Bosco die worden beschuldigd van jarenlang seksueel misbruik. De katholieke kerk ontkomt er niet aan om een grootschalig onderzoek te laten uitvoeren naar seksueel misbruik. Het onderzoek staat onder leiding van oud-minister Wim Deetman. Door de aandacht in de pers komt er een enorme stroom meldingen binnen van slachtoffers die in hun kindertijd door een gezagsdrager van de katholieke kerk zijn misbruikt.

Platform Hulpverlening als onderdeel van het meldpunt Misbruik RKK

Het katholieke Meldpunt Hulp & Recht wordt op advies van de Commissie Deetman in een tussentijds rapport, omgevormd tot een onafhankelijke organisatie die de erkenning, genoegdoening en hulpverlening moet organiseren. De bisschoppen en hogere religieuze oversten vroegen de heer Bandell hen te adviseren en hij kwam snel met de oplossing voor een onafhankelijk van de kerk opererend Meldpunt met een Platform Hulpverlening, een Klachtencommissie en een Compensatiecommissie.

Prof. dr. Wim Wolters, klinisch psycholoog, kreeg de opdracht om het platform in te richten. De belangrijkste taak werd het bieden van een eerste opvang, het kortstondig begeleiden van slachtoffers door vertrouwenspersonen en

middels psychologische screening, een gerichte doorverwijzing naar gespecialiseerde psychologische hulpverlening.

Er werd een groep van 15 vertrouwenspersonen geselecteerd en een team van drie psychologen die bekend waren met de specifieke problematiek en de mogelijke gevolgen van vroegkinderlijk misbruik. De belangrijkste taak was om gedurende een beperkte periode hulpverlenende gesprekken te voeren en voorlichting te geven over de klachtenprocedure en over de mogelijkheden om professionele psychologische hulp te krijgen. Ook was er aandacht voor hulpvragen van partners en familieleden.

De vertrouwenspersonen verzamelden de benodigde informatie middels een persoonlijk gesprek waarna terugkoppeling plaatsvond naar de psychologen van het platform. De terugkoppeling resulteerde, indien daaraan behoefte was, in ofwel een verdere begeleiding door de vertrouwenspersonen, of een gesprek met de psychologen van Platform Hulpverlening voor nadere diagnostiek en therapie-indicatie en vervolgens een eventuele doorverwijzing naar het netwerk van specialisten (psychiaters en psychologen) op het gebied van seksueel misbruik.

Er werd een Klankbordgroep opgericht met de bedoeling om daarin naast wetenschappers, hulpverleners en kerkelijke gezagsdragers ook vertegenwoordigers van de lotgenotenorganisatie

49

ties op te nemen. Helaas besloot de lotgenotengroep KLOKK, Koepel Landelijk Overleg Kerkelijk Kindermisbruik, om hieraan niet deel te nemen. KLOKK had onvoldoende vertrouwen in de opstelling en werkwijze van Platform Hulpverlening en er bestond verschil van inzicht over wie de regie moest voeren over de vorm en inhoud van de hulpverlening. Uiteindelijk leidde dat zelfs tot het vertrek van de toenmalige voorzitter van Platform Hulpverlening, Wim Wolters.

In 2013 werd naar aanleiding van het onderzoek naar het functioneren van het Meldpunt en zijn onderdelen door de heer Westra, de zogenoemde 0-meting, een Adviesraad ingesteld met vertegenwoordigers vanuit de wetenschap, de kerkelijke instanties en de lotgenotenorganisaties. Daarna kon een vruchtbare samenwerking worden gerealiseerd.

Inzet Platform Hulpverlening

50

In totaal hebben zich tussen 2010/ 2011 en 2017 bij het Meldpunt Misbruik RKK 3712 personen gemeld die aangaven in de kinderjaren seksueel dan wel psychisch of fysiek misbruikt te zijn door personen die onder gezag stonden van de katholieke kerk in Nederland. In totaal zijn er 2062 klachten ingediend door 1599 slachtoffers bij de Klachtencommissie. Erkenning van de klacht gaf vervolgens toegang tot de Compensatiecommissie voor verdere erkenning en (financiële) genoegdoening.

Er zijn 1650 meldingen van mensen die het om allerlei redenen daarbij lieten, ondanks een herhaald aanbod om de melding om te zetten in een klacht. De redenen om het uitsluitend bij

Soms was ik de eerste aan wie zij hun verhaal vertelden. Dat was aangrijpend. Ik heb gruwelijke misbruikverhalen gehoord, soms gepaard gaand met geweld, - en wat extra schokkend was - soms ook met verminkingen.

Nel van der Loos, vertrouwenspersoon
Zie voor het volledige verhaal hoofdstuk 8.

een melding te laten zijn niet wetenschappelijk onderzocht. Op grond van de ervaringen van de medewerkers die betrokken waren bij de meldingsprocedure, liepen de argumenten sterk uiteen van ‘de problemen heb ik achter me gelaten en ik wil het niet meer opnieuw oprakelen’, ‘geen zin in een juridische procedure’, ‘het onrecht mag niet vergeten worden en mag niet onvermeld blijven in de geschiedschrijving’, ‘kan de emotie van de klachtenprocedure niet aan’, ‘heb zelf al een traject gevonden voor erkenning’, ‘druk vanuit de pastorale gemeenschap om geen officiële klacht in te dienen’, ‘teveel schaamte, niet willen dat de omgeving kennis kan nemen van het meegemaakte misbruik’.

In de periode 2011-2016 hebben 1048 melders de hulp ingeschakeld van Platform Hulpverlening.

- 330 keer werd een vertrouwenspersoon ingeschakeld (835 keer als alle meldingen voor 2011 worden meegeteld);
- 159 keer vond er psychologische screening plaats;
- 213 keer werd doorverwezen voor psychotherapeutische hulpverlening, waarvan:
 - 62 keer verwezen naar een zelfstandig werkend psychotherapeut;
 - 51 keer verwezen naar gespecialiseerde instellingen;
 - 50 keer werd terug verwezen naar hun huidige (of eerdere) behandelaar;
 - 26 keer werd verwezen naar overige specialisten zoals maatschappelijk werker, sociaal psychiatrisch verpleegkundige, personal coach;
 - 8 keer is in overleg met de eigen huisarts naar een psychotherapeut in de directe omgeving verwezen.

Geconstateerd kan worden, dat relatief veel melders van het seksueel misbruik in eerste instantie geen gebruik maakten van de mogelijkheden die het Platform Hulpverlening kon bieden inzake ondersteuning en psychologische hulp.

De redenen dat zo weinig overlevers gebruik hebben gemaakt van de diensten van Platform

Wat erg was: ze werden vaak niet geloofd. Ouders waren loyaal aan de kerk, de pastoor, de broeders en paters van de internaten. De ouders waren soms ‘roomser dan de paus’. Blind vertrouwen in het gezag ging dan boven het welzijn van het eigen kind.

Nel van der Loos, vertrouwenspersoon
Zie voor het volledige verhaal hoofdstuk 8, Verhalen uit de praktijk

Hulpverlening kunnen zeer uiteenlopend zijn: veel melders gaven aan dat ze op eigen kracht de gevolgen van het misbruik wilden overwinnen (of overwonnen hebben) en geen behoefte hadden aan professionele hulp, sommige slachtoffers kregen al (psychologische) hulp en/of ondervonden steun bij de slachtofferorganisaties. Er zijn ook slachtoffers die geen of weinig vertrouwen hadden in de psychologische ondersteuning gezien eerdere negatieve ervaringen (waarbij het onderwerp vaak niet eens ter sprake kwam). Ook konden angst, schaamte en/of schuldgevoelens nog zo sterk zijn dat de drempel naar psychologische hulp te hoog lag. Daarnaast is het niet uit te sluiten dat ontkenning en bagatellisering van de klachten en symptomen een rol speelden. Het kan jaren duren voordat men het seksueel misbruik bespreekbaar wil/kan maken.

Vandaar dat Platform Hulpverlening ervoor pleit dat het te allen tijde mogelijk blijft dat melding gemaakt kan worden van het misbruik en de hulpverlening beschikbaar moet blijven.

Een andere reden waarom melders van het seksueel misbruik in eerste instantie nog geen gebruik wilden maken van de diensten van Platform Hulpverlening lag in het feit dat ze zich wilden richten op de klachtenprocedure en de weg naar erkenning en genoegdoening en dat dit vaak heftige emotie oproep.

Bijna zou vergeten worden dat er ook veel slachtoffers zijn die op eigen kracht het seksueel misbruik in de jeugdjaren hebben overwonnen en die een normaal ontwikkelingsproces hebben

doorlopen. Lang niet alle slachtoffers van seksueel misbruik ontwikkelen chronische klachten.

Disclosure en moeizame weg binnen de GGZ

Veel slachtoffers zijn pas op late leeftijd in staat om het misbruik bespreekbaar te maken en hulp te zoeken. Schaamte, ontkenning en angst kunnen hier de basis voor zijn. Pas na jaren kan het overwonnen worden en is de weg naar verder herstel mogelijk.

De lotgenotenorganisaties KLOKK, VPKK en Mea Culpa benadrukten dat het voor veel slachtoffers erg moeilijk is geweest om goede hulpverlening te vinden omdat veel mensen in een isolement zitten en nog grote angst en schaamte hebben om het misbruik bespreekbaar te maken. Ze hebben teveel ervaren dat ze niet geloofd werden en dat hun verdriet niet herkend en erkend werd en dat ze hierdoor mogelijk gedeprimeerd zijn. Men durfde vaak niet het initiatief te nemen om te bellen naar bijvoorbeeld een hulplijn of een meldpunt. Daarnaast betrof het oudere mensen die soms onvoldoende vaardig zijn op digitaal gebied en zodoende de op zich goed functionerende digitale aanmeldingsprocedures zoals onder andere van PsyQ en Hulplijn seksueel misbruik van Slachtofferhulp Nederland, niet konden bereiken. Voor het vinden van goede begeleiding is een goede relatie met de huisarts vaak noodzakelijk (in verband met verwijzing) en die ontbrak in veel gevallen volgens de lotgenotenorganisaties. Als men al verwezen is dan werd men geconfronteerd met lange wachttijden en het eigen risico, een eigen bijdrage en beperkte vergoeding van eerstelijnszorg aangezien niet iedereen een aanvullend pakket naast de basisverzekering heeft afgesloten. Daardoor werd de zorg vaak uitgesteld.

Tevens werd gesteld dat veel slachtoffers die zich bij de lotgenotenorganisaties gemeld hadden, aangaven weinig baat te hebben gehad met eerdere hulpverlening. Als men in het verleden al een psychotherapie traject had gevolgd dan is in veel gevallen het seksueel

51

misbruik niet vermeld dan wel onderbelicht gebleven.

Kritiek van de lotgenotenorganisaties op de GGZ

De huidige inrichting van de GGZ is niet goed toegerust om slachtoffers van vroegkinderlijke traumatisering de juiste aandacht te geven en de brede zorg te bieden die nodig is, zo merkte de vertegenwoordiger van KLOKK op. De psychologie is te dominant en bij de behandeling krijgen klachten, symptomen en diagnoses teveel nadruk. De problemen liggen niet uitsluitend op het gebied van psychische klachten maar op tal van andere terreinen van het dagelijks functioneren. Naast ernstige persoonlijkheidsproblematiek waren en zijn er ook duidelijk gevolgen op het gebied van de lichamelijke gezondheid en het maatschappelijk functioneren en sociale redzaamheid.

zouden meer levensgebieden aan de orde moeten komen.

Verderop in dit verslag gaan we nader in op deze punten van kritiek waarbij we de werkwijze toelichten die Platform Hulpverlening heeft gehanteerd om deze problemen te voorkomen.

Impact van vroegkinderlijk misbruik

In de afgelopen jaren is uit wetenschappelijke publicaties duidelijk gebleken hoe ingrijpend seksueel misbruik in de kindertijd kan zijn voor de slachtoffers. Tot op latere leeftijd zijn de gevolgen bij veel mensen nog duidelijk aanwezig. Werd enkele jaren geleden de impact van vroegkinderlijk (seksueel) misbruik nog wel eens gebagatelliseerd of verwezen naar andere kwetsbaarheidfactoren, anno 2017 kan daar geen sprake meer van zijn.

Binnen het vakgebied van de psychotraumatologie is de laatste jaren veel kennis vergaard over de impact van vroegkinderlijk seksueel misbruik en is er een verscheidenheid aan psychologische interventies verschenen. Duidelijk kan worden gesteld dat de gevolgen van seksueel misbruik zeer ernstig kunnen zijn en tegelijkertijd grote individuele verschillen laat zien. De gevolgen zijn veelal van psychische aard, maar kunnen ook iemands maatschappelijk functioneren bepalen. Het seksueel misbruik kan ook van invloed zijn geweest op de schoolprestaties en vervolgens op een misgelopen loopbaan. Veel slachtoffers tonen zich minder toegankelijk en hebben problemen met het onderhouden van duurzame relaties. Ook wordt gemeld dat bepaalde slachtoffers soms moeite hebben met het accepteren van de macht van leidinggevenden. De gevolgen kunnen ook lange tijd nadat het seksueel misbruik heeft plaatsgevonden nog optreden.

Hulpvragen

De slachtoffers van seksueel misbruik die zich de afgelopen jaren bij Platform Hulpverlening hebben gemeld rapporteerden uiteenlopende klachten zoals posttraumatische stressstoornis, angststoornis, dissociatieve stoornis, overmatig alcohol- en drugsgebruik, stemmingsstoornis, somatisatiestoornis, (borderline)persoonlijkheidsstoornis. Andere psychische gevolgen die konden worden geconstateerd betroffen suïcidaliteit, automutilatie, emotionele labiliteit, agressiviteit, delinquent gedrag, een negatief zelfbeeld, seksuele problemen, slaapstoornissen, langdurige en ernstige relatieproblemen, het onvermogen betekenisvolle relaties aan te gaan en eenzaamheid.

Ook overige sociaal maatschappelijke problemen zijn gesignaleerd zoals geldzorgen, opvoedingsproblemen, problemen in de spontane omgang met (klein)kinderen.

Psychologische hulpverlening

De psychologische hulpverlening aan slachtoffers van seksueel misbruik in de jeugd is de laatste jaren in Nederland aanzienlijk uitgebreid en er zijn vele specialisten (klinisch psychologen, psychotherapeuten, GZ-psychologen en psychiaters) met kennis en ervaring met het behandelen van mensen die in hun jeugd slachtoffer zijn geweest van seksueel misbruik.

Om een gerichte verwijzing mogelijk te maken wordt een anamnese/screening afgenomen voor een therapie-indicatie. Op basis van de ernst van de problematiek en de impact op het dagelijks functioneren en de complexiteit (zelfverwaarlozing, verwaarlozing van naasten, suïdeneigingen of kindermishandeling) wordt verwezen naar Huisarts-POH, de generalistische basis GGZ en de specialistische GGZ.

Voorafgaande aan de verwijzing volgt altijd een contact met de mogelijk toekomstige behandelaar- instelling en wordt met toestemming van de hulpvrager het screeningsverslag

Het meest aangrijpend waren voor mij de keren dat het ging om slachtoffers die als kind in de klem hadden gezeten, emotioneel en fysiek. Menigmaal waren het verwaarloosde en mishandelde kinderen. Soms kwamen ze uit gebroken relaties of waren ze jong wees.

Nel van der Loos, vertrouwenspersoon
Zie voor het volledige verhaal hoofdstuk 8, Verhalen uit de praktijk

opgestuurd. Wanneer de hulpvrager in behandeling gaat en de behandeling naar tevredenheid verloopt, wordt het contact met het Platform Hulpverlening beëindigd.

De psychologen verbonden aan het Platform Hulpverlening behandelen niet zelf. Een uitzondering vormde de situatie waarbij ingeschat werd dat het om een zeer beperkt aantal gesprekken (twee tot drie) ging en waarbij psycho-educatie op de voorgrond staat, maar verwijzen na het afnemen van een anamnese en het opstellen van een voorlopige diagnose en een therapie-indicatie, naar ervaren psychotherapeuten bekend met de gevolgen van langdurig seksueel misbruik en naar de gespecialiseerde instellingen zoals Centrum '45, het Traumacentrum van de Reinier van Arkelgroep, de Viersprong, Fier Fryslan, Vincent van Gogh. In sommige gevallen is het Psychotrauma Diagnose Centrum, onderdeel van Centrum '45, ingeschakeld voor nadere diagnostiek en therapie-indicatie.

De interventies die in de gespecialiseerde centra en door de psychotherapeuten werden uitgevoerd betreffen de evidence based interventies, cognitieve gedragstherapie, EMDR (eye movement desensitisation and reprocessing) en farmacotherapie en overige behandelvormen als o.a. cliëntgerichte, inzichtgevende- of systeemtherapie en lotgenotengroepen. Schemagerichte psychotherapie werd ingezet in gevallen waarbij ook sprake was van persoonlijkheidsstoornissen.

Platform Hulpverlening is feitelijk een verwijzer, aldus de voorzitter van KLOKK en het heeft zich beperkt tot verwijzen naar psychologen. En die richten zich voornamelijk op het behandelen van de diagnoses zoals vastgesteld binnen de DSM, Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders. Ze zijn teveel gericht op het behandelen van psychische klachten en stabilisatie van de ervaren emoties. De andere terreinen van de leefwereld en de probleemgebieden komen nauwelijks aan de orde. Er wordt gepleit voor een holistische aanpak want die kan perspectief bieden op een goed herstel. Psychologen zouden hun dominantie moeten opgeven en meer moeten samenwerken met andere hulpverleners. Men zou meer maatwerk moeten leveren gericht op de noden van de slachtoffers en waarin meer tijd genomen moet worden dan het maximaal voorgeschreven aantal sessies. Er

‘Geloof u mij?’ kreeg ik vaak te horen. ‘Ik geloof u’, zei ik dan, ‘want het is uw ervaring’.

Nel van der Loos, vertrouwenspersoon Zie voor het volledige verhaal hoofdstuk 8.

Er zijn ook aanbieders van allerlei alternatieve therapieën waarvan de theoretische onderbouwing ontbreekt en de effectiviteit onvoldoende wetenschappelijk is vastgesteld. Daartoe behoren onder meer craniosacrale therapie, biodynamische therapie, reïncarnatietherapie, body stress release, haptotherapie, regressietherapie, hypnotherapie, Shantala aanrakings-therapie, en veel meer. Het Platform Hulpverlening verwees niet naar deze instanties.

Zoals vermeld troffen we veelal stoornissen aan die gediagnosticeerd kunnen worden binnen de DSM-IV classificatiesystematiek en die toegang kan geven tot de reguliere GGZ en waarvan de kosten van de behandeling gedekt worden door de ziektekostenverzekering middels het basispakket. Maar we zagen ook dat sommige slachtoffers kampten met psychosociale problemen die ze maatschappelijk gezien in problemen konden brengen, zoals geldzorgen, ‘kort lontje’, afkeer van geloof, opvoedingsproblemen, problemen in de spontane omgang met (klein)kinderen, intergenerationele problematiek en specifiek (NAO) aan het misbruik verbonden problemen.

Voor deze slachtoffers waarbij pro actieve, psychiatrische hulp, medicatie, psychosociale hulp en verdere maatschappelijke begeleiding, gewenst zou zijn of een noodzaak is, is steeds minder plaats. In een aantal gevallen kon doorverwezen worden naar aan de huisartsenpraktijk verbonden hulpverleners als sociaal psychiatrische verpleegkundigen en praktijkondersteuners. In bepaalde gevallen kon - al dan niet via verwijzing van de huisarts -, verwezen worden naar het maatschappelijk werk, bijvoorbeeld Vitras, Gimd, MEE, schuldsanering en personal coach.

Effectiviteit

Platform Hulpverlening verwees naar ervaren psychotherapeuten en instellingen bekend met het behandelen van vroegkindelijk seksueel misbruik waaronder onze doelgroep. Er is bij voorkeur verwezen naar de door de NtVP

(Nederlandstalige Vereniging van Psychotrauma). Het zijn veelal traumapsychologen die de wetenschappelijke ontwikkelingen op dit betreffende gebied nauwkeurig volgen. Zij hebben ieder een eigen intervisie of supervisie systeem opgezet om de kwaliteit van hun werk te bewaken en zij hebben de valkuilen waarop de lotgenotenorganisaties telkens wijzen (zie hierboven) proberen te vermijden. Zij bieden optimale zorg waarbij niet alleen behandeling van de psychische klachten aan de orde komt maar ook het verwerven van copingstrategieën om de problemen op verschillende levensgebieden aan te kunnen. In veel gevallen wordt ook gebruik gemaakt de onderzoeksmethode Routine Outcome Measurement om de kwaliteit van de dienstverlening te monitoren en te bewaken.

Een legitieme vraag is hoe effectief de psychologische interventies zijn. Het betreft een ingewikkelde vraag omdat er verschillende outcome indicatoren geformuleerd kunnen worden, mede afhankelijk van de gestelde diagnose, de aanpak van de problemen en de gestelde doelstellingen.

Platform Hulpverlening heeft in juni 2016 een studiemiddag/conferentie georganiseerd en alle psychotherapeuten waarnaar in het verleden verwezen is, hiervoor uitgenodigd. Naast inhoudelijke uitwisseling over de gehanteerde psychologische interventies kwam ook de vraag ter sprake in hoeverre ‘onze’ cliënten afwijken van hun overige klanten. Over het algemeen werd opgemerkt dat slachtoffers van seksueel misbruik in de kindertijd door een dader verbonden aan de Rooms-katholieke kerk, toch wel een aparte groep vormden. Dat is mede vanwege het feit dat zo lang het misbruik onbesproken is gebleven, er sprake was van schending van een vertrouwensband, van machtsmisbruik, van chantage, van ‘goddelijke’ opdracht, ‘het onder ons te houden en aan niemand iets te vertellen’, vervreemding van vriendjes en klasgenoten, emotionele afstand tussen slachtoffer en ouders/opvoeders, of misbruik gedurende een langere periode door dezelfde dader.

Je moet luisteren met je hart, maar je moet ook je hoofd erbij houden, om gegevens te krijgen voor een eerste verslag in het lange proces van genoegdoening en erkenning.

Nel van der Loos, vertrouwenspersoon

Zie voor het volledige verhaal hoofdstuk 8, Verhalen uit de praktijk

Ook werd inhoudelijk ingegaan op de kritiekpunten over de toegankelijkheid van de GGZ en de kwaliteit van de dienstverlening die vanuit de lotgenotenorganisaties herhaaldelijk aan de orde was gesteld. Hulpverleners en behandelaars zijn erg gefocust op PTSS, en misschien wel iets teveel gezien het feit dat een relatief laag percentage slachtoffers een PTSS ontwikkelt, zo was de algemene conclusie. De focus op deze stoornis kan afleiden van andere klachten die kunnen ontstaan zoals depressieve klachten, angst- en panieklachten, verslaving, zelfverwonding, dissociatie, verstoring van intieme relaties, grenzeloosheid en lichamelijke klachten. Ter discussie werd gesteld of PTSS wel een geschikt concept is om de late effecten van seksueel misbruik in de jeugd te beschrijven.

De wetenschappelijke interesse in psycho-trauma en complexe PTSS is in Nederland de laatste twee decennia exponentieel gegroeid en volgens de aanwezige psychotherapeuten is de kwaliteit en dienstverlening sterk verbeterd. Al moet geconstateerd worden dat er sprake kan zijn van lange wachttijden, strakke DBC structuur en hoge financiële drempels. Was de behandeling vroeger vooral gericht op stabilisatie van de klachten en symptomen, de laatste tijd is deze meer traumagericht zoals eye movement desensitization and reprocessing (EMDR), TF- cognitieve gedragstherapie en narrative exposure treatment.

Helaas beheersen niet alle psychotherapeuten werkzaam binnen de GGZ in Nederland deze bovenvermelde technieken en worden ze ook niet aangeboden binnen de standaard- en basisopleiding. Het vereist een specialisatie en we zien dat een groeiend aantal therapeuten, onder wie alle aanwezige psychotherapeuten, deze vervolgcursussen hebben gevolgd en vervolgens ook toepassen binnen hun eigen (groeps)praktijk en/of instelling.

De aanwezige therapeuten herkenden de kritiek dat er soms teveel nadruk ligt op het diagnostisch classificatiesysteem en de behandeling teveel gebaseerd kan zijn op problematiek rondom As 1 en As 2 van de DSM en de overeenkomstige zorgpaden. Maar, zo werd tevens opgemerkt, er kunnen meerdere DBC's worden afgesloten. En men kan kiezen voor een breed georiënteerd behandelplan gericht op empowerment, vermindering van de klachten en het beter functioneren in de maatschappij. Enkele psychotherapeuten herkenden daarom de eerder geopperde kritiek niet dat er binnen hun psychologische behandeling van getraumatiseerde cliënten teveel nadruk wordt gelegd op het behandelen van klachten en symptomen.

Drs. De Jong, psychotherapeut en lid van het Platform Hulpverlening heeft t.b.v. genoemde studiedag de verslagen van - at random gekozen - 25 mannen-vrouwen die zich hadden aangemeld voor hulpverlening, en waarbij screening heeft plaats gevonden, nader bestudeerd. De gemiddelde leeftijd van deze groep was 62. Gemiddeld begon bij deze groep het misbruik met 9 jaar en eindigde het - gemiddeld - met 14 jaar. Een en ander impliceert dat - alweer gemiddeld - het misbruik plaats vond over een zeer lange tijdsduur: 5 jaar!

Opvallend is dat het merendeel van deze groep een problematische achtergrond kent, bijvoorbeeld psychiatrische problematiek en of alcoholisme een of beide ouders, vroeg overlijden van een van de ouders. Klachten waarmee men zich aanmeldt: vooral (partiële of volledige) post traumatische stress PTS klachten als o.a. herbelevingen, slaapproblemen en depressieve klachten. Daarnaast worden vaak genoemd: agressieproblematiek, verslaving, angst en problemen met de seksuele identiteit en of sek-

suele problematiek. Bij deze groep rapporteert de helft relationele problemen te hebben. Een derde heeft wel een langdurige relatie, naar tevredenheid. Hoewel vaak gehoord wordt dat men niet tevreden is met aangeboden psychologische hulp, was dit in deze steekproef niet terug te vinden: van de 25 onderzochte mannen-vrouwen had een 7-tal nooit hulp gehad. Van de 14 onderzochte mannen en vrouwen die wel hulp gehad hebben bleek een 9-tal tevreden over de psychotherapeutische behandeling.

Wat betreft het advies: een 13-tal melders werd door verwezen voor verdere psychotherapeutisch hulp. Verwezen werd verder in 2 gevallen naar instellingen voor verslavingsproblematiek, eveneens in 2 gevallen naar 1e lijn collega's en de praktijk ondersteuner van de huisarts. Ook werd verwezen naar het AMW dan wel werd verder diagnostisch onderzoek geadviseerd.

Overigens: 12 van de onderzochte personen hadden een opleiding op HBO- academisch niveau, 11 man- vrouw hadden een opleiding op MBO-LBO niveau. Mogelijk zijn de hoog opgeleiden oververtegenwoordigd in deze groep. Maar liefst 9 onderzochten waren op enig moment afgekeurd.

Het moge duidelijk zijn dat op grond van dit beperkte onderzoek, waarbij van de ongeveer 150 mensen gezien door het Meldpunt een beperkte steekproef genomen werd, geen harde conclusies getrokken kunnen worden. Wel ligt het in de bedoeling alle verslagen op vergelijkbare wijze te onderzoeken en hierover te publiceren.

Tot zover het onderzoek van drs. De Jong.

Project Nazorg

We hebben eerder al geconstateerd dat veel melders van het seksueel misbruik in eerste instantie geen gebruik maakten van de mogelijkheden die het Platform Hulpverlening kan bieden inzake ondersteuning en psychologische hulp. Daarentegen hebben we kunnen vaststellen dat men vaak pas in een later stadium steun wilde zoeken van deskundigen en (psychologi-

sche)hulp wilde inschakelen. We zien dat men zich vaak na het afsluiten van de klachten- en compensatieprocedure wendde tot Platform Hulpverlening voor advies en psychologische hulp.

Om er zeker van te zijn hebben we alle melders van het seksueel en fysiek misbruik die nog geen officiële klacht hadden ingediend, nogmaals schriftelijk benaderd en gewezen op de mogelijkheid om een klacht in te dienen/ of gebruik te maken van de diensten van Platform Hulpverlening, indien men daar prijs op stelde. Tevens hebben we alle slachtoffers die inmiddels de klachtenprocedure achter de rug hadden en nog geen gebruik hadden gemaakt van het platform, eveneens aangeschreven om hun te wijzen op de mogelijkheid om nog een gesprek te krijgen met een vertrouwenspersoon van Platform Hulpverlening, lotgenotenorganisaties of kerkelijke instanties of een gesprek met een psycholoog. Uitgezonderd werden slachtoffers die al een psychotherapeutisch traject doorliepen of al hadden gevolgd. Van de ongeveer 700 verstuurde enquêtes werden er 40% ingevuld geretourneerd. 20% Wenste alsnog contact met vertrouwenspersoon of psycholoog.

Van degenen die reeds contact hadden gehad met een vertrouwenspersoon gaf 79% aan dit als steunend te hebben ervaren (14% is neutraal en 7% vond het niet steunend). Van

Er waren vertegenwoordigers van de kerk, van een bisdom of van een orde of congregatie, die diepe spijt betuigden voor wat gebeurd was. Al waren er ook enkelen die zich formeel / juridisch opstelden, soms geadviseerd door hun advocaat, om het betalen van schadevergoeding te voorkomen of het bedrag kleiner te krijgen. Het opnieuw niet geloofd worden of het ontkennen van het misbruik, was dan voor slachtoffers niet te begrijpen en heel teleurstellend.

Nel van der Loos, vertrouwenspersoon
Zie voor het volledige verhaal hoofdstuk 8, Verhalen uit de praktijk

degenen die contact hebben gehad met een psycholoog van Platform Hulpverlening gaf 64% aan dat ze dit als steunend hebben ervaren (27% ervaart het als neutraal en 9% als niet steunend).

Adviesraad Platform Hulpverlening

Het Platform Hulpverlening heeft een Adviesraad. De instelling ervan is in 2013 geadviseerd in een extern onderzoeksrapport (Westra, 2013; de zogenaamde 0-meting, zie elders in dit eindverslag). De Adviesraad is de opvolger van de Klankbordgroep en legt jaarlijks verantwoording af over zijn activiteiten aan de Stichting B&T.

De raad heeft zich de afgelopen jaren vooral beziggehouden met de Invulling van de praktische adviezen (16b t/m 16d) van de heer Westra:

Advies 1) ‘Wordt meer zichtbaar door te communiceren over wat het Platform kan betekenen, de werkwijze en concrete voorbeelden van het hulpaanbod’, resulteerde o.m. in informatie via een folder, een invitational/expert meeting (juni 2016; zie hier voor inzicht in de werkwijze middels formulieren, protocollen.

Advies 2) ‘Communiceer actiever over de mogelijkheden van hulpverlening naar de bisdommen, congregaties en ordes’, heeft naast de folder geleid tot communicatie over vraag en aanbod van hulp en over de systematiek achter de registratie van gegevens, keuze van specialisten (BIG-geregistreerde therapeuten), ratio doorverwijzingen.

Advies 3) ‘Volg actiever de resultaten van doorverwijzingen en maak de resultaten zichtbaar’, resulteerde o.m. in het kwantificeren van doorverwijzingen en evaluatie van hulpverlening via het project nazorg. Continuering van het nazorgproject is in gang gezet.

Daarnaast was er aandacht voor de onderwerpen archivering van de verzamelde gegevens van het platform en de verstrekking van gegevens ten behoeve van wetenschappelijk

Mensen vroegen mij wel eens: ‘hoe hou je het vol, al die vreselijke verhalen?’ Ik heb geleerd te werken met een warm hart en een koel hoofd, en dus om regelmatig afstand te nemen.

Nel van der Loos, vertrouwenspersoon
Zie voor het volledige verhaal hoofdstuk 8, Verhalen uit de praktijk

onderzoek, het belang van excuus voor en erkenning van het gebeurde voor het herstelproces en continuïteit van het hulpaanbod.

De raad heeft ook advies gegeven over de organisatie van de hulpverlening in de toekomst. Waar kan het Platform Hulpverlening na sluiting van het Meldpunt Seksueel Misbruik RKK het beste worden ondergebracht? Slachtoffers van seksueel misbruik in de R.-K. Kerk moeten een beroep kunnen blijven doen op het aanbod van gespecialiseerde hulp van het Platform Hulpverlening.

De leden van de Adviesraad vonden dat het Meldpunt een uniek platform met bijbehorend netwerk voor (psychologische) hulpverlening heeft ontwikkeld dat als ‘expertise’ netwerk behouden moet blijven. Een duidelijke voorkeur is uitgesproken voor een (bij voorkeur reeds bestaande) onafhankelijke organisatie. Bundeling van de krachten op het gebied van slachtofferhulp is van groot belang. Ook is geadviseerd het aanbod voor hulpverlening niet te beperken tot seksueel misbruik, maar ook fysiek en psychisch geweld mee te nemen. De Stichting B&T heeft de notitie met het advies doorgeleid naar het kerkelijk gezag. Het platform is sinds 1 juni 2017 aangehaakt aan het Meldpunt Grensoverschrijdend Gedrag.

Voorloper van de Adviesraad, de Klankbordgroep, is vanaf de oprichting van het platform in 2011 tot 2014 actief geweest. Doel van de Klankbordgroep was om zowel slachtoffers, vertegenwoordigers van slachtoffergroepen als inhoudelijk deskundigen en specialisten op het specifieke terrein van seksueel misbruik een podium te geven om elkaar te ontmoeten.

Tevens diende de groep de leden van het Platform Hulpverlening van advies.

Onderwerpen die in de 2 jaarlijkse bijeenkomsten van de Klankbordgroep zijn besproken betroffen de taakstelling van de vertrouwenspersonen en de rol van de hulpverlener, proactief beleid, de problematiek rondom ongegrond verklaringen, de complexe psychiatrische problematiek, de ‘afbouwregeling’.

De adviezen uit de 0-metings van de heer Westra in 2013 leidde ertoe om de bestaande Klankbordgroep op te heffen en een Adviesraad te installeren. Daaraan konden ook vertegenwoordigers van de slachtoffergroepen VPKK, KLOKK en Mea Culpa United en van kerkelijke instellingen deelnemen, naast leden vanuit de wetenschappelijke wereld en de GGZ.

Dr. P.J.G. Schreurs,
voorzitter Platform Hulpverlening

Samenstelling

De Adviesraad heeft een voorzitter en zeven leden

- mevrouw dr. W. Langeland, voorzitter vanaf 9 februari 2015, opvolger prof. dr. G. Bleijenberg,
- prof. dr. J. Baneke, BC,
- de heer G. Klabbers, KLOKK,
- mevrouw A. Knibbe-van Dijck, VPKK,
- mevrouw prof. dr. M. Olff, hoogleraar UVA
- de heer B. Smeets, Mea Culpa United; de heer W. Bosch (MCU, extra bijeenkomst juli 2016, tijdelijke vervanging van de heer Smeets),
- prof. dr. M.J.M. van Son, emeritus hoogleraar klinische psychologie,
- zuster T. Sonder, KNR.

Leden van de Klankbordgroep

- prof. dr. H.M. van Praag, emeritus hoogleraar Psychiatrie
- drs. M. Van Weers, psychiater
- drs. J. Schaart, directeur Arq
- prof. dr. M.J.M. van Son, emeritus hoogleraar klinische psychologie.

Leden van het Platform Hulpverlening

De leden van Platform Hulpverlening worden benoemd door het bestuur van B&T op voordracht van de voorzitter. Het Platform Hulpverlening bestond in de periode 2011 tot en met 2017 uit de volgende personen:

Psychologen

- prof. dr. W. Wolters, psychotherapeut, (voorzitter tot 2012, overleden in 2016)
- de heer dr. P.J.G. Schreurs, GZ-psycholoog, voorzitter (vanaf 2012)
- de heer drs. W.A. De Jong, psychotherapeut, lid
- mevrouw M. Mitic, MSc, psycholoog / beleidsmedewerker

Leden van de klankbordgroep (tot 2014)

- de heer prof. dr. H.M. van Praag, emeritus hoogleraar Psychiatrie
- de heer drs. M. Van Weers, psychiater
- de heer drs. J. Schaart, directeur Arq
- de heer prof. dr. M.A.M. van Son, emeritus hoogleraar klinische psychologie

Leden van de Adviesraad (vanaf 2014)

- prof. dr. G. Bleijenberg (voorzitter tot 2014)
- mevrouw dr. W. Langeland, voorzitter vanaf 2015)
- prof. dr. J. Baneke, BC
- zuster T. Sonder, KNR
- de heer B. Smeets, Mea Culpa United
- mevrouw drs. A. Knibbe-van Dijck, VPKK
- de heer G. Klabbers, KLOKK
- mevrouw prof. dr. M. Olff, UvA
- prof. dr. M.J.M. van Son, emeritus hoogleraar klinische psychologie

Vertrouwenspersonen

- de heer mr. drs. G. Loman
- mevrouw M. Schoeber
- mevrouw P.A.C.G.M. Dillen
- mevrouw N. van der Loos
- de heer drs. J. Oostrik
- mevrouw J. Gorgels (tot 2015)
- mevrouw drs. M.J.F. van Helvert-Willeme (tot 2014)
- mevrouw drs. L. van Deutekom-van den Bos (tot 2014)
- mevrouw drs. J. van Heel (tot 2014)
- mevrouw drs. N. van Spelde-Janssen (tot 2014)
- mevrouw drs. H.J. Leijendekkers (tot 2014)

Hoofdstuk 5

Klachtencommissie

Meldpunt

Platform Hulpverlening

Klachtencommissie

Compensatiecommissie

Hoofdstuk 5

De Klachtencommissie

De Klachtencommissie heeft haar werk er op zitten. Vanaf 2011 heeft ze jaarlijks verslag gedaan over de belangrijkste feiten. In 2016 is geen jaarverslag verschenen, omdat binnen de stichting Beheer en Toezicht het idee ontstond om in 2017, als de stichting haar deuren sluit, een terugblik te geven over de ruim vijf jaar van haar werkzaamheden.

Al zeer geruime tijd vóór 2011 bestond er een Beoordelings- en Adviescommissie, BAC, voor klachten over seksueel misbruik in de kerk. Deze ressorteerde onder Hulp & Recht, de voorganger van de stichting Beheer en Toezicht.

Toen in 2010 in de media grote aandacht kwam voor het seksueel misbruik in de R.-K. Kerk en zeker nadat daarvoor een onderzoekscommissie was ingesteld (de Commissie Deetman) stroomden ineens veel grotere hoeveelheden meldingen en klachten binnen bij Hulp & Recht en de BAC. Hulp & Recht noch de BAC waren ingericht op zo'n massale instroom en werden daardoor overvallen. Naar aanleiding van een aantal kritiekpunten en aanbevelingen uit de eerste tussenrapportage van de Commissie Deetman werd begin 2011 de Commissie Bandell ingesteld. Deze kreeg als opdracht om op basis van die kritiekpunten en aanbevelingen een nieuwe, onafhankelijke organisatie in te richten. In zijn schrijven van 17 augustus bericht de heer Bandell over de voortgang met betrekking tot de klachtenbehandeling:

'De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk wordt verantwoordelijk

voor de behandeling van klachten [] en als zodanig de opvolger van de voormalige Beoordelings- en Advies Commissie, BAC. Mr. G.A.M. Stevens, voormalig president van het gerechtshof 's-Hertogenbosch, is recent benoemd tot voorzitter van de nieuwe Klachtencommissie. []'

Daarnaast werd een full time juridisch secretaris aangetrokken in de persoon van mevrouw mr. Liesbeth Sanders. Zij is de rechterhand van de (voorzitter van de) Klachtencommissie. Voorzitter en secretaris zijn direct na hun aantreden aan de slag gegaan om de organisatie en de structuur door te lichten en waar nodig te verbeteren.

Versterking van de organisatie en structuur

Er werd een nieuw, ruimer pand betrokken, waar ook de zittingen konden plaatsvinden. Het aantal voorzitters werd uitgebreid van 3 naar 6. Zo ook het aantal leden, van 8 naar 17, en vooral werd het aantal griffiers uitgebreid, van 3 naar 12. Mede daardoor kon met ingang van september 2011 worden gestart met twee en vanaf 2012 met drie zittingsdagen per week. Daardoor ging het aantal klachten dat per maand werd afgehandeld, flink omhoog.

Interne en externe overleggen

Zowel de interne als de externe overleggen zijn belangrijk. Gelet op het aantal voorzitters, leden en griffiers die de verschillende kamers van de Klachtencommissie vormen, is ten

behoefte van de gelijkheid in behandeling en beoordeling allereerst de onderlinge afstemming van groot belang. De commissie kwam één of twee maal per jaar bijeen in een plenaire vergadering om ervaringen uit te wisselen en met elkaar inhoudelijke punten af te stemmen. Procedurele, formele en inhoudelijke kwesties werden besproken in de maandelijkse bijeenkomsten van de voorzitters. In deze overleggen werden ook nieuwe en/of principiële kwesties besproken om te voorkomen dat vanuit de verschillende kamers uiteenlopende of zelfs tegenstrijdige adviezen worden gegeven. Indien snelheid geboden was, gebeurde dat overigens ook tussendoor door middel van e-mail wisseling.

De externe overleggen met de lotgenotenkoepels, juridisch adviseurs, hogere oversten van de KNR, en met individuele klagers en kerkelijke gezagsdragers, zijn voor de commissie eveneens van groot belang. Zowel om te vernemen hoe belanghebbenden het functioneren van de Klachtencommissie ervaren alsook om kennis te nemen van kritiekpunten. En voor ons zijn dat mogelijkheden om uitleg en toelichting te geven over kwesties die vragen oproepen. Deze overleggen zijn meteen in het begin ingevoerd en gedurende de hele periode gehandhaafd.

Dit externe overleg - met name met de slachtoffergroepen - heeft in belangrijke mate bijgedragen aan de verbetering van de organisa-

tie en van de kwaliteit van de adviezen. In deze bijeenkomsten gaven zij op positief-kritische wijze hun oordeel en suggesties over de gang van zaken bij de Klachtencommissie, en wij waren in de gelegenheid om bepaalde kwesties te verduidelijken. Het heeft o.i. niet alleen tot beter wederzijds begrip geleid, maar ook tot wederzijds vertrouwen en waardering. Daarnaast hebben de voorzitter en de secretaris enkele keren een vergadering van de Juridisch Adviseurs, JA's, bijgewoond om nadere informatie te verschaffen over de procedure en de (interne, administratieve) gang van zaken. En ook hier weer om ook van hen kritiekpunten en/of suggesties te vernemen. Dit heeft geresulteerd in een regulier overleg met een vertegenwoordiging van de JA's. Voorts hebben we enkele keren, op verzoek, gesproken met (een vergadering van) kerkelijke gezagsdragers van de KNR. Ook daar hadden wij de gelegenheid om aan de hand van een aantal vraag - of kritiekpunten het beleid van de commissie toe te lichten en onzerzijds een aantal aandachtspunten voor hun opstelling ter zitting naar voren te brengen.

Met dank aan onze overlegpartners menen wij te kunnen zeggen dat deze overleggen hebben bijgedragen aan de verbetering van de kwaliteit van de klachtenbehandeling en van de dienstverlening.

Nieuwe elementen in de Procedure

De nieuwe procedure, in werking getreden op 1 november 2011, kende twee nieuwe elementen: de mogelijkheid van herziening en van bezwaar. Het zijn twee middelen om de kwaliteit van de adviezen te verbeteren. Enerzijds om missers in de procedure te kunnen rechtzetten en anderzijds om slachtoffers tegemoet te komen die er (nog) niet in waren geslaagd de feiten uit een ver verleden voldoende naar voren te brengen. Daarmee moest uiteraard nog ervaring worden opgedaan en een lijn worden uitgezet. Ook daarvoor was goed onderling overleg onontbeerlijk.

Bezwaar

Het bezwaar is een middel om missers in de klachtbehandeling te repareren. Het is echter

geen inhoudelijk hoger beroep; eerder een soort cassatie. Zoals blijkt uit de bepaling in de klachtenprocedure betreft het een marginale herbeoordeling waarbij het gaat om de vraag of er een algemeen beginsel van klachtenbehandeling is geschonden dan wel de vraag of de Klachtencommissie in redelijkheid tot dat oordeel heeft kunnen komen. Dit is duidelijk ontleend aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in het bestuursrecht. Dat bleek niet altijd onderkend te worden. Zeker in het begin richtte het bezwaar zich nogal eens tegen het feit dat de klacht aannemelijk (of juist niet aannemelijk) was geacht. De beoordeling van de gegrondheid (de aannemelijkheid) van een klacht als zodanig is echter niet vatbaar voor bezwaar, tenzij gezegd moet worden dat een Klachtencommissie in redelijkheid niet tot die beslissing heeft kunnen komen. De precieze afbakening heeft zich in de loop der tijd verder uitgekristalliseerd in de gepubliceerde uitspraken.

Herziening

Van een eerder gegeven advies kan herziening worden gevraagd indien naderhand blijkt dat zich nieuwe feiten of omstandigheden aandienen of als bepaalde feiten en omstandigheden om een andere reden niet bij het eerdere advies in aanmerking blijken te zijn genomen. Dit is vooral van belang in die gevallen waarin een klacht niet gegrond is verklaard wegens onvoldoende steunbewijs, en er naderhand nieuwe feiten naar voren komen die alsnog steunbewijs kunnen leveren. Het gaat in deze procedure immers om kwesties die vele jaren terug in het geniep hebben plaatsgevonden en waarvan het vaak zeer moeilijk is de feiten en gegevens boven water te krijgen. De herziening maakt het mogelijk voor een slachtoffer om een advies waarbij de klacht ongegrond was verklaard omdat er niet voldoende steunbewijs was, open te breken indien er alsnog feiten of gegevens te voorschijn komen.

De Klachtencommissie komt op stoom

Het jaar 2011 vanaf augustus, stond vooral in het teken van de opbouw en versterking van de organisatie en structuur van de Klachtencommissie. In het jaar 2012 kon mede daardoor de aandacht vooral worden gericht op een voortvarende, zorgvuldige en kwalitatief goede behandeling van de klachten op basis van de op 1 november 2011 in werking getreden nieuwe klachtenprocedure.

Zo werd In 2012 het aantal zittingen verhoogd van twee naar drie zittingsdagen per week. Op een zitting staan gemiddeld vier zaken, zodat 45 klachten per maand konden worden afgedaan. Tijdens de hoorzitting in december 2012 van de Vaste commissie voor Veiligheid en Justitie van de Tweede Kamer werd de wens geuit dat eind 2013 de voorraad zaken zou zijn weggewerkt. De voorzitter van de Klachtencommissie kon dan ook verklaren dat dit mogelijk was als in hetzelfde tempo doorgevoerd kon worden en er niet teveel nieuwe klachten bij zouden komen.

Helaas moest in de zomermaanden vanwege onvoldoende beschikbaarheid van klagers en/of hun juridisch adviseurs en van de kerkelijke gezagsdragers het aantal zittingen drastisch worden verminderd. Maar ook daarna moest geconstateerd worden dat in een niet gering aantal gevallen het indienen van een klaagschrift lang op zich liet wachten, waardoor de

Het was bijzonder te ervaren hoe de slachtoffers van toen door hun ouders uit een grote groep kinderen waren uitgekozen, als een makkelijke prooi. Hoe die kinderen met een aai over hun bol en een snoepje zo blij waren met de aandacht die ze - eindelijk -, kregen en voor ze het wisten zo in de macht zaten van hun leerkracht of leider van de afdeling.

Sophie Roos-Bollen
Griffier
Zie voor de volledige tekst hoofdstuk 8, Verhalen uit de praktijk

zittingcapaciteit van de Klachtencommissie helaas niet volledig werd benut, terwijl er bovendien sprake was van extra instroom van klaagschriften.

Vanuit de Klachtencommissie is toen met de juridisch adviseurs en/of klagers wier klachten stagneerden contact gezocht en hulp aangeboden. Die bestond uit de mogelijkheid met de voorzitter en de juridisch secretaris een gesprek te hebben, waarin werd gezien of de klacht in die setting nader kon worden gepreciseerd. In dat geval zou het verslag van dat gesprek, nadat het was goedgekeurd door de klager, direct naar de Klachtencommissie worden gestuurd als een (alternatief) klaagschrift. Van die mogelijkheid is door slechts enkele klagers gebruik gemaakt, zodat de stagnatie daardoor niet verholpen werd.

Intensivering intern overleg

De behandeling van herzieningsverzoeken en bezwaarschriften vond maandelijks plaats en werd gecombineerd met een overleg van de voorzitters. Daardoor was er minimaal maandelijks inhoudelijk overleg, wat de eenheid in de behandeling en beoordeling van de klachten ten goede is gekomen.

Publicatie van uitspraken

De Commissie Deetman had er op aangedrongen dat jaarlijks de (geanonimiseerde) adviezen van de Klachtencommissie gepubliceerd zouden worden op onze website. Omdat ook wij dit voor de transparantie van groot belang achtten, hebben we besloten, met waardering van de Commissie Deetman, om niet jaarlijks te publiceren maar doorlopend. Daardoor immers kunnen belangstellenden zich sneller op de hoogte stellen van de zienswijze van de Klachtencommissie.

Het anonimiseren en publiceren bleken echter zeer bewerkelijk, waardoor de (anonieme) publicatie van de uitspraken op de website in het begin wel wat moeizaam verliep. Echter ook dat heeft in 2012 een flinke versnelling gekregen. We hechtten daar veel waarde aan omdat het de kwaliteit ten goede kwam. Bovendien is het een hulpmiddel voor anderen die een klacht

Voor de vertegenwoordigers van de kerk was het niet altijd eenvoudig. Aan de ene kant medewerking verlenen en empathie tonen, waartoe een enkeling helaas steeds weer moest worden aangemoedigd, en aan de andere kant toch ook de belangen van de aangeklaagden in het oog houden.

De procedure is in het leven geroepen om slachtoffers van seksueel misbruik recht te doen, ook tegenover overleden aangeklaagden, maar dat mocht er natuurlijk niet toe leiden, dat onschuldigen van seksueel misbruik werden beticht.

C.C. de Rijke-Maas
Vice-voorzitter Klachtencommissie
Zie voor de volledige tekst hoofdstuk 8, Verhalen uit de praktijk

(willen) indienen. In de adviezen immers valt te lezen hoe de Klachtencommissie de procedure en de daarin voorkomende begrippen uitlegt en toepast. Verderop zal daar ten aanzien van een aantal sleutelbegrippen nader op worden ingegaan.

Vinger aan de pols

Niet alleen de Klachtencommissie zelf hield door de maandelijkse voorzittersbijeenkomsten de vinger aan de pols. Dat gebeurde ook door externe instanties. Genoemd werden reeds de diverse overleggen. Hier moeten echter nog met name genoemd worden de monitorrapportages van de heer Deetman en de zogenoemde 0-meting. De monitorrapportages beoordeelden de wijze waarop uitvoering werd gegeven aan de aanbevelingen van de (voormalige) Commissie van Onderzoek naar Seksueel Misbruik van Minderjarigen in de Rooms-Katholieke Kerk (de voormalige Commissie Deetman). De 0-meting was eveneens een onderzoek naar de gang van zaken; deze geschiedde in opdracht van het voorzittersoverleg, het overleg van de voorzitters van de BC, de KNR en KLOKK.

Monitorrapportage

De eerste monitorrapportage over de uitvoering van de aanbevelingen verscheen op 28 september 2012. Daaruit blijkt allereerst veel waardering voor het tot stand brengen van de vernieuwing/aanvulling van de personele bezetting (zie hiervóór: Versterking van de organisatie en structuur). Verder wordt geconstateerd dat het juridisch kader is verbeterd en dat door de Klachtencommissie regelmatige en constructieve contacten worden onderhouden met de slachtofferkoepels KLOKK, VPKK en MCU. Ook wordt aandacht gevraagd voor het laten meewegen van de menselijke maat; een opstelling die veel verder reikt dan het stipt volgen van juridische procedures. Met name dat laatste is niet aan dovemansoren gezegd, zoals ook verderop zal blijken bij de interventies, acties en kenmerken. Geconstateerd werd voorts dat veel inspanningen zijn verricht en veel werk is verzet, maar dat ook veel meer tijd dan voorzien was door de Commissie Deetman gemoeid is met de uitvoering van haar adviezen. Op 28 juni 2016 is de slotmonitor verschenen. Hierin worden veel onderwerpen en thema's uit de afgelopen zes jaar besproken. Er is geen specifieke passage meer gewijd aan de Klachtencommissie.

De 0-meting

In opdracht van het voorzittersoverleg heeft dr. R.L.N. Westra eveneens een onderzoek gedaan naar de uitvoering van de adviezen van de Commissie Deetman. Na de tussenrapportage van 1 september 2013 volgde op 10 oktober 2013 de Eindrapportage.

Ten aanzien van de Klachtencommissie wordt een aantal adviezen gegeven. Tegelijkertijd wordt ook geconstateerd dat er veel goeds is gebeurd. Vooruitlopend op de volgende paragraaf verdient vooral aandacht het advies (10) dat ook al in de Tussenrapportage te lezen was, om zo spoedig mogelijk een einddatum te bepalen voor het indienen van klachten en dit tijdig en transparant te communiceren.

Einddatum komt in zicht

Gelet op het advies in de 0-meting is het niet verwonderlijk dat de BC en de KNR zich gingen oriënteren omtrent een beëindiging van de klachtenprocedure. Daartoe is echter een wijziging van de klachtenregeling noodzakelijk, waartoe ingevolge artikel 25 van die regeling de BC en/of de KNR het initiatief kunnen nemen. Maar daartoe is een besluit van het bestuur van B&T noodzakelijk, na eerst de voorzitter van de Klachtencommissie daarover te hebben gehoord. Het bestuur van B&T gaf als zijn oordeel dat het daar niet op voorhand afwijzend tegenover staat. De voorzitter van de Klachtencommissie heeft daaromtrent, na intern overleg met de voorzittersvergadering, de navolgende zienswijze kenbaar gemaakt. Het gaat hier om klachten ten aanzien van strafbare feiten die verjaard zijn. De kerk heeft zich niettemin op het standpunt gesteld dat slachtoffers ondanks die verjaring de mogelijkheid moesten hebben een klacht in te dienen bij de Klachtencommissie. Die mogelijkheid heeft intussen enige jaren bestaan en daar is veel publiciteit aan gegeven, zowel door de kerk zelf alsook door de media. Het is naar het oordeel van de voorzitter niet onredelijk als de kerk aan die mogelijkheid een einde wil maken, mits daarvoor een redelijke termijn wordt genomen en daar tijdig bekendheid aan wordt gegeven.

De BC en de KNR hebben vervolgens op 19 november 2013 middels een persbericht bekend gemaakt dat met ingang van **1 juli 2014** de mogelijkheid om nieuwe klachten in te dienen zou worden beëindigd. Zoals te verwachten was, zorgde dat niet alleen voor onrust en onduidelijkheid bij de slachtoffers, maar ook leidde dat tot veel extra werk voor de Klachtencommissie en met name voor haar juridische ondersteuning. Die werd overstelpt met vragen en onvolledige klachten op het laatste nippertje, of vaak zelfs voorbij dat laatste nippertje.

In kort geding werd vervolgens gevorderd dat die einddatum van 1 juli 2014 werd opgeheven. De kortgedingrechter bepaalde een nieuwe sluitingsdatum, namelijk **1 mei 2015**. Aangezien

geen der partijen daartegen in hoger beroep ging, heeft het bestuur van B&T toen de klachtenregeling gewijzigd zodat het **met ingang van 1 mei 2015 niet langer mogelijk was een klacht in te dienen (artikel 2.1. nieuw)**. Voorts moest ten aanzien van **klachten die vóór 1 mei 2015 waren gemeld, vóór 1 augustus 2015 het klaagschrift zijn ingediend (artikel 3.6 nieuw)**. Door deze wijziging van de procedure waren de onduidelijkheden en problemen rond die eerdere datum ‘opgelost’. Dat laat onverlet dat de wijze waarop de juridische ondersteuning van de commissie deze problemen heeft weten op te vangen en te verwerken, veel waardering verdient.

66

Diverse klachten werden door mij onderzocht met betrekking tot de vraag of de aangeklaagde in zijn functie vertegenwoordiger was van de katholieke kerk, zoals de leider van een kerkkoor of van een katholieke scoutinggroep? En hoe zat het met de katholieke lagere nonnenschool die langzamerhand was overgegaan naar een school met burger leerkrachten? Er werd dan wel een katholieke geestelijke benoemd die toezicht hield op het reilen en zeilen, maar nooit was er sprake van een werkgever- werknemer relatie.

Ans Oude Breuil,
onderzoeks griffier
Zie voor de volledige tekst hoofdstuk 8, Verhalen uit de praktijk

Nadat de nieuwe sluitingstermijn voor het indienen van klachten was bepaald op 1 mei 2015, is alle aandacht uitgegaan naar de voorbereiding en organisatie van de zittingen. Om vóór die sluitingstermijn zoveel mogelijk slachtoffers op de hoogte te stellen, zijn degenen die zich sinds 2010 wel hadden gemeld, maar geen klacht hadden ingediend, per aangetekende brief of, indien geen postadres bekend was, per e-mail benaderd. Onder meer ook vanwege

mogelijk steunbewijs in andere zaken. Dit had als resultaat dat 154 mensen die zich vóór 1 januari 2015 reeds bij het Meldpunt hadden gemeld, alsnog hun ‘oude’ melding hebben omgezet in een klacht.

De vraag of een klaagschrift te laat was ingediend is zorgvuldig en coulant bekeken. Indien de termijnoverschrijding niet aan klager kon worden verweten (‘verschoonbaar’ was) werd het klaagschrift ontvankelijk geacht. Overigens is het aantal zaken dat niet-ontvankelijk moest worden verklaard verrassend klein gebleven: zeven. Wellicht de vrucht van het aanschrijven van iedere melder persoonlijk, zoals hiervóór vermeld.

Deze sluitingstermijn gold uiteraard niet voor het indienen van een verzoek om herziening. Evenmin gold die voor de zaken die reeds waren ingediend, maar in het kader van artikel 7 van de klachtenregeling waren aangehouden in afwachting van mediation of een poging tot schikking. Daarin moest apart worden voorzien. Dat is gebeurd door de wijziging van de klachtenregeling van 9 september 2016. Kort gezegd kwam die er op neer dat **op de datum waarop de laatste uitspraak** in de reguliere zaken had plaatsgehad, voor die categorieën van zaken twee aparte termijnen gingen lopen; één om nog een herzieningsverzoek in te dienen, en één om de zaken waarin de procedure was stilgelegd in verband met een poging tot schikking of mediation, alsnog voort te zetten. De datum waarop advies is uitgebracht in de laatste reguliere zaak was 1 december 2016.

Vanaf 1 december 2016 gingen dus twee termijnen lopen:

1. een termijn van uiterlijk zes maanden waarin nog **herziening** kon worden gevraagd; een herzieningsverzoek moest **derhalve vóór 1 juni 2017 zijn ingediend**;
2. in zaken die in het kader van artikel 7 waren aangehouden diende de klager binnen één maand na 1 december 2016, derhalve **vóór 1 januari 2017**, kenbaar te maken of hij/zij de behandeling door de klachtencommissie wenste voort te zetten. Van degene die dat

niet deed werd aangenomen dat hij definitief koos voor het mediation- of schikkings-traject, en werd de klacht als ingetrokken beschouwd. Uiteraard is daaraan bekendheid gegeven; zowel door een algemeen schrijven aan de juridisch adviseurs, en door een mededeling op de website, alsook individueel aan iedere (juridisch adviseur van een) betrokkene door middel van een brief.

Interventies en acties

De belangrijkste taak van de Klachtencommissie is uiteraard het behandelen van de klachten; onafhankelijk en onpartijdig, met voortvarendheid, op een kwalitatief hoog niveau en met empathie voor de slachtoffers. Daarnaast heeft de Klachtencommissie echter ook nog andere taken verricht. Sommige vloeiden voort uit de procedure en andere kwamen op haar weg.

Hier is allereerst te noemen het **toezien op het tijdig nemen van een beslissing op basis van het advies**. We kunnen constateren dat dat in het algemeen goed en tijdig gebeurde. Slechts in een enkel geval was het nodig te rappelleren. Indien een kerkelijke gezagsdrager van oordeel is dat de behandeling niet correct is geweest is er de mogelijkheid van bezwaar. Indien hij ook daarna nog voornemens is van het advies af te wijken, dient hij tevoren daarover in overleg te treden met de voorzitter van de Klachten-

Het was niet altijd even gemakkelijk om zoveel verdriet en ellende zo zakelijk op papier te zetten, maar als Klachtencommissie was het onze taak om een goede inhoudelijke beslissing te nemen. Een zwaar emotioneel beladen zaak moest voor alle partijen op een juiste manier goed afgehandeld worden.

Sophie Roos-Bollen
Griffier
Zie voor de volledige tekst hoofdstuk 8, Verhalen uit de praktijk

commissie (art.21.2). Hieruit blijkt onmiskenbaar het uitgangspunt dat de adviezen dienen te worden gevolgd. Dat overleg heeft een aantal keren plaatsgevonden. Eén keer - het zij met ere genoemd - bij een advies ongegrond. De kerkelijke gezagsdrager was zo overtuigd geraakt van de geloofwaardigheid van klager dat hij geen beslissing ongegrond wilde nemen, maar in overleg wilde treden met klager om tot een erkenning en een genoegdoening te komen. Het zal niet verbazen dat daar geen bezwaar tegen bestond.

In veel gevallen was het overleg met de voorzitter voldoende voor het kerkelijk gezag om alsnog het advies op te volgen. In een klein aantal gevallen lukte dat niet, maar kon door bemiddeling van personen of instanties (bijvoorbeeld de Contactgroep) bereikt worden dat het advies werd opgevolgd. Slechts in vijf gevallen (vier bij eenzelfde bisdom en één bij een congregatie) bleef het kerkelijk gezag weigeren het advies op te volgen. Gelukkig heeft interventie van de Klachtencommissie er toe geleid dat de desbetreffende klagers met behulp van de Contactgroep toch nog erkenning en een genoegdoening hebben ontvangen. Ofschoon deze vorm van solidariteit natuurlijk te prijzen is, blijft de opstelling van het kerkelijk gezag een smet op de toezegging van de kerk om schoon schip te maken en daarbij de slachtoffers zo veel mogelijk tegemoet te komen.

Een ander voorbeeld dat de kerk tot eer strekt, is de zogenaamde problematiek van het internaat in Bleijerheide. Vrij snel werd namelijk duidelijk dat van dit internaat geen kerkelijk gezag in Nederland kon worden aangewezen. Na enige briefwisseling tussen de Klachtencommissie enerzijds en BC, KNR en Contactgroep anderzijds was er vrij snel overeenstemming dat de slachtoffers daar niet de dupe van mochten worden. Hoe dat dan moest, was echter de vraag. Dat heeft enige tijd gekost, maar het is opgelost door een solidariteitsfonds van BC en KNR dat in alle gevallen voor de toegekende compensatie zorg droeg. Wie het boek *Het Hout* van Jeroen Brouwers heeft gelezen zal begrijpen dat het hier niet om slechts een paar slachtoffers

67

heeft gegaan en trouwens ook niet om alleen maar kleine compensatievergoedingen. Niettemin werd door slachtoffers het ontbreken van een daadwerkelijke erkenning door een kerkelijke gezagsdrager als een gemis ervaren.

Enkele kenmerken van de klachtenregeling

In de nieuwe, door de Commissie Bandell (zie onder 2) ontworpen structuur werd het bestuur van de stichting B&T aangewezen als het bevoegde orgaan om een klachtenregeling vast te stellen. Op 5 oktober 2011 is door B&T de Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk vastgesteld. Daarin zijn voor een belangrijk deel de kenmerken neergelegd. Daarnaast gebeurde dat door de adviezen (de uitspraken) van de Klachtencommissie die deze regeling in de concrete gevallen moest toepassen en (dus) interpreteren.

Als belangrijk uitgangspunt dient te worden vooropgesteld dat de klachtenregeling een eigenstandige regeling is en **geen (straf)rechtelijke procedure**, hetgeen belangrijke gevolgen heeft. De (hoor)zitting is anders dan een behandeling van een strafzaak. Zo staat in deze procedure niet de dader centraal, maar het slachtoffer. Daarmee hangt weer samen dat ook tegen een overleden dader een procedure kan worden gevoerd. De Kerkelijke Gezagsdrager, KG, vervult daar een bijzondere rol. Op een paar belangrijke kenmerken en begrippen wordt hierna wat dieper ingegaan.

Aannemelijkheid en steunbewijs

Het was van meet af aan duidelijk dat de Klachtencommissie voor een gegrondverklaring van de klacht geen juridisch bewijs eiste. Dat werd met name ook bepleit door verschillende Tweede Kamerleden tijdens de hoorzittingen en door de Commissie Deetman.

Dat zou de slachtoffers immers voor een vrijwel onmogelijke opgave hebben gesteld. Het gaat om feiten die veelal in het geniep en bovendien heel lang geleden hebben plaatsgevonden (ze waren niet voor niets strafrechtelijk verjaard).

Anderzijds kan niet uitsluitend worden afgaan op het verhaal van een klager. Het verhaal moet ook objectief aannemelijk zijn. Dat heeft de Klachtencommissie wel eens van deze of gene het verwijt opgeleverd dat ze te veel juridiseerde. Echter, er werd juist alles aan gedaan om dat te vermijden. Natuurlijk, als met juridiseren werd bedoeld dat de Klachtencommissie de beginselen van een eerlijke, ordentelijke procedure en het onpartijdig en onafhankelijk oordelen hanteerde, dan is dat juist. Dat heeft de Klachtencommissie steeds erkend en ook nagestreefd. Hierbij is te denken aan beginselen als hoor en wederhoor, een correcte procedure en niet iemand als dader aanwijzen enkel en alleen op een beschuldiging van degene die zegt daarvan het slachtoffer te zijn (geweest). In dit verband moet immers worden bedacht dat bij een gegrond verklaring van een klacht ook een pleger wordt ‘aangewezen’. Ook al gaat het in de klachtenprocedure niet primair om het opsporen en straffen van een dader en ook al wordt een advies alleen geanonimiseerd gepubliceerd, voor de Klachtencommissie was het uitgangspunt dat het objectief aannemelijk moest zijn dat het verhaal klopt. Het criterium dat door de commissie dan ook werd gehanteerd is de vraag of het verhaal van een klager zodanige feiten en omstandigheden bevat dat het voor een objectieve derde (de commissie) aannemelijk is.

Zeer aanwijsbaar was de gedrevenheid bij alle betrokkenen om binnen het juridische kader dat de procedure bood, zoveel en zo goed mogelijk ‘recht te doen’ aan de slachtoffers. Niet in de laatste plaats voor de kerkelijk gezagsdragers, op wie een beroep werd gedaan om in het verleden te duiken, informatie te verzamelen en door hun gedrag van nu het gedrag van de daders van toen waar mogelijk te compenseren.

Jacqueline Verbart

Juridisch medewerker

Zie voor de volledige tekst hoofdstuk 8, Verhalen uit de praktijk

Daarom ook is vanaf het begin veel aandacht besteed aan het zogenoemde **steunbewijs**. Daarover is binnen de Klachtencommissie veel overleg gevoerd door de voorzitters om te voorkomen dat er verschil in waardering zou zijn tussen de verschillende kamers. Daardoor is er vrij snel een heldere lijn ontstaan in de ‘jurisprudentie’. Het begint uiteraard met het verifiëren van de feiten, voor zover nog mogelijk. De plaats, periode en omstandigheden waarin klager zegt door een bepaalde aangeklaagde seksueel te zijn misbruikt moeten (kunnen) kloppen. Als dat zo is, dan wordt gekeken of er verdere feiten en omstandigheden zijn die dat ondersteunen, het steunbewijs. Hierover is steeds open gecommuniceerd in de overleggen met de juridisch adviseurs, met slachtofferkoepels en in de media. Van de hand van de juridisch secretaris van de commissie, mevrouw mr. Liesbeth Sanders, is voorts een artikel verschenen in het blad *Letsel & Schade*, 2014 nummer 4, zie bijlage 7. Hierin wijst zij er onder meer op dat steunbewijs specifiek van aard dient te zijn en controleerbaar. Dat wil zeggen dat het betrekking moet hebben op het door aangeklaagde individueel gepleegde misbruik van de klager persoonlijk. Het sterkste bewijs is dat van

Het onderwerp van de klaagschriften was van een zeer gevoelige en persoonlijke aard, de aandacht vanuit de politiek en de media was voelbaar, de hoeveelheid werk was overrompelend groot en voor het werk van de Klachtencommissie was bepaald geen precedent aan te wijzen. Het ging hier om taken die met een zeer grote mate van zorgvuldigheid moesten worden uitgevoerd. Niet om termijnen te halen of te bewaken, maar om te zorgen dat de klagers, voor wie het allemaal al belastend genoeg was, met alle mogelijke respect behandeld werden.

Jacqueline Verbart

Juridisch medewerker

Zie voor de volledige tekst hoofdstuk 8, Verhalen uit de praktijk

iemand die persoonlijk aanwezig was bij het misbruik. Of aan wie klager het direct na het misbruik heeft verteld. Maar deze situatie doet zich zelden voor. Het kan echter ook - en dat komt vaker voor -, in de vorm van een verklaring van een ander slachtoffer van dezelfde aangeklaagde over soortgelijk misbruik. Of door een verklaring van een derde persoon, bijvoorbeeld een familielid, een goede vriend hulpverlener of een huisarts, aan wie het slachtoffer in een vroeg stadium heeft verteld over het misbruik.

Verklaringen van derden aan wie de klager heeft verteld over het misbruik kunnen dus steunbewijs vormen binnen de klachtenprocedure. Daarbij leggen verklaringen van huisarts of hulpverlener doorgaans meer gewicht in de schaal dan van partner, familielid of vriend(in). En meerdere verklaringen van diverse personen en de gedetailleerdheid ervan, versterken het steunbewijs.

Het waarden van (steun)bewijs is net als bij strafrechtelijk bewijs, ook binnen de klachtenprocedure geen wiskunde noch iets waarvoor een exacte meetlat beschikbaar is. Het gaat telkens opnieuw om het wegen van de feiten, omstandigheden en argumenten van dit concrete geval. Wel kunnen alle snippers meetellen, maar het blijft een weging. Ook daarom is in de Klachtencommissie principieel gekozen voor meervoudige en pluriform samengestelde kamers. Iedere kamer had als voorzitter een (oud-)rechter. Daarnaast twee leden met een gedragswetenschappelijke of maatschappelijke deskundigheid en/of ervaring (psychotherapeut, psychiater, psycholoog, pedagoog, conrector middelbare school, hoogleraar medische ethiek e.d.).

Omdat steunbewijs zo belangrijk is heeft de Klachtencommissie steeds de slachtoffers aangeraden en opgeroepen het misbruik te melden, ook al maakte men geen gebruik van de klachtenprocedure. Personen die zich gemeld hadden werden daarom ook door het Meldpunt actief benaderd met de vraag of ze toestemming verleenden om hun klacht als steunbewijs te laten dienen in andere zaken. Deze actieve benadering en registratie heeft anderen vaak

het vereiste steunbewijs bezorgd. Zo hebben de ‘toestemmingsverklaringen’ van een klager om in een andere zaak gebruik te maken van zijn klacht tegen eenzelfde aangeklaagde regelmatig het klaagschrift van die andere klager ondersteund.

Geground of ongegrond

De uitspraak van de Klachtencommissie bevat, aldus de klachtenregeling, een advies aan het kerkelijk gezag: gegrond of ongegrond. De Klachtencommissie heeft al vrij snel ervaren dat een ongegrond verklaring voor klagers vaak zeer teleurstellend en pijnlijk was, omdat deze formulering - zij het ten onrechte - door klagers werd opgevat als een oordeel van de Klachtencommissie dat zijn of haar verhaal niet waar was. Maar, zoals gezegd, de commissie moest, indien er niet voldoende feiten en omstandigheden naar voren waren gekomen die het verhaal voor een objectieve derde aannemelijk maakten (onvoldoende steunbewijs dus) de klacht ongegrond verklaren, ook als de Klachtencommissie het relaas van klager zeer geloofwaardig en overtuigend achtte. Dat is al vrij snel voor de commissie reden geweest om een overweging op te nemen dat de ongegrond verklaring niet betekende dat de Klachtencommissie klager niet geloofde. Niettemin begrijpt de commissie dat een dergelijke uitspraak voor betrokkene zeer teleurstellend blijft. In een aantal gevallen is het via een herzieningsprocedure toch nog tot een gegrond verklaring gekomen. Ook de kerk is hieraan tegemoet gekomen door de slotactie: in alle ongegrond verklaringen waarbij uit het advies bleek dat de commissie het verhaal authentiek of geloofwaardig oordeelde - en dat was in vrijwel alle procedures het geval - werd alsnog een erkenning en excuus uitgesproken voor hetgeen klager was overkomen.

De zitting

De zitting vormde een belangrijk onderdeel in de procedure. Daar kreeg klager de gelegenheid om zijn of haar verhaal in alle rust en vrijheid te vertellen. Voor de meeste slachtoffers was dat niettemin een zware opgave, zowel vanwege het verhaal dat ze onder woorden

Het werk voor de Klachtencommissie liet me vaak zien hoe groot de veerkracht van mensen kan zijn en hoe mensen erin kunnen slagen om hetgeen hen is overkomen niet alles bepalend te laten zijn in hun leven. Van sommige kerkelijke gezagsdragers heb ik daarnaast gezien hoe een open houding met inlevingsvermogen en oprechte excuses een persoon waarlijk groots laat zijn.

Jacqueline Verbart

Juridisch medewerker

Zie voor de volledige tekst hoofdstuk 8, Verhalen uit de praktijk

moesten brengen alsook vanwege de - soms zeer heftige - emoties die dat bij hen opriep. Dat maakte een zitting voor een klager vaak tot een zware en emotionele bijeenkomst. Dit ondanks het feit dat er van de kant van de Klachtencommissie veel aandacht aan werd besteed om klagers zo veel mogelijk op hun gemak te stellen. Er was een gastvrouw die klagers opving en hen naar een aparte, eigen wachtruimte bracht waar ze met hun juridisch adviseur en eventueel een of meer vertrouwenspersonen de zitting konden afwachten. In de zittingzaal stond één grote tafel waaromheen klager met zijn JA en andere ondersteuning, de aangeklaagde en/of de kerkelijke gezagsdrager en de Klachtencommissie zaten. Indien klager dat wenste werd hij overigens niet in aanwezigheid van de aangeklaagde en de kerkelijk gezag gehoord. Tijdens de zitting werd koffie, thee, water en koekjes aangeboden. Niettemin was het voor klagers een zware opgave, daar was de Klachtencommissie zich terdege van bewust.

Anderzijds was dit ook voor de commissie de gelegenheid om het verhaal van klager uit eigen mond te vernemen en de laatste kans om de feiten en het steunbewijs goed op een rij te krijgen. Ook dat was voor klagers soms zwaar en belastend. Toch is het menigmaal voorgekomen dat een klager aan het eind van de zitting aangaf dat het hem/haar inderdaad zwaar was gevallen, maar achteraf toch vooral goed had gedaan. ‘Eindelijk heb ik mijn verhaal kunnen

doen en is er naar mij geluisterd’, was een regelmatig voorkomende ontboezeming, die ook de Klachtencommissie erg goed deed. Want, het zij gezegd, ook voor de leden van de commissie waren de zittingen mentaal/emotioneel vaak erg zwaar. Het zal niet verbazen dat zich in de loop van deze periode leden hebben teruggetrokken, omdat het als te belastend werd ervaren.

Rol en opstelling van de kerkelijke gezagsdragers

Er dient ook aandacht te worden gegeven aan de rol en opstelling van de kerkelijke gezagsdragers. Zij waren in deze procedure de vertegenwoordigers van de R.-K. Kerk in Nederland - de BC en KNR -, die naar aanleiding van de resultaten van Commissie Deetman besloten had schoon schip te maken. Zij waren bereid om als hoofd van een bisdom of orde of congregatie functioneel de verantwoordelijkheid te nemen voor het seksueel misbruik dat leden van hun organisatie hadden gepleegd. Functioneel, want het was gebeurd (ver) vóór de tijd dat zij in die positie verkeerden. Enerzijds werd van hen verlangd de slachtoffers met open vizier en met empathie tegemoet te treden, maar anderzijds was het een procedure waarin hun (ex)medebroeders en -zusters en priesters - die ze soms zelfs nog persoonlijk hadden gekend - werden beschuldigd van vreselijke wandaden. Een niet benijdenswaardige positie.

Een citaat uit het eindrapport van de 0-meting maakt dat duidelijk: ‘Uit de gesprekken met de kerkelijke leidinggevenden komt een sterk gevoel van rechtvaardigheid naar voren: wat in het verleden is gebeurd, is afschuwelijk en verwerpelijk. De eerste zorg gaat uit naar de slachtoffers. Waar ook maar enig steunbewijs kan worden geleverd, wordt dat ook geleverd. Maar als leidinggevende ben je er ook voor je medepriesters, medebroeders en medezusters. Zeker wanneer die ten onrechte worden aangeklaagd. Dan dien je voor ze te gaan staan.’

Dat dit een moeilijk dilemma is, zal voor eenieder duidelijk zijn. Dat maakt de rol van de kerkelijke gezagsdragers in de procedure zeer moeilijk. Hij is niet de aangeklaagde, en hij is niet degene die geacht wordt een verweer te

voeren. Sterker nog, van hem wordt verwacht dat hij de hem bekende feiten naar voren brengt, ook als die belastend zijn voor aangeklaagde. Dat laat onverlet dat hij, met respect voor een klager, kan wijzen op ongerijmdheden of onwaarschijnlijkheden.

Die rol is door de overgrote meerderheid van de kerkelijke gezagsdragers op een goede manier vervuld. Maar ook moet worden vastgesteld dat er minder geslaagde acties waren. Een enkele keer zelfs was er sprake van een ronduit schandelijk of schadelijk verweer door een kerkelijke gezagsdrager of diens gemachtigde. Indien dat op een zitting bleek werd de desbetreffende gezagsdrager door de voorzitter niet gespaard. Gelukkig waren dat uitzonderingen. En daar stonden natuurtalenten tegenover die deze rol op een voortreffelijke manier hebben vervuld.

Klachtenprocedure of mediation?

Vanaf het begin heeft de Klachtencommissie artikel 7 ruim geïnterpreteerd. Daarin is namelijk de mogelijkheid geopend om de klachtenprocedure op te schorten indien en zolang er een mogelijkheid bestaat dat de klacht in der minne kan worden afgedaan. Dat kan zijn door middel van mediation of een andere manier. Uitstekend immers als partijen er onderling uitkomen, maar daarnaast vervult ook de klachtenprocedure een functie. Enerzijds namelijk kan ook de procedure bij de Klachtencommissie - afhankelijk van de opstelling van partijen -, een helende werking hebben, en heeft dat ook vaker daadwerkelijk gehad. Anderzijds vervult ze een extra belang namelijk bij een onwillige aangeklaagde of kerkelijk gezagsdrager kan een klager toch zijn recht halen. En niet te vergeten het belang van het vergaren van steunbewijs voor anderen, dat bij mediation of schikking vaak verloren ging.

Tot slot wil de Klachtencommissie al diegenen dankzeggen die er aan hebben bijgedragen dat zij haar werk goed heeft kunnen doen.

Mr. G.A.M. Stevens, voorzitter

Klachtencommissie

Mr. L. Sanders, juridisch secretaris

Personele bezetting

De Klachtencommissie bestond de periode 2011 tot en met 2016 uit de volgende personen:

- de heer mr. G.A.M. Stevens, voorzitter
- mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas, plv. voorzitter
- de heer mr. R.J.M. Smit, plv. voorzitter (tot 1 september 2012)
- de heer mr. H.J. Schepen, plv. voorzitter
- de heer mr. P.A.M. Hendriks, plv. voorzitter
- de heer mr. C.H.W.M. Sterk, plv. voorzitter (tot 1 januari 2015)
- mevrouw mr. B.F. de Poorter, plv. voorzitter (tot 1 januari 2014)
- mevrouw mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel, plv. voorzitter
- de heer mr. T.F.A.M. Hoogenboom, plv. voorzitter
- de heer mr. P.R.M. van der Ven pr., lid
- de heer mr. M.P.P.M. Merx, lid
- mevrouw W.M. Veltman-Breddels, lid
- de heer W.A.M.C. Mol, lid
- mevrouw zr. J.G.M. Verwijs O. Praem, lid
- de heer drs. A.A.M. Oostveen, lid
- de heer prof. dr. W.H.G. Wolters, lid (tot eind 2011)
- de heer prof. dr. H.B.M. van de Wiel (tot 1 juni 2014)
- de heer mr. P.A. Schaafsma (tot 1 september 2014)
- mevrouw drs. N.A.M. van Beelen, lid
- mevrouw drs. Th.M. Bronzwaer, lid
- de heer drs. J.L.H.H. Kunnen, lid
- de heer mr. F.J.M. Walstock, lid
- de heer mr. F.A.A. Duynstee, lid
- mevrouw mr. A.M.T. Denekamp-Mulder, lid
- mevrouw drs. L. Erftemeyer, lid
- de heer dr. P.J.A. van Panhuis, lid.

Als griffiers fungeerden:

- Mevrouw mr. A.M.T. Denekamp-Mulder (tot 1 januari 2012)
- mevrouw mr. S.R.M.I. Roos-Bollen
- mevrouw mr. M. Braspenning-Groeneveld
- mevrouw mr. I.C.M.T. Jongens-Manders (tot 1 maart 2015)

- mevrouw mr. C.A. Murray (tot 1 januari 2015)
- de heer mr. M.J.C. van Leeuwen (tot 1 september 2014)
- mevrouw mr. E.B. Schaafsma-van Campen (tot 1 januari 2012)
- Mevrouw mr. S. Westerdijk (tot 1 februari 2014)
- de heer M.H.J. Materman
- mevrouw mr. L. Pander Stapel
- mevrouw mr. J.C. Quint
- mevrouw mr. Y. Rikken
- mevrouw mr. M. van der Meulen (tot 1 januari 2016)
- mevrouw drs. M.G.M. Van Rijnstra
- mevrouw mr. H.L. Miedema (m.i.v. 7 oktober 2014)
- mevrouw mr. R. Willemsen (m.i.v. 1 november 2014)
- mevrouw mr. R. Bongaerts (m.i.v. 1 november 2015).

Als juridisch secretaris fungeerde mevrouw mr. L. Sanders.

De bijzondere griffiers, voor het doen van aanvullend onderzoek, waren:

- mevrouw J.S. Oude Breuil
- de heer E.A.A.E. van de Walle
- de heer D. Herlaar (tot 1 januari 2015).

De gastvrouwen voor de zittingen waren:

- mevrouw M.M. Boerland (van 1 februari 2012 tot 30 juni 2013)
- mevrouw M.W.H. Dietz (vanaf 1 juni 2012 tot 1 oktober 2016)

Hoofdstuk 6

Compensatiecommissie

Meldpunt

Platform Hulpverlening

Klachtencommissie

Compensatiecommissie

Hoofdstuk 6

Compensatiecommissie

De in 2011 door de Commissie Lindenberg¹ ontworpen compensatieregelingen² bevatten regels voor het instellen van aanspraken op compensatie wegens seksueel misbruik voor een ieder die als minder- of meerderjarige seksueel is misbruikt door een persoon verbonden aan een R.-K. -instelling in Nederland. Bij de vormgeving van de compensatieregelingen hebben de opstellers daarvan beoogd een middenweg te zoeken tussen enerzijds een oriëntatie op het (Nederlandse) recht en anderzijds het zoveel mogelijk vermijden van juridische complicaties en het voorkomen van jurisdisering, steeds ter bevordering van een voor de slachtoffers zo min mogelijk belastende procedure³.

Met betrekking tot het verstekken van een compensatie werd een tegemoetkoming naar billijkheid beoogd in de schade door seksueel misbruik. Dit uitgangspunt brengt mee dat in een aantal gevallen de compensatie de schade zal hebben gedekt, maar in een aantal gevallen ook niet. Dat hangt samen met het werken met vaste bedragen of bedragen binnen een zekere marge die voor groepen slachtoffers gelijk zijn⁴.

Compensatieregelingen voor minderjarige slachtoffers

De compensatie binnen categorieën 1 t/m 4 van deze regeling had het gemengde karakter van smartengeld en vergoeding voor uitgaven in verband met seksueel misbruik, zoals therapiekosten of reiskosten. De hoogte van deze bedragen was gebaseerd op door de Nederlandse rechter in soortgelijke gevallen toegekende smartengeldbedragen. Binnen deze categorieën behoefde bewijs van schade niet te worden overgelegd. De compensatie binnen categorie 5 had het gemengde karakter van smartengeldvergoeding, vergoeding voor daadwerkelijke uitgaven en voor eventueel verlies van arbeidsvermogen als gevolg van het seksueel misbruik.

Art. 5 van de compensatieregeling onderscheidde vijf categorieën van seksueel misbruik.

- 1) in geval van seksueel getinte handelingen of uitlatingen waardoor de lichamelijke of geestelijke integriteit werd geschonden, anders dan handelingen bedoeld in de hierna volgende categorieën: compensatie tot € 5.000;
- 2) in geval van betasting van intieme delen: compensatie van € 7.500;
- 3) in geval van een langere periode van

¹ De Commissie Lindenberg bestond uit prof.mr. S.D. Lindenberg, hoogleraar Privaatrecht te Rotterdam (voorzitter), mevrouw mr. J. Meyst-Michels, advocaat te Utrecht en mr. J. Wildeboer, advocaat te Rotterdam. De Commissie is in opdracht van de Bisschoppenconferentie van de Rooms-katholieke kerk in Nederland en van het bestuur van de Conferentie van Nederlandse Religieuzen (KNR) werkzaam geweest van november 2010 tot begin 2012.

² De compensatieregeling na seksueel misbruik van minderjarigen dateert van 1 december 2011 en is aangepast per 30 augustus 2012 en 1 juli 2014; de Compensatieregeling na seksueel misbruik van meerderjarigen dateert van 13 december 2011 en is aangepast per 1 maart 2012.

³ Advies Commissie Lindenberg 'Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen' d.d. 20 juni 2011, pag. 3.

⁴ Toelichting compensatieregeling voor minderjarigen d.d. 1 december 2011, pag. 8.

betasting van intieme delen, afhankelijk van frequentie, zwaarte en bijkomende omstandigheden: compensatie tussen € 10.000 en € 20.000;

4) in geval van eenmalige tot enkele malen verkrachting: compensatie van € 25.000;

5) in uitzonderlijke gevallen van seksueel misbruik of in gevallen bedoeld in categorieën 3 en 4 waarin de vermogensschade van de aanvrager door het seksueel misbruik substantieel is en het causaal verband tussen het seksueel misbruik en die schade niet aan gerede twijfel onderhevig is: compensatie tot een maximum van € 100.000.

Voor meerderjarige slachtoffers

Deze compensatieregeling kende drie categorieën. De compensatie binnen categorie 1 (tot € 5.000) had een gemengd karakter van smartengeld en vergoeding voor uitgaven in verband met het seksueel misbruik, zoals therapie- of reiskosten. Binnen deze categorieën behoeft bewijs van schade niet te worden overgelegd. Binnen de categorieën 2 (tot € 10.000) en 3 (tot € 25.000) kon het leveren van bewijs van schade voor de vaststelling van de hoogte van de compensatie wel nodig zijn.

Voor erfgenamen

De compensatieregeling voor minderjarigen kende een bijzondere regeling voor erfgenamen. Erfgenamen van per 1 december 2011 reeds overleden slachtoffers (de dag van inwerkingtreding van de compensatieregeling) hadden drie jaar vanaf die datum de gelegenheid voor het indienen van een aanvraag; vanaf 1 december 2012 gold daarnaast een algemene termijn van twee jaren na overlijden van het slachtoffer.

Onder erfgenamen werden in het kader van deze regeling verstaan de echtgenoot of de geregistreerd partner en de kinderen die erfgenaam van het betrokken slachtoffer waren. Erfgenamen krachtens plaatsvervulling hadden geen toegang tot de regeling. De aanspraken van erfgenamen dienden door tenminste een meerderheid van hen te worden ingediend en waren beperkt tot 50% van de aanspraak van

het overleden slachtoffer, ware hij in leven gebleven. Erfgenamen hadden geen toegang tot categorie vijf van deze compensatieregeling.

Laatste termijn

Voor het indienen van een aanvraag tot financiële compensatie gold een laatste termijn van 31 december 2015, met dien verstande dat de termijn voor het indienen van een aanvraag in elk geval zes maanden bedroeg, te rekenen vanaf de dagtekening van het bij de aanvraag benodigde en ingediende bewijsmiddel in de zin van art. 7 van de compensatieregeling, zoals bijvoorbeeld - en het meest voorkomend - een door de Klachtencommissie gegrond verklaarde klacht, voorzien van de schriftelijke beslissing van de kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde tot overname van het advies of besluit. Deze eindtermijn heeft in de praktijk niet tot noemenswaardige problemen geleid.

Samenstelling Compensatiecommissie

Per 1 december 2011 bestond de Compensatiecommissie uit de navolgende leden: mr. R.Ph. Elzas (advocaat te Arnhem), de heer E.S. Groot (NIVRE-registerexpert te Papendrecht), mevrouw mr. J.M. van de Laar (advocaat te Amsterdam), mevrouw mr. K. Faase (registerexpert te Noordwijk) en mr. B. Holthuis, voorzitter (advocaat te Deventer). Mevrouw mr. E.B. Schaafsma-van Campen te Voorburg was griffier/secretaris, die alle adviezen in concept heeft voorbereid.

Per 1 juli 2013 is mr. Elzas wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd uitgetreden en mr. D.J. van der Kolk (advocaat te Rotterdam) toegetreden.

De Compensatiecommissie bestond uit leden die allen beschikten over ruime ervaring en deskundigheid op het terrein van het vaststellen van personenschade in Nederland en kende een evenwichtige samenstelling. Zo bestond de Compensatiecommissie uit vertegenwoordigers

van, wat in de letselschadebranche wel wordt genoemd, ‘betalende’ partijen (verzekeraars, in casu het desbetreffende kerkelijk gezag) en ‘halende’ partijen (letselschadeslachtoffers, in casu slachtoffers van seksueel misbruik), terwijl de voorzitter afkomstig was uit het zogenaamde ‘gemengde’ bedrijf en aldus ervaring had in zowel de behartiging van belangen van ‘betalende’ als ‘halende’ partijen. De Compensatiecommissie bestond uit juristen. Op grond van art. 20 van de compensatieregeling kon de Compensatiecommissie bij de beoordeling van compensatieverzoeken echter een beroep doen op de inbreng van deskundigen. De Compensatiecommissie heeft hiervan, voornamelijk in de beginjaren, een, zij het bescheiden, gebruik gemaakt. Daarnaast hebben diverse leden van de Compensatiecommissie in een voorkomend geval gebruik kunnen maken van de diensten van een eigen geneeskundig adviseur.

Voorts heeft de Compensatiecommissie zich begin 2012 uitvoerig laten voorlichten door drs. R. Rijnders, forensisch psychiater, verbonden aan het Pieter Baan Centrum te Amsterdam, over onder meer de mogelijke schadelijke effecten, die slachtoffers van seksueel misbruik dientengevolge, ook op langere termijn, kunnen ondervinden.

Medio 2014 heeft de Compensatiecommissie een evaluatiebijeenkomst georganiseerd over de toepassing van het ‘oorzakelijk verband’-criterium van art. 5.5 van de compensatieregeling. Deze bijeenkomst werd voorgezeten door prof. mr. C.J.M. Klaassen, hoogleraar burgerlijk (proces)recht aan de Radboud Universiteit te Nijmegen.

Start

De leden van deze commissie zijn per 1 december 2011 benoemd door het bestuur van de Stichting Beheer & Toezicht. De Compensatiecommissie is begin 2012 met haar werkzaamheden gestart.

Uitvoering

Uitgangspunt van de Compensatiecommissie is steeds geweest dat aanvragers van compensatie en de betrokken R.-K. instellingen recht hadden op een zo zorgvuldig en voortvarend mogelijke beoordeling door de Compensatiecommissie. De eerste drie maanden van 2012 heeft de Compensatiecommissie intensief vergaderd over het vaststellen van haar werkwijze en het opstellen van criteria voor het beoordelen van aanvragen tot compensatie, teneinde ‘gelijke gevallen’ zoveel mogelijk gelijk te beoordelen. In dat kader heeft de Compensatiecommissie onder meer de navolgende factoren benoemd ter beantwoording van de vraag of er in het desbetreffende geval sprake is van een uitzonderlijk geval van seksueel misbruik in de zin van art. 5 lid 5 van de compensatieregeling:

1. leeftijd;
2. aard/ernst misbruik;
3. duur misbruik;
4. meerdere personen;
5. stelselmatig/frequent;
6. verhoogde kwetsbaarheid;
7. wetenschap eerder misbruik;
8. fysiek geweld;
9. chantage/psychische dwang;
10. (blijvend) lichamelijk letsel;
11. overig.

Een toelichting op het aanvraagformulier voor compensatie en de werkwijze van de Compensatiecommissie is steeds gecommuniceerd via de website van het Meldpunt.

Het werk zal eenieder die met deze zaken bezig is geweest, meer inzicht hebben verschaft in hoe ingrijpend zelfs relatief gering seksueel misbruik kan zijn en hoe verstrekend de gevolgen.

Eskje Schaafsma, secretaris Compensatiecommissie
Zie voor het volledige verhaal hoofdstuk 8, Verhalen uit de praktijk

De Compensatiecommissie heeft in die periode veel beschadigde levens op papier aan zich voorbij zien trekken. Weliswaar alleen op papier, maar de in de procedure overgelegde stukken waren dermate omvangrijk en gedetailleerd dat het enorme leed dat slachtoffers van seksueel misbruik is aangedaan je als lezer niet onberoerd laat.

Eskje Schaafsma, secretaris Compensatiecommissie
Zie voor het volledige verhaal hoofdstuk 8, Verhalen uit de praktijk

Doorlooptijden in 2012

De Compensatiecommissie zag zich in 2012 met een zekere regelmaat geconfronteerd met oude uitspraken van de Beoordelings- en adviescommissie (BAC), waaruit aard en omvang van het seksueel misbruik onvoldoende viel af te leiden, zodat de voorzitter herhaaldelijk informatie moest vragen aan de voorzitter van de Klachtencommissie. Art.15 van de compensatieregeling voorziet in deze mogelijkheid. Daardoor ontstond vertraging in de afhandeling van compensatieaanvragen. Ook bleek de doorlooptijd te haperen van aanvragen die in categorie 3 of 4, voorlopig 5 waren ingedeeld, mede omdat soms heel veel stukken ter onderbouwing van de aanvraag aan de Compensatiecommissie werden gezonden. Ook hebben verzoekers van compensatie met enige regelmaat uitstel verzocht in verband met het soms zeer belastende karakter van het indienen van een compensatieaanvraag en het onderbouwen van vermogensschade als gevolg van het seksueel misbruik.

Circa een half jaar na inwerkingtreding van de compensatieregeling is in verband met de opgetreden vertraging op verzoek van het bestuur van de Stichting Beheer & Toezicht besloten tot het instellen van een versnelde procedure. Deze heeft bestaan uit de navolgende maatregelen:

- voorzitter en secretaris/griffier van de Compensatiecommissie beoordelen voortaan circa één keer per maand alle nieuwe aanvragen;

- aanvragen die op grond van de compensatieregeling direct voor indeling in de categorieën 1, 2, 3 of 4 in aanmerking komen, worden zo spoedig mogelijk als concept-eindbeslissingen ter beoordeling aan één van de twee kamers van de Compensatiecommissie voorgelegd;
- met betrekking tot aanvragen die voor een indeling in de categorieën 3 of 4, voorlopig 5 (art. 5.5, tweede zinsnede van de compensatieregeling) in aanmerking komen, beoordelen voorzitter en secretaris/griffier of en zo ja, welke ontbrekende informatie alsnog moet worden verstrekt, zoals bewijsmiddelen met betrekking tot aard en omvang van de schade en/of het oorzakelijk verband tussen misbruik en schade. De desbetreffende aanvrager ontvangt voortaan - in plaats van de gebruikelijke modelbrief - een brief met vragen en toelichting 'op maat', voorzien van een voorlopige indeling;
- met betrekking tot aanvragen die direct voor een definitieve indeling in categorie 5, uitzonderlijk geval van misbruik (art. 5.5 eerste zinsnede van de compensatieregeling) in aanmerking komen, wordt de aanvrager eveneens zo spoedig mogelijk meegedeeld of deze aanvraag in de vorm van een concept eindbeslissing aan de (desbetreffende kamer - van de) Compensatiecommissie zal worden voorgelegd of dat aanvullende informatie moet worden verstrekt met betrekking tot aard en omvang van de schade of het verband tussen misbruik en schade;
- voortaan kan een aanvrager op het aanvraagformulier de Compensatiecommissie machtigen kennis te nemen van de klacht en de in het kader van de klachtenprocedure ingediende stukken.

De versnelde procedure heeft er toe geleid dat de aanvrager duidelijker dan voorheen uitgelegd wordt wat hij/zij van de procedure kan verwachten indien hij/zij kiest voor een voorlopige indeling in categorie 5. Ook wordt duidelijk uitgelegd in welke categorie de aanvraag valt (3 of 4) wanneer de aanvrager besluit af te zien van de categorie 5-procedure.

De versnelde procedure heeft effect gesorteerd. Door aldus (direct in plaats van via de art. 15- procedure) inzagerecht te krijgen in het desbetreffende klachtdossier en door het hiervoor genoemde vooronderzoek door de voorzitter en de secretaris/griffier van de Compensatiecommissie konden aanvragen sneller worden afgedaan c.q. op volledigheid worden beoordeeld.

Voor de doorlooptijden zie verder 'De compensatieregeling in cijfers'.

De compensatieregeling in de praktijk

De compensatieregeling heeft zich in de praktijk bewezen als een goed doordachte en goed werkbare regeling. Duidelijk is dat bij de opstellers een snelle afdoening van compensatieaanvragen voor ogen heeft gestaan. Zo kende de compensatieregeling geen hoger beroepmogelijkheid tegen adviezen van de Compensatiecommissie; adviezen van de Compensatiecommissie golden als bindend advies voor het kerkelijk gezag. Van slachtoffers werd geen finale kwijting verlangd. In lijn met voornoemde doelstelling bevatte de compensatieregeling het uitgangspunt dat het bewijs van het seksueel misbruik al bij de aanvang diende te worden overgelegd. Art. 7 van de compensatieregeling bevatte voorts een limitatieve opsomming van de diverse bewijsmiddelen. Ware dit niet zo duidelijk geregeld, zou de Compensatiecommissie de regeling minder snel en gemakkelijk hebben kunnen toepassen.

Overleg met de voorzitter van de Klachtencommissie heeft ertoe geleid dat adviezen van de Klachtencommissie veel duidelijker informatie bevatten over aard en omvang van het seksueel misbruik dan de adviezen van haar voorgangers (de Beoordelings- en Adviescommissie - BAC en de Toetsings- en Adviescommissie - TAC).

Categorie 4

Teneinde voor indeling in deze categorie in aanmerking te komen moest blijken art. 5 lid 4 sprake zijn van 'eenmalige tot enkele malen

Daarbij hebben we steeds getracht om juist ook die aspecten aan bod te laten komen, die voor die ene aanvrager van belang (kunnen) zijn in de hoop dat mensen zich gehoord voelden en enige erkenning vonden. Zeker in aanvragen waarin gestelde vermogensschade niet (volledig) kon worden gehonoreerd was dat niet altijd eenvoudig.

Eskje Schaafsma, secretaris Compensatiecommissie
Zie voor het volledige verhaal hoofdstuk 8, Verhalen uit de praktijk

verkrachting'. Deze omschrijving riep de vraag op wat onder 'enkele malen' en wat onder het begrip 'verkrachting' moest worden verstaan.

Met betrekking tot de eerste vraag heeft de Compensatiecommissie geoordeeld dat inderdaad alleen in geval van één of enkele malen verkrachting een indeling in categorie 4 aangewezen was; in geval van meerdere dan enkele malen verkrachting heeft de Compensatiecommissie het seksueel misbruik ingedeeld als uitzonderlijk misbruik in categorie 5. Aldus valt te verklaren dat relatief veel aanvragen, mede gelet overigens op de zonder uitzondering ernstige omstandigheden waarmee verkrachtingen gepaard gingen, ingedeeld zijn in categorie 5 als uitzonderlijk misbruik.

Met betrekking tot het begrip 'verkrachting' in de zin van art. 5.4 van de compensatieregeling heeft de Compensatiecommissie zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de wijze waarop de Hoge Raad het begrip 'verkrachting' interpreteert: namelijk indien sprake is van (met enige vorm van dwang) binnendringen in het lichaam van de klager ofwel in het lichaam van de dader, is altijd sprake van verkrachting. In afwijking van de toenmalig heersende jurisprudentie van de Hoge Raad heeft de Compensatiecommissie geoordeeld dat één of enkele malen tongzoenen niet aan te merken viel als verkrachting in de zin van categorie 4 van art. 5 van de compensatieregeling⁵.

⁵ In zijn arrest van 12 maart 2013 (ECLI:NL:HR:2013:BZ2653) is ook de Hoge Raad omgegaan door te beslissen dat een afgedwongen tongzoen voortaan niet valt aan te merken als 'verkrachting' in de zin van art. 242 Wetboek van Strafrecht.

Het ‘causaal verband’-criterium van categorie 5

Niet in alle gevallen heeft Compensatiecommissie kunnen beantwoorden aan de doelstelling van de opstellers van de compensatieregeling om aanvragen snel af te wikkelen. Dit vond - achteraf beschouwd - voornamelijk zijn oorzaak in de formulering van het oorzakelijk verband in art. 5.5 van de compensatieregeling⁶. De vraag rees immers voortdurend wat onder ‘gerede twijfel’ in een specifiek geval moest worden verstaan. Ingevolge art. 5 lid 5 moesten twee drempels worden geslecht alvorens men in aanmerking kwam voor vergoeding van vermogensschade.

Allereerst moest de vermogensschade ‘substantieel’ zijn. De Compensatiecommissie heeft daarbij als drempelbedrag € 25.000 tot uitgangspunt genomen in overeenstemming met de Toelichting op de compensatieregeling.

80

Vervolgens diende om voor een indeling in categorie 5 in aanmerking te komen er ook zonder gerede twijfel een causaal verband te bestaan tussen de substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds. Volgens de toelichting op de compensatieregeling was van gerede twijfel in de zin van art. 5.5 sprake indien de vermogensschade ‘eerder een gevolg lijkt van andere oorzaken dan van het seksueel misbruik’.

Causaliteit is één van de lastigste vraagstukken in het aansprakelijkheidsrecht en juist in discussies over causaliteit ligt juridisering op de loer. De Compensatiecommissie heeft getracht juridisering zoveel mogelijk te voorkomen onder meer door partijen in beginsel slechts eenmaal de gelegenheid te bieden (altijd alleen schriftelijk) hun standpunt over de omvang van de schade en het oorzakelijk verband met het seksueel misbruik aan de Compensatiecommissie kenbaar te maken maar desondanks heeft de

Compensatiecommissie juridisering bij de beoordeling van compensatieaanvragen niet geheel kunnen voorkomen. Uiteraard immers heeft de Compensatiecommissie de (belangenbehartigers van) aanvragers van compensatie moeten uitnodigen hun standpunt over de omvang van de vermogensschade en het oorzakelijk verband zoveel mogelijk met inkomensgegevens en allerlei andere documenten te onderbouwen. Dat heeft in sommige gevallen tot het innemen van uitvoerige stellingnames, onderbouwd met vele documenten, geleid. Soms koos het kerkelijk gezag ervoor geen verweer te voeren en de beslissing aan de Compensatiecommissie over te laten, soms ook voerde het kerkelijk gezag (bisdommen of congregaties) relatief bescheiden, maar soms ook uitvoerig verweer. Aldus heeft de Compensatiecommissie vele duizenden pagina’s aan toelichting ontvangen en was derhalve juridisering toch een feit.

In veel aanvragen stond de Compensatiecommissie voor de vraag of bepaalde evenementen en ‘life events’ de causaliteit tussen schade en seksueel misbruik doorbraken. Daarbij moet men denken aan ‘evenementen’ als ziekte en verkeers- of arbeidsongevallen en bij ‘life events’ aan bijvoorbeeld een echtscheiding, het overlijden van een dierbare, maar ook aan eerder of later dan het seksueel misbruik binnen een instelling van de RKK plaatsgevonden seksueel misbruik. Zo moest de Compensatiecommissie dan de vraag proberen te beantwoorden hoe de carrière van de aanvrager zou zijn verlopen in de situatie zonder misbruik. Dikwijls heeft commissie hypothetisch moeten vaststellen dat het seksueel misbruik niet de enige relevante factor was voor de klachten die tot uitval en vermogensschade heeft geleid.

In alle voor de beoordeling van het oorzakelijk verband in de zin van art. 5 lid 5 van de compensatieregeling in aanmerking komende omstandigheden heeft de Compensatiecommissie

sie allereerst steeds een onderscheid gemaakt al naar gelang de hiervoor genoemde omstandigheden zich vóór dan wel ná het seksueel misbruik hebben voorgedaan.

In eerstgenoemde situaties is als uitgangspunt gehanteerd dat het later plaatsvinden van seksueel misbruik in een R.-K. Kerk-instelling geen doorbreking van het causaal verband meebracht, maar wel kon leiden tot beperking van de omvang van de vermogensschade. De vraag die dan steeds voorlag was of in die situatie de (vermogens)schade ook zou zijn ingetreden in de hypothetische situatie dat het seksueel misbruik niet zou hebben plaatsgehad.

Indien de hiervoor genoemde omstandigheden zich ná het seksueel misbruik in een RKK-instelling hadden voorgedaan, kon sprake zijn van doorbreking van het oorzakelijk verband. In die gevallen moest de vraag beantwoord worden of het schadeveroorzakende evenement na het misbruik met een ‘redelijke mate van waarschijnlijkheid’ dezelfde schade had veroorzaakt als het seksueel misbruik. Wanneer duidelijk was dat er sprake was aan het seksueel misbruik toe te rekenen vermogensschade, maar niet hoeveel, heeft de Compensatiecommissie de omvang van de schade geschat en toegerekend naar redelijkheid analoog aan art. 6:98 BW, gelet op de aard van de aansprakelijkheid, de aard van de schade en de voorzienbaarheid. Soms ook is schade toegekend naar rato van de bijdrage van het seksueel misbruik en de andere schadeveroorzakende omstandigheden, namelijk in die gevallen waarin de Compensatiecommissie van oordeel was dat alle aan de orde zijnde omstandigheden hadden bijgedragen aan de schade.

Geweld

Heel dikwijls heeft het seksueel misbruik plaatsgevonden onder het gesternte van een zeer streng regime, waarin geweld niet werd geschuwd. Het is naar de overtuiging van de Compensatiecommissie veelal de combinatie van deze omstandigheden en het seksueel misbruik geweest die voor soms zeer ernstige traumatisering van slachtoffers hebben gezorgd. Gelet op het feit dat de compensatieregeling betrekking

Bijzonder veel waardering heb ik voor de slachtoffers die zich heel kwetsbaar moeten hebben gevoeld in de procedures bij de Klachtencommissie en de Compensatiecommissie. Zij hebben opening van zaken moeten geven over vele aspecten van hun leven. Dat moet heel moeilijk zijn geweest.

Eskje Schaafsma, secretaris Compensatiecommissie
Zie voor het volledige verhaal hoofdstuk 8, Verhalen uit de praktijk

had op compensatie na alleen seksueel misbruik konden aspecten als geweld en liefdeloze regimes alleen betrokken worden in de beoordeling van de Compensatiecommissie voor zover ze gelijktijdig danwel direct in verband met het seksueel misbruik plaats hebben gevonden.

Opstelling Kerkelijk Gezag

Vele kerkelijke instanties hebben er voor gekozen af te zien van het voeren van inhoudelijk verweer tegen soms uitvoerig onderbouwde compensatieaanvragen en de beslissing daarover te laten aan de Compensatiecommissie. Zoals elders al beschreven is, kwam het ook voor dat sommige kerkelijke instanties zich soms niet onbetuigd hebben gelaten in het voeren van verweer tegen verzoeken om compensatie. Hoewel goed invoelbaar was dat dergelijke verweren door slachtoffers als een extra barrière werden ervaren in het kader van de door het kerkelijk gezag beoogde erkenning en genoegdoening, heeft de Compensatiecommissie daarin onvoldoende aanleiding gezien in te grijpen. Zo zij dat al had gekund, omdat in het Nederlandse recht ‘hoor en wederhoor’ één van de belangrijkste grondbeginselen is en ook de compensatieregeling op het Nederlandse recht georiënteerd is. Bovendien kan vastgesteld worden dat het kerkelijk gezag in de overgrote meerderheid van zaken genuanceerd verweer heeft gevoerd met inachtneming van het nodige respect voor de positie van de aanvrager. Ook geldt dat alle kerkelijke instanties loyaal hebben meegewerkt

81

6 Art. 5 van de compensatieregeling luidt als volgt:
‘Artikel 5: Er bestaan vijf categorieën van financiële compensatie:

1) ...

5) in uitzonderlijke gevallen van seksueel misbruik of in gevallen bedoeld in categorieën 3 en 4 waarin de vermogensschade van de aanvrager door het seksueel misbruik substantieel is en het causaal verband tussen het seksueel misbruik en die schade niet aan gerede twijfel onderhevig is: compensatie tot een maximum van € 100.000.’

aan het overnemen van de adviezen van de Compensatiecommissie en het vervolgens tijdig (d.w.z. binnen zes weken na het advies van de Compensatiecommissie) betalen van de compensatie. Uitzonderingen bevestigen ook hier deze regel. Zo had een overste principiële bezwaren tegen het overnemen van de adviezen van de Klachtencommissie. Daardoor dreigde ernstige vertraging in de afhandeling van de compensatie-aanvraag te ontstaan terwijl bekend was dat het slachtoffer terminaal ziek was. Het gevaar dreigde dat betrokkene de voor zijn genoegdoening belangrijke toekenning en betaling van compensatie niet meer zou beleven. Dankzij adequate medewerking van de zijde van KNR kon de uiteindelijk geadviseerde compensatie nog vlak voor het overlijden van de aanvrager worden betaald. Uit bericht van zijn zoon bleek, dat het slachtoffer de uitbetaling nog heel bewust meegemaakt en zeer gewaardeerd heeft. Enkele dagen later is hij overleden.

Coulancefonds

In 2012 ondervonden slachtoffers van seksueel misbruik dat gepleegd was in het internaat Maria ter Engelen te Bleijerheide vertraging in de afhandeling van hun compensatieverzoeken. Bleijerheide was in 1979 opgehouden te bestaan. De desbetreffende congregatie (de Duitse congregatie ‘Ordensgemeinschaft der Armen-Brüder des heiligen Franziskus’ verliet Nederland in 2005 en reageerde niet op verzoeken om commentaar op compensatieverzoeken. De KNR en de Bisschoppenconferentie hebben vervolgens op advies van het bestuur van de Stichting Beheer & Toezicht ingegrepen door een coulancefonds bij Bleijerheide op te richten dat ressorteerde onder voornoemd bestuur en werd geadmistreerd door medewerkers van het Meldpunt.

Aldus kon deze groep slachtoffers rechtstreeks bij de Compensatiecommissie zonder tussenkomst van de Duitse congregatie, maar wel na een advies door de Klachtencommissie tot gegrondverklaring van de klacht, een verzoek om compensatie indienen.

Voor aard en omvang van de in het kader van het Coulancefonds verstrekte bedragen zie bijlage 4.

Overleg met Slachtofferorganisaties en de kerk

Met zoveel mogelijk betrokken partijen heeft de Compensatiecommissie aanvankelijk in 2012 en incidenteel in 2013 overleg gevoerd over de werkwijze en over gewenste aanpassingen van de compensatieregeling.

Zo heeft de Compensatiecommissie in 2012 en na raadpleging van leden van de voormalige Commissie Lindenbergh vastgesteld dat indien er sprake is van een situatie dat het slachtoffer door meer daders seksueel misbruikt is en/of daders van meerdere instellingen bij het misbruik betrokken zijn geweest, het slachtoffer desondanks maar één aanspraak op compensatie had. Onder meer is specifiek bekeken of de hiervoor toegelichte regeling in geval van meerdaderschap moest worden aangepast, omdat deze naar het oordeel van KLOKK onvoldoende rekening hield met meerdaderschap.

Meerdaderschap kon in de categorieën 2 en 4 inderdaad niet tot toekenning van een hogere compensatie leiden, omdat deze categorieën een vast bedrag kenden. De categorieën 3 en 5 van de compensatieregeling boden deze mogelijkheid wel, in die zin dat bij overigens gelijke omstandigheden het meerdaderschap tot een hogere vergoeding heeft geleid. De Compensatiecommissie heeft geen grond gezien om een slachtoffer dat door meerdere daders is misbruikt meerdere aanvragen toe te kennen en daarmee de mogelijkheid te creëren het plafond binnen een bepaalde categorie te overstijgen, terwijl voor een slachtoffer dat door één dader meerdere keren is misbruikt wel het plafond zou gelden van de desbetreffende categorie. Het enkele feit dat sprake is geweest van misbruik door meerdere daders, heeft de Compensatiecommissie wel beschouwd als een verzwarende omstandigheid die in zijn algemeenheid tot uitdrukking is gebracht in de categorie-indeling of in het uit te betalen bedrag.

Ook in die gevallen waarin sprake is geweest van meerdere daders, die verbonden waren aan verschillende RK-instellingen, heeft de Compensatiecommissie steeds het uitgangspunt gehanteerd dat de totaal te verkrijgen compensatie niet hoger kon zijn dan het maximale bedrag binnen de - gezien de aard van het misbruik - van toepassing zijnde categorie. Een andere regeling van deze materie zou in de visie van de Compensatiecommissie hebben geleid tot een niet goed uit te leggen ongelijkheid in behandeling van enerzijds een slachtoffer van meer daders verbonden aan dezelfde RK-instelling en anderzijds een slachtoffer van meer daders verbonden aan verschillende RK-instellingen.

Indien de kerkelijke gezagsdragers daarmee desgevraagd instemden, heeft de Compensatiecommissie in dergelijke gevallen steeds een onderlinge verdeling tussen de kerkelijke gezagsdragers geadviseerd.

Voorts heeft de Compensatiecommissie in 2012 een wijziging voorgesteld van art. 22 van de compensatieregeling. Wanneer sprake was van een voorlopige indeling in categorie 5 vanuit de categorieën 3 of 4 en verzoekers werden uitgenodigd nadere informatie te verstrekken over de omvang van de vermogensschade en het oorzakelijk verband tussen de vermogensschade en het seksueel misbruik, werd in art. 22 van de compensatieregeling ook een vergoedingsmogelijkheid voor de kosten van rechtsbijstand opgenomen.

Voorschotregeling

Vanaf medio 2013 heeft de Compensatiecommissie bevorderd dat in schrijnende en financieel nijpende situaties de aanvrager van compensatie na verzending van de voorlopige indelingsbrieven in aanmerking kon komen voor een voorlopige uitkering in afwachting van het definitieve advies van de Compensatiecommissie. De verstrekte voorschotten varieerden van € 5.000,00 (bij een indeling in categorie 3, voorlopig 5) tot € 25.000,00 (in geval van een voorlopige indeling in categorie 4, voorlopig 5 of in categorie 5 wegens uitzonderlijk misbruik).

De compensatieregeling in cijfers

De Compensatiecommissie heeft in totaal 860 aanvragen behandeld, waarvan 154 van vrouwen. Ten tijde van het ter perse gaan van dit eindverslag (per eind november 2017) had de Compensatiecommissie nog één aanvraag in behandeling.

De Compensatiecommissie heeft alle adviezen gerubriceerd aan de hand van diverse items, zoals geslacht, leeftijd, aard van het misbruik, verzwarende omstandigheden, erfgenamen, causaal verband, hoogte van de compensatie en kosten rechtsbijstand.

Compensatie minderjarigen

Aantal indelingen per categorie:
categorie 1: 29
categorie 2: 121
categorie 3: 313
categorie 4: 97
categorie 5: 381

Voor een volledig overzicht van alle verstrekte compensaties en aantallen aanvragers per congregatie/bisdom wordt verwezen naar de bijlagen.

Relatief veel aanvragen zijn als uitzonderlijk misbruik ingedeeld in categorie 5 om de reeds toegelichte reden. Van de in totaal 326 in voorlopig categorie 5 ingedeelde aanvragen zijn 156 aanvragen uiteindelijk definitief ingedeeld in categorie 3, 56 aanvragen in categorie 4 en 114 aanvragen in categorie 5. Met betrekking tot de aanvragen die definitief ingedeeld zijn in categorie 5 bestond geen gerede twijfel over het verband tussen het seksueel misbruik en de (substantiële) vermogensschade.

Compensatieregeling meerderjarigen

Van de in totaal 18 aanvragen zijn er 10 in categorie 1, 5 in categorie 2 en 3 in categorie 3 van de compensatieregeling meerderjarigen ingedeeld.

Alle uitspraken zijn in geanonimiseerde vorm te lezen op de website www.meldpuntmisbruikrkk.nl.

Kwaliteitsonderzoek en toetsing

De Compensatiecommissie heeft groot belang gehecht aan de consistentie van haar adviezen, die alle - anoniem - op de website van het Meldpunt zijn gepubliceerd. In dat kader heeft de Compensatiecommissie in 2012 een begin gemaakt met het laten controleren van de kwaliteit van haar adviezen en toetsing van de compensatieregelingen.

Toetsing extern

De door de Compensatiecommissie gedane uitspraken zijn door een tweetal externe juristen (tot 1 januari 2016 door mr. D. ter Laak, inmiddels verbonden aan het Landelijk Parket van het Openbaar Ministerie, en vanaf 1 januari 2016 door mr. J.H.B. Röben voormalig raadsheer verbonden aan het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden) getoetst aan de uitgangspunten van de compensatieregelingen.

Daarbij is vooral gelet op consistentie in de beslissingen. De bevindingen zijn vastgelegd in een uitvoerig schema en separaat gerapporteerd aan de voorzitter van de Compensatiecommissie met de volgende conclusie:

De conclusie van de externe juristen luidt dat de Compensatiecommissie de compensatieregelingen consistent heeft geïnterpreteerd. De indeling in categorieën van financiële compensatie en de daarin gegeven omschrijvingen bleken over het algemeen goed werkbaar. Zij gaven de Compensatiecommissie een duidelijke richtlijn voor het beoordelen van de vele aanvragen om compensatie. In enkele bijzondere kwesties waarin de reglementen niet voorzagen, heeft de Compensatiecommissie in lijn met de bestaande civielrechtelijke jurisprudentie een oplossing weten te vinden.

Voor de beoordeling van de vraag of sprake was van uitzonderlijke gevallen van seksueel misbruik als bedoeld in categorie 5 van de compensatieregeling en voor de bepaling van de omvang van de immateriële compensatie in

dergelijke gevallen bevatte de compensatieregeling geen richtlijn en heeft de Compensatiecommissie zelf criteria ontwikkeld. Gebleken is dat de Compensatiecommissie daarbij consequent heeft getoetst aan de volgende - ook op de website van het meldpunt vermelde - criteria:

- 1. leeftijd
- 2. aard/ernst misbruik
- 3. duur misbruik
- 4. meerdere personen
- 5. stelselmatig/frequent
- 6. verhoogde kwetsbaarheid
- 7. wetenschap eerder misbruik
- 8. fysiek geweld
- 9. chantage/psychische dwang
- 10. (blijvend) lichamelijk letsel
- 11. overig

Toetsing aan deze criteria heeft geleid tot consistente adviezen, zowel wat betreft de motivering van de indeling in deze categorie als de hoogte van de bedragen aan immateriële schadevergoeding.

*Deventer, 1 november 2017
mr. J.B.H. Röben*

Conclusie

Per saldo is de Compensatiecommissie van oordeel dat de kerk met deze compensatieregeling slachtoffers van seksueel misbruik, objectief gezien, een redelijke middenweg heeft geboden tussen volledige vergoeding (van de materiële en immateriële schade) en adequate erkenning (van het leed dat slachtoffers is aangedaan). Deze objectieve waarneming neemt echter niet weg dat de Compensatiecommissie aan haar werkzaamheden de indruk overgehouden heeft dat in een behoorlijk aantal gevallen geen enkele financiële compensatie, hoe groot ook, het aangedane leed heeft kunnen weg nemen. Daar komt bij dat de ervaring geleerd heeft dat in gevallen van relatief gering seksueel misbruik soms sprake is geweest van een volledig verwoest leven, terwijl in gevallen van

zonder meer zeer ernstig misbruik, wel sprake is geweest van veel smart, maar niet van veel vermogensschade. Uiteindelijk bleek met name de sociale context waarin het misbruik plaatsvond en de mate waarin daarover binnen bijvoorbeeld het gezin van herkomst gesproken kon worden een belangrijke factor voor de omvang van de schade. Achteraf gezien had het wellicht beter aan de doelstelling van de compensatieprocedure beantwoord indien ook de categorieën 3 en 5 van de compensatieregeling vaste bedragen zouden hebben gekend ter compensatie van materiële en immateriële schade. Dit had immers kunnen bijdragen aan een snelle financiële compensatie en derhalve aan een betere verwerking en erkenning van het leed van de slachtoffers.

Anderzijds was de Compensatiecommissie op basis van de huidige categorieomschrijvingen optimaal in staat om maatwerk te leveren.

Tot slot mag niet onvermeld blijven dat ook het gedurende zes jaar wekelijks lezen van vele honderden pagina's met een schokkende en emotioneel belastende inhoud ook de leden van de Compensatiecommissie bij tijd en wijle niet onberoerd heeft gelaten. Ieder lid heeft op zijn of haar eigen moment er wel eens 'doorheen' gezeten. Wat daarvan zij, in vergelijking tot het onnoemelijke leed dat vaak zeer jeugdige slachtoffers van seksueel misbruik is aangedaan, verbleken die emoties snel. We hopen dat de Compensatiecommissie met haar werk een bijdrage heeft kunnen leveren aan het welslagen van het verwerken van het leed van slachtoffers van het seksueel misbruik binnen de R.-K. Kerk in Nederland.

*Mr. B. Holthuis, voorzitter
Compensatiecommissie*

Hoofdstuk 7

Financiën

86

Hoofdstuk 7

Financiën

Op 28 september 2011 werd opgericht: Stichting Beheer & Toezicht inzake Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland. De stichting heeft op dezelfde datum de activiteiten voortgezet die voorheen werden uitgeoefend binnen de Landelijke Instelling Hulp & Recht.

Wat hierna volgt is een toelichting op de totale kosten over de periode 2010 tot en met 2017, dus vanaf het begin van de grote stroom klachten.

Wat betreft de kostenverdeling: de totale kosten zijn altijd voor 50% gedragen door de bisdommen in Nederland en voor 50% door de KNR.

Personele kosten

De personele bezetting bedroeg op enig moment circa 8,5fte (2012) en is daarna weer geleidelijk afgebouwd naar circa 4,4fte in 2016. De vergoedingen voor leden van de Compensatiecommissie zijn opgenomen onder de honoraria van het onderdeel Compensatiecommissie.

Voorzitter Stevens van de Klachtencommissie is gedurende de verslagperiode in loondienst geweest van de stichting. De vergoedingen voor de overige leden van de Klachtencommissie zijn opgenomen onder de honoraria van het onderdeel Klachtencommissie.

De leden van het Platform Hulpverlening waren allen in dienst bij de stichting.

De bestuursleden van de stichting ontvingen geen beloning voor de door hen verrichte werkzaamheden. Zij ontvingen een vergoeding voor

de door hen gemaakte reiskosten. Deze kosten zijn opgenomen onder de post 'Vergader- en overige kosten bestuur'.

Juridisch adviseurs

In de klachtenprocedure is opgenomen dat klagers zich kunnen laten bijstaan door een juridisch adviseur van de stichting. Met de juridisch adviseurs is een vast uurtarief afgesproken van € 152,52 inclusief omzetbelasting. Uit de omvang van de honoraria en het totaal aantal klachten is af te leiden dat de kosten voor juridische bijstand gemiddeld € 2.500 per klacht hebben bedragen. De uiteenlopende complexiteit van de klachten laat een grote bandbreedte zien in de kosten van juridische bijstand. Bedragen boven de € 10.000 komen een aantal malen voor. Maar ook bedragen onder de € 1.000.

Klachtenbehandeling

De honoraria die waren gemoeid met een zitting (= één dagdeel) bedroegen € 1.195. Naast de kosten van zittingen zijn in dit onderdeel begrepen de kosten van de bijzondere griffiers die onderzoek deden op verzoek van de Klachtencommissie.

87

Hulpverlening

De belangrijkste kostenpost binnen het onderdeel Hulpverlening bestaat uit de honoraria voor de vertrouwenspersonen.

Huisvestingskosten

Belangrijkste binnen de post Huisvestingskosten is de huur. Daarnaast zijn hierin de kosten opgenomen voor de kantine faciliteiten.

Overige kosten

Onder Overige kosten kan de hoogte van de porti- en kopieerkosten worden verklaard uit het feit dat veel informatie rondom een zitting van de Klachtencommissie met velen moest worden gedeeld.

De kosten van automatisering werden naast de maandelijkse kosten voor de instandhouding van de werkplekken sterk bepaald door kosten van beveiliging en netwerkbeheer.

Totale kosten Meldpunt 2010 t/m 2017

	€
Personele kosten	
lonen, sociale lasten en bijkomende kosten	3.187.421
ziekengeldverzekering en overig	131.311
	<u>3.318.732</u>
Juridische adviseurs	
honoraria en reiskosten	5.082.763
mediation SIB	56.000
overige kosten	9.485
	<u>5.148.248</u>
Klachtenbehandeling (zittingen)	
honoraria en reiskosten	1.319.842
reiskosten klagers	4.310
	<u>1.324.152</u>
Hulpverlening	
honoraria en reiskosten	306.032
bijzondere vergoedingen hulp	7.876
honoraria en reiskosten Adviesraad	51.697
overige kosten	18.793
	<u>384.398</u>
Compensatiecommissie	
honoraria en reiskosten	2.060.837
overige kosten	20.115
	<u>2.080.952</u>
Huisvestingskosten	<u>388.234</u>
Overige kosten	
telefoonkosten	30.272
aansprakelijkheidsverzekering	77.092
vergader- en overige kosten bestuur	63.397
porti en kopieerkosten	159.104
kantoorbenodigdheden, meubilair en drukwerk	100.191
automatisering en website	194.102
archivering	36.257
administratiekosten KNR	45.000
overige kosten	71.333
	<u>776.748</u>
TOTAAL	<u>13.421.464</u>

Hoofdstuk 8

Verhalen uit de praktijk

90

Nel van der Loos, vertrouwenspersoon Naast slachtoffers staan geeft hun erkenning

Als vertrouwenspersoon begeleidde ik slachtoffers van seksueel misbruik in de katholieke kerk, veelal vanaf de eerste melding tot en met de behandeling van hun klacht. Soms was ik de eerste aan wie zij hun verhaal vertelden. Dat was aangrijpend. Ik heb gruwelijke misbruikverhalen gehoord, soms gepaard gaand met geweld, - en wat extra schokkend was - soms ook met verminkingen. Je moet luisteren met je hart, maar je moet ook je hoofd erbij houden, om gegevens te krijgen voor een eerste verslag in het lange proces van genoegdoening en erkenning.

Ik moest ook nagaan of specialistische hulp nodig was, liefst in de buurt. Dat kon het Platform Hulpverlening dan aanbieden door verwijzing naar professionele helpers op het gebied van seksueel misbruik.

Ik heb sinds de hausse aan meldingen van begin 2010 tientallen slachtoffers gesproken, meestal bij hen thuis. Mijn indruk is dat die gesprekken al een erkenning inhielden. 'Eindelijk wordt mijn verhaal gehoord', hebben veel slachtoffers mij gezegd. Ook werd het wel gewaardeerd dat 'de kerk' alsnog de moeite nam naar hen toe te reizen en naar hen te luisteren. 'Geloof u mij?' kreeg ik vaak te horen. 'Ik geloof u', zei ik dan, 'want het is uw ervaring'.

De afgelopen jaren hebben 12 vertrouwenspersonen slachtoffers bezocht, verdeeld over Nederland. Ik deed dat met name in het Noorden en het Oosten. Zodra iemand zich bij het Meldpunt had gemeld, werd globaal het misbruikverhaal opgeschreven. Daarna gingen wij als vertrouwenspersonen naar het slachtoffer toe, om in een persoonlijke sfeer naar zijn of haar verhaal te luisteren. We probeerden zo goed mogelijk de omstandigheden vast te stellen, zoals waar het misbruik had plaatsgevonden, wanneer en door wie. We namen er ruim de tijd voor. We schetsten ook welke weg te gaan zou zijn om een klacht in te dienen en behandeld te krijgen. Naderhand maakten we een verslag dat ter aanvulling of correctie naar het slachtoffer werd gestuurd.

Als de melding uitmondde in een klacht, werd een juridisch adviseur toegewezen. Soms lieten slachtoffers het bij een melding, bijvoorbeeld omdat zij het voldoende vonden hun verhaal verteld te hebben. Soms

91

zagen zij er tegenop het hele proces van klaagschrift en zitting door te maken.

We hebben als vertrouwenspersonen ook regelmatig bijscholing gekregen, o.m. over wat er in slachtoffers omgaat, over de betekenis van traumatische ervaringen en de behandeling ervan. Je beseft eens te meer dat het misbruik ingrijpende gevolgen heeft voor het persoonlijk leven van mensen. Maar ze moeten ook verder met hun leven. In die zin hebben we in het eerste jaar veel gehad aan de adviezen van professor Wim Wolters, klinisch psycholoog met grote ervaring in het omgaan met slachtoffers. We leerden ook van elkaar door tijdens de interviews ervaringen uit te wisselen en uit te diepen.

Mensen vroegen mij wel eens: ‘hoe hou je het vol, al die vreselijke verhalen?’ Ik heb geleerd te werken met een warm hart en een koel hoofd, en dus om regelmatig afstand te nemen. Vaak stak ik een kaarsje op voor iemand; dat hielp me dan om intens aan iemand te denken en hem of haar op die manier extra te steunen. En een goed thuisfront was ook belangrijk.

De beginperiode, voorjaar 2010, was heel hectisch. Mensen belden en schreven. Er moest in korte tijd een organisatie worden opgezet om de honderden slachtoffers te woord te staan en te registreren. Na een paar maanden kreeg onder leiding van Petra Stassen een meer professionele organisatie gestalte.

Het meest aangrijpend waren voor mij de keren dat het ging om slachtoffers die als kind in de klem hadden gezeten, emotioneel en fysiek. Menigmaal waren het verwaarloosde en mishandelde kinderen. Soms kwamen ze uit gebroken relaties of waren ze jong wees. Oudere zussen en broers vonden het internaat dan voor hen bijvoorbeeld de beste oplossing. Het kwam voor dat het misbruik ook in vakantie doorging; dan zei de misbruiker dat het kind zich misdragen had en het voor straf niet naar huis mocht.

Er werd maar met ze gedaan, vooral met de meest kwetsbaren. Ze zijn beschadigd. Ze hadden geen enkel recht. Ze werden het kind van de rekening. Er was machtsongelijkheid en leeftijdsverschil: een volwassene tegenover een kind, dat vaak in een kwetsbare situatie verkeerde.

Wat erg was: ze werden vaak niet geloofd. Ouders waren loyaal aan de kerk, de pastoor, de broeders en paters van de internaten. De ouders waren soms ‘roomser dan de paus’. Blind vertrouwen in het gezag ging dan boven het welzijn van het eigen kind. Behalve dat ze misbruikt werden, werden de kinderen ook nog eens niet geloofd! Sommige zwaar getraumatiseerde slachtoffers zeiden me over de dader: ‘hij was een echte pedoseksueel’.

Ik herinnner me goed dat velen vertelden extra pijn te hebben gehad door de verklaring van kardinaal Simonis bij Pauw & Witteman in 2010: ‘Wir haben es nicht gewusst’. Er waren zelfs slachtoffers die vóór 2010 zelf met hun verhaal bij de kardinaal waren geweest.

De verhalen van slachtoffers kwamen altijd hard bij mij binnen. Soms dacht ik: ‘erger kan niet’, maar dan kwam er iets nog ergers. Een slachtoffer vertelde me dat hij zo ernstig was misbruikt dat hij van het internaat werd gehaald; zijn moeder verzorgde zijn wonden, maar de littekens gaan, letterlijk en figuurlijk, nooit meer over. Het slachtoffer is voor het leven verminkt.

Slachtoffers hebben vaak hun levenlang de gevolgen ondervonden van het misbruik: problemen met zich hechten (het vertrouwen in iemand in wie ze juist veel vertrouwen hadden was immers geschoonden), huwelijksproblemen, verslavingen als uitweg voor de pijn, angst, seksuele problemen. Het misbruik heeft in hun leven blijvend sporen getrokken. Een goed netwerk ontbreekt nogal eens.

Als een slachtoffer besluit de klachtenprocedure in te gaan, compleet met een zitting, begeleid je hem of haar als vertrouwenspersoon. Zo’n zitting is niet niks: je beleeft het misbruik als het ware. Je bereidt zo’n slachtoffer zo goed mogelijk voor op de zitting. Het is geen rechtbank, al dachten sommige slachtoffers dat wel. Meestal viel het mee omdat de aandacht voor het slachtoffer in zo’n zitting voorop stond en het feitenrelaas niet nog eens hoefde plaats te vinden omdat het al op schrift stond. In veel gevallen blijkt de zitting een helende werking te hebben gehad. Ook de vertegenwoordigers van de kerk toonden in de meeste gevallen mededogen. Er waren vertegenwoordigers van de kerk, van een bisdom of van een orde of congregatie, die diepe spijt betuigden voor wat gebeurd was. Al waren er ook enkelen die zich formeel / juridisch opstelden, om, soms geadviseerd door hun advocaat, het betalen van schadevergoeding te voorkomen of het bedrag te kleiner te krijgen. Het opnieuw niet geloofd worden of het ontkennen van het misbruik, was dan voor slachtoffers niet te begrijpen en heel teleurstellend.

Soms waren de steunbewijzen onvoldoende en kon de klacht niet erkend worden, ondanks de authenticiteit van het verhaal. Daarom kon de voorzitter van de Klachtencommissie, mr. Wiel Stevens, verklaren dat dergelijk misbruik zeker had plaatsgevonden. De kerk besloot in een slotactie in die gevallen erkenning en compensatie te geven.

In de regel kregen de slachtoffers die ik heb begeleid erkenning en kon een zwarte periode in hun leven worden afgesloten. Ik ben dankbaar dat ik, met anderen samen, een hele groep slachtoffers daarbij heb kunnen helpen.

Ans Oude Breuil, bijzonder griffier

Het waren waardevolle, ontroerende, schrijnende gesprekken

Toen ik hoorde dat de Klachtencommissie Seksueel Misbruik RKK op zoek was naar een onderzoekster wist ik meteen dat deze onderzoeken mij op het lijf geschreven waren. Ik had de ontwikkelingen van de katholieke kerk, de veranderende maatschappij en de seksuele revolutie meegemaakt. Vanaf 1966 werkte ik als zedenrechercheur en de sfeer en het denken over seksueel misbruik in de periode, waarover de meeste klachten werden ingediend, kende ik heel goed. Seksueel misbruik was nauwelijks bespreekbaar. Het was voor mij heel herkenbaar dat klagers/klaagsters er in die tijd niet mee naar buiten durfden te komen. Slachtoffers hadden geen stem. Als toentertijd een melding bij de zedenpolitie binnenkwam van een kind dat seksueel misbruikt was door haar vader werd het kind door de familie dikwijls als leugenachtig weggezet en soms zelfs uit huis geplaatst. Het kind werd hierdoor dubbel slachtoffer. Hulpverlening was er nauwelijks.

Geheel nieuw was het onderzoek. Dit was een onderzoek op basis van vragen die ik van de voorzitter van de Klachtencommissie ontving. Het ging hier niet om informatie te verzamelen voor het leveren van bewijs, maar aanvullende onderzoeken om de aannemelijkheid van de klacht te kunnen vaststellen. Ik was verantwoordelijk voor het onderzoek en de conclusie lag bij de Klachtencommissie.

Ik vond het rechercheren een uitdaging en leuk. Bij ieder nieuw onderzoek werden door mij de vragen bestudeerd en een plan gemaakt. De aanpak van het onderzoek liep sterk uiteen. Mijn i-pad en het internet werden een belangrijk hulpmiddel en al snel wist ik nuttige informatie boven water te krijgen. Al rechercherend vond ik getuigen, informatie en stelde onderzoeken in kerkelijke- en gemeentearchieven, bibliotheken, Kamer van Koophandel enzovoorts in.

Voor het horen van getuigen heb ik het hele land doorkruist en kwam terecht in fraaie instituten van de katholieke kerk. Soms was het een prachtig klooster met een oprijlaan van 500 meter, dan weer een basiliek. Bij de reis naar het Brabantse klooster liet de chauffeur mij een halte te vroeg uit de bus stappen. Na een reis van uren zat er niets anders op dan om met mijn dikke aktetas, bij een temperatuur van boven de 25 graden, de voettocht van een half uur te maken. Gelukkig was er koffie.

Vaste procedure bij het horen van getuigen was om de afspraak met een getuige of deskundige te laten bevestigen via het secretariaat van de Klachtencommissie. Betrof het een getuige die tijdens het onderzoek naar voren was gekomen dan moest soms nog per telefoon worden vastgesteld of het de juiste persoon betrof. Kreeg ik iemand anders aan de lijn dan gebruikte ik het verhaal dat ik een reünie organiseerde, met het doel dat ik pas openheid gaf als ik de juiste persoon had. Getuigen waren mij hiervoor dankbaar. Soms bleek dat ook zij slachtoffer waren van seksueel misbruik en dit nooit hadden gedeeld. De ‘reünie’ gaf hun de ruimte van een keuze.

Bij het horen van een getuige op een openbare plaats of thuis vond er altijd een overweging plaats of dit veilig en ongestoord kon. Een bijzonder griffier bleef in een klein dorp niet onopgemerkt. Getuigen wilden soms niet worden herkend in relatie tot het seksueel misbruik. Als de plaats van het gesprek was vastgesteld dan vond er een ontmoeting plaats, waarbij ik met de getuige gegevens over herkenbaarheid en tijd van aankomst uitwisselde. Kleding, krant, scooter alles was mogelijk. Toch altijd weer even een spannende maar ook leuke gebeurtenis.

In het vooronderzoek van de Commissie Deetman was reeds naar voren gekomen dat in een bepaalde periode het seksueel misbruik in de katholieke kerk werd verzwegen. Overplaatsing van betrokkene vond plaats en aan slachtoffer en betrokkenen werd geheimhouding opgelegd. Sporen uit dossiers werden gewist of vernietigd. Niet alleen slachtoffers hadden last van deze afdoening.

In een van mijn onderzoeken werd een klacht ingediend tegen een pastoor betreffende seksueel misbruik. Van het misbruik was aangifte gedaan en daarna met medeweten van de vader van het slachtoffer, de kerkelijk verantwoordelijke en het hoofd van de politie in de doofpot gestopt. Bij onderzoek bleek dat er in een notitie van het archief van het bisdom de mededeling stond dat de betreffende pastoor op korte termijn na het incident zou vertrekken en later was hij veroordeeld tot een voorwaardelijke straf, zonder vermelding van incident. Ik kreeg opdracht om het onderzoek opnieuw uit te voeren. Dossiers van politie en justitie waren vernietigd. Het bisdom was bereid om mee te werken naar duidelijkheid. Bij onderzoek bleek dat er met deze pastoor iets aan de hand was en deze ineens was verdwenen. Door verklaringen en medewerking van een actieve archivaris van het gemeentearchief ontving ik duidelijkheid in deze zaak. Een fraai document was de toespraak van de voorzitter van het kerkbestuur die totaal verrast was met het plotselinge vertrek van de pastoor. Ook de pers schreef verbaasd te zijn. Een gastenbroeder van het klooster waarin de pastoor kort na zijn vertrek werd ondergebracht kon de komst en het bijzondere verblijf van de pastoor nog haarfijn vertellen.

Ook geheimhouders hadden last van de geheimhoudingsclausule en in de archieven van de kerkelijke instellingen werden nauwelijks meldingen van seksueel misbruik aangetroffen. In een onderzoek naar

de klacht van een zuster betreffende seksueel misbruik, werden in de archieven van verschillende kloosters geen mededelingen aangetroffen. Ik wendde mij tot de zuster die namens de laatste abdis de zaken voor het klooster waarnam. Deze laatste abdis had op haar sterfbed een enveloppe met documenten aan haar in bewaring gegeven. Zij zat enorm met deze erfenis in haar maag en was erg blij dat zij verlost was van haar ‘geheim’. Nadat zij de enveloppe had over gedragen aan het archief van het Erfgoed Kloosterleven kreeg ik de beschikking over de inhoud. Er stond waardevolle informatie in.

Diverse klachten werden door mij onderzocht met betrekking tot de vraag of de aangeklaagde in zijn functie vertegenwoordiger was van de katholieke kerk. Bij een kerkkoor was de vraag in hoeverre de leider van een kerkkoor ook een vertegenwoordiger van de katholieke kerk in de zin van de klachtenprocedure was en in een ander geval in hoeverre de leider van een katholieke scoutinggroep daartoe behoorde. Een uitgebreide studie van de ontwikkeling van scouting Nederland volgde. En hoe zat het met de katholieke lagere zusterschool die langzamerhand was overgegaan naar een school met burger leerkrachten waarvan de congregatie niet meer bestond, inclusief de overdracht van de gebouwen? Het waren ingewikkelde onderzoeken, waarbij dikwijls uitvoerig onderzoek naar de geschiedenis moest worden gedaan. In allerlei statuten en huishoudelijke reglementen werd als voorwaarde gesteld dat er een katholieke geestelijke werd benoemd die toezicht hield op het reilen en zeilen, maar nooit was er sprake van een werkgever- werknemer relatie.

Uit ervaring weet ik dat ik er voor moet zorgen dat iemand zijn/ haar verhaal aan mij wil vertellen. Tijdens het inleidende gesprek vertelde ik over de werkwijze en het doel van het gesprek. Ook dat ik bij de zedenpolitie had gewerkt en drempelverlagend was. Ook deelde ik mede dat ik alleen ter zake dienende informatie in een verslag vastlegde en eventuele verklaringen voor indiening ter goedkeuring voor zou houden. Het waren vaak waardevolle, ontroerende, schrijnende gesprekken. Meerdere keren waren zij heel persoonlijk. Soms vertelden zij voor het eerst dat zijzelf seksueel misbruikt waren of over hun levenservaringen. Zij waren blij dat ze na zoveel jaren hun verhaal vertrouwelijk kwijt konden. Sommigen vonden zichzelf een ‘loser’, omdat zij zich niet verzet hadden tegen het seksueel misbruik. Zij gaven meestal duidelijk aan geen stappen te willen ondernemen betreffende het seksueel misbruik en geen hulp te willen in deze. Het kwam een enkele keer voor dat iemand er over dacht een klacht in te dienen. Ik legde dan de gang van zaken uit.

Het werk als bijzonder griffier heb ik met volle inzet en enthousiasme gedaan. Ik heb getracht de onderzoeksvragen duidelijk te krijgen. Soms werd duidelijk dat het niet duidelijker werd. Ook merkte ik dat mijn onderzoeksruimte groter werd. De opdracht vermeldde dikwijls de zinsnede al datgene te doen wat de bijzonder griffier in het kader van dit onderzoek nodig acht. Ik heb daar gepast gebruik van gemaakt. Zorgvul-

digheid en integriteit staan hoog in mijn vaandel en heb ik al die jaren toegepast. Deze jaren hebben mij geestelijk verrijkt. Tijdens mijn onderzoeken heb ik nauwelijks weerstand ondervonden en de medewerking van een ieder was goed. De trieste informatie die tot mij kwam raakte mij, maar ik kon deze professioneel verwerken. De samenwerking met het secretariaat van de Klachtencommissie was prettig. Ik kon met mijn vragen en suggesties terecht. Dank daarvoor.

Het waren mooie jaren. Ik had deze periode dat ik voor de Klachtencommissie heb gewerkt niet graag willen missen.

Lieke de Rijke-Maas, vice-voorzitter Recht doen aan slachtoffers van seksueel misbruik

In april 2010 ging ik met pensioen. Ik wist niet zeker of ik daar al helemaal aan toe was. Ik had een druk leven achter de rug, jong getrouwd, drie kinderen gekregen, in het buitenland gewoond, later gestudeerd en uiteindelijk 25 jaar als rechter en vice-president in de rechtbank werkzaam. Ik had daarom al een paar werkzaamheden op me genomen: voorzitter van een bezwarencommissie in een zorginstelling, plaatsvervangend voorzitter van de klachtencommissie van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en ik was al jaren lid van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs. Genoeg te doen.

MarieAn Tan, destijds voorzitter van de Beoordelings- en Advies Commissie, BAC, van Hulp & Recht, kwam ook naar de afscheidsreceptie en tijdens ons korte gesprekje vroeg zij mij of ik eens wilde nadenken over deelname aan de BAC. Daar had ik nog nooit van gehoord, maar een afscheidsreceptie is niet de juiste tijd en plaats om daar dieper op in te gaan en dus spraken we af dat ik mij zou informeren en erop terug zou komen.

Ik wist van het misbruik binnen de kerk weinig of niets. Ik had wel een film gezien over ongehuwde moeders in Ierland, die bij nonnen werden ondergebracht en daar een verschrikkelijke tijd doorbrachten, maar dat was toch anders. Zij werden meestal niet seksueel misbruikt.

De informatie die ik vervolgens kreeg was niet onverdeeld gunstig. Bijna niet te geloven klachten. En er was zeer veel kritiek op de wijze waarop de kerk met de klachten omging. Vrienden raadden me af om deze werkzaamheden op me te nemen. Maar ik heb toch besloten om mee te doen. Ik had de procedure gelezen en ik ging er van uit, dat er een goede wil aanwezig was. Even was er nog de vraag of dat wel kon. Weliswaar had ik een tamelijk vrije katholieke opvoeding genoten, maar ik ben geen belijdend katholiek. Dat was echter geen beletsel voor de bisschop van Rotterdam om mij te benoemen als plaatsvervangend voorzitter van de BAC.

Wij waren maar met weinigen, zo'n man of twaalf in totaal, en we vergaderden bij MarieAn thuis, nog niet werkelijk bevroedend wat er op ons af kwam. Mijn eerste 'proefzitting' vond plaats in een prachtig pand op het Lange Voorhout in Den Haag. Die mooie locatie beviel mij wel,

maar verder vroeg ik me toch een beetje af, waar ik aan begonnen was. Het kerkelijk bevoegd gezag vond het niet nodig een vertegenwoordiger te sturen en ik had gewoon moeite om mij te realiseren dat een priester, nota bene, zich zo verschrikkelijk had kunnen misdragen.

Er kwamen heel veel meldingen van seksueel misbruik en nog meer slechte kritieken. Hulp & Recht was niet voorbereid op deze enorme aanwas van zaken. Een paar betaalde krachten en een paar vrijwilligers deden hun best, maar er was geen organisatie, geen werkproces. Zonder namen te noemen, mogen we diegenen, die daar hun schouders onder hebben gezet, wel dankbaar zijn. Zij hebben in relatief korte tijd orde in de chaos gebracht. Voor MarieAn Tan was o.m. de omvang van de werkzaamheden reden om haar voorzitterschap neer te leggen. Dat kon ook niet naast een gewone baan als vice-president bij het Gerechtshof in Den Haag. Ik weet niet precies hoeveel tijd haar opvolger Wiel Stevens aan de Klachtencommissie heeft besteed, maar dat het heel vaak om meer dan drie dagen in de week ging, weet ik wel zeker.

De enorme toename van het aantal zaken leidde natuurlijk ook tot een toename van het aantal plaatsvervangend voorzitters, leden en griffiers. Gezellige vergaderingen thuis waren er niet meer bij en dat betekende voor hen, die er vanaf het begin bij waren geweest, helaas toch meer afstand en minder informatie over de gang van zaken.

De kritiek dat de katholieke kerk de BAC had benoemd en dat de BAC dus niet onafhankelijk genoeg was, heeft geleid tot oprichting van de Stichting Beheer & Toezicht inzake seksueel misbruik in de R.-K. Kerk en een nieuwe procedure voor de Klachtencommissie. Het Meldpunt en de zittingen verhuisden naar de Maliebaan in Utrecht.

Het ging niet om het vertrouwde rechterlijk werk of het leiden van een bezwarencommissie. Daar wordt ook empathie van de rechter/voorzitter verwacht, maar hier werd, althans wat mij betreft, veel meer geduld gevraagd. En dat heb ik eigenlijk niet zo veel. Er werd veel tijd uitgetrokken voor de behandeling van een zaak. Eerst vertrouwen winnen, begrip tonen voor het ongemak, langzaam (en meestal toch te snel) toewerken naar het benoemen van het seksueel misbruik, soms in bewoordingen die niet bij iedereen in goede aarde vielen.

Klagers hun hele verhaal laten vertellen, ook over de gevolgen die het misbruik voor hen levenslang had gehad. Soms wekte dat misschien ten onrechte de indruk dat die gevolgen konden bijdragen aan het oordeel over de aannemelijkheid van het seksueel misbruik.

Niet alleen ik had in het begin moeite de aard en omvang van het misbruik tot me te laten doordringen. Ook de vertegenwoordigers van de katholieke kerk hadden daar moeite mee, ook al was wel duidelijk dat de uitspraak 'Wir haben es nicht gewusst' niet waar kon zijn. Ik wil wel aannemen, dat de omvang van het misbruik en de enorme impact die het misbruik op slachtoffers heeft gehad, niet voor iedereen direct duidelijk was. Maar er waren echt wel overplaatsingen geweest wegens

z.g. ‘ergerlijk gedrag’ en er waren ook strafrechtelijke veroordelingen bekend.

Voor de vertegenwoordigers van de kerk was het niet altijd eenvoudig. Aan de ene kant medewerking verlenen en empathie tonen, waartoe een enkeling helaas steeds weer moest worden aangemoedigd, en aan de andere kant toch ook de belangen van de aangeklaagden in het oog houden.

De procedure is in het leven geroepen om slachtoffers van seksueel misbruik recht te doen, ook tegenover overleden aangeklaagden, maar dat mocht er natuurlijk niet toe leiden, dat onschuldigen van seksueel misbruik werden beticht.

Al doende leerden we. Het begrip voor en medeleven met de slachtoffers overheersten toch in bijna alle gevallen. Hun lijden, verdriet en eenzaamheid maakten op allen diepe indruk.

De zittingen waren soms lastig, bijvoorbeeld wanneer een aangeklaagde op zitting kwam en het misbruik zonder enig begrip voor de klager uitdrukkelijk ontkende, maar er waren ook heel indrukwekkende zittingen waar een dader het misbruik toegaf en zich verontschuldigde. Zittingen waar het misbruik werd erkend en klagers blij gaven van hun opluchting dat er eindelijk naar hen werd geluisterd.

Wij probeerden om de behandeling van de zaken niet te veel te juridiseren, maar ontkwamen daar niet helemaal aan.

Er deden zich diverse vraagstukken voor. Hoe ver reikt onze bevoegdheid? Is er sprake van een kerkelijke instelling? Wanneer is er sprake van seksueel misbruik? Hoeveel steunbewijs is er nodig om tot het oordeel te kunnen komen, dat het seksueel misbruik aannemelijk is? Dat was niet altijd eenvoudig en we hebben de begrippen van de klachtenprocedure misschien af en toe een beetje opgerekt.

We moesten er ook voor zorgen, dat de verschillende samenstellingen van de Klachtencommissie in zogenoemde kamers niet tot uiteenlopende adviezen zouden leiden.

Daartoe werd iedere laatste vrijdag van de maand een zitting georganiseerd, waarbij alle voorzitters van die kamers aanwezig waren. En daar werd soms stevig gediscussieerd.

Het werk zit er op. Daar ben ik blij om, maar ik ben ook blij, dat ik in 2010 besloten heb om mee te werken. Ik heb veel geleerd. Vooral wat macht in de verkeerde handen tot gevolg kan hebben. De verschrikkelijke eenzaamheid van slachtoffers, de pijn, het verdriet, maar ook de onterechte schuldgevoelens, die slachtoffers voor de rest van hun leven ondervinden. Slachtoffers, die hun leven niet of nauwelijks op de rails krijgen, maar wel de moed hadden om het misbruik aan te kaarten.

Helaas hebben wij niet alle slachtoffers kunnen helpen. Niet alle slachtoffers hebben een klacht ingediend. Voor wel ingediende klachten was er niet altijd voldoende steunbewijs, maar ik heb de hoop, dat we deze mensen toch een klein beetje hebben kunnen helpen, door naar hen te luisteren en ons medeleven te tonen.

Jacqueline Verbart, juridisch medewerker

Slachtoffers helpen hun recht te krijgen

Mijn ouders zijn katholiek van huis uit. Voor hen was het vanzelfsprekend om ook hun kinderen katholiek op te voeden. Dat betekende voor mij: katholiek basis- en middelbaar onderwijs, Eerste Heilige Communie en een redelijke bekendheid met Bijbelse verhalen. Ik voel me thuis in de katholieke kerk en ik ben actief betrokken bij de parochie in mijn woonplaats.

Na mijn katholieke scholen heb ik in Utrecht Nederlands Recht gestudeerd en gewerkt bij de overheid, in het bedrijfsleven en, opvallend genoeg, bij de Nederlandse Bisschoppenconferentie. Daar werkte ik toen in 2010 het misbruik in de katholieke kerk in zijn volledige omvang aan het licht kwam.

Het misbruik en de grote schaal waarop dat in een lange periode in het recente verleden is voorgekomen, waren beiden een schok voor me. Dat dit in ‘mijn’ kerk gebeurde, riep verschillende gevoelens op: medeleven met de slachtoffers, boosheid op de daders en de ‘wegkijkers’.

Daarnaast vond ik het ronduit beschamend.

Als ik de kern van het christendom zou moeten weergeven, komt ik uit bij het Evangelie van Marcus, hoofdstuk 12, waar Jezus gevraagd wordt naar het belangrijkste gebod. Jezus antwoordt dat het voornaamste gebod is ‘Luister, Israël! De Heer, onze God, is de enige Heer. Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht. Het op een na belangrijkste is dit: ‘Heb uw naaste lief als uzelf.’ ‘Er zijn geen geboden belangrijker dan deze.’

Dat mensen, die leven vanuit deze grondregel die tegelijkertijd zo kunnen schenden door seksueel misbruik te maken van anderen vind ik maar moeilijk te begrijpen - al weet ik dat de geschiedenis van het christendom natuurlijk wel vaker een groot gat tussen leer en praktijk heeft laten zien.

Voor mij was dus na de inventarisatie van wat er nu precies gebeurd is ook van belang welke reactie daarop zou volgen vanuit de kerkelijke gezagsdragers. Hoe laat je zien dat je als kerk je verantwoordelijkheid (alsnog) aanvaardt, hoe ga je om met de slachtoffers en de (veelal overleden) daders? Toen de procedure om dat allemaal te regelen net was ingevoerd en de hausse aan klachten na de publicatie van het rapport van de heer Deetman op gang was gekomen, kreeg ik de kans om daar

zelf aan bij te dragen door de Klachtencommissie te ondersteunen op het Meldpunt Seksueel Misbruik RKK.

Die kans heb ik graag gegrepen. Het was niet mijn eerste kennis-making met klagers, klaagschriften, juridische bijstand en een commissie die een beslissing moet nemen. Eerder al heb ik gewerkt in zo'n omgeving en zelf heb ik ook wel eens een klacht ingediend. Maar hier waren wel belangrijke verschillen aan te wijzen: het onderwerp van de klaagschriften was van een zeer gevoelige en persoonlijke aard, de aandacht vanuit de politiek en de media was voelbaar, de hoeveelheid werk was overrompelend groot en voor het werk van de Klachtencommissie was bepaald geen precedent aan te wijzen. Het ging hier om taken die met een zeer grote mate van zorgvuldigheid moesten worden uitgevoerd. Niet om termijnen te halen of te bewaken, maar om te zorgen dat de klagers, voor wie het allemaal al belastend genoeg was, met alle mogelijke respect behandeld werden.

Wat daarbij zeer aanwijsbaar was, was de gedrevenheid bij alle betrokkenen om binnen het juridische kader dat de procedure bood zoveel en zo goed mogelijk 'recht te doen' aan de slachtoffers. Dat geldt voor de voorzitters, de leden en de griffiers van de Klachtencommissie en de medewerkers die hen ondersteunden. Maar ook voor de andere medewerkers van het Meldpunt en de juridisch adviseurs die de klager bijstand verleenden. En niet in de laatste plaats voor de kerkelijk gezagsdragers, op wie een beroep werd gedaan om in het verleden te duiken, informatie te verzamelen en door hun gedrag van nu het gedrag van de daders van toen waar mogelijk te compenseren.

Dat maakte het werk zeer de moeite waard. De klaagschriften logen er vaak niet om als het gaat om de aard van het misbruik en de gevolgen die dit misbruik had en heeft op de levens van de slachtoffers. Het werk voor de Klachtencommissie was dan ook leerzaam in een heel verrassend opzicht: mensenkennis. Het liet me vaak zien hoe groot de veerkracht van mensen kan zijn en hoe mensen er in kunnen slagen om hetgeen hen is overkomen niet alles bepalend te laten zijn in hun leven. Van sommige van de kerkelijke gezagsdragers heb ik daarnaast gezien hoe een open houding met inlevingsvermogen en oprechte excuses een persoon waarlijk groots laten zijn. In procedures waar vanuit deze houding werd gewerkt, zag ik gelukkig vaak iets terug van de woorden uit Marcus.

Sophie Roos-Bollen, griffier Met begrip luisteren naar slachtoffers

Na het afronden van mijn rechtenstudie in Leuven in 1994 heb ik 10 jaar gewerkt in de strafsector bij de Rechtbank in Den Haag als griffier bij de politierechter- en meervoudige strafkamer zittingen. Sinds eind 1998 ben ik werkzaam als secretaris bij het Regionaal Medisch Tuchtcollege te Den Haag en sinds 2013 als secretaris bij de Centrale Klachtencommissie van de KNMT, Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde.

In 2008 werd ik benoemd tot griffier van de Beoordelings- en Advies-Commissie (BAC) van de Instelling Hulp & Recht. Later is dit overgegaan in de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht. In mijn beginjaren werden er slechts enkele zaken per jaar behandeld en meestal betrof het dan een zaak tegen een nog in leven zijnde aangeklaagde. Inhoudelijk waren het geen zeer schokkende zaken, vaak was er sprake geweest van een romance. Dit was zeker niet meer het geval vanaf 2011, nadat begin 2010 het seksueel misbruik binnen de R.-K. Kerk in de publiciteit was gekomen. De omvang en de hoeveelheid van de zittingen van de Klachtencommissie namen in korte tijd explosief toe, tot zelfs drie zittingen per week.

Eerlijk gezegd was ik in het begin best geschokt door wat ik allemaal hoorde en meemaakte tijdens een zitting. Zelf ben ik opgegroeid in een warm nest en heb ik een onbezorgde jeugd gehad. Ik kon mij niet indenken dat er kennelijk zoveel kinderen opgegroeid zijn in een kil nest, zonder enige (ouder)liefde. De verhalen van de slachtoffers waren vaak erg verdrietig. Al gauw werd mij duidelijk dat een tissuedoos tijdens een zitting onmisbaar was. Zelf moest ik ook af en toe wel even slikken en vroeg ik me af hoe dit toch allemaal heeft kunnen gebeuren op internaten en andere instellingen. Zoveel jaren later zaten die kinderen van destijds nu als volwassenen zo psychisch en fysiek gebroken aan de andere kant van de tafel tegenover onze Klachtencommissie. Maar ik had eigenlijk ook altijd wel een voldaan gevoel, want het was vaak voor de slachtoffers nog een moment geweest waarop ze gehoord waren en dankbaar waren dat er zo met begrip naar hen was geluisterd. De slachtoffers/klagers hadden vaak zo op gezien tegen de zitting, maar voor de

meesten was het goed geweest en een deel zag het zelfs als een afsluiting - 30 tot 50 jaar later -, als een begin van een hopelijk nieuwe zorgeloze periode in hun leven.

Ik heb al die jaren het werk bij het Meldpunt met veel plezier gedaan. Het klinkt misschien vreemd ‘met veel plezier’, want er werd zo veel ellende behandeld tijdens een zitting. De slachtoffers/ klagers moesten zich als het ware weer helemaal bloot geven. Om tot een goede beoordeling van de zaak te kunnen komen was het belangrijk dat alle feiten tot in de details werden behandeld. Dit was natuurlijk niet voor iedereen even gemakkelijk. Als commissieleden kon je niet anders dan hier veel respect voor hebben.

Ik heb zelf een ander aspect ook zeer bijzonder gevonden: hoe de slachtoffers van toen door hun ouders uit een grote groep kinderen waren uitgekozen, als een makkelijke prooi. Hoe die kinderen met een aai over hun bol en een snoepje zo blij waren met de aandacht die ze (eindelijk) kregen en voor ze het wisten zo in de macht zaten van hun leerkracht of leider van de afdeling. Ter zitting werd voor mij duidelijk dat de kinderen van destijds die thuis wel gehoord werden hun latere leven goed, althans een stuk beter, hebben opgepakt. De slachtoffers die zich nooit gehoord hebben gevoeld door hun ouders of naasten zaten vaak op zitting als een gebroken mens. Natuurlijk speelt het eigen karakter daarbij ook een grote rol. Ja, het psychologische aspect wat met dit werk gepaard ging vond ik zelf erg boeiend. Daarnaast is voor mij nog duidelijker geworden hoe belangrijk het is om als ouder - zelf ben ik moeder van drie kinderen – altijd aandacht te hebben en een luisterend oor te zijn voor je kinderen.

Het was niet altijd even gemakkelijk om zoveel verdriet en ellende zo zakelijk op papier te zetten, maar als Klachtencommissie was het onze taak om een goede inhoudelijke beslissing te nemen. Een zwaar emotioneel beladen zaak moest voor alle partijen op een juiste manier goed afgehandeld worden.

Eskje Schaafsma, secretaris Compensatiecommissie Beschadigde levens trekken aan je voorbij, dat raakt je

De Compensatiecommissie heeft vanaf begin 2012 tot en met het najaar 2017 860 aanvragen behandeld. Het werk was omvangrijk en zeer arbeidsintensief, maar de zwaarte van het werk was vooral gelegen in de aard van de materie. We hebben in die periode veel beschadigde levens op papier aan ons voorbij zien trekken. Weliswaar alleen op papier, maar de in de procedure overgelegde stukken waren dermate omvangrijk en gedetailleerd dat het enorme leed dat slachtoffers van seksueel misbruik is aangedaan, je als lezer niet onberoerd laat. Het raakt je en geeft een beklemmend gevoel van machteloosheid. Het heeft ook mijn gedrevenheid en toewijding om mijn werk zo goed mogelijk te doen, vergroot. Ik realiseerde me dat ik, vanuit mijn taak als secretaris, alleen dát zou kunnen bijdragen wat in mijn vermogen ligt. In mijn geval was dat het zo goed mogelijk weergeven van wat verwoord moest worden. De Compensatiecommissie heeft steeds voor ogen gehad dat een advies op enig moment bij mensen op de mat valt en dat ieder het verdiende om een met zorg en toewijding geschreven advies te ontvangen. Daarbij hebben we steeds geprobeerd om juist ook die aspecten aan bod te laten komen, die voor die ene aanvrager van belang (kunnen) zijn in de hoop dat mensen zich gehoord voelden en enige erkenning vonden. Zeker in aanvragen waarin gestelde vermogensschade niet (volledig) kon worden gehonoreerd was dat niet altijd eenvoudig. Helder formuleren en motiveren was steeds het streven en gelukkig komt een advies alleen tot stand dankzij de input en inzet van de Compensatiecommissie als geheel. Het werk heeft mij en eenieder die met deze zaken bezig is geweest, meer inzicht gegeven in hoe ingrijpend zelfs relatief gering seksueel misbruik kan zijn en hoe verstrekkend de gevolgen. Ik heb het al met al als een voorrecht ervaren om als secretaris van de Compensatiecommissie een bijdrage te hebben mogen leveren.

Het was ook een voorrecht om samen te werken met de leden van de Compensatiecommissie en de medewerkers van het Meldpunt. Over de samenwerking met de leden van de Compensatiecommissie kan ik zeggen dat die hecht en inspirerend is geweest. Er was onder de leden een grote mate van loyaliteit naar elkaar en een indrukwekkende toewijding aan het werk. Het schiep een band om met een relatief klein groepje

mensen deze zware en omvangrijke materie te behandelen. De voorzitter hield bij het leidinggeven aan de Compensatiecommissie steeds het belang van het geheel voor ogen. De Compensatiecommissie heeft - met uitzondering op een personele wisseling vrij in het begin -, al die jaren bestaan uit de zelfde groep mannen en vrouwen. Daardoor was men op elkaar ingespeeld en kende eenieder de ‘ins and outs’. Dit zal ten goede zijn gekomen aan de consistentie en evenwichtigheid van de uitspraken.

Bijzonder veel waardering heb ik voor de slachtoffers die zich heel kwetsbaar moeten hebben gevoeld in de procedures bij de Klachtencommissie en de Compensatiecommissie. Zij hebben opening van zaken moeten geven over vele aspecten van hun leven. Dat moet heel moeilijk zijn geweest. Ik wens hen van harte toe dat zij dit achter zich kunnen laten en verder kunnen gaan met hun leven. Tegelijkertijd realiseer ik me dat opgelopen beschadigingen niet ongedaan te maken zijn en dat mensen dit met zich dragen in hun verdere leven.

Ook heb ik waardering voor de R.-K. Kerk - de bisdommen, ordes en congregaties -, die geconfronteerd met deze zwarte bladzijden uit het verleden, in het algemeen toch een weg heeft gevonden om deze materie ter hand te nemen.

Vanuit een breder perspectief bezien, hoop ik dat de publiekelijke aandacht die er in de afgelopen jaren voor kerkelijk seksueel misbruik is geweest, kan bijdragen aan bewustwording, herkenning en het voorkomen van seksueel misbruik.

Ton Peek, penningmeester

De noodzakelijke financiële middelen kwamen er steeds

In mei 2008 werd ik aangesteld als penningmeester van wat toen Hulp & Recht heette. Een opgaaft die was te overzien: een of twee keer per jaar een bestuursvergadering, een stabiele begroting van circa € 50.000 per jaar die voor het grootste deel bestond uit personele kosten. Zowaar geen al te zware klus.

Maar reeds in het voorjaar van 2010 werd ook ik overvallen door een ware vloedgolf aan meldingen. Bijdragen van anderen in dit eindverslag geven daarvan een uitgebreid beeld.

In die uiterst hectische periode moest flink worden geïmproviseerd: Maria ter Steeg (zie haar bijdrage in Hoofdstuk 1) moest alle zeilen bijzetten om van de ene op de andere dag een organisatie op te tuigen. Dat kostte natuurlijk geld en daarover had Maria contact met mij. We deden wat nodig was (en dat bleek voor velen veel te weinig), in de hoop en verwachting dat de financiële middelen er wel zouden komen. Er moesten mensen worden aangenomen en advocaten gezocht. Door de vereiste spoed moest iedereen zijn/ haar netwerk aanspreken om snel de benodigde menskracht te mobiliseren. Naar de opvatting van velen duurde dat veel te lang.

Het duurde even voor het besef kwam dat een begroting van € 50.000 per jaar bij lange na niet voldoende zou zijn om de nieuw ontstane situatie te financieren. Wat het nu wel moest zijn was dan natuurlijk de vraag. Het bleek al snel dat de verwachting van vandaag, de volgende dag al weer werd vervangen door een nogal afwijkende nieuwe realiteit. Sturingsmechanismen waren er niet. En zo bleef dat gedurende het jaar 2010 en 2011 maar voortduren. Dat bracht grote onzekerheid met zich mee in de begrotingen die moesten worden opgesteld voor de financiers, zijnde de KNR en de Bisschoppenconferentie. In die beginjaren was er dan ook (begrijpelijk) enige onvrede bij de telkens door mij ingebrachte nieuwe verzoeken om financiering. Met name de kosten van de personele organisatie en de kosten van de juridische adviseurs konden stevast rekenen op een kritische houding zijdens die financiers. Maar alleszins te begrijpen als een begroting in een paar jaar stijgt van € 50.000 naar € 2.500.000. Dat neemt niet weg dat ik altijd kon blijven uitdragen aan mijn mede bestuursleden en de medewerkers dat de noodzakelijke

middelen zouden worden verstrekt.

Een paar onderdelen uit de financiële verantwoordingen van de voorbije periode wil ik nog noemen.

In de beginjaren bleek het grote moeite te kosten om bekwame werknemers te vinden. De aard van het werk, en het feit dat het om een tijdelijke baan ging, maakte de spoeling dun. Het leidde bovendien tot een groot verloop in het personeelsbestand.

Het vinden van voldoende, gemotiveerde juridische adviseurs was zeker in het begin een groot probleem, mede omdat we van mening waren dat zij de werkzaamheden zouden moeten verrichten tegen een gematigd tarief. Het leidde er overigens wel toe, dat er een groep juridisch adviseurs ontstond die zeer gemotiveerd de werkzaamheden ter hand nam. Hun declaraties die werkelijk bij mij binnenstroomden (ik had nog nooit zo veel wekelijkse post ontvangen), moesten worden getoetst: en dat was nog niet zo eenvoudig. Het klachten-registratiesysteem dat er op enig moment was, was zeer welkom. Contacten met advocaten verliepen goed; het was wennen aan de grote verschillen in tijdsbesteding van de advocaten (de klachten waren zeer divers). Er bleek altijd ruimte voor overleg en uitleg.

De kosten van de automatisering was ook zo'n post die maar niet goed te begroten was. Eenieder onderkende het belang van een klachten-registratiesysteem, maar om daar te komen bleek andere koek! Om nog maar niet te spreken van een zorgvuldig gebruik daarvan. De komst van Jan Brenninkmeijer als hoofd van het bureau gaf het noodzakelijke zetje voor een adequaat werkend systeem, maar het was vallen en opstaan.

Resumerend: het was een periode die veel tijd en aandacht heeft gevraagd. Een periode ook waarin ik vaak blij was dat ik relatief in de luwte van de problematiek kon functioneren. Maar toch bovenal een periode waarin ik blij was een bijdrage te kunnen leveren aan het nemen van verantwoordelijkheid voor aangedaan leed, veroorzaakt door seksueel misbruik.

Johan Verschueren

Kiezen voor slachtoffers van seksueel misbruik – Lessen uit de praktijk

In dit hoofdstuk treft u persoonlijke ervaringen en getuigenissen aan van medewerkers van het Meldpunt. Slachtoffers en vertegenwoordigers van de kerk komen hierin niet zelf aan het woord, omdat het het eindverslag van het Meldpunt zelf betreft. Het bestuur maakt één uitzondering en wel voor een artikel van pater Johan Verschueren SJ, overste van de Jezuiten in Nederland en Vlaanderen. Zijn getuigenis illustreert de ontwikkeling die veel kerkelijke vertegenwoordigers doormaakten waaraan ook wordt gerefereerd in het hoofdstukken over de Bestuurlijke verantwoording en over de Klachtencommissie.

*April 2016 in Jezuiten - Zending Vandaag
door Johan Verschueren S.J.*

Pater Verschueren is sinds 2012 als provinciaal het aanspreekpunt en de eindverantwoordelijke voor de slachtoffers van seksueel misbruik door Vlaamse en Nederlandse jezuïeten. Sinds meer dan twee jaar wordt hij daarin bijgestaan door een andere jezuïet. Zij verwerkten ondertussen een honderdtal meldingen. Hoe heeft hij dit alles overleefd?

‘Alles wat je voor de minste van mijn broeders hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan’, zegt Jezus (Mt 25,40). Apostolische religieuzen hebben zich in de loop van de kerkgeschiedenis toegelegd op allerlei vormen van dienstverlening aan de minsten der broeders in de samenleving: ziekenzorg, armenzorg, opvang van vreemdelingen, zorg voor gevangenen, voor wezen en weduwen, onderwijs, bejaardenzorg,... Veel sectoren van de georganiseerde sociale dienstverlening in onze hedendaagse samenleving hebben hun ontstaan te danken aan religieuzen diep in de middeleeuwen. Zij haalden hun inspiratie uit het evangelie, dat oproept tot naastenliefde en werken van barmhartigheid. Jezus’ voorkeur voor armen en gemarginaliseerden ging kennelijk zo ver dat Hij zich met hen

identificeerde. Armenzorg onder welke vorm ook is daardoor voor elke christen een godsdienstige activiteit. Slachtoffers van natuurrampen, oorlogen of onrecht en tegenslag kunnen bij rechtgeaarde christenen, en bij religieuzen in het bijzonder, makkelijk op erbarmen rekenen.

Wij, religieuzen en priesters, zouden bij uitstek mensen zijn die anderen willen helpen. We zijn niet het soort mensen dat zwakken marginaliseert door het louter nastreven van eigenbelang, of dat zelf slachtoffers maakt. Althans dat dacht iedereen - wijzelf inbegrepen - zeer lange tijd. De laatste jaren is het tot ons doorgedrongen dat ook religieuzen en priesters in staat blijken te zijn om slachtoffers te maken, méér dan we mogelijk achtten. In de sfeer van het seksuele dan nog wel, de sfeer waaraan wij ons - in de verbeelding van de goegemeente - als 'zuivere engelen' onttrokken hadden. Toen slachtoffers van seksueel misbruik zich in 2010 massaal kenbaar maakten en zich met hun gewonde lijven met een schreeuw om ontferming en met kreten om rechtvaardigheid tot de religieuze families richtten waartoe hun kwelgeesten behoorden, bleek eeuwenlange ervaring in het omgaan met marginalen en slachtoffers van allerlei onheil onvoldoende om aan die nieuwe situatie het hoofd te bieden. Men wist niet waar men het had. Plots troffen we ons aan in de rol van aangeklaagde criminelen. De aantijging dat we lid waren van een criminele organisatie loerde om de hoek.

In tijden van verwarring door bedreigende nieuwe ervaringen is het terugrijpen naar funderende, zingevende verhalen essentieel. Zij vormen handvatten voor ons geestelijk leven en zijn lichtbakens langs onbegane paden. Een voor de hand liggende en inspirerende parabel kon mij op weg zetten: de parabel van de barmhartige Samaritaan. Deze parabel was een van mijn favorieten toen ik als kind de kinderbijbel koesterde. Wat een prachtige held toch, die Samaritaan, die zomaar - om niet - een onbekende zieltogende mens opdraagt. En wat een zelfzuchtige leijkaards, die priesters, die er speciaal in een boog omheen lopen. In mijn kinderlijke naïviteit nam ik me voor nooit te worden als die priesters, maar als de Samaritaan. Uiteraard had ik geen benul van culturele of religieuze redenen die verklaren waarom de priesters het slachtoffer negeerden, of waarom het niet evident was dat een Samaritaan een Joodse pelgrim hielp. Als kind las ik het als een stichtelijk sprookje, dat me tegelijk boos en warm maakte. Ik stond er niet bij stil dat ik waarschijnlijk nooit beroofde slachtoffers langs de weg zou aantreffen, of dat ik ooit zelf priester zou zijn gebonden door institutionele trouw, of dat ik een 'Samaritaan' zou worden in een ontkerstende samenleving.

Later in de vorming tot jezuïet, ontmoetten we vooral slachtoffers van de zogenaamde onrechtvaardige socio-economische structuren, die men structurele zonden ging noemen. In de jaren zeventig waren de politieke theologie en de bevrijdingstheologie ontstaan. En in de jaren tachtig brak dit denken met kracht door. Geloofsverkondiging en het bevorderen van sociale rechtvaardigheid zijn onlosmakelijk met elkaar

verweven. Vanaf het noviciaat werd het ons ingehamerd: er bestond een soort rovend kwaad waarbij het 'rijke Noorden' de rol van de roversbende kreeg toebedeeld en vooral slachtoffers maakte ver van ons bed in het diepe 'uitgebuite Zuiden'. In de kerk werd iedereen opgeroepen om zich hiervan bewust te worden en te kiezen voor de rol van de barmhartige Samaritaan, die niet schroomt de geslachtofferde mens uit het Zuiden op te rapen. Dat kon je het beste doen door te ijveren voor structurele veranderingen in de samenleving, te streven naar mentaliteitsverandering, je in te zetten voor nationale vastenacties als Broederlijk Delen, etc. Onverschillig blijven stond gelijk met de rol spelen die voor de priester en de leviet waren weggelegd.

Het slachtoffer in dit verhaal is een beroofde, gewonde en voor dood achtergelaten reiziger, mogelijk een pelgrim. Hij was op weg van Jeruzalem - het Santiago, Rome of Lourdes van nu - naar Jericho, naar huis. Een mens zonder naam. Hij had iedereen kunnen zijn, ook jou of mij, zo wil het verhaal ons duidelijk maken. Wie de rovers zijn blijft in het verhaal verborgen - het kwaad dat huist in mensen, even naamloos.

Een minderjarige die seksueel misbruikt wordt, wordt beroofd. Waarvan? Hij is zijn onschuld kwijt, zijn eigenwaarde en zelfvertrouwen, en vaak niet meer in staat om een normaal relatieleven, laat staan een normaal liefdesleven op te bouwen. Hij weet dat die kwetsuur als een tijdbom diep in hem verborgen ligt, dat ze zijn functioneren bemoeilijkt en veel vierkant doet draaien in zijn leven. Vaak is dit te pijnlijk om onder ogen te zien. Het volle bewustzijn van die diepe, ondraaglijke kwetsuur komt bij velen twintig, dertig jaar of nog later toch nog aan de oppervlakte als een pestbui die openbarst op een moment dat niet te voorzien is. Dan pas stort zo iemand in en blijft voor dood langs de kant van de weg achter. Alsof hij dertig jaar geleden een dolkstoot kreeg en nu pas kan toegeven dat het fataal was. Sommigen geven echt toe aan dat gevoelen en vinden een uitweg in suïcide, anderen worden opgeraapt en belanden in de herberg der artsen of psychotherapeuten, en vinden vaak pas later de moed en de naar buiten kerende woede om hun klacht te gooien naar de huidige bewoners op het adres van hun dader-rover.

De man aan de rand van de weg - naakt, onmenselijk en voor dood achter gelaten - is altijd een appel voor wie hem ziet. Het slachtoffer derangeert, het stoort en roept op. Ook de priester en de leviet kunnen er niet naast kijken. Ze kunnen hem niet niet-zien. Vooral de priesters in het oude Israël, de *kohanim*, konden zich om rituele redenen niet inlaten met een voor dood achtergelaten mens. Het bezoedelde hun persoon, hun ambt, hun zending, en het maakte de eredienst onmogelijk. Priesters moesten er in een veilige bocht omheen. De levieten, de *leviim*, in het oude Israël hadden wat dit betreft iets minder dwingende voorschriften na te leven dan de *kohanim*, maar stonden in de eredienst toch te dicht bij hen om niet dezelfde voorzichtigheid wat betreft rituele reinheid na te streven: in een bocht eromheen dus. Slachtoffers waren gevaarlijk voor hun instituut.

Dat waren de slachtoffers van het seksueel misbruik voor de kerkelijke instituten vijf jaar geleden ook: gevaarlijk en storend. Ze konden onze goede naam door het slijk sleuren. We verdachten ze gemakkelijk van vrijzinnige of atheïstische sympathieën, en dat ze zich door dit genre van journalisten lieten opvoeren. Hun advocaten, geen haar beter natuurlijk. En uiteraard, slachtoffers en hun advocaten waren belust op geld, het geld van de religieuzen dat voor de goede werken bestemd was. Op onze provincialaten en bij de directeurs van onze colleges kwamen boze brieven of telefoontjes binnen. Felle beschuldigingen waren niet zeldzaam, nooit gespeend van woede. Een voorbeeld: ‘...Uw gezelschap telt een hoop zieke en gekke mannen die zich permitteren misbruik te maken van de jongens die hun toevertrouwd werden... Ze denken dat hun neiging kosteloos is en dat die leerlingen hun toebehoren. Maar sorry, mijn lichaam behoort mij uitsluitend toe!!!... Jullie paus zou jullie moeten dwingen om in het huwelijk te treden, juist zoals God ons geschapen heeft... in plaats van ‘Scusi, scusi’ te roepen. Schadeloosstelling moet nu volgen!’ Schijnheiligheid, hypocrisie, doofpotoperaties waren de courante begrippen in die periode. Mijn voorganger als provinciaal in Vlaanderen schreef samen met het centrale collegebestuur een brief: ‘Ik heb de stomp in mijn maag gevoeld.’ Hij hing in de touwen.

Nog steeds betrap ik me op gemengde gevoelens van ongeloof of argwaan en onbehagen als een nieuwe aanklacht binnenwaait. Ik voel me dan van buiten aangevallen. Zelden zijn deze klachten sereen. Vaak zijn ze fel en verhullen nauwelijks de poging om te kwetsen. Altijd bekruipt me dan een sluimerende boosheid. Een ingehouden woede en ontgoocheling tegenover de beschuldigde medebroeder, zeker als een bewijs de klacht geloofwaardig maakt. Of woede en verontwaardiging die zich naar het slachtoffer keert, als door archiefonderzoek blijkt dat de klacht niet kan kloppen (dit is eerder een zeldzaamheid). Ik zie dezelfde kolkende cocktail van sentimenten bij de medebroeders die in de een of andere zaak geconsulteerd worden. Niemand wordt er beter van. Het is allemaal erg verwarrend, bedreigend en het brengt je van je stuk. Het liefst wil je weglopen. In een boog eromheen. Of je juridisch inkapselen: ‘Bewijs maar, als je kunt!’ Ik heb het allemaal uitgeprobeerd. Niets is zo gemakkelijk als de klacht van een slachtoffer onderuit halen, omdat hij psychisch labiel blijkt of als het verhaal links en rechts kleine incoherenties bevat. Maar als je daaraan toegeeft en dan ’s avonds in de spiegel kijkt, slaap je niet goed. Je weet dat het fout zit, ook al heb je het recht aan je kant... En dan weet je: er is geen ontkomen aan, je draagt een vloek over je wezen. Hoe draag je die vloek?

Het Bijbelse adagio ‘Zijn bloed kome over ons en onze kinderen’ (Mt 27,25) begrijp ik beter dan ooit. Of hoe zonden en schuld overgaan van de ene generatie op de andere. De duistere daden van tientallen medebroeders die vrijelijk konden grijpen en roven, daarbij geholpen door een sfeer van taboe en onbegrensd kerkelijk aanzien, komt nu neer op hun kinderen: de kleine restgroep van religieuzen één of twee generaties later.

Hoe draag je een vloek? Hoe draag je de zonden, de schuld van je voorouders? Ontkennen kan niet meer. Er was de ‘stomp in de maag’, ook bij mij. De kop in het zand steken? Terugvechten als een leeuw in het nauw?

Ik vond een antwoord bij Jezus. Na zijn dood en opstanding ontdekten zijn leerlingen dat Hij het antwoord gevonden had bij de profeet Jesaja, in de liederen van de Dienaar. Ik moest daarvoor wel de gewone deugdenethiek, het gewone recht en mijn gezonde psychische zelfbehoudsreflexen achterwege laten en de spiraal van kwaad en geweld die zich keerde tegen de orde en mezelf als zijn hoogste lokale vertegenwoordiger, aanvaarden. Ik zou mijn andere wang aanbieden. Het was dát of ontrouw worden aan mijn roeping. En dus koos ik ervoor om de schimp-scheuten en verdachtmakingen voor lief te nemen, de walging te verbijten bij het lezen en bestuderen van het zoveelste misbruikverhaal, de schaamte toe te laten in de ontmoeting met een slachtoffer of slachtoffergroep, te durven erkennen dat het beleid faalde, er slapeloze nachten voor over te hebben, psychische verwarring toe te laten. Ook heb ik geleerd dat kwaad niet te snel af te geven aan Jezus’ kruis, maar er zelf eerst door gekwetst te worden. Gelukkig kreeg ik na een half jaar een medebroeder die mee dit provinciekruis dragen wilde. Het maakte de dingen een heel stuk draaglijker.

De christelijke theologie breekt er zich al tweeduizend jaar het hoofd over: hoe kan het dat Jezus’ lijden en dood anderen verlost? Eigenlijk is het antwoord erg simpel, waag ik te zeggen: omdat dit het kwaad ontwa-pent en krachteloos maakt. Het heeft niets met offermagie te maken. Het is een relationeel en spiritueel gebeuren. Ik heb nu al enkele tientallen keren mogen meemaken hoe gebroken slachtoffers opveerden en herleefden als ze hun kwaad op mij mochten loslaten, zonder op verdediging te stuiten, zonder slagen terug te krijgen. En wat ik niet verwachtte: door hen die onvoorwaardelijke erkenning te schenken die ze zolang ontbeerden, kwamen ze opnieuw in voeling met zichzelf en brokkelde hun behoefte om wraak te nemen af. En dit had dan weer een onmiddellijk en niet te stuiten effect op mezelf. Ik ontving het leven terug uit hun hand. Het waren de slachtoffers zelf die de vervloeking verbraken en omkeerden tot zegen. Dat gebeurt zomaar. En God beaamt: ‘Wie u zegenen, zal Ik zegenen’ (Gn 12,3). De spiraal van het kwaad en de vloek doorbroken, voor beiden.

Er is dus maar één weg uit dit helse kwaad zowel voor het slachtoffer als voor de (plaatsvervangende) dader. Deze laatste dient zich kwetsbaar toe te keren naar de door het kwaad getekende mens en toe te laten dat hij wraak op jou wil nemen. Je dient te erkennen dat hij beroofd werd door je medebroeder. En erkennen dat je zelf ook slachtoffer werd door het verraad van tientallen medebroeders. Erkennen dat je gemeenschap lange tijd vooral bekommerd was om haar goede naam en reputatie. Erkennen dat jij nu verantwoordelijk bent. Erkennen dat de schuld bij jou ligt. Voelen dat je vergeving nodig hebt. De daden van je beschuldigde medebroeder verfoeien en scherp veroordelen, maar hemzelf niet

diaboliseren; hem blijven zien als medebroeder die ook moet verlost worden.

Niet de beroofde mens, maar de Samaritaan heeft de sleutel in de hand. Voor mij klonken de woorden uit Deuteronomium 30,15: 'Kies tussen leven en dood. Ik, de Heer, plaats u voor deze keuze.' En Jezus ging nog een stap verder dan de Samaritaan. Hij liet zich kruisigen tussen de rovers, als een moordenaar tussen moordenaars.

Het opnemen van de rol van de Samaritaan en het stapje verder: het onverwacht ontwaren van de dynamiek van verlossing, verootmoedigde me. Ik leerde Jezus en zijn geweldloosheid beter verstaan. En ik leerde het kwaad in de ogen kijken. Dat was nodig. Ook de beroofde mens leerde ik beter kennen en zijn vreselijke wonden. Deze wonden overstijgen de persoon. Het kwaad verspreidt zich, het werpt zijn tentakels ver uit. Het raakt de ganse sociale omgeving van het slachtoffer: zijn ouders die nooit geloof hechtten aan de verhalen van hun kind, de echtgeno(o)t(e) die decennialang een deficiënt liefdesleven moest ondergaan, de kinderen die vaak gebukt gaan onder gebrek aan affect. En het toppunt van perversie: het onvermogen van het slachtoffer of zijn omgeving om nog te kunnen geloven in God, omdat uitgerekend een man van de kerk een muur bouwde tussen deze mensen en God. 'Wie een van deze kleinen die op Mij vertrouwen ten val brengt, kan beter met een molensteen om de hals in volle zee gegooid worden... Wee de mens die een ander ten val brengt' (Mt 18,6.7). Tegenover dit 'wee u', staat het 'zalig gij'. Aan ons de keuze.

Inhoud

1	Cijfers meldingen, klachten en compensaties	120
2	Register uitspraken Compensatiecommissie	122
3	Bijdragen bisdommen, ordes en congregaties	154
4	Overzicht schikkingen	158
5	Procedure Klachtencommissie	160
6	Compensatieregeling	174
7	Kaderregeling Archief	186
8	Vertrouwelijkheid	194
9	Bewijslast	196
10	0-meting	200

1 Dit betreffen ook de klachten die waren aangehouden voor mediation en waar voor 1 januari 2017 niets van is vernomen

2 Van de onder 'Klachten' genoemde 10 zaken waarbij geen klaagschrift is ingediend, hebben in 4 gevallen de betreffende klagers het Meldpunt laten weten dat zij bij nader inzien toch geen formele klacht wensten in te dienen. Van 6 personen is na toewijzing van een juridisch adviseur echter nooit iets meer vernomen. Zij hebben ook geen contact opgenomen met de juridisch adviseur. Deze 6 klachten zijn niet als 'ingetrokken' geadministreerd en derhalve niet meegenomen in de telling.

3 Deze zaken zijn tijdens of kort na een zitting van de Klachtencommissie geschikt

3 Per aanvrager

4 De CC heeft op 1 december 2017 949 uitspraken gedaan inzake aanvragen van 860 aanvragers. Sommige aanvragen zijn om administratieve redenen gesplitst in twee of meerdere aanvragen.

Register uitspraken Compensatiecommissie
Minderjarigen

Meer gegevens over alle uitspraken van de Compensatiecommissie zijn te vinden op www.meldpuntmisbruikrkk.nl, onder Compensatiecommissie, adviezen.

zaak nummer	datum uitspraak	titel veroorzaker	naam instantie	vestigingsplaats instantie	leeftijd bij aanvang misbruik	m/v	duur misbruik in maanden	aard misbruik	categorie misbruik	bedrag compensatie incl rechtsbijstand in €
CC001	01-03-13	broeder	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	13	M	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.	nihil *
CC002	01-02-13	frater	Congregatie van het Heilig Sacrament	Amsterdam	12	M	8	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	46.809,61
CC003	13-11-12	broeder gymleraar	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	8	M	10	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	51.874,65
CC004	30-05-12	broeder	Fraters van Utrecht	De Bilt	10	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	55.000,00
CC005	02-04-12	retraite leider	Orde der Jezuïeten	Den Haag	17	M	24	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC006	30-05-12	broeder huisvriend	Assumptionisten	Boxtel	11	M	24	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.000,00
CC007	02-04-12	docent	Orde der Minderbroeders Kapucijnen	Den Bosch	14	M	10	Langere periode van betasting intieme delen	3	10.000,00
CC008	30-05-12	docent	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	13	M	18	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.000,00
CC009	23-03-12	broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	12	M	18	Langere periode van betasting intieme delen Posing anale penetratie (verkrachting)	3	20.000,00
CC010	16-05-12	broeder	Fraters van Tilburg	Tilburg	6	M	10	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.000,00
CC011	15-01-14	pater	Congregatie der Missie (Lazaristen)	Nijmegen	12	M	48	Langere periode van betasting intieme delen	5	51.070,34
CC012	16-05-12	pater	Congregatie van de Heilige Geest	Gennep	11	M	18	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC013	30-05-12	kapelaan	Bisdom Roermond	Roermond	9	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	55.000,00
CC014	11-04-13	hoofd	Stichting Beheer en Toezicht / Coulancefonds Bleijerheide	N.v.t.	13	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	10.000,00
CC015	25-10-12	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	4	V	144	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	102.842,61
CC016	27-06-12	pater	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	13	M	N.v.t.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC017	07-12-12	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	13	V	N.v.t.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	37.835,70
CC018	15-08-12	broeder	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	17	M	N.b.	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	46.856,40
CC019	23-03-12	frater directeur	Fraters van Utrecht	De Bilt	9	M	N.b.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC020	15-08-12	pater huisvriend	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	9	V	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	100.000,00
CC021	06-07-12	pater	Orde der Dominicanen	Berg en Dal	15	V	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	61.332,80
CC022	15-08-12	broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	12	M	24	Langere periode van betasting intieme delen	5	70.895,48
CC023	15-08-12	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	11	M	10	Langere periode van betasting intieme delen	3	21.250,00
CC024	08-11-12	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	6	V	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	50.000,00
CC025	14-05-13	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	9	V	36	Langere periode van betasting intieme delen	3	21.000,00
CC026	19-12-12	pater	Salesianen van Don Bosco	Oud-Heverlee (België)	5	M	96	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	80.979,04
CC027	10-07-13	rector	Orde der Jezuïeten	Den Haag	15	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	42.318,83
CC028	10-10-12	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	11	V	N.v.t.	Langere periode van betasting intieme delen	3	10.000,00
CC029	29-04-13	kapelaan	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	16	M	48	Langere periode van betasting intieme delen	5	104.482,23
CC030	23-03-12	docent	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	13	M	10	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC031	23-03-12	broeder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	6	M	N.b.	Seksueel getinte handelingen of uitlatingen	1	2.500,00
CC032	02-04-12	n.b.	Orde der Augustijnen	Utrecht	9	M	1	Langere periode van betasting intieme delen	3	10.000,00
CC033	18-09-12	docent	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	13	M	10	Langere periode van betasting intieme delen	5	56.083,73
CC034	19-12-12	kapelaan	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	12	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	60.000,00
CC035	23-03-12	docent	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	15	M	N.v.t.	Seksueel getinte handelingen of uitlatingen	1	2.500,00
CC036	24-04-12	kapelaan	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	4	V	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	100.360,00
CC037	23-05-13	zaal broeder	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	13	M	10	Langere periode van betasting intieme delen	5	40.000,00
CC038	23-03-12	kapelaan	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	9	M	12	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC039	30-05-12	pater	Salesianen van Don Bosco	Oud-Heverlee (België)	14	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	68.000,00
CC040	27-09-12	pastoor	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	9	M	24	Langere periode van betasting intieme delen	5	76.350,00
CC041	30-05-12	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	16	V	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	50.000,00
CC042	23-03-12	n.b.	Congregatie van het Heilig Sacrament	Amsterdam	13	M	N.v.t.	Seksueel getinte handelingen of uitlatingen	1	1.000,00
CC043 a	21-05-13	n.b.	Congregatie der Missie (Lazaristen)	Panningen	10	M	60	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.825,25
CC043 b	21-05-13	n.b.	Bisdom Roermond	Roermond	10	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	40.825,25
CC044	27-06-12	n.b.	Bisdom Roermond	Roermond	13	M	N.b.	Betasting intieme delen	2	25.000,00
CC045	14-12-12	docent	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	12	M	48	Langere periode van betasting intieme delen	3	22.190,48
CC046	24-04-12	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	7	M	N.b.	Langere periode van betasting intieme delen	3	10.000,00
CC047	04-07-12	pater	Missionarissen van Afrika (Witte Paters)	Dongen	12	M	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	75.000,00
CC048	21-01-13	huisvriend	Salesianen van Don Bosco	Oud-Heverlee (België)	10	V	60	Langere periode van betasting intieme delen	5	41.499,37

* Verzoeker is voor het indienen van de aanvraag reeds een vaststellings-overeenkomst met de congregatie overeengekomen en heeft in dit kader een bedrag van € 25.000,00 ontvangen.

zaak nummer	datum uitspraak	titel veroorzaker	naam instantie	vestigingsplaats instantie	leeftijd bij aanvang misbruik	m/v	duur misbruik in maanden	aard misbruik	categorie misbruik	bedrag compensatie incl rechtsbijstand in €
CC049	20-06-12	broeder pater	Missionarissen van Mill Hill	Oosterbeek	14	M	24	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.000,00
CC050	11-06-12	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	11	M	10	Langere periode van betasting intieme delen	3	15.000,00
CC051	11-06-12	pastoor	Bisdom Roermond	Roermond	12	M	48	Langere periode van betasting intieme delen	3	15.000,00
CC052	27-05-13	n.b.	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	10	M	10	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	54.484,57
CC053	26-04-13	broeder pater pater	Congregatie van het Heilig Sacramant	Amsterdam	13	M	10	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	50.682,00
CC054	16-07-13	pater	Missionarissen van het Heilig Hart	Rotterdam	7	V	N.b.	Langere periode van betasting intieme delen	3	16.000,00
CC055	05-10-12	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	Minderjarig	M	N.b.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.715,21
CC056	11-04-12	pater	Orde der Augustijnen	Utrecht	11	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC057	20-11-12	pater	Congregatie van de Heilige Geest	Gennep	13	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	51.105,82
CC058	11-04-12	n.b.	Bisdom Roermond	Roermond	13	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC059	24-12-12	pater	Orde der Jezuïeten	Den Haag	18	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	19.393,66
CC060	11-04-12	kapelaan	Bisdom Roermond	Roermond	10	V	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC061	11-04-12	pater	Orde der Minderbroeders Kapucijnen	Den Bosch	14	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC062 ingetrokken										
CC063	11-04-12	pastoor	Bisdom Roermond	Roermond	13	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC064	23-05-12	rector	Bisdom Roermond	Roermond	12	V	168	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	102.000,00
CC065	14-12-12	zuster	Zusters van Barmhartigheid	Maastricht	10	V	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	17.500,00
CC066	21-10-13	kapelaan	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	6	V	60	Langere periode van bestasting intieme delen	5	58.475,13
CC067	11-05-12	kapelaan	Bisdom Roermond	Roermond	15	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC068	14-02-13	docent	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	10	V	24	Langere periode van betasting intieme delen	5	40.000,00
CC069	12-04-12	pater	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	12	M	10	Langere periode van betasting intieme delen Poging anale penetratie (verkrachting)	3	20.000,00
CC070	22-03-13	pastoor	Orde der Augustijnen	Utrecht	8	M	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	77.067,98
CC071	13-06-12	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	10	M	24	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.000,00
CC072	12-04-12	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	10	M	10	Langere periode van betasting intieme delen	3	10.000,00
CC073	08-10-12	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	10	M	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	46.497,92
CC074	24-12-12	broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	12	M	8	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	30.000,00
CC075	10-07-13	frater frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	11	M	11	Langere periode van betasting intieme delen	5	52.063,39
CC076	11-02-13	pater	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	14	M	24	Langere periode van betasting intieme delen	5	100.000,00
CC077	19-12-12	pater	Missionarissen van het Heilig Hart	Rotterdam	10	V	48	Langere periode van bestasting intieme delen	5	50.000,00
CC078	14-12-12	pater	Congregatie der Missie (Lazaristen)	Nijmegen	13	V	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	102.296,35
CC079	11-05-12	kapelaan	Congregatie van de Heilige Geest	Gennep	14	M	N.v.t.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC080	30-05-12	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	6	M	36	Langere periode van betasting intieme delen	3	10.000,00
CC081	28-05-13	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	8	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	103.957,80
CC082	30-05-12	rector	Bisdom Roermond	Roermond	7	V	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC083	07-01-13	docent	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	13	M	18	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC084	07-09-12	pastor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	33	V	9	lange periode ongewenste seksuele intimiteiten	M2	7.500,00
CC085	19-03-13	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	13	M	24	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.270,19
CC086	13-06-12	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	12	M	3	Langere periode van betasting intieme delen	3	12.500,00
CC087	31-05-12	broeder broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	11	M	8	Langere periode van betasting intieme delen	3	17.500,00
CC088	27-07-12	pater	Redemptoristen	Wittem	Minderjarig	M	N.v.t.	Seksueel getinte handelingen of uitlatingen	1	2.000,00
CC089	08-02-13	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijk	9	M	24	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.000,00
CC090	04-07-13	broeder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	14	M	10	Langere periode van betasting intieme delen	5	52.920,23
CC091 a	12-07-12	kapelaan	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	7	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	7.150,00
CC091 b	12-07-12	biechtvader	Missionarissen Oblaten van Maria	Valkenburg aan de Geul	14	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	17.850,00
CC092	19-04-13	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	11	M	24	Langere periode van betasting intieme delen	3	16.000,00
CC093	08-05-13	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	11	M	36	Langere periode van betasting intieme delen	5	43.850,00
CC094	04-03-13	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	6	M	48	Langere periode van betasting intieme delen	5	66.998,75
CC095	12-06-13	pastoor dirigent	Bisdom Roermond	Roermond	12	M	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	106.552,78
CC096	13-06-12	broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	10	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC097	12-10-12	broeder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	13	M	4	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC098	13-02-13	pater	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	7	M	N.b.	Langere periode van betasting intieme delen	5	36.280,58
CC099	21-01-13	kapelaan	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	12	V	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	65.000,00
CC100	22-03-13	koster	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	N.b.	M	18	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	67.350,00
CC101	06-07-12	pater	Congregatie van de Heilige Geest	Gennep	13	M	3	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC102	08-08-12	broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	13	M	3	Langere periode van betasting intieme delen	3	10.000,00

zaak nummer	datum uitspraak	titel veroorzaker	naam instantie	vestigingsplaats instantie	leeftijd bij aanvang misbruik	m/v	duur misbruik in maanden	aard misbruik	categorie misbruik	bedrag compensatie incl rechtsbijstand in €
CC103	29-05-13	rector pastoor	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	7	M	12	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	72.813,56
CC104	08-08-12	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	14	M	24	Langere periode van betasting intieme delen	3	15.000,00
CC105	12-07-12	broeder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	10	M	10	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC106	13-06-12	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	12	M	1	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC107	12-07-12	broeder	Broedercongregatie Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten	Voorhout	6	M	N.b.	Langere periode van betasting intieme delen	3	10.000,00
CC108	13-06-12	pater	Passionisten	Haastrecht	11	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC109	06-07-12	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	10	M	18	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC110	27-07-12	pater	Redemptoristen	Wittem	13	M	N.v.t.	Seksueel getinte handelingen of uitlatingen	1	1.500,00
CC111	06-09-12	pater	Assumptionisten	Boxtel	10	M	60	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.000,00
CC112	29-05-13	zaal broeder	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	13	M	12	Langere periode van betasting intieme delen	5	71.791,16
CC113	24-12-12	n.b.	Assumptionisten	Boxtel	8	V	N.v.t.	Betasting intieme delen	N.v.t.	nihil *
CC114	22-04-13	broeder	Orde der Montfortanen	Oirschot	13	M	10	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	62.075,15
CC115	06-09-12	kapelaan	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	10	V	6	Langere periode van betasting intieme delen	3	15.000,00
CC116	16-07-13	oom slachtoffer	Orde der Montfortanen	Valkenburg	N.v.t.	V	N.v.t.	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.000,00
CC117	06-09-12	broeder	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	10	M	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC118	27-09-12	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	9	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC119	14-05-13	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	11	M	24	Langere periode van betasting intieme delen	3	21.000,00
CC120	26-09-12	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	17	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC121	27-09-12	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	11	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC122	21-01-14	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	11	M	12	Langere periode van betasting intieme delen	3	16.000,00
CC123	16-04-14	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	11	M	N.b.	Langere periode van betasting intieme delen	3	16.000,00
CC124	17-06-13	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	11	M	18	Langere periode van betasting intieme delen	3	21.000,00
CC125	27-05-13	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	11	M	36	Langere periode van betasting intieme delen	3	21.000,00
CC126	26-09-12	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	12	M	24	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.000,00
CC127	15-05-13	pater	Assumptionisten	Boxtel	12	M	24	Langere periode van betasting intieme delen	3	18.500,00
CC128	19-12-12	n.b.	Bisdom Breda	Breda		V				nihil **
CC129	08-10-12	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	13	V	78	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.000,00
CC130	21-05-13	pater	Missionarissen Oblaten van Maria	Valkenburg	15	V	24	Langere periode van betasting intieme delen	5	50.000,00
CC131	08-10-12	kapelaan	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	10	V	24	Langere periode van betasting intieme delen	3	10.000,00
CC132	05-11-12	n.b.	Orde der Dominicanen	Berg en Dal	16	V	24	Langere periode van betasting intieme delen	3	10.000,00
CC133	28-01-13	docent huisbaas	Missionarissen Oblaten van Maria	Valkenburg	19	V	N.b.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC134	26-09-12	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijk	10	M	N.b.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC134 b	19-05-16 10-03-17	broeder resp. werknemer	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijk	9	M	n.b.	Betasting intieme delen	3	6.000,00
CC135	17-10-13	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	8	M	2	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC136	26-09-12	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	15	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC137	22-10-12	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	9	M	10	Langere periode van betasting intieme delen	3	17.500,00
CC138	05-11-12	docent	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	14	M	12	Seksueel getinte handelingen of uitlatingen	1	4.000,00
CC139	10-10-12	organist	Bisdom Roermond	Roermond	16	M	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC140	08-11-12	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	10	M	10	Langere periode van betasting intieme delen	3	17.500,00
CC141	26-03-13	conrector	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	14	M	18	Langere periode van betasting intieme delen	3	17.500,00
CC142	29-05-13	broeder klassenhoofd	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	13	M	10	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	60.000,00
CC143	18-10-12	pater	Congregatie van de Heilige Geest	Gennep	15	M	N.v.t.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.104,13
CC144	21-08-13	broeder onderwijzer	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	6	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	51.729,20
CC145	22-10-12	pater	Congregatie van de Heilige Geest	Gennep	12	M	12	Langere periode van betasting intieme delen	3	10.000,00
CC146	29-03-13	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	10	M	10	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	100.183,02
CC147	24-02-13	zuster	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	12	V	N.v.t.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC148	24-04-13	pater	Passionisten	Haastrecht	12	M	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	52.401,25
CC149	03-10-12	broeder broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	11	M	10	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.000,00
CC150	16-11-12	frater frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	9	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	100.529,00
CC151	26-03-13	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	12	M	30	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.000,00
CC152	08-11-12	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	22	M	1	sexueel getinte handelingen	M1	500,00
CC153	05-11-12	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	13	M	36	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.000,00
CC154	05-11-12	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	12	M	8	Langere periode van betasting intieme delen	3	12.500,00
CC155	05-11-12	kapelaan	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	8	V	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC156	12-08-13	kapelaan	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	8	V	12	Langere periode van betasting intieme delen	3	12.500,00
CC157	18-10-12	pastor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	26	M	1	seksueel getinte handelingen	M1	3.500,00
CC158	20-06-13	kapelaan	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	9	M	18	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	25.979,91

* Verzoekster heeft reeds voor het indienen van de aanvraag een bedrag van fl. 87.000,00 van de congregatie ontvangen en is finale kwijting overeengekomen.

** Verzoekster is voor het indienen van de aanvraag reeds een vaststellingsovereenkomst met finale kwijting met de aangeklaagde overeengekomen en heeft in dit kader een bedrag van € 15.000,00 ontvangen.

zaak nummer	datum uitspraak	titel veroorzaker	naam instantie	vestigingsplaats instantie	leeftijd bij aanvang misbruik	m/v	duur misbruik in maanden	aard misbruik	categorie misbruik	bedrag compensatie incl rechtsbijstand in €
CC159	20-06-13	frater	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	9	M	18	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	25.000,00
CC160	10-02-14	broeder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	N.b.	M	N.v.t.	Langere periode van betasting intieme delen	5	104.312,88
CC161	27-02-13	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	6	M	10	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	69.579,52
CC162 a	15-10-13	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijk	11	M	2	Langere periode van bestasting intieme delen	3	13.500,00
CC162 b	29-01-15	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijk	11	M	2	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	13.000,00
CC163	23-10-12	geestelijk adviseur	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	22	M	1	seksueel getinte handeling	M1	3.000,00
CC164	12-08-13	leraar biechtvader	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	13	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	62.276,33
CC165	05-04-13	pater prefect	Congregatie van het Heilig Sacrament	Amsterdam	12	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	41.560,90
CC166	11-02-13	priester	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	10	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	45.000,00
CC167	26-03-13	priester	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	7	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	55.000,00
CC168	24-09-13	pater	Congregatie van het Heilig Sacramant	Amsterdam	12	M	6	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	57.500,00
CC169	19-08-13	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	11	M	6	Langere periode van betasting intieme delen	3	15.272,25
CC170	01-02-13	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	N.b.	V	24	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.958,39
CC171	29-05-13	kapelaan	Orde der Jezuïeten	Den Haag	10	M	48	Langere periode van betasting intieme delen	5	42.078,85
CC172	21-01-13	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	13	M	48	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.000,00
CC173	17-10-13	kapelaan	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	11	M	18	Langere periode van betasting intieme delen	3	21.000,00
CC174	01-08-13	assistent pastoor	Missionarissen van Mill Hill	Oosterbeek	15	V	N.v.t.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC175	13-05-13	n.b.	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	11	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	51.499,99
CC176	16-07-13	broeder	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	11	V	N.v.t.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC177	10-07-13	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	10	M	24	Langere periode van betasting intieme delen	3	21.000,00
CC178	22-04-13	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	11	M	36	Langere periode van betasting intieme delen	3	21.000,00
CC179	12-02-13	frater frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	12	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.243,70
CC180	24-04-13	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	11	M	10	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	41.704,06
CC180b	15-02-16	fraters	Fraters van Tilburg	Tilburg	13	M	12	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	26.190,02
CC181	23-05-13	overste	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijk	9	M	50	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	75.851,97
CC182		broeder								
CC183	10-06-13	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	7	M	30	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	109.320,28
CC184	28-06-13	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	11	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC185	03-06-13	paters	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	12	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	62.036,26
CC186	10-07-13	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	11	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.363,00
CC187	12-12-12	docent	Bisdom Roermond	Roermond	14	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC188	24-07-13	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	10	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.847,00
CC189	12-12-12	kapelaan	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	6	V	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC190	05-11-12	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	12	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC191	13-12-12	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijk	10	M	18	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC192	13-12-12	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	14	M	N.b.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC193	19-03-13	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	11	V	2	Langere periode van betasting intieme delen	5	52.453,91
CC194	10-07-13	broeder onderwijzer	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	11	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	51.334,03
CC195	22-01-13	kapelaan	Congregatie der Missie (Lazaristen)	Nijmegen	9	M	72	Langere periode van betasting intieme delen	3	17.500,00
CC196	25-04-13	pater	Bisdom Breda	Breda	13	M	N.b.	Langere periode van betasting intieme delen	3	10.000,00
CC197	18-11-13	broeder broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	9	M	24	Langere periode van betasting intieme delen	3	20.968,00
CC198	11-02-13	pastoor	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	14	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC199	21-01-13	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	7	M	10	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC200	24-07-13	n.b.	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	8	M	48	Langere periode van betasting intieme delen	3	17.500,00
CC201	21-01-13	broeder	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	12	M	6	Langere periode van betasting intieme delen	3	15.000,00
CC202	08-08-13	n.b.	Missionarissen van de Heilige Familie	Breda	11	M	3	Langere periode van betasting intieme delen	3	12.500,00
CC203	08-08-13	leraar biechtvader	Bisdom Roermond	Roermond	13	M	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	66.600,83
CC204	28-10-13	n.b.	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	12	M	3	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	63.530,07
CC205	04-03-13	rector	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	10	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	76.334,03
CC206	11-02-13	n.b.	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	10	M	1	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC207	28-08-13	kapelaan	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	13	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	50.000,00
CC208	20-09-13	n.b.	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	9	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	16.000,00
CC209	28-01-13	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	13	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC210	15-08-13	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	12	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	17.500,00
CC211	04-03-13	docent	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	8	M	10	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC212	12-08-13	broeder vicaris	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	9	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	36.115,09

zaak nummer	datum uitspraak	titel veroorzaker	naam instantie	vestigingsplaats instantie	leeftijd bij aanvang misbruik	m/v	duur misbruik in maanden	aard misbruik	categorie misbruik	bedrag compensatie incl rechtsbijstand in €
CC213	02-10-13	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	14	V	12	Langere periode van bestasting intieme delen	5	106.226,40
CC214	26-04-13	n.b.	Bisdom Roermond	Roermond	13	M	10	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	6.818,00
CC215	04-11-13	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	9	V	6	Langere periode van bestasting intieme delen	3	18.500,00
CC216	03-06-13	leraar	Passionisten	Haastrecht	15	M	N.b.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC217	26-08-13	frater	Fraters van Utrecht	Utrecht	12	M	10	Langere periode van bestasting intieme delen	5	16.000,00
CC218	25-04-13	moderator	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	18	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC219	11-11-13	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Tilburg	14	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	5	41.970,06
CC220	02-10-13	rector	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	10	V	36	Langere periode van bestasting intieme delen	5	55.000,00
CC221	04-11-13	pater (a) broeders (b)	Orde der Cisterciënzers	Nieuwkuijk	9	V	36	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC222	10-09-13	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	11	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	106.944,74
CC223	18-03-13	pater	Paters Maristen	Nijmegen	13	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC224	08-10-13	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	9	M	12	betasting intieme delen	5	35.000,00
CC224 b	17-12-15	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	13	M	n.b.	betsting intieme delen, aftrekken veroorzaker	5	5.000,00
CC225	18-03-13	kapelaan	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	N.b.	V	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC226	06-05-13	pater	Missionarissen van het Goddelijke Woord	Teteringen	13	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC227	28-08-13	n.b.	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	11	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	18.492,20
CC228	28-11-13	broeder	Missionarissen van de Heilige Familie	Breda	25	M	6	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	46.858,49
CC229	28-10-13	pater	Orde der Augustijnen	Eindhoven	11	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	102.165,79
CC230	09-10-13	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	11	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.844,88
CC231	19-03-13	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	12	M	24	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC232	21-05-13	pater	Missionarissen Oblaten van Maria	Valkenburg	12	M	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC233	28-08-13	pater	Norbertijnen (Abdij van Postel)	Postel, België	24	V	92	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	M3	25.000,00
CC234	11-11-13	onderwijzer	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	9	M	10	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC235	04-11-13	broeder	Broeders van de Christelijke scholen	Cuijk	9	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	5	31.249,32
CC235		broeder	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven						31.249,32
CC236	21-05-13	n.b.	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	7	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	50.000,00
CC237	17-10-13	broeder broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	N.v.t.	12	M	N.b.	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	104.233,55
CC238	15-08-13	kapelaan	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	12	M	N.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC239	20-06-13	pater	Redemptoristen	Wittem	10	M	N.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	3	12.500,00
CC240	19-12-13	pater	Missionarissen van het Goddelijke Woord	Teteringen	12	M	72	Langere periode van bestasting intieme delen	5	49.350,58
CC241	20-06-13	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	12	M	60	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.985,81
CC242	06-11-13	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	12	M	60	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC243	04-11-13	broeder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	15	M	2	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC244	23-05-13	leraar conrector	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	16	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC245	23-05-13	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	10	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC246	19-04-13	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	7	V	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC247	24-09-13	pater	Congregatie van de Heilige Harten	Den Bosch	14	M	18	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	86.599,12
CC248	28-10-13	hoofd n.b.	Fraters van Tilburg	Tilburg	11	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	102.522,08
CC249	05-08-13	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	10	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC250	23-05-13	broeder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	10	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC251	10-02-14	pater	Salesianen van Don Bosco	Oud-Heverlee (België)	9	V	1	Langere periode van bestasting intieme delen	3	11.000,00
CC252	15-10-13	broeders	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	11	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	5	52.129,10
CC253	16-07-13	godsdiensleraar biechtvader	Missionarissen van het Heilig Hart	Rotterdam	15	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC254	29-07-13	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	7	M	120	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.242,00
CC255	16-07-13	broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	14	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC256	15-11-13	pastoor	Bisdom Roermond	Roermond	11	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	71.713,04
CC257	09-09-13	zuster	Zusters Franciscanessen van Oirschot	Oirsvhot	12	V	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	102.371,60
CC258	09-10-13	docent	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	13	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	5	100.610,08
CC259	14-06-13	broeder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	10	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC260	03-02-14	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	4	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC261	09-08-13	priester	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	10	V	18	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC262	03-02-14	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	15	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	5	35.000,00
CC263	11-11-13	rector	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	12	M	96	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	101.189,64
CC264	10-02-14	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	10	M	6	Langere periode van bestasting intieme delen	3	16.000,00
CC265	29-05-13	pater	Redemptoristen	Wittem	11	V	6	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC266 geen zaak										
CC267	29-05-13	pater	Orde der Jezuïeten	Den Haag	12	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00

zaak nummer	datum uitspraak	titel veroorzaker	naam instantie	vestigingsplaats instantie	leeftijd bij aanvang misbruik	m/v	duur misbruik in maanden	aard misbruik	categorie misbruik	bedrag compensatie incl rechtsbijstand in €
CC268	18-10-13	fraters	Fraters van Tilburg	Tilburg	11	M	18	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC269	11-11-13	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	8	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC270	25-11-13	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	13	M	36	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.240,25
CC271	15-11-13	priester	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	7	V	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	50.778,18
CC272	05-02-14	pater	Karmelieten	Almelo	12	M	6	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.871,20
CC273	03-02-14	kapelaan	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	11	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC274	10-05-13	n.b.	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	9	M	48	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	12.500,00
CC275	15-11-13	priester	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	6	V	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	40.555,85
CC276	09-10-13	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijck	6	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	77.583,16
CC277	03-12-13	broeders	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	n.b.	12	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC278	13-11-13	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijck	8	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	5	52.752,75
CC279	24-07-13	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	14	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC280 ingetrokken										
CC281	08-01-14	broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	9	V	30	Langere periode van bestasting intieme delen	5	50.000,00
CC282	04-07-13	n.v.t.	Fraters van Tilburg	Tilburg	N.b.	M	N.b.	N.v.t.	N.v.t.	nihil*
CC283	20-01-14	pater	Paters Maristen	Lievelde	8	V	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	104.266,44
CC284	16-07-13	kapelaan	Congregatie der Missie (Lazaristen)	Panningen	9	M	N.b.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC285	20-11-13	broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	N.v.t.	11	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC286	24-09-14	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	14	M	6	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	51.898,13
CC287	14-06-13	docent pater overste	Missionarissen Oblaten van Maria	Valkenburg	13	M	96	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	60.000,00
CC288	10-07-13	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	9	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC289	10-12-13	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	13	M	N.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC290	19-12-13	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	14	M	n.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC291	07-10-13	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	6	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	50.000,00
CC292	04-11-13	huisvriend	Missionarissen van het Heilig Hart	Rotterdam	11	V	N.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC293	23-06-14	pater	Karmelieten	Almelo	12	M	18	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	47.165,26
CC294	19-09-13	broeder pater	Norbertijnen (Abdij van Berne)	Heeswijk-Dinther	13	M	2	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC295	12-12-13	broeder broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	N.v.t.	8	M	N.b.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	50.000,00
CC296 a b	02-10-13 14-07-15	pater	Orde der Augustijnen	Utrecht	7	M	6	Langere periode van bestasting intieme delen	3	7.500,00
idem	02-10-13 14-07-15	boeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	7	M	1	Langere periode van bestasting intieme delen	3	5.000,00
CC297	16-12-13	frater frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	5	M	30	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	100.216,07
CC298	09-12-13	opzichter ziekenbroeder hoofd	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	N.v.t.	9	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	61.210,00
CC299	08-10-13	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	12	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC300	06-03-14	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	13	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	60.677,43
CC301	04-11-13	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	9	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	16.000,00
CC302	25-09-13	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	11	V	10	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC303	03-06-13	rector	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	11	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC304	19-12-13	godsdienstleraar	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	13	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	102.073,32
CC305	18-09-13	pater	Missionarissen van Mill Hill	Oosterbeek	40	V	46	langere periode ongewenste seksule intimiteiten	M2	10.000,00
CC306	06-01-14	aalmoezenier	Congregatie der Missie (Lazaristen)	Panningen	9	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	101.807,74
CC307	03-02-14	pater	Congregatie van de Heilige Harten	Den Bosch	13	V	10	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC308	31-03-14	kapelaan	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	6	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	75.000,00
CC309	20-01-14	priester	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	12	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	5	45.000,00
CC310	21-11-13	n.b.	Redemptoristen	Wittem	11	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	102.117,06
CC311	19-01-15	fraters	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	6	M	96	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	88.500,00
CC311 b	05-03-16	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	6	M	20	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	9.000,00
CC311 c		broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	6	M	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	14.768,75
CC312	20-11-13	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	11	M	10	langere oeride betasting van intieme delen	3	10.000,00
CC313	10-07-13	pater	Orde der Augustijnen	Utrecht	11	M	12	langere oeride betasting van intieme delen	3	15.000,00
CC314	09-10-13	overste	Assumptionisten	Boxtel	12	M	18	langere oeride betasting van intieme delen	3	20.000,00
CC315	19-12-13	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijck	15	M	30	één tot enkele malen verkrachting	5	50.000,00
CC316	06-03-14	pater	Orde der Dominicanen	Berg en Dal	15	V	5	langere oeride betasting van intieme delen	5	36.971,36
CC317	03-10-13	kapelaan	Congregatie der Missie (Lazaristen)	Panningen	12	M	60	langere oeride betasting van intieme delen	3	20.000,00
CC318	03-11-13	broeder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	12	M	36	langere oeride betasting van intieme delen	5	45.000,00
CC319	02-04-14	zuster	Zusters Franciscanessen van Heythuysen	Heythuysen	18	V	48	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	56.848,00

* Verzoeker heeft reeds voor het indienen van de aanvraag een bedrag € 12.500,00 van de congregatie ontvangen en is finale kwijting over-eengekomen.

zaak nummer	datum uitspraak	titel veroorzaker	naam instantie	vestigingsplaats instantie	leeftijd bij aanvang misbruik	m/v	duur misbruik in maanden	aard misbruik	categorie misbruik	bedrag compensatie incl rechtsbijstand in €
CC320	12-02-14	n.b.	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	11	V	48	langere oeriode betasting van intieme delen	5	48.557,40
CC321	21-06-13	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	7	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC322	25-11-13	priester	Missionarissen van de Heilige Familie	Breda	12	V	10	langere oeriode betasting van intieme delen	5	15.000,00
CC323	24-09-13	broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	n.b.	12	M	1	betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC324 a	03-03-14	kapelaan	Assumptionisten	Boxtel	16	V	18	Langere periode betasting van inieme delen	3	5.000,00
CC324 b	03-03-14	pater	Missionarissen Oblaten van Maria	Valkenburg	16	V	18	Betasting van intieme delen		5.000,00
CC325	10-12-14	dirigent	Bisdom Groningen-Leeuwarden	Groningen	10	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	50.000,00
CC326	02-06-16	koster	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	9	M	36	Langere periode van betasting intieme delen en tongzoenen	4	25.915,65
CC327	24-09-13	pater	Congregatie van het Heilig Sacrament	Amsterdam	12	M	5	langere oeriode betasting van intieme delen	3	12.500,00
CC328	13-11-13	jongerenwerker	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	14	M	N.v.t.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	12.500,00
CC329	22-10-13	leider kerkkoor	Bisdom Groningen-Leeuwarden	Groningen	10	M	48	langere oeriode betasting van intieme delen	3	20.000,00
CC330	21-10-13	priester	Orde van het Heilig Kruis	Sint Agatha	10	M	24	langere oeriode betasting van intieme delen	3	20.000,00
CC331	10-02-14	pastoor	Orde der Cisterciënzers	Nieuwkuijk	10	V	N.b.	langere oeriode betasting van intieme delen	3	11.000,00
CC332	20-06-13	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	10	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC333	20-01-14	pater	Orde der Augustijnen	Eindhoven	8	M	76	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	40.000,00
CC334	11-11-13	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	12	M	36	langere oeriode betasting van intieme delen	3	21.000,00
CC335	07-05-14	pater prefect	Orde der Montfortanen	Valkenburg aan de Geul	13	M	10	langere oeriode betasting van intieme delen	3	21.000,00
CC336	22-01-14	pater	Missionarissen van het Heilig Hart	Rotterdam	12	V	N.v.t.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC337	18-12-13	broeder broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	9	M	10	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC338	24-07-13	groepsleider	Bisdom Breda	Breda	13	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC339	10-07-13	pater	Congregatie van de Heilige Geest	Gennep	15	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC340	29-01-14	broeder broeder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	13	M	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	70.671,66
CC341	14-04-14	leken medewerker	Broeders van de Heilige Joseph	Heerlen	12	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	103.683,08
CC342	27-03-14	seminarist	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	10	M	48	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC343	10-07-13	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	12	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC344	14-02-14	pater	Bisdom Breda	Breda	11	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	52.742,20
CC345	19-12-13	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	13	M	12	langere oeriode betasting van intieme delen	3	15.000,00
CC346	10-07-13	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	15	V	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC347	29-07-13	broeder broeder	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	6	M	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	101.842,33
CC348	16-09-13	pater	Passionisten	Haastrecht	11	M	1	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC349	16-07-13	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	6	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC350	16-07-13	broeder	Broeders Penitenten	Tilburg	15	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC352	06-01-14	gymleeraar	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	11	M	10	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC353	05-03-14	pater	Missionarissen van het Goddelijke Woord	Teteringen	12	M	18	Langere periode van bestasting intieme delen	5	103.938,55
CC354	23-12-13	prefect	Orde der Jezuïeten	Den Haag	17	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC355	10-02-14	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	10	M	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	56.500,00
CC356	12-12-13	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	12	M	N.b.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC357	19-08-13	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	14	M	1	seksueel getinte uitlatingen	1	1.500,00
CC358	24-09-13	lerraar	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	12	M	2	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC359	05-12-13	fraters	Fraters van Tilburg	Tilburg	7	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	91.472,43
CC359 b	14-09-15									
CC360	13-03-14	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	12	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	5	102.464,22
CC361	11-11-13	broeder	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	12	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC362	16-07-13	broeder	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	12	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC363	17-02-14	biechtvader	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	12	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	101.328,58
CC364	19-03-14	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	7	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC365	16-06-14	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	10	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	5	47.004,42
CC366 a b CC366 c	28-04-14	6 broeders pater	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	8	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	77.895,47
CC367	16-07-13	pastoor	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	13	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC368	18-12-13	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	12	M	10	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC369	22-10-13	broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	n.b.	11	M	n.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC370	11-10-13	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	14	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC371	22-10-13	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	11	M	18	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC372	16-04-14	n.b.	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijk	9	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	78.099,56
CC373	23-06-14	priester	Redemptoristen	Wittem	6	V	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	41.524,60
CC374	13-05-14	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	11	M	10	Langere periode van bestasting intieme delen	3	13.500,00
CC375 a CC375 b	31-03-14	5 broeders rector	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes Bisdom Den Bosch	Eindhoven	4	M	156	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	77.193,25 5000,00
CC376	20-03-14	pater	Orde der Minderbroeders Kapucijnen	Den Bosch	15	V	N.b.	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	56.000,00

zaak nummer	datum uitspraak	titel veroorzaker	naam instantie	vestigingsplaats instantie	leeftijd bij aanvang misbruik	m/v	duur misbruik in maanden	aard misbruik	categorie misbruik	bedrag compensatie incl rechtsbijstand in €
CC377	27-11-13	broeder broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	N.b.	11	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC378	10-10-13	bedrijfs aalmoezenier	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	12	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC379	22-05-14	koster	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	12	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC380	11-11-13	zuster	Zusters van Barmhartigheid	Maastricht	12	V	22	Langere periode van bestasting intieme delen	3	17.500,00
CC381	17-02-14	priester	Orde der Montfortanen	Valkenburg aan de Geul	45	V	1	seksueel getinte handelingen	M1	2.500,00
CC382	23-09-14	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	11	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	5	45.000,00
CC383	11-10-13	broeder	Broedercongregatie Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten	Voorhout	12	M	1	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC384	11-10-13	priester	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	13	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC385	16-10-13	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	13	M	1	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC386	04-11-13	ziekenbroeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	N.b.	14	M	N.b.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC387	12-06-14	broeder, vertrouwenspersoon	Salesianen van Don Bosco	Oud-Heverlee (België)	12	M	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	72.443,35
CC388	06-03-14	verzorger	Salesianen van Don Bosco	Oud-Heverlee (België)	11	M	60	Langere periode van bestasting intieme delen	3	13.500,00
CC389	20-01-14	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	9	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC390	23-07-14	kapelaan	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	13	V	6	Langere periode van bestasting intieme delen	5	42.635,74
CC391	04-12-13	kapelaan	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	9	V	N.v.t.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC392	27-03-14	kapelaan	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	10	M	N.v.t.	Langere periode van bestasting intieme delen	3	18.500,00
CC393	11-02-1=15	broeders	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	12	M	6	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	49.915,63
CC394	12-02-14	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	12	M	48	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	12.500,00
CC395	20-01-14	broeders	Broeders van Scheppers	Antwerpen	7	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	57.134,25
CC395 b	24-07-15									
CC396	20-01-14	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	12	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC397	04-11-13	pater	Paters Maristen	Nijmegen	12	V	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC398	07-05-14	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	12	M	N.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	5	82.500,00
CC399	23-04-14	godsdienstleraar	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	7	M	14	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	102.997,27
CC400	28-07-14	therapeut	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	18	M	6	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC401 a b CC401 c	26-02-14	broeders schoolhoofd	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide Orde der Minderbroeders Franciscanen		10	M	N.b.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	20.000,00 5.000,00
CC402	27-03-14	broeder broeder broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	N.v.t.	8	M	N.b.	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	77.233,65
CC403	19-05-14	broeder broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	11	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC404	05-12-13	broeder	Broedercongregatie Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten	Voorhout	11	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	55.574,18
CC405	16-01-14	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	14	M	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC406	04-02-15	pater	Congregatie van de Heilige Harten	Den Bosch	14	V	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	16.000,00
CC407	25-08-14	broeder	Broedercongregatie Onze Lieve Vrouwe van Zeven Smarten	Voorhout	14	M	12	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	6.400,73
CC408	18-12-13	pater	Congregatie van de Heilige Geest	Gennep	13	M	N.v.t.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC409	30-05-14	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	16	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	54.384,57
CC409b	05-02-16	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	16	M	29	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	7.500,00
CC410	11-06-14	kapelaan	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	7	V	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	101.311,97
CC411	05-12-13	rector	Bisdom Roermond	Roermond	12	M	1	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC412	25-06-14	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	8	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	5	46.804,62
CC413	19-05-14	pater	Passionisten	Haastrecht	15	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	103.349,88
CC414	13-01-14	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	8	M	N.b.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC415	27-01-14	pater	Montfortanen	Valkenburg	42	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	M2	10.000,00
CC416	16-12-13	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	12	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC417	12-02-14	broeders	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide		12	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC418	04-09-14	directeur tehuis	Redemptoristen	Wittem	8	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.730,00
CC419	21-08-14	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	9	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	86.000,00
CC420	26-05-14	broeder	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	13	M	N.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC421	14-08-14	broeders	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide		12	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	94.635,00
idem		priester	Bisdom Roermond	Roermond						7.254,87
CC422	09-10-14	rector	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	12	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	44.183,18
CC423	27-10-14	pater	Orde der Minderbroeders Kapucijnen	Den Bosch	13	M	6	Langere periode van bestasting intieme delen	3	16.000,00
CC424 a en b	20-03-14	broeders	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide		8	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC425 a en b	01-12-14	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	10	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	45.082,47
idem		pater	Orde der Augustijnen	Eindhoven	13	M	2			6.000,00
CC426	26-05-14	kapelaan	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	11	M	2	Langere periode van bestasting intieme delen	3	12.500,00
CC427	26-05-14	kapelaan	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	7	V	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	102.584,92

zaak nummer	datum uitspraak	titel veroorzaker	naam instantie	vestigingsplaats instantie	leeftijd bij aanvang misbruik	m/v	duur misbruik in maanden	aard misbruik	categorie misbruik	bedrag compensatie incl rechtsbijstand in €
CC428	26-05-14	kapelaan	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	6	V	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	101.403,60
CC429	23-04-14	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg						nihil*
CC430	27-03-14	broeder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	14	M	10	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.788,80
CC431	13-11-14	broeder	Broeders Onze Lieve Vrouwe van Lourdes	Eindhoven	16	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	46.997,93
CC432	13-10-14	broeder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	13	M	n.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	3	18.500,00
CC433	15-05-14	kapelaan	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	11	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC434	23-07-14	zuster	Zusters van Onze Lieve Vrouw van Amersfoort	Amersfoort	12	V	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	16.000,00
CC435	12-08-14	pater groepsleider	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	7	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	73.568,83
CC436	06-03-14	pater	Salesianen van Don Bosco	Oud-Heverlee (België)	12	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC437	21-08-14	groepsleider	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	6	M	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	102.564,56
CC438	03-12-204	broeder	Congregatie van de Heilige Geest	Gennep	12	M	18	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	43.806,76
CC439	06-03-14	pater	Orde der Norbertijnen van de Abdij van Berne	Heeswijk-Dinther	20	V	2	seksueel getinte handelingen	M1	2.000,00
CC440 a CC440 b	09-11-15	broeder pater	Broeders van Liefde Congregatie van de H. Geest	Eindhoven	10	M	18	Langere periode van bestasting intieme delen	3	6.000,00 15.000,00
CC441	11-06-14	pastoor	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	12	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	107.724,46
CC442	18-02-15	docent	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	14	M	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	57.500,00
CC443	03-12-14	geestelijk verzorger	Assumptionisten	Boxtel	7	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	75.576,77
CC444	05-11-14	pater	Orde der Minderbroeders Conventuelen	Beek	12	M	6	Langere periode van bestasting intieme delen	5	45.302,47
CC445	04-09-14	leraar	Bisdom Roermond	Roermond	13	M	8	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC446	11-06-14	pater	Paters Maristen	Lieveelde	59	V	12	langereperiode van ongewenste seksuele intimiteiten	M2	7.500,00
CC447	01-12-14	broeders	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	8	M	N.b.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	21.500,00
idem		broeder	Broedercongregatie Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten	Voorhout	14	M	1			5.000,00
CC448 a b	19-05-14	paters	Congregatie van het Heilig Sacrament	Nijmegen	5	M	120	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	30.000,00
CC449	17-12-14	broeders	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	8	M	50	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	56.387,90
CC450	19-09-14	broeders	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide		13	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	76.528,56
CC451	19-01-15	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	12	M	1	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.175,70
CC452	23-07-14	zuster	Zusters van Onze Lieve Vrouw in Tegelen	Tegelen	10	M	2	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC453	01-12-14	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	9	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	82.481,33
CC454	23-07-14 30-07-14	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	13	M	2	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.634,25
CC455	ingetrokken									
CC456	13-03-14	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Den Bosch	12	V	18	Langere periode van bestasting intieme delen	3	12.500,00
CC457	11-09-14	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	9	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC458	19-04-16	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	12	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	63.158,10
CC459	23-04-14	fraters	Fraters van Tilburg	Tilburg	10	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC460	18-03-15	fraters	Fraters van Tilburg	Tilburg	11	M	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	104.691,95
CC461 a b c	11-02-15	broeder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	8	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	16.200,00
idem		pater	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda						57.400,13
idem		broeder	Broeders Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven						16.200,00
CC462	23-07-14	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	11	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC463	24-11-14	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijk	7	M	36	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	60.000,00
CC464	03-12-14	pater	Paters Maristen	Lieveelde	12	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC465	26-03-14	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	14	V	N.b.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC466	07-05-14	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	13	V	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC467 a b	07-05-14	moderator	Bisdom Roermond	Roermond	20	V	1	Betasting intieme delen	2	3.750,00
idem		pater	Norbertijnen (Abdij van Berne)	Heeswijk-Dinther	16	V	1	Betasting intieme delen	2	3.750,00
CC468	24-11-14	broeders	Broeders Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	10	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	42.212,49
CC469	05-11-14	subprefect	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	11	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	81.888,42
CC470	23-04-17		Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	23	M	1		M1	2.500,00
CC471	31-03-14	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	15	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC472	19-01-15	pater	Redemptoristen	Wittem	8	V	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	18.500,00
CC473	28-05-14	broeders	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide		10	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC474	23-04-14	broeder	Redemptoristen	Wittem	13	M	n.b.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC475	11-09-14	broeder	Broeders Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	6	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	55.355,55
CC476	09-03-15	pater	Orde der Minderbroeders Conventuelen	Beek	11	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC477	11-12-14	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	6	M	120	Langere periode van bestasting intieme delen	3	18.500,00
CC478	17-09-14	broeder	Broeders van Scheppers	Antwerpen	7	M	12	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	102.231,72
CC479	22-10-14	pastoor	Bisdom Breda	Breda	10	M	N.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC480	27-03-14	docent	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	16	M	10	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC481	04-03-15	priester	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	8	V	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	78.674,65

* Verzoeker is voor het indienen van de aanvraag reeds een vaststellingsovereenkomst met finale kwijting met de congregatie overeengekomen en heeft in dit kader een bedrag van € 25.000,00 ontvangen.

zaak nummer	datum uitspraak	titel veroorzaker	naam instantie	vestigingsplaats instantie	leeftijd bij aanvang misbruik	m/v	duur misbruik in maanden	aard misbruik	categorie misbruik	bedrag compensatie incl rechtsbijstand in €
CC482	30-09-14	broeder pater broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Tilburg	14	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	104.645,52
CC483	23-06-14	broeders	Stichting Beheer en Toezicht / Coulacefonds Bleijerheide		10	M	84	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	40.000,00
CC484	26-06-14	frater	Fraters Maristen	Nijmegen	13	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC484 b	30-09-15									
idem		dirigent	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	10	M	24			11.000,00
CC485	01-12-14	fraters	Fraters van Tilburg	Tilburg	7	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	44.075,90
CC486	03-12-14	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijk	13	M	1	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC487	28-05-14	broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	15	M	6	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC488	21-05-15	kapelaan	Bisdom Roermond	Roermond	3	V	36	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	54.656,34
CC489 a b	05-06-14	broeders	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	11	M	1	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC489c	19-04-17	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	12	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	38.782,58
CC490	26-06-14	pater	Orde der Minderbroeders Kapucijnen	Den Bosch	13	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	17.500,00
CC491	16-03-15	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	14	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	5	43.116,72
CC492	12-01-15	pastoor	Bisdom Roermond	Roermond	8	M	18	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	72.746,00
CC493	07-10-15	pater	Orde der Minderbroeders Conventuelen	Voorhout	7	V	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	103.705,63
CC494	06-11-14	pater	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	7	M	18	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	42.387,57
CC495	07-07-15	kapelaan	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	9	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	1.000,00
CC496	12-11-15	broeder	Broeders Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	7	M	60	Langere periode van bestasting intieme delen	5	43.288,78
CC497	26-04-15	broeders	Stichting Beheer en Toezicht / Coulacefonds Bleijerheide		12	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	89.918,40
idem		pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht						16.639,46
CC498	20-05-16	priester	Orde der Augustijnen	Eindhoven	7	M	36	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	56.000,00
CC499	03-06-15	pater	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	6	M	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	60.966,31
CC500	01-09-14	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	8	M	60	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC501	11-08-14	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	9	M	3	seksueelgetinte handelingen en uitlatingen	1	2.250,00
CC502	25-03-15	priester	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	12	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC503	06-10-14	pastoor	Bisdom Roermond	Roermond	49	V	48	seksueel getinte handelingen en uitlatingen	M1	1.000,00
CC504	04-06-15	leken-groepsleider	Fraters van Utrecht	De Bilt	14	M	4	Langere periode van bestasting intieme delen	5	65.347,16
CC505	27-03-15	broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	6	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	103.886,28
CC506	04-09-14	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	14	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	17.500,00
CC507	15-07-14	n.b.	Redemptoristen	Wittem	7	V	48	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC507b	13-06-16	n.b.	Redemptoristen	Wittem	7	V	n.b.	bestasting intieme delen	3	geen aanvullende betaling
508 a b	11-09-14	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	12	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	25.743,08
idem		pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	10	M	24			46.335,73
CC509	27-03-15	broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulacefonds Bleijerheide		13	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	50.518,57
CC510	ingetrokken									
CC511	10-06-15	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	8	M	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	70.899,09
CC512	09-10-14 15-01-15	leraar	Congregatie van de Heilige Geest	Gennep	13	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	35.671,19
CC513	09-09-15	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	11	M	60	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC514	06-11-14	godsdienstleraar	Bisdom Breda	Breda	20	V	120	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	50.000,00
CC515	16-03-15	pater	Missionarissen van het Goddelijk Woord	Teteringen	10	M	24	enkele malen verkrachting	5	109.630,39
CC516	22-01-15	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	16	M	1	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC517 a	25-01-16	frater	Fraters Maristen	Doetinchem	14	M	30	Langere periode van bestasting intieme delen	4	20.000,00
CC517 b		broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	18	M	1	Seksueel getinte handelingen	N.v.t.	1.000,00
CC518	21-05-15	dirigent kerkkoor	Missionarissen van Afrika (Witte Paters)	Dongen	9	V	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	52.710,40
CC519	30-03-16	broeder	Broeders Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	12 1914	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	3	7.696,63
CC519 b	idem	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg						2.500,00
CC520	17-04-15	frater	Congregatie der Missie (Lazaristen)	Panningen	12	M	6	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	70.000,00
CC521	18-015	kapelaan	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	4	V	100	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	41.936,00
CC522	10-06-15	broeder	Broeders Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	14	M	N.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	3	16.000,00
CC523	23-09-14	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	11	M	2	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC524	30-04-15	pater	Missionarissen van het Goddelijk Woord	Teteringen	13	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC525	04-02-15	rector	Bisdom Roermond	Roermond	8	V	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC526	13-04-15	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	14	M	4	Langere periode van bestasting intieme delen	3	105.629,08
CC527 a	09-03-15	fraters	Fraters Maristen	Doetinchem	14	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	65.191,24
CC527 b	30-03-16									
CC528	30-04-15	leraar	Paters Maristen	Lievelde	12	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	103.700,79
CC529	23-09-14	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	12	M	2	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC530	16-04-15	broeder	Broeders Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	9	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	52.735,81

zaak nummer	datum uitspraak	titel veroorzaker	naam instantie	vestigingsplaats instantie	leeftijd bij aanvang misbruik	m/v	duur misbruik in maanden	aard misbruik	categorie misbruik	bedrag compensatie incl rechtsbijstand in €
CC531 a b	26-11-14	paters	Congregatie der Missie (Lazaristen)	Panningen	13	M	72	Langere periode van bestasting intieme delen	5	33.000,00
idem		trefect broeder	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	15	M	12			17.000,00
CC532	22-07-15	[astoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	7	M	144	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	72.582,42
CC533	24-11-14	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	7	M	6	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	31.031,46
idem		zusters	De Kleine Zusters van de Heilige Joseph	Heerlen	8	M	96	idem		36.031,46
idem		broeders	Broeders van de H. Joseph	Heerlen	8	M	24	idem		36.031,46
CC534	16-10-14	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	14	M	12	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC535	08-12-14	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	8	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	12.866,03
CC536	14-07-15	broeders	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide		12	M	2	Langere periode van bestasting intieme delen	3	16.000,00
CC537	05-11-15	zuster zuster	Zusters van Barmhartigheid	Maastricht	3	V	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC538	08-10-14	conrector	Aartsbisdom Utrecht	Utrechr	13	M	4	Langere periode van bestasting intieme delen	3	12.500,00
CC539	01-09-14	fraters	Fraters van Tilburg	Tilburg	9	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC540	25-03-15	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijk	9	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	57.009,81
CC541 a b	12-03-15	broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide		14	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	61.659,36
idem		pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	11	M	36			41.659,36
CC542	04-02-15	paters	Norbertijnen (Abdij van Berne)	Heeswijk-Dinther	13	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.305,04
CC543	30-06-15		Zusters Franciscanessen van St. Lucia	Wijchen	3	V	n.b.	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	50.531,85
CC544	27-10-14	priester	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	31	V	1	seksueel getinte handelingen of uitlatingen	M1	1.000,00
CC545	07-09-15	priester	Bisdom Roermond	Roermond	12	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	46.724,25
CC546	27-10-14	broeders	Broeders van Liefde	Eindhoven	12	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC547	26-11-14	broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	12	M	6	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC548	17-11-14	kapelaan	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	11	M	1	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC549	01-10-15	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijk	12	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	5	54.085,24
CC550 a b	22-10-14	fraters	Fraters van Utrecht	De Bilt	14	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	45.000,00
CC551	17-12-14	kapelaan	Congregatie van de Heilige Harten	Den Bosch	12	V	1	seksueel getinte handeling	1	1.000,00
CC552	07-09-15	frater	Fraters Maristen	Doetinchem	17	M	1	Langere periode van bestasting intieme delen	3	16.000,00
CC553 a b c	30-09-15	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	11	M	14	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	29.735,00
idem		broeders	Broeders Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	15	M				56.765,00
CC554	18-12-14	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	8	M	60	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC555	23-015	godsdienst leraar	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	13	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.132,95
CC556	22-07-15	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	8	V	12	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	44.023,25
CC557	04-06-15	kapelaan	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	10	M	2	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	56.456,11
CC558	30-06-15	broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide		10	M	n.b.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC559	08-02-14	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	13	M	1	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC560	22-12-14	priester	Bisdom Roermond	Roermond	14	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC561	27-03-15	kapelaan	Bisdom Roermond	Roermond	13	V	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	50.000,00
CC562 a	16-09-15	broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide		13	M	N.b.	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	21.500,00
CC562 b, c		pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	13	M	N.b.	Betasting intieme delen	3	5.000
CC563	03-04-15	vrijwilliger	Orde der Minderbroeders Kapucijnen	Den Bosch	12	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.705,45
CC564	16-07-15	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	12	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC565	25-06-15	n.b.	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	12	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	65.193,25
CC566	28-11-15	omroep pastoraat	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	26	M	1	verkrachting of ander geval van uitzonderlijk seksueel geweld	M3	12.500,00
CC567 a b	26-10-15	zuster zuster	Liefdezusters van de H. Carolus Borromeus Zusters onder de Bogen	Maastricht	5	M	9	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	105.593,42
CC568	12-01-15	pastoor	Bisdom Roermond	Roermond	4	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC569	30-07-15	zuster	Zusters Franciscanessen van Oirschot	oirschot	14	V	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	62.308,08
CC570	05-02-15	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	26	V	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	M3	20.000,00
CC571	12-01-15	docent	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	10	M	N.b.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC572	04-02-15	broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	N.v.t.	15	M	18	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC573	02-09-15	pastoraal team	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	16	V	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC574	04-02-15	omroep pastoraat	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	21	M	11	seksueel getinte handelingen of uitlatingen	M1	2.000,00
CC575	25-01-15	directeur en surveillanten	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	4	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	102.885,85
CC576	16-02-15	priester leraar conrector seminarie	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	13	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	17.500,00
CC577	18-02-15	conrector seminarie	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	13	M	60	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC578	24-09-15	pastoor	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	12	M	60	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC579	23-09-15	broeder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	4	V	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	51.882,88
CC580	15-07-15	pater	Assumptionisten	Boxtel	10	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC581	27-03-15	conrector seminarie	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	7	M	96	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC582	07-10-15	n.b.	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	13	V	84	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	68.586,44

zaak nummer	datum uitspraak	titel veroorzaker	naam instantie	vestigingsplaats instantie	leeftijd bij aanvang misbruik	m/v	duur misbruik in maanden	aard misbruik	categorie misbruik	bedrag compensatie incl rechtsbijstand in €
CC583	18-03-15	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	14	M	10	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC584	25-11-15	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	10	M	18	Langere periode van bestasting intieme delen	5	43.410,60
CC585	23-12-15	broeder	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	10	V	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	87.647,29
CC586	12-03-15	docent	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	11	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC587	29-04-15	docent	Redemptoristen	Wittem	15	M	6	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC588	23-12-15	kapelaan	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	9	M	5	Langere periode van bestasting intieme delen	5	40.156,29
CC589	23-06-16	priester	Bisdom Roermond	Roermond	4	M	n.v.t.	enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC590 a,b	21-112-15	broeders	Salesianen van Don Bosco	Brussel	13	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	5	48.550,24
CC591	09-04-15	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	10	M	10	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC592	24-02-15	frater	Fraters van Utrecht	Utrecht	6	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC593 a	04-02-16	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	10	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	2	10.750,00
CC593 b,c	04-02-16	broeders	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide		9	M	60	Betasting intieme delen en enkele malen verkrachting	4	15.750,00
CC594	21-12-15	broeder	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	8	M	48	betasting intieme delen, orale handelingen, verkrachting	5	91.500,00
CC595	04-03-15	broeder	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	6	M	N.b.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC596	09-04-15	broeder	Broeders Penitenten	Tilburg	17	M	N.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC597	09-04-15	n.b.	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	13	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC598	09-04-15	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	12	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC600	05-02-16	rector ziekenhuis pastor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	11	V	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC601	06-01-16	zuster	Karmelitessen van het Goddelijk Hart van Jezus	Sittard	6	M	N.b.	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	82.452,97
CC602	15-01-16	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	13	M	29	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC603	28-04-15	pater	Missionarissen Oblaten van Maria	Valkenburg aan de Geul	13	V	N.b.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC604	12-02-16	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	12	M	n.b.	Betasting intieme delen	3	15.960,81
CC605	14-01-16	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	12	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC606	18-05-15	frater	Fraters van Tilburg	Utrecht	6	M	N.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC607	05-10-15	broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	14	M	10	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC608 a,b	18-01-16	broeders	Broeders van Liefde	Nijmegen	12	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	49.553,22
CC609	16-02-16	priester	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	14	V	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	100.671,90
CC610	21-10-15	broeder broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	Kerkrade	10	M	10	Langere periode van bestasting intieme delen	3	16.000,00
CC611	15-10-15	broeder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	7	V	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	40.000,00
CC612	17-02-16	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	10	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	3	18.500,00
CC613	16-02-16	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	11	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	82.028,38
CC614	18-12-15	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	6	M	120	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	88.270,94
CC615	24-02-16	broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	6	M	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC616	29-05-15	kapelaan	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	8	M	6	Langere periode van bestasting intieme delen	3	12.500,00
CC617	04-07-16	pater	Congregatie van de Heilige Geest	Gennep	11	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	82.000,00
CC618	24-02-16	pater	Salesianen van Don Bosco	Brussel	7	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	82.685,43
CC619	14-12-15	kapelaan	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	4	V	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	77.612,94
CC620	11-06-15	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	11	M	12	seksueel getinte handelingen	1	2.500,00
CC621	22-06-15	pastoor	Bisdom Roermond	Roermond	10	M	1	betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC622	11-06-15	kapelaan	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	14	V	1	seksueel getinte handelingen	1	1.000,00
CC623	14-03-16	pater	Orde der Montfortanen	Valkenburg	13	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC624	11-06-15	brtoeder	Congregatie van het Heilig Sacrament	Lommel	12	M	1	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC625	10-07-15	broeder	Fraters van Utrecht	De Bilt	10	M	10	Langere periode van bestasting intieme delen	3	12.500,00
CC626	27-07-16	pater	Orde der Minderbroeders Conventuelen	Beek	12	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	5	67.469,02
CC627	09-09-16	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	8	M	4	Betasting intieme delen enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC628	14-03-16	broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide		13	M	12	bestasting intieme delen een maal verkrachting	4	25.000,00
CC629	17-06-15	rector	Bisdom Breda	Breda	16	M	6	betasting intieme delen	2	7.500,00
CC630	15-07-15	pastoor	Bisdom Roermond	Roermond	8	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	45.000,00
CC6321	16-07-15	pastoor/ dirigent	Bisdom Roermond	Roermond	9	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	40.000,00
CC632	06-04-16	frater	Fraters Maristen	Doetinchem	13	M	18	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	47.750,00
CC633	20-04-16	kapelaan	Bisdom Roermond	Roermond	7	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	104.276,14
CC634	17-10-16	koster	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	8	M	3	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	53.987,56
CC635	18-04-16	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	10	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	106.493,16
CC636	21-11-16	broeder	Orde der Benedictijnen	Doetinchem	19	M	1	betasting intieme delen	1	nihil *
CC637	05-11-15	zuster	Zusters van Onze Lieve Vrouw van Amersfoort	Amersfoort	13	V	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	52.751,78
CC638	14-03-16	zuster	Karmelitessen van het Goddelijk Hart van Jezus	Sittard	6	V	48	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC639	02-07-15	pater	Congregatie van het Heilig Sacrament	Nijmegen	13	M	1	Betasting intieme delen	1	7.500,00
CC640	21-07-15	frater	Fraters Maristen	Doetinchem	12	M	1	Betasting intieme delen	1	7.500,00

144

145

* Verzoeker is door meerdere daders seksueel misbruikt en heeft daarvoor via verschillende wijzen van afdoening compensatie gevraagd en gekregen. Nu verzoeker voor seksueel misbruik vallende in categorie 3 reeds compensatie-bedragen heeft ontvangen van in totaal minstens € 35.000,00 en het onderhavige seksueel misbruik valt in categorie 2, kon geen aanvullende compensatievergoeding geadviseerd worden.

zaak nummer	datum uitspraak	titel veroorzaker	naam instantie	vestigingsplaats instantie	leeftijd bij aanvang misbruik	m/v	duur misbruik in maanden	aard misbruik	categorie misbruik	bedrag compensatie incl rechtsbijstand in €
CC641	15-09-16	surveillant	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	13	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	49.675,08
CC642	28-08-15	broeder	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	7	V	60	Langere periode van bestasting intieme delen	3	17.500,00
CC643 a b	03-10-16	zuster	Zusters van Barmhartigheid	Maastricht	4	M	60	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC644	04-04-16	pastoor	Bisdom Breda	Breda	10	M	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	52.159,03
CC645	07-09-15	broieder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	13	M	2	betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC646 a b	28-11-16	zuster	Zusters van Barmhartigheid	Maastricht	10	B	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	18.500,00
CC647	07-09-15	pater	Paters Maristen	Lievelde	15	V	24	betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC648	07-09-15	fraterr	Fraters van Tilburg	Tilburg	12	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	12.500,00
CC649	22-03-16	kapelaan	Bisdom Roermond	Roermond	6	V	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	103.064,98
CC650	24-09-15	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	6	M	10	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC651	21-09-15	rector	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	6	V	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC652	11-11-15	broeder broeder	Fraters van Tilburg	Tilburg	14	M	60	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	12.500,00
CC653	19-10-15	n.b.	Norbertijnen (Abdij van Berne)	Heeswijk-Dinther	7	M	72	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC654	27-07-16	koster	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	10	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	41.529,05
CC655	09-06-16	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijk	12	M	1	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	58.426,73
CC656	25-04-16	pater	Missionarissen van het Heilig Hart	Tilburg	13	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	58.822,39
CC657 a b	04-07-16	frater frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	11	M	12	betasting intieme delen en een maal verkrachting	5	104.618,14
CC658	09-09-16	postulant	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	9	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	16.000,00
CC659	13-06-16	kapelaan	Bisdom Roermond	Roermond	9	V	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	104.643,93
CC660	19-10-15	kapelaan	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	10	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	35.000,00
CC661	19-10-15	pater	Redemptoristen	Wittem	8	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC662	10-09-15	rector ziekenhuis pastor	Bisdom Roermond	Roermond	7	M	6	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC663	23-05-16	zuster	Zusters van Onze lieve Vrouw van Amersfoort	Amersfoort	12	V	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	46.734,21
CC664	10-09-15	kapelaan	Bisdom Breda	Breda	11	M	60	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC665	19-10-15	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	10	M	N.b.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC666	10-09-15	zuster	Dochters van Onze Lieve Vrouwe van het Heilig Hart	Tilburg	11	M	3	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC667 a b	07-07-16	zuster zuster	Zusters van Barmhartigheid	Maastricht	7	M	48	Betasting intieme delen	3	21.000,00
CC668	15-08-16	kapelaan	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	9	M	24	Betasting intieme delen	3	21.000,00
CC669	30-05-16	kapelaan	Bisdom Roermond	Roermond	6	V	42	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	103.701,39
CC670	16-03-16	broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	Utrecht	12	M	3	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC671	09-06-16	kapelaan	Bisdom Roermond	Roermond	7	V	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	104.793,42
CC672	09-09-16	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	11	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	5	51.750,00
CC673	11-11-15	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	14	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC674	19-10-15	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	12	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC675	19-10-15	kapelaan	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	19	V	N.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC676	21-10-15	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	16	M	N.v.t.	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC677	11-01-16	pater	Cisterciënzer Abdij 'Maria Toevlucht'	Zundert	36	V	2	Langere periode van bestasting intieme delen	M2	5.000,00
CC678	19-10-15	broeder broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	11	M	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC679 a	12-09-16	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	11	M	n.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	5	7.500,00
CC679 b	idem	pater	Orde der Kruisheren		14					26.609,30
CC680	26-10-15	pastor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	22	V	18	frequente ongewenste seksuele intimiteiten	M2	5.000,00
CC681	14-12-15	diaken	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	8	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC682	25-11-15	zuster	Karmelitessen van het Goddelijk Hart van Jezus	Sittard	9	V	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	40.000,00
CC683	25-11-15	legeraalmoezenier	Orde der Kruisheren	Sint Agatha	13	M	1	Betasting intieme delen	2	7.500,00
CC684	19-10-15	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	7	M	10	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC685	24-10-16	pater	Orde der Montfortanen	Valkenburg	12	M	18	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC686	25-11-15	aalmoezenier	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Amsterdam	13	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC687	12-12-16	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	16	M	12	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	47.562,63
CC688	26-10-15	pastoor	Bisdom Roermond	Roermond	7	M	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC689	16-12-15	pastoor	Bisdom Roermond	Roermond	8	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	41.500,00
CC690	20-04-16	pastoor	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	39	V	30	Langere periode van bestasting intieme delen	2	7.500,00
CC691	01-02-16	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	11	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	17.500,00
CC692	ingetrokken									nihil
CC693	17-08-16	broeder	Orde van het Heilig Kruis	Sint Agatha	13	M	1	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.870,28
CC694	16-12-15	pastor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	26	V	1	licht seksueel getinte handelingen	1	1.000,00
CC695	16-12-15	paters	Orde der Minderbroeders Kapucijnen	Tilburg	12	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	4	12.500,00
CC696	19-12-16	pastoor	Bisdom Roermond	Roermond	10	V	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	79.046,24
CC697	ingetrokken									nihil

zaak nummer	datum uitspraak	titel veroorzaker	naam instantie	vestigingsplaats instantie	leeftijd bij aanvang misbruik	m/v	duur misbruik in maanden	aard misbruik	categorie misbruik	bedrag compensatie incl rechtsbijstand in €
CC698	11-01-16	pater	Orde der Jezuiëten	Brussel	18	M	12	incidentele betasting van intieme delen	1	2.000,00
CC699 a en b	25-02-16	zuster	Zusters van Barmhartigheid	Maastricht	6	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	23.380,18
idem		frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	12	M	36			13.380,18
CC700	15-08-16	broeder	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	8	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	77.568,41
CC701	21-11-16	kapelaan	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	10	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC702	10-01-17	docent	Orde van het Heilig Kruis	Sint Agatha	12	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	5	44.430,10
CC703	01-02-16	kapelaan	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	8	V	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	35.000,00
CC704	06-04-16		Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	20	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	12.500,00
CC705 a en b	24-10-16	zusters	Zusters van Barmhartigheid	Maastricht	7	V	60	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC706	22-08-16	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	8	V	12	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	62.359,98
CC707	15-12-16	rector	Orde der Dominicanen	Berg en Dal	13	M	10	Langere periode van bestasting intieme delen	3	16.000,00
CC708	19-07-16	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	12	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	16.000,00
CC709	16-03-16	kapelaan	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	8	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC710	27-07-16	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	15	V	7	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	36.230,06
CC711	20-01-17	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	9	V	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	81.967,59
CC712	14-12-15	pater	Orde der Jezuiëten	Brussel	13	M	1	betasting intieme delen	2	7.500,00
CC713	11-01-16	fraters	Fraters van Utrecht	Utrecht	13	M	24	betasing intieme delen seksueel getinte handelingen	2	7.500,00
CC714	16-06-16	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijk	10	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	7.500,00
CC715	09-03-16	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	11	M	6	Langere periode van bestasting intieme delen	3	17.500,00
CC716	14-12-15	broeder	Broeders Penitenten	Tilburg	7	M	1	Langere periode van bestasting intieme delen	3	12.500,00
CC717	09-12-16	broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	Utrecht	10	M	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	52.991,11
CC718	06-09-16	groepschoofd	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	13	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	54.468,54
CC719	14-12-15	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	10	M	9	Langere periode van bestasting intieme delen	3	17.500,00
CC720	16-03-16	broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	Utrecht	10	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC721 a,b	07-04-16	broeders	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	10	M	6	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC722	16-02-16	kapelaan	Bisdom Roermond	Roermond	7	M	1	seksueel getinte handeling	1	1.000,00
CC723	11-01-16	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijk	14	V	1	betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC724	24-10-16	pater	Missionarissen van Afrika (Witte Paters)	Dongen	5	V	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	74.869,20
CC725	16-03-16	broeder	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	Eindhoven	9	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC726	18-04-16	surveillant	Fraters van Utrecht	Utrecht	11	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC727	07-12-16	broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	Utrecht	15	M	2	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC728	11-01-16	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	7	M	1	betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC729	25-05-16	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	12	M	3	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	12.500,00
CC730	04-01-16	n.b.	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	13	M	1	betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC731	24-02-16	leek	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	7	M	1	betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC732	17-02-16	rector	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	12	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	17.500,00
CC733	28-01-16	pater	Paters Maristen	Lievelde	12	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	18.500,00
CC734	09-09-16	broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	Utrecht	11	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.813,17
CC735	13-01-17	pastoor	Bisdom Roermond	Roermond	8	V	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC736a, b CC736c	16-11-16 18-09-17	broeder broeder pater broeder broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	6	M	50	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	87.250,00
CC737	13-10-16	pastoraal werker	Bisdom Breda	Breda	16	V	60	Langere periode van bestasting intieme delen	5	35.000,00
CC738	01-06-16	priester	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	21	V	n.b.	seksueel getinte handeling	1	2.000,00
CC739	31-10-16	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Voorhout	10	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	73.103,89
CC740	30-03-17	broeder	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	10	M	6	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	68.078,24
CC741	02-12-16	pastoor	Bisdom Roermond	Roermond	7	M	96	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	47.425,45
CC742	24-10-16	priester	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	10	M	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	75.500,00
CC743	06-04-16	mentor	Orde der Montfortanen	Valkenburg	12	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC744	26-05-16	broeders	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	Utrecht	8	M	n.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC745	03-10-16	kapelaan	Bisdom Roermond	Roermond	9	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	5	52.026,59
CC746	15-02-17	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	14	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC747 a en b	30-11-16	broeders	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	Utrecht	13	M	18	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC748	11-01-17	broeder	Broeders van Scheppers	Antwerpen	7	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	66.713,04
CC749	15-09-16	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	12	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	16.000,00
CC750	27-02-17	broeder (oom)	Orde van het Heilig Kruis	Sint Agatha						nihil *
CC751	23-01-17	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	8	V	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	101.793,84
CC752	10-03-17	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	8	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	71.783,78
CC753	01-06-17	broeders	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	12	M	12	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	110.728,95
CC754	12-05-16	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	7	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00

148

149

* Verzoeker kan als executeur testamentair niet worden ontvangen in zijn verzoek. Voorts waren er geen wettige erfgenamen ex artikel 6 van de Compensatieregeling bekend.

zaak nummer	datum uitspraak	titel veroorzaker	naam instantie	vestigingsplaats instantie	leeftijd bij aanvang misbruik	m/v	duur misbruik in maanden	aard misbruik	categorie misbruik	bedrag compensatie incl rechtsbijstand in €
CC755	06-04-16	frater	Fraters Maristen	Doetinchem	14	M	n.b.	betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC756	24-05-17	zuster	Zusters van Onze Lieve Vrouw in Tegelen	Tegelen	8	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	29.904,66
CC757	15-12-16	koster	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	9	V	108	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	100.000,00
CC758	18-04-16	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	6	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC759	07-12-16	pastoor	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	10	V	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	105.389,49
CC760	25-07-17	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	13	M	18	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	81.007,72
CC761	27-06-16	zuster	Zusters van Barmhartigheid	Maastricht	9	M	24	betasting van intieme delen	2	3.750,00
idem		frater	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda						3.750,00
CC762	19-12-16	docent	Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes					Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC763	18-04-16	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	6	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC764	09-05-16	priester	Bisdom Rotterdam	Rotterdam	17	V	1	betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC765	07-04-16	pater	Redemptoristen	Wittem	12	M		betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC766	14-11-16	broeders	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	Utrecht	11	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC767	18-01-17	pater	Missionarissen van het Heilig Hart	Tilburg	8	V	36	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	45.050,88
CC768	02-11-16	pater	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	9	M	72	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC769	25-05-16	priester	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	32	M	1	seksueel getinte handeling	M1	2.000,00
CC770	17-02-17	broeders	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	n.b.	8	M	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC771	07-12-16	pastoor	Bisdom Breda	Breda	11	M	3	Langere periode van bestasting intieme delen	5	45.000,00
CC772	12-05-16	broeder	Congregatie van het Heilig Sacrament	Nijmegen	13	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC773	09-05-16	priester	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	14	V	1	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC774	12-05-16	frater	Fraters van Utrecht	De Bilt	14	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC775	23-05-16	priester	Broeders van Scheppers	Antwerpen	8	M	18	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC776 a en b	29-03-17 18-10-17	broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	11	M	8	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	38.040,00
CC777 a en b	23-06-15	fraters	Fraters van Tilburg	Tilburg	13	M	18	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	35.000,00
CC778	23-05-16	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	10	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC779	29-03-17	leek	Passionisten	Haastrecht	12	M	2	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	51.287,65
CC780	09-05-16	priester	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	11	V	1	betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC781	27-01-17	broeder	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	n.b.	10	M	3	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	65.014,24
CC782	07-11-16	kapelaan	Bisdom Breda	Breda	10	M	96	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	74.159,25
CC783 a en b	30-06-16	priester leek	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	15	M	1	betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC784	25-05-16	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	15	M	1	seksueel getinte handeling	1	1.000,00
CC785	25-05-16	broeder	Congregatie van het Heilig Sacrament	Nijmegen	8	M	n.b.	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC786	25-05-16	pastoor	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	13	M	12	betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC787	26-01-17	rector	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	5	M	96	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	84.302,12
CC788	02-01-17	priester	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	6	V	1	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC789	26-01-17	pater	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Tilburg	13	M	12	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	45.851,20
CC790	30-06-16	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	6	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC791	11-07-16	broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	11	M	3	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC792	06-04-17	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	12	M	2	Langere periode van bestasting intieme delen	5	48.164,87
CC793	13-07-16	broeder	Broeders van de Christelijke Scholen	Cuijk	8	M	15	Langere periode van bestasting intieme delen	3	17.500,00
CC794	01-02-17	broeders	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	n.b.	9	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	81.011,28
CC795	30-06-16	broeder	Abdij Sion / Schiermonnikoog	Schiermon nikoog	50	M	6	seksueel getinte handeling	1	1.000,00
CC796	30-08-16	broeders	Broeders van Liefde	Eindhoven	11	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC797	19-07-16	pater	Assumptionisten	Boxtel	7	V	13	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC798	17-02-17	leraar	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	13	M	3	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC799	30-06-16	priester	Orde der Kruisheren	Sint Agatha	13	M	18	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC800	11-08-16	pater	Congregatie van het Heilig Sacrament	Lommel	14	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC801	27-03-17	pater	Orde der Kruisheren	Sint Agatha	13	M	9	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC802	03-07-17	broeder	Redemptoristen	Wittem	12	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	33.097,80
CC803	19-07-16	broeders	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	8	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	45.106,76
CC804	28-11-16	pater	Karmelieten	Almelo	11	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	3	5.000,00
idem		broeder	Missionarissen van het Heilig Hart	Tilburg						15.000,00
CC805	15-02-17	broedewr	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	12	M	2	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	36.770,01
CC806	01-02-17	rector	Bisdom Roermond	Roermond	5	V	40	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	88.498,24
CC807	16-06-16	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	15	M	1	seksueel getinte uitlating	1	1.000,00
CC808	11-08-16	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	11	M	1	betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC809	13-01-17	pater	Congregatie van de Heilige geest	Gennep	12	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC810	06-09-16	zuster	Zusters van Barmhartigheid	Maastricht	5	M	16	Langere periode van bestasting intieme delen	3	5.500,00
CC811 a b	08-03-17	broeders	Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	n.b.	13	M	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	105.459,52
CC812	11-08-16	zuster	Zusters van Onze Lieve Vrouw in Tegelen	Tegelen	6	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00

zaak nummer	datum uitspraak	titel veroorzaker	naam instantie	vestigingsplaats instantie	leeftijd bij aanvang misbruik	m/v	duur misbruik in maanden	aard misbruik	categorie misbruik	bedrag compensatie incl rechtsbijstand in €
CC813 a b	09-03-17	broeders	Broeders van Huijbergen	Huijbergen	12	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC814	29-07-16	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	9	M	1	betasting van initieme delen	2	7.500,00
CC815	15-08-16	rector	Bisdom Breda	Breda	16	V	1	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC816	17-03-17	broeder	Salesianen van Don Bosco	Oud-Heverlee (België)	10	M	72	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	46.524,60
CC817	17-05-17	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	14	M	n.b.	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	30.080,79
CC818	27-02-17	pater	Missionarissen Oblaten van Maria	Valkenburg	10	M	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	25.000,00
CC819	19-04-17	fraters	Fraters van Tilburg	Tilburg	8	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	81.877,03
CC820	20-04-17	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	6	M	30	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	79.235,00
CC821	03-10-16	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	12	M	1	seksueel getinte handeling	1	1.000,00
CC822	24-10-16	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	8	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC823	24-10-16	broeder	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	8	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	17.500,00
CC824	09-06-17	broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven	10	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	104.749,64
CC825	24-10-16	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	15	M	1	betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC826 a	28-11-16	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	6	M	24	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
CC826 b	idem	broeder	Broeders van Liefde	Eindhoven						10.000,00
CC827	19-06-17	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	11	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	21.000,00
CC828	10-05-17	broeders	Broeders van de H. Aloysius Gonzaga	Oudenbosch	12	M	12	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	105.775,83
CC829	02-11-16	n.b.	Bisdom Breda	Breda	10	V	1	betasting van initieme delen	2	7.500,00
CC830	31-10-16	kapelaan	Bisdom Roermond	Roermond	10	M	2	betasting van intieme delen	2	7.500,00
CC831	03-05-17		Orde van het Heilig Kruis	Sint Agatha	13	M	3	Langere periode van bestasting intieme delen	3	17.500,00
CC832	28-11-16	kapelaan	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	12	M	5	Langere periode van bestasting intieme delen	3	12.500,00
CC833	24-08-17	kapelaan	Bisdom Roermond	Roermond	16	V	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	103.381,95
CC834	26-04-17	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	14	M	24	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	69.878,72
CC835	01-06-17	rector	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	17	V	1	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	20.500,00
CC836	03-07-17	koster	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	7	V	96	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	102.036,26
CC837	20-01-17	pastoor	Bisdom Haarlem-Amsterdam	Haarlem	19	V	1	seksueel getinte handelingen	1	1.000,00
CC838	22-12-16	pastoor	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	9	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.000,00
CC839	06-09-17	pater	Norbertijnen (Abdij van Berne)	Heeswijk-Dinther	13	M	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.382,10
CC840	10-04-17	pater	Orde der Kruisheren	Sint Agatha	9	M	60	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	45.000,00
CC841	04-10-17	broeder broeder	Orde der Kruisheren	Sint Agatha	13	M	12	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	76.500,00
CC842	09-02-17	priester	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	7	V		seksueel getinte handelingen	1	2.500,00
CC843	19-07-17	priester	Bisdom Roermond	Roermond	10	V	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	16.000,00
CC844	09-02-17	frater	Fraters van Tilburg	Tilburg	12	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	17.500,00
CC845	23-01-17	n.b.	Aartsbisdom Utrecht	Utrecht	9	M	1	betasting van initieme delen	2	7.500,00
CC846	28-08-17	zuster	Zusters Franciscanessen van Dongen	Dongen	11	V	18	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	34.223,50
CC847	27-01-17	pastoor	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	14	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC848	26-06-17	pater	Norbertijnen (Abdij van Berne)	Heeswijk-Dinther	12	M	1	betasting van initieme delen	2	3.750,00
CC849	25-07-17	pastoor	Bisdom Roermond	Roermond	11	M	30	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	83.034,63
CC850	13-10-17	frater leraar	Fraters van Utrecht	De Bilt	11	M	36	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	40.000,00
CC851	10-03-17	pater twee leerkrachten	Fraters van Utrecht	Utrecht	11	M	36	Langere periode van bestasting intieme delen	3	15.000,00
CC852	17-07-17	zuster	Schwestern von armen Kinde Jesus	Aachen	8	V	72	Langere periode van bestasting intieme delen	3	20.634,53
CC853	29-03-17	kapelaan	Bisdom Den Bosch	Den Bosch	9	M	48	Langere periode van bestasting intieme delen	3	7.500,00
CC854	24-07-17 27-07-17	pater pater pater (dokter)	Assumptionisten	Parijs (voorheen: Boxtel)	12	M	9	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	77.827,77
CC855	28-06-17	broeder	Broeders van Maastricht (F.I.C.)	Maastricht	8	M	18	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	5	101.693,32
CC856	14-07-17	broeder	Orde der Dominicanen	Berg en Dal	6	M	6	Langere periode van bestasting intieme delen	3	12.500,00
CC857	05-07-17	broeder	Priesters van het Heilig Hart van Jezus	Breda	15	M	12	Langere periode van bestasting intieme delen	3	16.000,00
CC858	11-10-17	pater	Orde der Benedictijnen	Heeswijk-Dinther	12	M	48	Uitzonderlijk geval van seksueel misbruik	5	83.988,37
CC859	15-11-17	zuster	Schwestern von armen Kinde Jesus	Aachen	7	V	24	Eenmalige tot enkele malen verkrachting	4	26.500,00
CC860	22-11-17	pater	Orde der Minderbroeders Franciscanen	Utrecht	15	M	3	Langere periode van bestasting intieme delen	3	10.000,00
										16.366.507,54

Bijdragen bisdommen, ordes en congregaties

Overzicht uitbetaalde bedragen per 1 december 2017

Op alfabetische volgorde

154

Kerkelijk gezagsdrager	Aantal compensaties	Compensatie
Aartsbisdom Utrecht	72	2.060.900
Abdij Maria Toevlucht	1	5.000
Assumptionisten	9	285.000
Bisdom Breda	14	397.500
Bisdom Den Bosch	61	1.727.462
Bisdom Groningen-Leeuwarden	2	70.000
Bisdom Haarlem-Amsterdam	37	1.489.570
Bisdom Roermond	50	2.052.068
Bisdom Rotterdam	25	820.000
Broedercongregatie Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten (Broeders van Amsterdam)	5	83.930
Broeders Penitenten	3	35.000
Broeders van de Christelijke Scholen	21	755.000
Broeders van de H. Aloysius Gonzaga (Broeders van Saint Louis)	35	938.000
Broeders van de Heilige Joseph	2	135.000
Broeders van Huijbergen	24	815.000
Broeders van Liefde	24	696.000
Broeders van Maastricht (F.I.C.)	36	1.145.000
Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes (Broeders van Dongen)	36	1.052.500
Broeders van Scheppers	2	245.000
Cisterciënzers (Abdij Marienkroon)	2	35.000
Cisterciënzers van de Strengte Onderhouding	1	1.000
Congregatie der Missie (Lazaristen)	9	435.500
Congregatie van de Heilige Geest	13	376.500
Congregatie van de Heilige Harten	1	20.000
Congregatie van het Heilig Sacrament	12	294.182
Dochters van Onze Lieve Vrouwe van het Heilig Hart	1	25.000
Fraters Maristen	7	166.500
Fraters van Tilburg	69	2.197.500
Fraters van Utrecht	34	805.000
Karmelieten	3	65.000
Karmelitessen van het Goddelijk Hart van Jezus	3	140.000
Kleine Zusters van de H. Joseph	1	35.000
Liefdezusters van de H. Carolus Borromeus (Zusters onder de Bogen)	1	100.000
Missionarissen Oblaten van Maria	8	215.350

Missionarissen van Afrika (Witte Paters)	3	195.000
Missionarissen van de Heilige Familie	3	72.500
Missionarissen van het Goddelijke Woord	5	267.500
Missionarissen van het Heilig Hart	9	282.500
Missionarissen van Mill Hill	3	55.000
Norbertijnen (Abdij van Berne)	8	162.000
Norbertijnen (Abdij van Postel)	1	25.000
Orde der Augustijnen	9	311.000
Orde der Benedictijnen	1	0
Orde der Dominicanen	5	139.932
Orde der Jezuïeten	8	137.100
Orde der Kruisheren	8	280.000
Orde der Minderbroeders Franciscanen (Franciscanen)	38	916.000
Orde der Minderbroeders Conventuelen	4	230.000
Orde der Minderbroeders Kapucijnen	8	145.000
Orde der Montfortanen	8	172.500
Passionisten	6	225.500
Paters Maristen	8	275.000
Paters van de Heilige Harten	4	126.000
Priesters van het Heilig Hart van Jezus	41	1.853.750
Redemptoristen	15	318.000
Salesianen van Don Bosco	11	449.500
Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	41	1.513.000
Zusters Franciscanessen van Bennebroek (St. Lucia)	1	45.000
Zusters Franciscanessen van Dongen	1	30.000
Zusters Franciscanessen van Heythuysen	1	50.000
Zusters Franciscanessen van Oirschot	2	160.000
Zusters van Barmhartigheid	10	164.250
Zusters van het Arme Kind Jezus	2	45.000
Zusters van Onze Lieve Vrouw Amersfoort	3	110.000
Zusters van Onze Lieve Vrouw Tegelen	3	50.000
Eindtotaal	883 ¹	28.450.494

155

1 860 aanvragers hebben een aanvraag voor financiële compensatie ingediend. Om administratieve redenen zijn sommige aanvragen gesplitst in meerdere aanvragen. In een aantal zaken zijn na herziening van het advies van de Klachtencommissie aanvullende aanvragen ingediend. Indien een aanvrager bij hetzelfde kerkelijk gezag meerdere aanvragen heeft ingediend, zijn deze in het bovenstaande overzicht als één aanvraag geteld, omdat de meerdere aanvragen hebben geresulteerd in uitbetaling van één totaalbedrag. Als een aanvrager meerdere aanvragen heeft ingediend bij verschillende kerkelijk gezagsdragers, zijn deze afzonderlijk meegeteld, omdat er in een dergelijk geval per gezagsdrager een afzonderlijk bedrag is betaald. In dit overzicht zijn de ingetrokken aanvragen en de aanvragen die door de Compensatiecommissie niet-ontvanke- lijk zijn verklaard niet meegeteld.

Overzicht uitbetaalde bedragen
per 1 december 2017

Gesorteerd op grootte compensatie

156

Kerkelijk gezagsdrager	Aantal compensaties	Compensatie
Fraters van Tilburg	69	2.197.500
Aartsbisdom Utrecht	72	2.060.900
Bisdom Roermond	50	2.052.068
Priesters van het Heilig Hart van Jezus	41	1.853.750
Bisdom Den Bosch	61	1.727.462
Stichting Beheer en Toezicht / Coulangefonds Bleijerheide	41	1.513.000
Bisdom Haarlem-Amsterdam	37	1.489.570
Broeders van Maastricht (F.I.C.)	36	1.145.000
Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes (Broeders van Dongen)	36	1.052.500
Broeders van de H. Aloysius Gonzaga (Broeders van Saint Louis)	35	938.000
Orde der Minderbroeders Franciscanen (Franciscanen)	38	916.000
Bisdom Rotterdam	25	820.000
Broeders van Huijbergen	24	815.000
Fraters van Utrecht	34	805.000
Broeders van de Christelijke Scholen	21	755.000
Broeders van Liefde	24	696.000
Salesianen van Don Bosco	11	449.500
Congregatie der Missie (Lazaristen)	9	415.500
Bisdom Breda	14	397.500
Congregatie van de Heilige Geest	13	376.500
Redemptoristen	15	318.000
Orde der Augustijnen	9	311.000
Congregatie van het Heilig Sacrament	12	294.182
Assumptionisten	9	285.000
Missionarissen van het Heilig Hart	9	282.500
Orde der Kruisheren	8	280.000
Paters Maristen	8	275.000
Missionarissen van het Goddelijke Woord	5	267.500
Broeders van Scheppers	2	245.000
Orde der Minderbroeders Conventuelen	4	230.000
Passionisten	6	225.500
Missionarissen Oblaten van Maria	8	215.350
Missionarissen van Afrika (Witte Paters)	3	195.000
Orde der Montfortanen	8	172.500

Fraters Maristen	7	166.500
Zusters van Barmhartigheid	10	164.250
Zusters Franciscanessen van Oirschot	2	160.000
Orde der Minderbroeders Kapucijnen	8	145.000
Karmelitessen van het Goddelijk Hart van Jezus	3	140.000
Orde der Dominicanen	5	139.932
Orde der Jezuïeten	8	137.100
Broeders van de Heilige Joseph	2	135.000
Paters van de Heilige Harten	4	126.000
Zusters van Onze Lieve Vrouw Amersfoort	3	110.000
Liefdezusters van de H. Carolus Borromeus (Zusters onder de Bogen)	1	100.000
Broedercongregatie Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten (Broeders van Amsterdam)	5	83.930
Missionarissen van de Heilige Familie	3	72.500
Bisdom Groningen-Leeuwarden	2	70.000
Karmelieten	3	65.000
Missionarissen van Mill Hill	3	55.000
Zusters Franciscanessen van Heythuysen	1	50.000
Zusters van Onze Lieve Vrouw Tegelen	3	50.000
Zusters Franciscanessen van Bennebroek (St. Lucia)	1	45.000
Zusters van het Arme Kind Jezus	2	45.000
Broeders Penitenten	3	35.000
Cisterciënzers (Abdij Marienkroon)	2	35.000
Kleine Zusters van de H. Joseph	1	35.000
Zusters Franciscanessen van Dongen	1	30.000
Congregatie van de Heilige Harten	1	20.000
Dochters van Onze Lieve Vrouwe van het Heilig Hart	1	25.000
Norbertijnen (Abdij van Postel)	1	25.000
Norbertijnen (Abdij van Berne)	8	162.000
Abdij Maria Toevlucht	1	5.000
Cisterciënzers van de Strengte Onderhouding	1	1.000
Orde der Benedictijnen	1	0
Eindtotaal	883	28.450.494

157

Overzicht schikkingen
tot en met 1 november 2017

158

- Alle bij het Meldpunt bekende of bekendgemaakte zaken zijn in deze cijfers verwerkt.
In enkele zaken is de zaak na een ongegrond verklaring door de Klachtencommissie alsnog geschikt.
- Abdij Maria Toevlucht: 1 zaak is via SiB afgewikkeld
 - Assumptionisten: in 5 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Augustijnen: in 2 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Augustinessen van Sint Monica: 4 zaken zijn via SiB afgewikkeld
 - Bisdom Breda: in 2 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Bisdom Haarlem-Amsterdam: in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Bisdom Roermond: in 2 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Bisdom Rotterdam: in 16 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Bisdom 's-Hertogenbosch: 1 zaak is via SiB afgewikkeld
 - Broeders van Amsterdam (Broedercongregatie Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten): in 18 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Broeder van Barmhartigheid van Sint Joannes de Deo: in 2 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Broeders van Liefde: van 3 meldingen en 25 klachten is bekend dat deze via Triptiek zijn afgewikkeld
 - Broeders van de Christelijke Scholen: van 8 klachten is bekend dat deze via Triptiek zijn afgewikkeld, in 4 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Broeders van Dongen (Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes): 3 zaken zijn via SiB afgewikkeld, in 9 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Broeders van Huijbergen: in 2 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Broeders van de H. Joseph: in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Broeders van Maastricht (F.I.C.): van 14 meldingen en 63 klachten is bekend dat deze via Triptiek zijn afgewikkeld, in 3 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Broeders Penitenten: in 3 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Broeders van Saint Louis (Broeders van de H. Aloysius Gonzaga): in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen, 1 zaak is via SiB afgewikkeld
 - Congregatie der Missie (Lazaristen): in 5 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Congregatie van de H. Geest: in 2 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Congregatie van het H. Sacrament: in 2 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Dominicanen: in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Dominicanessen van Bethanië: in 8 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
 - Franciscanen (Orde der Minderbroeders Franciscanen): in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen

- Franciscanessen van Denekamp: 2 zaken via SiB afgewikkeld
- Fraters Maristen: in 2 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Fraters van Tilburg: in 3 meldingen en in 30 zaken is een minnelijke regeling bereikt. 4 zaken zijn via Triptiek afgewikkeld en in 24 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen.
- Fraters van Utrecht: 6 meldingen en 32 klachten zijn via Triptiek of SiB afgewikkeld
- Jezuïeten: 9 klachten zijn via afgewikkeld via het zogenoemde Tweeluik van mevrouw Stam en mevrouw Van Benthem
- Karmelieten: in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen, 1 zaak is via SiB afgewikkeld
- Karmelitessen van het Goddelijk Hart van Jezus: 2 zaken zijn via SiB afgewikkeld
- Kruisheren: 2 zaken via SiB afgewikkeld
- Kleine Zusters van de H. Joseph: in 2 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Liefdezusters van de H. Carolus Borromeus (Zusters onder de Bogen): 3 zaken zijn via SiB afgewikkeld
- Minderbroeders Conventuelen: in 1 zaak zijn partijen via een externe mediator tot een regeling gekomen
- Minderbroeders Kapucijnen: in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Missionarissen van de Heilige Familie: in 2 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Missionarissen van het Heilig Hart: in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Missionarissen van het Goddelijk Woord: in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen (zaak uit 2003!)
- Missionarissen van Marianhill: in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Missionarissen van Mill Hill: in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Montfortanen: 1 zaak is via SiB afgewikkeld, in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen, in 1 zaak uit 1996 zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Passionisten: 1 zaak is via SiB afgewikkeld, in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Paters Maristen: in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Paters van de Heilige Harten: in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Redemptoristen: 1 zaak is via SiB afgewikkeld
- Salesianen: van 16 meldingen en 22 klachten is bekend dat deze via Triptiek zijn afgewikkeld
- Sociëteit voor Afrikaanse Missie: in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Ursulinen van de Romeinse Unie: in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Zusters van de Voorzienigheid: in 2 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Zusters van het H. Hart: in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Zusters van O.L.V. Moeder van Barmhartigheid: in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Zusters van O.L.V. Tegelen: in 6 zaken zijn partijen onderling tot een regeling gekomen
- Zusters van O.L.V. Amersfoort: in 1 zaak zijn partijen onderling tot een regeling gekomen

159

Contactgroep: in 5 zeer complexe zaken is door bemiddeling van de voorzitter van de Klachtencommissie een minnelijke regeling tot stand gekomen via de Contactgroep.

PROCEDURE KLACHTENCOMMISSIE SEKSUEEL MISBRUIK IN DE R.-K. KERK

**Vastgesteld door het Bestuur van de Stichting Beheer & Toezicht
i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk
op 5 oktober 2011 en gewijzigd per 1 juli 2014 en gewijzigd per
30 oktober 2014**

PREAMBULE

Het bestuur van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de RK Kerk in Nederland, na de voorzitter van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de RK Kerk gehoord te hebben en na instemming verkregen te hebben van de diocesane bisschoppen van de R.-K. Kerkprovincie van Nederland, de militair ordinaris van de Nederlandse Strijdkrachten en de hogere oversten van in Nederland gevestigde religieuze instituten, vertegenwoordigd door de Konferentie Nederlandse Religieuzen,

Overwegende

- dat het seksualiseren van kerkelijke afhankelijkheidsrelaties ontoelaatbare en ernstige schade kan berokkenen aan de lichamelijke en geestelijke integriteit van degenen die een beroep doen op geestelijke ondersteuning van de kant van de R.-K. Kerk;
- dat seksueel misbruik door personen die werkzaam zijn in de R.-K. Kerk ernstige schade berokkent aan de voorbeeldfunctie en het gezag van de R.-K. Kerk;
- dat het wenselijk is klachten over seksueel misbruik door deze personen op zorgvuldige, uniforme en onafhankelijke wijze te onderzoeken, zodat tegen deze personen passende maatregelen worden getroffen en de slachtoffers van het misbruik in aanmerking kunnen komen voor een financiële genoegdoening;

heeft besloten te wijzigen en opnieuw vast te stellen de
PROCEDURE VOOR DE BEHANDELING VAN KLACHTEN OVER SEKSUEEL
MISBRUIK BINNEN DE R.-K. KERK

Begrippen

Bestuur: het bestuur van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland.

Burgerlijke instelling: Een instelling naar burgerlijk recht.

Griffie: secretariaat van de Klachtencommissie

Kerkelijke gezagsdrager: de diocesane bisschop van een tot de R.-K. Kerkprovincie van Nederland behorend bisdom, de Militair Ordinaris van het Ordinariaat van de Nederlandse Strijdkrachten of de religieuze overste van een bij de Konferentie Nederlandse Religieuzen aangesloten instituut van gewijd leven of sociëteit van apostolisch leven.

Kerkelijke instelling: In Nederland gevestigde publieke en private kerkelijke rechtspersonen en verenigingen, zoals geregeld in het Reglement voor het R.-K. Kerkgenootschap.

Klachtencommissie: De commissie, waaraan de beoordeling van klachten over seksueel misbruik binnen de R.-K. Kerk overeenkomstig de onderhavige procedure is toevertrouwd bestaande uit een voorzitter, plaatsvervangend voorzitters, kamervoorzitters, leden en een griffie.

Kamer: 3 personen uit de Klachtencommissie - waarvan tenminste een (vice) voorzitter - die in verschillende procedurele fasen zijn belast met de behandeling van de klacht.

Konferentie Nederlandse Religieuzen: De koepelorganisatie (publieke kerkelijke rechtspersoon) van aangesloten instituten van religieus leven en sociëteiten van apostolisch leven binnen de R.-K. Kerkprovincie van Nederland.

Meldpunt voor seksueel misbruik in de RK Kerk: het bureau van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. seksueel misbruik in de R.-K. Kerk; het functioneert tevens als front office en facilitair bureau voor de Klachtencommissie.

R.-K. Kerkprovincie van Nederland: De door het hoogste gezag van de R.-K. Kerk als deel van de R.-K. Kerk opgerichte provincie, die de in Nederland gelegen bisdommen omvat.

Art. 1 Reikwijdte en typering seksueel misbruik

- 1.1. Deze procedure is van toepassing, indien iemand een klacht heeft ingediend inzake seksuele gedragingen jegens haar of hem
- a. door iemand die betaald of onbetaald als functionaris van een kerkelijke instelling van de R.-K. Kerkprovincie van Nederland werkzaam is dan wel werkzaam was;
 - b. door iemand die op basis van een zending of opdracht van een kerkelijke gezagsdrager van de R.-K. Kerkprovincie van Nederland in een burgerlijke instelling werkzaamheden verricht of heeft verricht;
 - c. door clerici die geïncardineerd zijn of zijn geweest in een bisdom van de R.-K. Kerkprovincie van Nederland of anderszins daarin zijn

opgenomen of opgenomen zijn geweest, gedurende de betreffende misbruikperiode;

d. door hen die lid zijn of zijn geweest van een in Nederland gevestigd instituut van gewijd leven of sociëteit van apostolisch leven.

1.2. Deze procedure is alleen van toepassing voor zover het seksueel misbruik is gepleegd tijdens de vervulling van een kerkelijke functie of door een clericus van een bisdom of het militair ordinariaat van de R.-K. Kerkprovincie dan wel door een lid van een in Nederland gevestigd instituut van gewijd leven of sociëteit van apostolisch leven.

1.3. Onder seksueel misbruik wordt verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

Art. 2 Klager

2.1. Iemand die stelt dat hij of zij slachtoffer is van seksueel misbruik overeenkomstig art. 1, derde lid, verder te noemen klager, kan tot 1 mei 2015 een klacht indienen bij de Klachtencommissie.

2.2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid kunnen minderjarigen en zij die niet in staat zijn zelf hun rechten waar te nemen zich laten vertegenwoordigen door degenen die volgens het recht daartoe bevoegd zijn.

2.3. Indien de klager dit wenst kan hij of zij bij het voorbereiden van een klacht, de indiening daarvan en/of tijdens de procedure bijgestaan worden door een juridisch adviseur van het Meldpunt voor seksueel misbruik in de RK Kerk.

2.4. Het derde lid laat onverlet dat de klager zich bij de schriftelijke en/of mondelinge behandeling van een klacht kan laten bijstaan door een eigen raadsman.

2.5 De kerkelijke gezagsdrager kan, wanneer hij of zij van een mogelijke situatie van seksueel misbruik kennis krijgt, zelf de voorzitter van de Klachtencommissie vragen een onderzoek in de zin van canon 1717 van het Wetboek van Canoniek Recht te doen instellen.

Art. 3 Klaagschrift

3.1. De klager dient bij de griffie een door hem, de juridisch adviseur of zijn raadsman ondertekend klaagschrift in. Bij het klaagschrift worden afschriften van de op de zaak betrekking hebbende stukken gevoegd. De griffie van de Klachtencommissie stelt de voorzitter van de Klachtencommissie in kennis van het ontvangen klaagschrift.

3.2. Het klaagschrift omvat ten minste:

- de opgave van de naam, voornamen en geboortedatum van de klager;
- de opgave van de naam van de aangeklaagde en zo mogelijk verdere gegevens van degene tegen wiens of wier gedragingen de klacht is gericht; verder te noemen aangeklaagde;
- de beschrijving van de klacht, omstandigheden en feiten waarop deze berust.

3.3. Indien het klaagschrift niet voldoet aan de eisen gesteld in het eerste en tweede lid, wijst de voorzitter van de Klachtencommissie de klager op het gepleegde verzuim en nodigt hem dan wel haar uit om binnen veertien dagen het verzuim te herstellen. Indien de naam van de aangeklaagde niet bekend is, kan de voorzitter van de Klachtencommissie een onderzoek gelasten om deze naam vast te stellen.

3.4. 1. Met de ontvangst van het klaagschrift door de voorzitter begint de procedure.

3.4.2. De voorzitter van de Klachtencommissie stelt voorlopig vast welke kerkelijke gezagsdrager(s) voor de aangeklaagde aansprakelijk is (zijn).

3.5. De griffie zorgt dat na de ontvangst van het klaagschrift een afschrift daarvan en een afschrift van de bijlagen aan aangeklaagde worden toegezonden en informeert de kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde aangaande de ingediende en aanvaarde klacht.

3.6. Klaagschriften betreffende klachten van seksueel misbruik die op basis van deze klachtenregeling vóór 1 mei 2015 zijn ingediend moeten vóór 1 augustus 2015 bij de griffie van de Klachtencommissie zijn ingediend.

Art. 4 Aangeklaagde overleden of niet vindbaar

4.1. Indien de aangeklaagde is overleden of niet vindbaar is, wordt het klaagschrift gezonden aan de kerkelijke gezagsdrager van wie het aannemelijk is dat hij het kerkelijk gezag over de aangeklaagde heeft uitgeoefend of uitoefent.

4.2. De kerkelijke gezagsdrager kan een derde machtigen zijn taak in deze procedure te vervullen.

4.3. De kerkelijke gezagsdrager of diens gemachtigde zendt binnen acht weken na verzending van het klaagschrift een inhoudelijke reactie of een inhoudelijke standpuntbepaling ten aanzien van de inhoud van het klaagschrift aan de griffie. Deze inhoudelijke reactie of standpuntbepaling neemt de plaats in van het in artikel 8 genoemde verweerschrift.

Art. 5 Straf- en civiele procedure

5.1. Indien de voorgelegde zaak door het Openbaar Ministerie in onderzoek is of wordt genomen en/of indien een civiele procedure is of wordt aangespannen, neemt de Klachtencommissie de klacht pas in behandeling nadat in de zaak onherroepelijk is beslist. In dat geval houdt

de voorzitter de behandeling van de klacht aan. De griffie stuurt per aangetekend schrijven een afschrift van deze beslissing aan de klager, de aangeklaagde of (gemachtigde van) de kerkelijke gezagsdrager.

5.2. In geval overeenkomstig het Wetboek van Strafrecht sprake is van verdenking van een strafbaar feit waarvoor een aangifteplicht bestaat, stelt de voorzitter het Openbaar Ministerie hiervan in kennis. In dit geval wordt de behandeling van de klacht aangehouden totdat in de zaak onherroepelijk is beslist.

5.3. Indien sprake is van een misdrijf tegen de zeden als bedoeld in het Tweede Boek, titel XIV van het Wetboek van Strafrecht waarvoor geen meldingsplicht bestaat, verzoekt de voorzitter de klager om hiervan aangifte te doen bij de politie of het Openbaar Ministerie. In geval de klager hiertoe overgaat, wordt de behandeling van de klacht aangehouden totdat in de zaak onherroepelijk is beslist.

Art. 6 Klaagschrift kennelijk niet-ontvankelijk of kennelijk ongegrond

6.1. De voorzitter kan na een summier onderzoek, zo nodig na de klager en de aangeklaagde te hebben gehoord, de klacht middels een met redenen omklede beslissing afwijzen indien hij van oordeel is dat deze kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond is. Van deze met redenen omklede beslissing van de voorzitter zendt de griffie per aangetekende brief een afschrift aan de klager en - indien hij in deze procedure is gekend - aan de aangeklaagde alsmede aan de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde.

6.2. Tegen de in het eerste lid genoemde beslissing kan klager schriftelijk verzet aantekenen bij de voorzitter binnen veertien dagen na datum ontvangst van de (aangetekende) beslissing.

6.3. Voor de behandeling van het verzet stelt de voorzitter een kamer samen waarvan hij zelf geen deel uitmaakt. Deze kamer beslist met redenen omkleed na ontvangst van het verzetschrift en na de klager - en indien dat de kamer gewenst voorkomt de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager - in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord. Datum, tijd en plaats van het verhoor worden aan de klager en de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager minstens zeven dagen van te voren bericht. De klager noch de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager zijn verplicht om te verschijnen.

6.4. In geval de kamer het verzet gegrond verklaart, is deze kamer tevens bevoegd om de zaak overeenkomstig de procedure in behandeling te nemen. In geval de kamer het verzet ongegrond verklaart, kan hiertegen geen bezwaar worden gemaakt of beroep worden ingesteld.

6.5. Van de beslissing van de kamer zendt de griffie per aangetekende brief een afschrift aan de klager - en indien hij in deze procedure gekend is tevens aan de aangeklaagde- alsmede aan de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde.

6.6. Zowel van de beslissing als bedoeld in art. 6 eerste lid alsook van de beslissing als bedoeld in art. 6 derde lid vindt geanonimiseerde publicatie plaats.

Art. 7 Informele klachtafhandeling

7.1. Indien de voorzitter van de Klachtencommissie van oordeel is dat een klacht vatbaar is voor een informele klachtafhandeling, neemt hij hierover contact op met de klager, de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager. Voor de feitelijke behandeling daarvan kan de voorzitter één van de leden van de Klachtencommissie aanwijzen. Indien de klacht in der minne wordt geschikt wordt dit schriftelijk vastgelegd en door klager, de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager en de voorzitter of het door hem aangewezen lid van de Klachtencommissie ondertekend. De voorzitter informeert hieromtrent de kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde.

7.2. Indien de klacht niet in der minne wordt geschikt, gaat de behandeling ervan voort overeenkomstig de onderhavige procedure.

7.3. Van de schriftelijke bevestiging van de schikking in der minne vindt geanonimiseerde publicatie plaats.

Art. 8 Verweerschrift

8.1. Binnen acht weken na de datum van verzending van het afschrift van het klaagschrift met de bijlagen aan de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager dient de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager een verweerschrift of – in geval van (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager een inhoudelijke reactie, in bij de griffie. Hierbij dienen alle afschriften van de op de zaak betrekking hebbende stukken te worden meegezonden.

8.2. Middels een gemotiveerd verzoek kan de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde de voorzitter of plaatsvervangend voorzitter van de Klachtencommissie verzoeken de termijn van acht weken éénmaal met acht weken te verlengen. Naast de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager wordt klager van dit besluit op de hoogte gesteld.

8.3. Onverminderd het bepaalde van het eerste lid kunnen zij die niet in staat zijn zelf hun rechten waar te nemen zich laten vertegenwoordigen door degenen die volgens het recht daartoe bevoegd zijn.

8.4. Indien de aangeklaagde dit wenst kan hij of zij zich bij het voorbereiden van het verweerschrift, de indiening daarvan en/of tijdens de procedure laten bijstaan door een juridisch adviseur van het Meldpunt voor seksueel misbruik in de RK Kerk.

8.5. Het vierde lid laat onverlet dat de aangeklaagde zich bij de schriftelijke en/of mondelinge behandeling van de klacht kan laten bijstaan door een eigen raadsman.

8.6. De griffie stelt de voorzitter van de Klachtencommissie op de hoogte van het ontvangen verweerschrift en zendt op verzoek van de voorzitter een afschrift van het verweerschrift vergezeld van de daarbij behorende stukken aan de klager.

Art. 9 Ontvangen stukken

Alle op de zaak betrekking hebbende stukken die na het indienen van het klaagschrift worden ontvangen voegt de griffie toe aan het dossier en zendt een afschrift daarvan aan de wederpartij.

Art. 10 Stopzetting

Een verzoek van de klager tot intrekking van de klacht leidt tot stopzetting van de procedure. Zowel de klager, aangeklaagde en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager worden hiervan op de hoogte gebracht.

Art. 11 Samenstelling van de kamer

11.1. De voorzitter stelt na ontvangst van het in art. 8 bedoelde verweerschrift de kamer samen die de klacht behandelt en wijst de voorzitter van de kamer aan.

11.2. De kamer neemt besluiten bij gewone meerderheid van stemmen.

11.3. In gevallen waarin deze procedure niet voorziet is de kamer bevoegd om voort te gaan met inachtneming van de algemeen aanvaarde beginselen van procesrecht en billijkheid.

Art. 12 Onderzoek

12.1. De voorzitter van de Klachtencommissie kan voorafgaand aan de zitting een griffier, een lid of plaatsvervangend voorzitter van de Klachtencommissie benoemen voor het instellen van een onderzoek. Dit onderzoek kan inhouden een onderzoek naar de feiten, het horen van de klager, de aangeklaagde, de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager, derden en/of van getuigen en deskundigen. De klager, de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager worden hiervan in kennis gesteld. Zij ontvangen voorafgaand aan de zitting van de kamer een afschrift van elk rapport. Hierop kunnen de klager, de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager desgewenst binnen twee weken schriftelijk reageren. Een afschrift van de schriftelijke reactie wordt door de griffie aan de wederpartij toegezonden.

12.2. Indien de voorzitter van de Klachtencommissie zulks ter beslissing van de zaak nodig acht, kan hij in het kader van het onderzoek als bedoeld in het vorige lid besluiten om de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde te verzoeken om inzage te

geven in het dossier en/of het archief betreffende de aangeklaagde en daarvan afschriften te verstrekken. De (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdragers zijn gehouden hieraan hun medewerking te verlenen.

12.3. De bevoegdheid van de voorzitter van de Klachtencommissie zoals neergelegd in het eerste en het tweede lid komt vanaf het moment dat een zaak is toebedeeld aan een kamer ook toe aan de voorzitter van de kamer. Deze kan daartoe de griffier of een lid van die kamer benoemen.

Art. 13 Vaststellen van de zittingsdag

13.1. Behoudens bijzondere omstandigheden, waaronder begrepen een vooronderzoek als bedoeld in art. 12, of behoudens verlenging van de termijn door de voorzitter van de Klachtencommissie, wordt binnen dertig dagen na ontvangst van het verweerschrift mededeling gedaan van de plaats, de dag en het uur waarop de behandeling van de klacht zal plaatsvinden.

13.2. De voorzitter van de Klachtencommissie bepaalt de plaats, de dag en het uur waarop de zaak op een zitting van de kamer wordt behandeld.

13.3. Alleen wanneer zowel de klager als de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager schriftelijk daarmee instemmen kan de voorzitter beslissen de mondelinge behandeling van de klacht achterwege te laten.

13.4. Op verzoek van de voorzitter van de Klachtencommissie nodigt de griffie per brief de klager, de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ten minste twee weken vóór de zitting uit voor de mondelinge behandeling van de zaak, onder vermelding van de samenstelling van de kamer, de plaats, de dag en het uur van de zitting en de naam van de griffier.

Art. 14 Wraking

14.1. Op verzoek van de klager, de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager kan elk van de leden van de kamer die de klacht behandelt worden gewraakt op grond van feiten en/of omstandigheden waardoor de onpartijdigheid van dat lid niet verzekerd is.

14.2. Het verzoek geschiedt schriftelijk en gemotiveerd. Het verzoek wordt gedaan zodra de feiten en/of omstandigheden aan de verzoeker bekend zijn geworden. Tijdens de zitting van de kamer kan het ook mondeling geschieden.

14.3. Alle feiten en/of omstandigheden moeten tegelijk worden voorgedragen.

14.4. Geschiedt het verzoek tijdens de zitting van de kamer, dan wordt de behandeling geschorst.

14.5. Het verzoek tot wraking wordt zo spoedig mogelijk behandeld door een wrakingskamer die door de voorzitter van de Klachtencommissie

wordt ingesteld en waarvan het lid dat het verzoek betreft geen deel uitmaakt. Deze wrakingskamer kan de verzoeker alsook het lid waartegen het wrakingsverzoek zich richt, horen.

14.6. De wrakingskamer beslist zo spoedig mogelijk. De beslissing is gemotiveerd en wordt aan de klager, de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager, die om wraking heeft verzocht meegedeeld. Tegen de beslissing kan geen bezwaar worden gemaakt of beroep worden ingesteld.

14.7. Indien het verzoek tot wraking wordt ingewilligd, wijst de voorzitter van de Klachtencommissie een ander lid van de Klachtencommissie aan als lid van de kamer. Indien het verzoek de voorzitter van de klachtencommissie zelf betreft, dan geschiedt dit door de plaatsvervangend voorzitter van de Klachtencommissie.

Art. 15 Verschoning

15.1. Op grond van feiten en/of omstandigheden als bedoeld in art. 14 eerste lid kan elk van de leden van een kamer verzoeken zich te mogen verschonen.

15.2 Het verzoek geschiedt schriftelijk en is gemotiveerd. Tijdens de zitting van de kamer kan het ook mondeling geschieden.

15.3. Geschiedt het verzoek tijdens de zitting van de kamer, dan wordt deze geschorst.

15.4. Het verzoek tot verschoning wordt zo spoedig mogelijk behandeld door een verschoningskamer waarvan het lid dat het verzoek heeft gedaan geen deel uitmaakt. De kamer kan de verzoeker horen.

15.5. De verschoningskamer beslist zo spoedig mogelijk. De beslissing is gemotiveerd en wordt aan de verzoeker, de klager en de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde meegedeeld. Tegen de beslissing kan geen bezwaar worden gemaakt of beroep worden ingesteld.

15.6. Indien het verzoek tot verschoning wordt ingewilligd wijst de voorzitter van de Klachtencommissie een ander lid van de Klachtencommissie als lid van de kamer aan. Indien het verzoek de voorzitter van de Klachtencommissie zelf betreft, geschiedt dit door de plaatsvervangend voorzitter van de Klachtencommissie.

Art. 16 Zitting van de kamer

16.1. De zitting van de kamer is niet openbaar.

16.2. Op verzoek van de klager, de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager kan de voorzitter van de kamer bepalen dat de klager en de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager buiten elkaars tegenwoordigheid worden gehoord.

16.3. Tijdens de zitting wordt aan de klager, de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager de gelegenheid gegeven:

a. hun belangen voor te dragen of te doen voordragen;

b. getuigen en deskundigen te doen horen, voor zover de kamer dat ter beoordeling van de zaak nodig acht.

16.4. Indien de kamer zulks ter beoordeling van de zaak nodig acht, kunnen getuigen en deskundigen ter zitting worden gehoord. Indien de kamer van deze bevoegdheid gebruik maakt, doet de voorzitter hiervan mededeling aan de klager, de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager.

16.5. De voorzitter van de kamer heeft de leiding van de mondelinge behandeling ter zitting en van de beraadslaging die na de zitting ofwel overeenkomstig artikel 13, derde lid plaatsvindt.

Art. 17 Nader onderzoek

17.1. Ter zitting of bij de beraadslaging na de zitting kan de voorzitter van de kamer besluiten tot een nader onderzoek zoals bedoeld in artikel 12 derde lid.

17.2. Van het besluit tot een nader onderzoek wordt aan de klager, de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager door de griffie mededeling gedaan.

Artikel 18 Advies

18.1. Tenzij de kamer heeft besloten tot een nader onderzoek als bedoeld in artikel 17 stelt de kamer binnen zes weken een schriftelijk en met redenen omkleed advies op ten behoeve van de kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde. Overschrijding van deze termijn is éénmaal toegestaan met een termijn van zes weken. De beslissing van verlenging van de termijn wordt door de griffie schriftelijk aan zowel de klager als de aangeklaagde meegedeeld.

18.2. Het advies als bedoeld in het eerste lid wordt vastgesteld in een voltallige vergadering van de kamer. De kamer baseert zich op het klaagschrift en het verweerschrift, de daarbij overlegde stukken, alsmede op de stukken en/of rapporten die aan het dossier zijn toegevoegd en op hetgeen de klager, de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager alsook eventuele getuigen en deskundigen op de zitting ter toelichting hebben aangedragen.

18.3. Het advies als bedoeld in het eerste lid bevat in elk geval een korte weergave van de feiten en een beoordeling daarvan.

18.4. Het advies omvat een gemotiveerd oordeel over de gegrondheid van de klacht.

18.5. Het advies wordt door de voorzitter van de kamer binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde, en aan de klager en de aangeklaagde gezonden.

18.6. Van het advies vindt geanonimiseerde publicatie plaats.

Artikel 19

19.1. Indien de beslissing van de kamer inhoudt dat de klacht gegrond is kan zij, afhankelijk van de ernst van de feiten en met inachtneming van alle omstandigheden aan de kerkelijk gezagsdrager van de aangeklaagde, adviseren:

- a. de aangeklaagde te waarschuwen, te vermanen of te berispen;
- b. een bestuurlijke maatregel jegens aangeklaagde te nemen;
- c. een canoniek strafproces tegen aangeklaagde aan te spannen;
- d. nadere maatregelen te nemen om seksueel misbruik door aangeklaagde te voorkomen;
- e. ondersteuning te verlenen voor direct bij het seksueel misbruik betrokken personen, zoals onder meer de klager, de naaste familieleden van de klager, de parochie, de religieuze gemeenschap en de collega's van aangeklaagde.

19.2. Indien het besluit van de kamer inhoudt dat de klacht ongegrond is, kan zij aan de kerkelijk gezagsdrager van de aangeklaagde adviseren inzake de te nemen maatregelen om de aangeklaagde met inachtneming van de omstandigheden volledig in zijn of haar recht te doen herstellen.

19.3. Indien de klacht gegrond dan wel ongegrond wordt geoordeeld kan de kamer daaraan een nader advies verbinden dat haar geraden voorkomt.

19.4 De voorzitter van de Klachtencommissie ziet erop toe dat de klager wordt geïnformeerd over de mogelijkheid tot financiële genoegdoening.

170

Art. 20 Bezwaar

20.1. Tegen het advies als bedoeld in artikel 18 en 19 kan door de klager en de aangeklaagde alsmede door de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde binnen twee weken na de datum van ontvangst schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij of zij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

20.2. Voor de behandeling van het bezwaar wijst de voorzitter een bijzondere kamer aan bestaande uit drie (plaatsvervangende) voorzitters. Hij wijst tevens de voorzitter van die bijzondere kamer aan. Van de kamer maakt in ieder geval geen deel uit de voorzitter van de kamer die het advies heeft gegeven.

20.3. De bijzondere kamer kan de klager en de aangeklaagde alsmede de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde alsook de leden van de kamer die het advies heeft gegeven, horen.

20.4. De bijzondere kamer doet binnen zes weken na indiening van het bezwaarschrift uitspraak over de ontvankelijkheid en gegrondheid van het bezwaar. Die termijn kan éénmaal met zes weken worden verlengd. De beslissing wordt aan de klager, de aangeklaagde en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde gezonden.

20.5. Indien het bezwaar gegrond wordt verklaard, wordt de klacht opnieuw behandeld door een kamer in een andere samenstelling dan de

kamer die het advies heeft gegeven waartegen het bezwaar was gericht. Daartoe wordt het dossier, zonder dat advies, in handen gesteld van de voorzitter van de nieuwe kamer. Tegen het advies van deze kamer kan geen bezwaar worden ingediend of beroep worden ingesteld.

Artikel 21 Afronding van de procedure

21.1. Binnen dertig dagen nadat de kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde het besluit tot al dan niet gegrondverklaring van de klacht en het advies betreffende de op basis van de gegrondverklaring van de klacht te nemen maatregelen van de Klachtencommissie heeft ontvangen stelt hij de klager en de aangeklaagde schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding daarvan genomen heeft.

21.2. Indien de kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde voornemens is van het advies van de Klachtencommissie af te wijken, dient hij tevoren hieromtrent overleg te hebben met de voorzitter van de Klachtencommissie.

21.3. In zijn beslissing geeft de kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde aan op welke wijze tegen zijn beslissing bezwaar of beroep kan worden aangetekend en de daarvoor geldende termijnen overeenkomstig de canones 1732 – 1739 van het Wetboek van Canoniek Recht.

21.4. De voorzitter van de kamer ontvangt een afschrift van de beslissing als bedoeld in het eerste lid.

21.5. Van de beslissing vindt geanonimiseerde publicatie plaats.

171

Artikel 22 Herziening

22.1. Herziening van een - al dan niet na bezwaar bekrachtigd of opnieuw gegeven - advies kan worden verzocht omdat en indien gebleken is van nieuwe feiten of omstandigheden dan wel van feiten of omstandigheden die om andere redenen bij het eerdere advies niet in aanmerking zijn genomen.

22.2. Een verzoek tot herziening wordt gericht aan de voorzitter van de Klachtencommissie en vermeldt de nieuwe feiten en/of omstandigheden die bij de eerdere beoordeling van de klacht niet in aanmerking zijn genomen.

22.3. Voor de beoordeling van het verzoek tot herziening wijst de voorzitter een bijzondere kamer aan bestaande uit drie (plaatsvervangende) voorzitters. Hij wijst tevens de voorzitter van die bijzondere kamer aan.

22.4. De voorzitter van de bijzondere kamer heeft de bevoegdheid van de voorzitter zoals neergelegd in artikel 12.

22.5. De bijzondere kamer kan zowel derden horen alsook degenen die de klager, de aangeklaagde of (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager waren in de procedure die heeft geleid tot het advies

waarvan herziening wordt gevraagd.

22.6. De bijzondere kamer doet binnen zes weken na indiening van het verzoek tot herziening, of, indien ze een hoorzitting houdt, zes weken na die hoorzitting, uitspraak over de gegrondheid van het verzoek. Deze termijn kan éénmaal met zes weken worden verlengd. Artikel 18 vijfde lid is van overeenkomstige toepassing.

22.7. Indien de bijzondere kamer het verzoek tot herziening gegrond verklaard, wordt de zaak opnieuw behandeld door een van de gewone kamers van de Klachtencommissie. De eventuele stukken die zijn gewisseld in de herzieningsprocedure alsmede de uitspraak van de bijzondere kamer maken deel uit van het dossier bij de nieuwe behandeling.

22.8 Een verzoek tot herziening van een – al dan niet na bezwaar bekrachtigd of opnieuw gegeven – advies van de Klachtencommissie kan worden gedaan tot uiterlijk zes maanden na de datum waarop de Klachtencommissie haar laatste advies naar aanleiding van een klaagschrift heeft uitgebracht.

Slotbepalingen

Artikel 23

23.1. De leden van de Klachtencommissie en de griffier zijn aan een strikte geheimhouding gebonden.

23.2. Na afronding van de procedure wordt het op de zaak betrekking hebbende dossier voor een periode van twintig jaar in het niet openbaar toegankelijk archief van de Klachtencommissie bewaard.

23.3. Na twintig jaar wordt het dossier vernietigd met uitzondering van het advies van de kamer.

Artikel 24

In afwijking van het Algemeen Reglement voor het Bestuur van een Parochie van de R.-K. Kerk in Nederland is in alle gevallen van vermeend seksueel misbruik de diocesane bisschop bevoegd om handelend op te treden.

Artikel 25

De bepalingen van deze procedure worden, al dan niet op initiatief van de Klachtencommissie, de Nederlandse Bisschoppenconferentie of de Konferentie Nederlandse Religieuzen, slechts door het bestuur gewijzigd na eerst de voorzitter van de Klachtencommissie daarover te hebben gehoord en na instemming van de Nederlandse Bisschoppenconferentie en de Konferentie Nederlandse Religieuzen.

Artikel 26

26.1. Deze procedure vervangt de procedure van 9 oktober 2007 en treedt in werking op 1 november 2011.

26.2. Voor de klaagschriften die vóór de datum van inwerkingtreding van dit reglement door de voorzitter van de Klachtencommissie zijn aanvaard geldt de op dat moment geldende procedure tenzij de vernieuwde procedure voor klager gunstiger is.

26.3. In gevallen bij deze procedure niet voorzien beslist de voorzitter van de Klachtencommissie na consultatie van het bestuur.

Artikel 27

Deze Klachtenprocedure treedt buiten werking zodra de Klachtencommissie heeft beslist op het laatste binnen de daarvoor geldende termijn ingediende verzoek tot herziening van een – al dan niet na bezwaar bekrachtigd of opnieuw gegeven – advies.

Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland

Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen: aanspraken, procedure en toelichting

Met instemming van de Nederlandse Bisschoppenconferentie en de Konferentie Nederlandse Religieuzen statutair vastgesteld door het Bestuur van de Stichting Beheer & Toezicht.

1 maart 2012 en gewijzigd per 1 juli 2014.

Inleiding

De hierna volgende Compensatieregeling omvat de regeling tot compensatie als geadviseerd door de Commissie Lindenbergh.

De Compensatieregeling wijkt af van het advies van de Commissie Lindenbergh waar dit aangewezen is wegens de opzet van de Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk zoals deze is vastgesteld door het Bestuur van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland op basis van de aanbevelingen van de Commissie Deetman.

Ook zijn er procedure regels ontworpen aanvullend op de procedure regels in het advies van de Commissie Lindenbergh.

De toelichting na de Compensatieregeling is in grote lijnen de toelichting uit het advies van de Commissie Lindenbergh in zoverre die relevant is ter interpretatie van de Compensatieregeling, met een paar aanvullingen.

Compensatieregeling

Begrippen

Artikel 1: De volgende begrippen hebben in deze regeling de volgende betekenis:

- a. Aanvraagformulier: het formulier waarmee een aanvraag tot compensatie kan worden gedaan, per post of e-mail te verkrijgen via het Meldpunt en/of te downloaden via de website van de Compensatiecommissie;
- b. Antwoordformulier: het formulier dat de betrokken R.-K. Kerk instelling ontvangt met daarin naar aanleiding van een aanvraag tot compensatie te beantwoorden vragen van de Compensatiecommissie;
- c. Compensatiecommissie: de commissie die de hoogte van compensatie vaststelt na seksueel misbruik van minderjarigen in de R.-K. Kerk., als vermeld in artikel 17 van de Statuten van de Stichting;
- d. Klachtencommissie: de Klachtencommissie vermeld in artikel 15 van de Statuten van de Stichting, verantwoordelijk voor een onafhankelijke en accurate behandeling van klachten aangaande seksueel misbruik in de R.-K. Kerk;
- e. Meldpunt: het Meldpunt vermeld in artikel 18 van de Statuten van de Stichting, onder meer verantwoordelijk voor de administratieve behandeling van de aanvragen voor compensatie na seksueel misbruik;
- f. Stichting: de stichting naar burgerlijk recht *Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland*, gevestigd te Utrecht, opgericht op 28 september 2011, onder meer rechtsopvolger van de R.-K. kerkelijke instelling Landelijke Instelling Hulp & Recht.

Compensatie

Artikel 2.1: Een ieder die als minderjarige seksueel is misbruikt door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland, heeft op die instelling een aanspraak op een financiële compensatie naar billijkheid. Zij die een beroep doen op compensatie onder deze Compensatieregeling worden hierna aangeduid als aanvragers.

Artikel 2.2: Een aanvraag tot financiële compensatie dient vóór 1 januari 2016 bij de Compensatiecommissie te zijn ingediend, met dien verstande dat de termijn voor het indienen van een aanvraag tot financiële compensatie in elk geval 6 maanden bedraagt, te rekenen vanaf de

dagtekening van het bij de aanvraag benodigde en ingediende bewijsmiddel zoals omschreven in artikel 7 (a tot en met e) van deze regeling.

Artikel 3: De Compensatieregeling wordt toegepast door de Compensatiecommissie. Toegang tot de Compensatiecommissie is voor aanvragers kosteloos.

Artikel 4: De Compensatieregeling geldt ongeacht of een vordering tot schadevergoeding is verjaard. Beroep op de Compensatieregeling staat ook open voor aanvragers die eerder een financiële compensatie van de dader of de bij de dader betrokken R.-K. instelling ontvingen zonder dat zij daartegenover de dader of de betrokken R.-K. instelling finale kwijting gaven, zij het dat eerder ontvangen bedragen op de compensatie onder de Compensatieregeling in mindering worden gebracht.

Artikel 5: Er bestaan vijf categorieën van financiële compensatie:

1. in geval van seksueel getinte handelingen of uitlatingen waardoor de lichamelijke of geestelijke integriteit werd geschonden, anders dan handelingen bedoeld in de hierna volgende categorieën: compensatie tot € 5.000;
2. in geval van betasting van intieme delen: compensatie van € 7.500;
3. in geval van een langere periode van betasting van intieme delen, afhankelijk van frequentie, zwaarte en bijkomende omstandigheden: compensatie tussen € 10.000 en € 20.000;
4. in geval van eenmalige tot enkele malen verkrachting: compensatie van € 25.000;
5. in uitzonderlijke gevallen van seksueel misbruik of in gevallen bedoeld in categorieën 3 en 4 waarin de vermogensschade van de aanvrager door het seksueel misbruik substantieel is en het causaal verband tussen het seksueel misbruik en die schade niet aan gerede twijfel onderhevig is: compensatie tot een maximum van € 100.000.

Erfgenamen onder algemene titel

Artikel 6: De echtgenoot of de geregistreerd partner en de kinderen die erfgenaam van het betrokken slachtoffer zijn, hebben gedurende drie jaren na het in werking treden van de Compensatieregeling, of gedurende twee jaren na het overlijden van het betrokken slachtoffer indien dat moment later ligt, toegang tot de Compensatieregeling. Erfgenamen krachtens plaatsvervulling hebben geen toegang tot de Compensatieregeling. De aanspraak van erfgenamen dient door ten minste een meerderheid van hen te worden ingediend. De aanspraak van de erfgenamen is beperkt tot 50% van de aanspraak van het overleden slachtoffer ware hij in leven gebleven. Erfgenamen hebben geen toegang tot categorie 5. Bij de aanvraag dienen de stukken te worden overgelegd waarom in het Aanvraagformulier wordt gevraagd. Betaling van enige compensatie geschiedt met volledige kwijting onder deze Compensatieregeling jegens iedere erfgenaam door overschrijving naar de bankrekening vermeld in het Aanvraagformulier. Iedere aanvraag tot compensatie door erfgenamen ingediend na het laatste tijdstip bedoeld in de eerste zin van dit artikel of in andere zin in strijd met de voorwaarden vermeld in dit artikel wordt afgewezen.

Bewijs

Artikel 7: Het bewijs van seksueel misbruik, van de aard daarvan en van relevante bijkomende omstandigheden kan onder de Compensatieregeling uitsluitend worden geleverd voorafgaande aan het verzoek tot compensatie door overlegging van tenminste één van de volgende stukken:

- a. een schriftelijk advies van de Beoordelings- en Adviescommissie (BAC) van de vroegere Landelijke Instelling Hulp en Recht of een niet meer voor bezwaar vatbaar schriftelijk besluit van de Klachtencommissie, waarin de klacht gegrond wordt verklaard, voorzien van de schriftelijke beslissing van de kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde tot overname van het advies of het besluit;
- b. een in kracht van gewijsde gegaan, op tegenspraak gewezen Nederlands strafvonnis;
- c. een in kracht van gewijsde gegaan, op tegenspraak gewezen Nederlands civielrechtelijk vonnis, niet zijnde een uitspraak in kort geding of een uitspraak in een deelgeschil;
- d. een door de aanvrager en de dader of de bij de dader betrokken R.-K. instelling voor akkoord ondertekende verklaring over het gepleegde seksueel misbruik, de aard daarvan en de bijkomende omstandigheden als uitkomst van een door hen doorlopen bemiddelingstraject, voorzien van een datum en mede ondertekend door de bemiddelaar, met vermelding van diens naam en adres;
- e. een gedateerd stuk bevattende een schriftelijke erkenning door de dader van het gepleegde seksueel misbruik, de aard daarvan en de bijkomende omstandigheden, aan de echtheid waarvan de Compensatiecommissie niet twijfelt.

Indeling

Artikel 8: De Compensatiecommissie deelt de aanvrager op grond van het overgelegde bewijs in een categorie in en bepaalt waar nodig het bedrag van de compensatie. De Compensatiecommissie neemt ten behoeve van de indeling andere stukken of andere mededelingen dan die vervat in bewijs niet in aanmerking.

Artikel 9: Indien de aanvrager in aanmerking komt voor indeling in categorie 3 of 4, maar verzoekt om indeling in categorie 5 wegens de omvang van zijn vermogensschade, geschiedt de indeling in categorie 5 op voorlopige basis.

Artikel 10: De Compensatiecommissie kan een aanvrager die conform artikel 9 voorlopig was ingedeeld in categorie 5 definitief indelen in categorie 3 of 4 indien door haar wordt vastgesteld dat de omvang van zijn vermogensschade en/of gerede twijfel aan het causaal verband handhaving in categorie 5 niet rechtvaardigen.

Procedure

Artikel 11: De Compensatiecommissie beslist in de aan haar voorgelegde zaken met drie leden in volstreekte onafhankelijkheid. Zij zal zich bij haar beslissingen houden aan de inhoud van de Compensatieregeling en oordeelt overigens naar billijkheid.

Artikel 12: De procedure bij de Compensatiecommissie neemt een aanvang door ontvangst door het Meldpunt van het door de aanvrager ingevulde Aanvraagformulier. De aanvrager geeft door indiening van het Aanvraagformulier aan akkoord te gaan met de inhoud van de Compensatieregeling.

Artikel 13: Het bewijs van seksueel misbruik, van de aard daarvan en van relevante bijkomende omstandigheden neergelegd in één of meer stukken als bedoeld in artikel 7 van de Compensatieregeling moet zijn vergaard voorafgaande aan een aanvraag tot compensatie. Het dient met het Aanvraagformulier te worden overgelegd.

Artikel 14: Indien het Aanvraagformulier onvoldoende werd ingevuld, niet voorzien is van de vereiste bijlagen of niet werd ontvangen met originele handtekening van de aanvrager, zal de aanvrager door

het Meldpunt worden gevraagd om completering. In geval van onvoldoende bewijs zal de aanvrager door de Compensatiecommissie worden verzocht om aanvulling. Indien completering van het Aanvraagformulier of overlegging van bewijs binnen een door de Compensatiecommissie te stellen redelijke termijn achterwege blijven, zal de aanvraag worden afgewezen. De uitspraak waarin de afwijzing van de aanvraag op grond van het bepaalde in dit artikel is neergelegd, wordt via het Meldpunt alleen toegezonden aan de aanvrager.

Artikel 15: De Compensatiecommissie zal bewijs van bestaan of aard van seksueel misbruik en van relevante omstandigheden niet zelf onderzoeken. Als de Compensatiecommissie vragen heeft ten aanzien van het overgelegde bewijs, zal de voorzitter van de Compensatiecommissie de voorzitter van de Klachtencommissie raadplegen. Dat kan in iedere stand van de procedure geschieden. De voorzitter van de Compensatiecommissie kan de voorzitter van de Klachtencommissie verzoeken nader onderzoek te verrichten. De voorzitter van de Klachtencommissie rapporteert omtrent zijn onderzoek uitsluitend aan de Compensatiecommissie.

Artikel 16: Zo spoedig mogelijk na ontvangst van een origineel ondertekend en voldoende compleet Aanvraagformulier en van bewijs zal de Compensatie Commissie een afschrift daarvan en een Antwoordformulier via het Meldpunt aangetekend toezenden aan de betrokken R.-K. instelling, ter beantwoording van vragen als door de Compensatiecommissie aangegeven op het Antwoordformulier.

Artikel 17: Het Antwoordformulier dient binnen 6 weken ingevuld en ondertekend aan het Meldpunt te worden teruggezonden. Indien deze termijn zonder toelichting wordt overschreden, gaat de Compensatiecommissie er van uit dat van een reactie op de aanvraag wordt afgezien.

Artikel 18: De Compensatiecommissie zal zo spoedig mogelijk na de procedure neergelegd in de voorgaande artikelen tot een beslissing komen. Die beslissing kan een afwijzing inhouden van de aanvraag, een indeling in categorie 1, 2, 3 of 4 met opgave van het de aanvrager toekomende compensatiebedrag of een al dan niet voorlopige indeling in categorie 5.

Categorie 5

Artikel 19: In alle gevallen van indeling in categorie 5 krijgt de aanvrager gelegenheid om de omvang van de door hem gestelde vermogensschade en het causaal verband met het seksueel misbruik zoals dat blijkt uit het bewijs toe te lichten. Deze toelichting geschiedt in beginsel schriftelijk. De betrokken R.-K. instelling wordt gelegenheid gegeven tot verweer.

Artikel 20: In alle gevallen van indeling in categorie 5 kan de Compensatiecommissie verlangen dat de aanvrager zich onderwerpt aan medische of psychologische expertise door deskundigen als door de Compensatiecommissie aangewezen. De kosten van deze expertise worden voorgeschoten door de Compensatiecommissie en komen ten laste van de betrokken R.-K. instelling.

Artikel 21: In geval de Compensatiecommissie binnen een categorie 5 procedure een verschijning van partijen verlangt ter zitting, bepaalt de Compensatiecommissie voor die zitting locatie, datum en tijdstip. De datum en het tijdstip worden zoveel mogelijk vastgesteld na overleg met de aanvrager en betrokken R.-K. instelling. Een zitting kan worden bijgewoond door een externe deskundige aangesteld door de Compensatiecommissie. Orde en verloop van de zitting worden door de Compensatiecommissie bepaald.

Artikel 22: In alle gevallen van een voorlopige indeling in categorie 5, maar definitieve indeling in de categorieën 3, 4 of 5, komen de redelijke kosten van rechtsbijstand van de aanvrager gemaakt in de procedure ten overstaan van de Compensatiecommissie voor vergoeding door de betrokken R.-K. instelling in aanmerking. Hiervoor gelden de volgende maxima:

- Categorie 3: max. € 1.000,-- inclusief B.T.W.
- Categorie 4: max. € 1.500,-- inclusief B.T.W.
- Categorie 5: max. 15% van de toe te wijzen compensatie

Diversen

Artikel 23: De Compensatiecommissie kan partijen in iedere stand van de procedure de vragen stellen die zij aangewezen acht. Een verschijning van partijen wordt indien nodig alleen in categorie 5 zaken bepaald. Vragen aan en antwoorden van partijen geschieden zoveel mogelijk schriftelijk.

Artikel 24: Er bestaat voor de aanvrager geen aanspraak op een vergoeding van kosten van rechtsbijstand in geval van indeling in de categorieën 1,2. Dit is tevens het geval bij indeling in de categorieën 3,4 indien hieraan voorafgaand geen door de Compensatiecommissie voorlopige indeling in categorie 5 heeft plaatsgevonden. De kosten van verweer aan de zijde van de betrokken R.-K. instelling blijven in alle gevallen voor rekening van die instelling.

Artikel 25: In geval van een afwijzing van een aanvraag worden de gronden daarvoor in de beslissing vermeld. In geval van een toekenning van een compensatie binnen categorie 5 wordt de omvang daarvan in de beslissing toegelicht. De Compensatiecommissie bepaalt voor het overige in hoeverre zij haar beslissingen motiveert.

Artikel 26: Alle termijnen behoudens die uitdrukkelijk genoemd in de Compensatieregeling worden bepaald door de Compensatiecommissie.

Artikel 27: Alle contacten tussen de Compensatiecommissie en partijen verlopen via het Meldpunt, ook als dat in de Compensatieregeling niet expliciet is aangegeven, behoudens uitzonderingen door de Compensatiecommissie zelf te maken.

Artikel 28: De interpretatie van de Compensatieregeling is voorbehouden aan de Compensatiecommissie, maar met de interpretatie volgens de toelichting bij de regeling wordt rekening gehouden. De Compensatiecommissie is bevoegd om te voorzien in alle lacunes die de Compensatieregeling laat op de wijze die haar juist voorkomt.

Artikel 29: De leden van de Compensatiecommissie zijn tot geheimhouding gehouden. Na afronding van de procedure wordt het op de zaak betrekking hebbende dossier voor een periode van twintig jaar in het niet openbaar toegankelijk archief van het Meldpunt bewaard. Na twintig jaar wordt het dossier vernietigd met uitzondering van de uitspraken van de Compensatiecommissie.

Uitspraken en betaling

Artikel 30: Een beslissing van de Compensatiecommissie tot afwijzing van de aanvraag of tot indeling in categorieën 1. 2, 3, 4 of 5 met opgave van het de aanvrager toekomende compensatiebedrag, en binnen categorie 5 met opgave van een vergoeding voor eventuele kosten van rechtsbijstand van de aanvrager, wordt neergelegd in een uitspraak. Een uitspraak is gedateerd en wordt schriftelijk gegeven. Met een uitspraak eindigt de procedure.

Artikel 31: De Compensatiecommissie zendt haar uitspraken aan het Meldpunt ter aangetekende toezending aan de aanvrager en de betrokken R.-K. instelling. Een uitzondering geldt voor de uitspraak bedoeld in artikel 14 van de Compensatieregeling.

Artikel 32: De uitspraken van de Compensatiecommissie gelden als bindend advies voor de betrokken R.-K. instelling en zijn voor geen van de partijen vatbaar voor enige vorm van (hoger) beroep bij de Compensatiecommissie.

Artikel 33: Betaling van compensatie en eventuele kosten van rechtsbijstand geschiedt zonder dat van de gerechtigde tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

Artikel 34: Betaling door de betrokken R.-K. instelling dient te geschieden binnen 6 weken na de uitspraak. De Konferentie Nederlandse Religieuzen staat ter zake van de betaling garant voor de bij haar aangesloten religieuze instituten en de Nederlandse kerkprovincie staat ter zake van de betaling garant voor bisdommen en de daaronder vallende instellingen.

Artikel 35: Het is de taak van het Meldpunt om toe te zien op tijdige en correcte betaling. De aanvrager kan met vragen omtrent betaling bij het Meldpunt terecht.

Toelichting

De aard van de compensatie

De compensatie die op grond van een uitspraak van de Compensatiecommissie kan worden verkregen, is een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. Dat hangt samen met het werken met vaste bedragen of bedragen binnen een zekere marge die voor groepen slachtoffers gelijk zijn. De compensatie binnen categorieën 1 tot en met 4 heeft het gemengde karakter van smartengeld en vergoeding voor uitgaven in verband met het seksueel misbruik, zoals therapiekosten of reiskosten. Binnen deze categorieën behoeft bewijs van schade niet te worden overgelegd. De compensatie binnen categorie 5 heeft het gemengde karakter van smartengeld, vergoeding voor daadwerkelijke uitgaven en vergoeding voor eventueel verlies aan arbeidsvermogen als gevolg van het seksueel misbruik. Binnen deze categorie kan bewijs van schade wel nodig zijn.

Seksueel misbruik

De rechthebbenden onder de Compensatieregeling zijn aangeduid in artikel 1. Het in dat artikel bedoelde seksueel misbruik is in de regeling niet gedefinieerd. Uit de omschrijving van gevallen die kwalificeren voor categorie 1 van de regeling blijkt echter de betekenis. Die is ruim. De omschrijving sluit aan bij de omschrijving van seksueel misbruik in artikel 1.3 van de Procedure van de Klachtencommissie bij Seksueel Misbruik in de R.K. Kerk in Nederland.

Erfgenamen

Erfgenamen onder algemene titel kunnen onder de voorwaarden vermeld in Artikel 6 van de Compensatieregeling daarop een beroep doen.

Het begrip erfgenaam duidt altijd op erfgenaam onder algemene titel. Men kan erfgenaam zijn krachtens de wet of krachtens testament. De kring van rechthebbenden is beperkt tot degenen van wie in het algemeen mag worden aangenomen dat zij dicht bij de overledene stonden en die dan onder het misbruik dat de overledene werd aangedaan, indirect ook zelf geleden kunnen hebben. Tot de kring van rechthebbenden behoort ook een samenwonende partner met wie het slachtoffer bij leven een gemeenschappelijke huishouding voerde, met wie een notarieel verleden samenlevingscontract is gesloten en die tevens door het slachtoffer testamentair tot erfgenaam is benoemd.

Erfgenamen hebben een aanspraak indien de meerderheid van de erfgenamen die aanspraak indient. In geval van twee erfgenamen betekent dit dat zij gezamenlijk de aanspraak moeten indienen, want één erfgenaam is dan geen meerderheid.

Erfgenamen van per 1 december 2011 reeds overleden slachtoffers (de dag van inwerkingtreding van de Compensatieregeling) hebben drie jaar vanaf die datum de gelegenheid voor indiening van hun aanvraag. De maximale termijn vanaf 1 december 2011 bedraagt drie jaar, maar vanaf 1 december 2012 is de termijn voor het indienen van een aanvraag in alle gevallen twee jaar na het overlijden.

Overlijdt het slachtoffer na de uitspraak van de Compensatiecommissie maar voor de uitbetaling, dan kunnen de erfgenamen aanspraak maken op de compensatie vermeld in de uitspraak. Er is dan sprake van een verkregen recht dat gewoon vererft.

De betrokken R.-K. instelling

In de Compensatieregeling wordt een aantal malen gerefereerd aan de betrokken R.-K. instelling. Daarmee wordt bedoeld op:

- de Nederlandse R.-K. instelling waarvan de dader ten tijde van het misbruik een betaalde of onbetaalde functionaris was, of op
- het bisdom, de orde of de congregatie van de bisschop, militair ordinarius of overste in Nederland waarvoor de dader ten tijde van het misbruik op basis van een kerkelijke zending werkzaamheden verrichtte in een niet-kerkelijke instelling, of op
- het bisdom in Nederland waarin de dader geincardineerd is of was of anderszins is of was opgenomen ten tijde van het misbruik.

Met deze uitleg is aangesloten bij artikel 1.1 van de Procedure van de Klachtencommissie.

De Compensatiecommissie

De Compensatiecommissie dient op iedere aan haar voorgelegde aanvraag te beslissen met drie leden. Zij zijn personen zonder actuele bestuurlijke verbinding met R.-K. instellingen in Nederland. Personen met een vroegere bestuurlijke verbinding met R.-K. instellingen kwalificeren voor de Compensatiecommissie slechts als de bestaande leden van de Compensatiecommissie daar tegen geen bezwaren hebben. Dit is een afwijking van het advies van de Commissie Lindenbergh, welke afwijking gerechtvaardigd wordt geacht in het licht van de vereiste goedkeuring van de Compensatiecommissie. De onafhankelijkheid van de Compensatiecommissie wordt zo door haar zelf gewaarborgd. Vroegere bestuurlijke functies van leden van de Compensatiecommissie als hier bedoeld worden op de website van de Compensatiecommissie vermeld.

182

Voor de hand ligt het dat de leden van de Compensatiecommissie kennis bezitten van de vaststelling van personenschade in Nederland. Ook andere deskundigheid dan alleen juridische deskundigheid in de Compensatiecommissie, zoals psychologische of psychiatrische deskundigheid, kan evenwel gewenst zijn, met name met het oog op categorie 5 procedures. Daartoe kan de Compensatiecommissie samenwerken met (eventueel vaste) externe deskundigen, door de Compensatiecommissie te benoemen.

De categorieën

Binnen categorieën 1 en 3 vallen qua aard, zwaarte en frequentie zeer uiteenlopende gevallen van seksueel misbruik, zodat binnen die categorieën is gekozen voor marges waarbinnen de uitkering kan worden vastgesteld rekening houdende met alle omstandigheden van het geval.

Onder intieme delen in categorieën 2 en 3 worden verstaan geslachtsdelen, anus en (bij meisjes) borsten. De betasting van de intieme delen moet van seksuele aard zijn geweest. Betasting in deze categorieën omvat betasting door of van de dader en betasting door of van het slachtoffer.

De reikwijdte van het begrip verkrachting binnen categorie 4 dient door de Compensatiecommissie bepaald te worden.

In geval het seksueel misbruik valt binnen verschillende categorieën, geldt alleen de hoogste categorie.

De bedragen in de categorieën zijn – mede – georiënteerd op de door de Commissie Lindenbergh onderzochte door de Nederlandse rechter in gevallen van seksueel misbruik toegewezen smartengeldbedragen. In de afgelopen tien jaren lagen deze tussen € 500 en – in een zeer uitzonderlijk geval – € 36.000. Daarnaast is in elke categorie rekening gehouden met aanwezigheid van enige vermogensschade.

Categorie 5

Voor uitzonderlijke gevallen van seksueel misbruik is er categorie 5. Bij uitzonderlijke gevallen kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een langere periode van verkrachtingen, groepsverkrachting of ander zeer ernstig seksueel misbruik met blijvende lichamelijke schade. De uitleg en afbakening van het begrip uitzonderlijke gevallen is aan de Compensatiecommissie.

Categorie 5 geldt behalve voor de uitzonderlijke gevallen van seksueel misbruik ook voor de slachtoffers die gelet op de ernst van het seksueel misbruik vallen in categorieën 3 of 4, maar die wegens de ernstige financiële gevolgen van dat misbruik voor een uitzonderingspositie in aanmerking komen. Van ernstige financiële gevolgen is sprake indien de vermogensschade door het seksueel misbruik substantieel is, bijvoorbeeld ten minste gelijk is aan het compensatiebedrag uit categorie 4. De precieze invulling van het begrip substantieel is aan de Compensatiecommissie.

Over het causaal verband tussen aanwezige substantiële vermogensschade en het seksueel misbruik dient geen gerede twijfel te bestaan. Die twijfel kan onder meer bestaan indien de vermogensschade eerder een gevolg lijkt van andere oorzaken dan van het seksueel misbruik.

Binnen categorie 5 gelden de voorwaarden van het zonder gerede twijfel aanwezig zijn van substantiële vermogensschade en causaal verband niet voor de uitzonderlijke gevallen van seksueel misbruik. Gezien de bijzondere ernst van het misbruik, en omdat substantiële schade als gevolg van het misbruik in dit soort gevallen voor de hand ligt, moet de Compensatiecommissie hier veel ruimte hebben om een hogere compensatie toe te kennen. Het is echter denkbaar dat de Compensatiecommissie, bijvoorbeeld naar aanleiding van gemotiveerd verweer van de kant van de bij de dader betrokken R.-K. instelling, enig bewijs van (gestelde) schade omvang en causaal verband ook in deze uitzonderlijke gevallen toch geleverd wil zien.

183

Categorie 5 kent een plafond van € 100.000. De keuze voor het bedrag op dit punt is tot op zekere hoogte willekeurig, maar is ingegeven door de verhouding tussen de bedragen in de verschillende categorieën. Kosten van rechtsbijstand kunnen tot een bepaald maximum boven dat bedrag worden vergoed.

Het bewijs van seksueel misbruik

Het bewijs van seksueel misbruik en van de aard daarvan moet voorafgaande aan een beroep op compensatie onder de Compensatieregeling al zijn vergaard. Bij de aanvraag om compensatie dient het bewijs te worden overgelegd. De Compensatiecommissie zal de regeling niet snel en gemakkelijk kunnen toepassen – zoals beoogd – indien zij bestaan en aard van het seksueel misbruik nog zou moeten onderzoeken.

Bewijs kan alleen worden gevonden in en/of bijeen worden gebracht via stukken als in artikel 7 van de Compensatieregeling genoemd.

In geval van binnen de Compensatiecommissie levende vragen naar aanleiding van het overgelegde bewijs zal de voorzitter van de Compensatiecommissie de voorzitter van de Klachtencommissie verzoeken daarnaar nader onderzoek in te stellen (artikel 15). Deze bepaling voorkomt dat een aanvraag door de Compensatiecommissie onmiddellijk zou worden afgewezen wegens binnen de Compensatiecommissie bestaande twijfels ten aanzien van het bewijs. De Compensatiecommissie doet op het punt van bewijs immers zelf geen onderzoek. De voorzitter van de Klachtencommissie kan binnen het aan hem verzochte onderzoek onder meer contact hebben met partijen. Hij rapporteert zijn

bevindingen alleen aan de Compensatiecommissie, om te voorkomen dat er twee beslistrajecten gaan lopen ten aanzien van de omgang met bewijs.

De in artikel 7 sub a genoemde beslissing van de kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde houdt verband met het daaromtrent bepaalde in de procedureregels van de vroegere instelling Hulp en Recht respectievelijk de huidige Klachtencommissie.

Het staat aanvragers vrij om bewijs te leveren door een vonnis van de civiele rechter. Indien de procedure wordt beperkt tot uitsluitend bewijslevering met het oog op een beroep op de Compensatieregeling, kan deze procedure worden gezien als een voortraject tot een beroep op de regeling en dient de aangesproken R.-K. instelling zich in die procedure op verjaring of het ontbreken van kwalitatieve aansprakelijkheid niet te beroepen. Als de procedure in rechte tevens op het verkrijgen van schadevergoeding is gericht, bepaalt de aangesproken partij haar eventuele verweren geheel zelf.

Een procedure op tegenspraak als in artikel 7 bedoeld, is een procedure waarin de dader van het seksueel misbruik en/of de bij de dader betrokken R.-K. instelling als (al dan niet mede) gedaagde partij is verschenen.

Het in artikel 7 sub d genoemde bemiddelingstraject kan ook leiden tot een erkenning door de dader of de betrokken R.-K. instelling, maar is afzonderlijk genoemd om deze mogelijkheid onder de aandacht te brengen.

Klagers kunnen in geval van een procedure bij de Klachtencommissie juridische bijstand krijgen die door de Klachtencommissie wordt betaald. De procedure bij de Klachtencommissie is ook kosteloos. Indien iemand kiest voor bewijslevering binnen een civiele procedure, zijn de kosten van een advocaat en van de procedure (griffiegeld) voor rekening van het slachtoffer zelf (afgezien van een mogelijke proceskostenveroordeling). De mogelijkheid van bewijsgaring via een civiele procedure kan ondanks de kosten aantrekkelijk worden gevonden door hen die menen dat de Klachtencommissie in zijn huidige opzet in lijn met de aanbevelingen van de Commissie Deetman nog onvoldoende waarborgen voor onafhankelijkheid biedt.

De procedure

De procedure voor de Compensatiecommissie neemt een aanvang door ontvangst door het Meldpunt van een ingevuld aanvraagformulier voorzien van bewijsstukken van seksueel misbruik als in de regeling genoemd. Het aanvraagformulier dient door de Compensatiecommissie te worden ontworpen. Het zelfde geldt voor het antwoordformulier waarmee de Compensatiecommissie een beroep op de regeling aan de in het aanvraagformulier genoemde R.-K. instelling meedeelt.

Toepassing van de regeling geschiedt in beginsel op basis van schriftelijke stukken, met een mogelijke uitzondering in categorie 5 gevallen (artikel 23). Vragen voor partijen kunnen al zijn opgenomen in het aanvraagformulier respectievelijk het antwoordformulier. Te denken valt bijvoorbeeld aan vragen met betrekking tot eerdere schadevergoeding en eventueel reeds gegeven finale kwijting.

Invulling van het aanvraagformulier en beantwoording van vragen kunnen geschieden door de aanvrager zelf. Kosten van rechtsbijstand komen in de categorieën 1 tot en met 4 niet voor vergoeding in aanmerking.

Is er sprake van onvoldoende bewijs van seksueel misbruik, dan dient de aanvraag te worden afgewezen. Is er bewijs van seksueel misbruik, dan volgt categorie indeling door de Compensatiecommissie zo spoedig als maar mogelijk is.

De betaling door de Compensatiecommissie van kosten van expertise bij wege van voorschot op grond van artikel 20 van de Compensatieregeling is slechts mogelijk indien de Compensatiecommissie gelden beschikbaar heeft. Die zullen door de Stichting op voorhand verschaft moeten worden.

De procedure eindigt met een schriftelijke uitspraak. De Compensatiecommissie bepaalt in geval van een toegewezen compensatie de wijze van toezending van de uitspraak met oog voor de privacy van het betrokken slachtoffer. In geval van afwijzing van de aanvraag wordt de uitspraak alleen aan de aanvrager toegezonden. Hoger beroep staat niet open.

Van uitspraak naar betaling

Een belangrijk uitgangspunt van de Compensatieregeling is dat betaling van een door de Compensatiecommissie vastgesteld compensatiebedrag daadwerkelijk zal plaatsvinden, en wel binnen zes weken na de uitspraak. Dat geldt ook voor de binnen een categorie 5 procedure toegewezen kosten van rechtsbijstand. De door de Compensatiecommissie gemaakte kosten van expertise worden in de uitspraak vermeld.

De feitelijke betaling van de compensatie en van kosten van rechtsbijstand dient te geschieden door de betrokken R.-K. instelling. Deze voldoet de kosten van expertise aan de Stichting. Het Meldpunt ziet er op toe dat betaling door de betrokken R.-K. instelling binnen zes weken plaatsvindt. Indien de betrokken R.-K. instelling met betaling binnen deze termijn in gebreke blijft, staat de Konferentie Nederlandse Religieuzen voor de bij haar aangesloten religieuze instituten en de Nederlandse kerkprovincie voor de bisdommen garant voor betaling. Het Meldpunt ziet daarop toe.

Statutair vastgesteld door het Bestuur van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland op 1 maart 2012 en gewijzigd per 1 juli 2014..

Kaderregeling collectie seksueel misbruik en geweld R.-K. Kerk (verder: ‘de collectie’)

(14 november 2017)

Definities	
Archiefreglement	het reglement als vastgesteld door het bestuur of overeengekomen met het Nationaal Archief
BC	de Nederlandse Bisschoppenconferentie
B&T	de stichting Beheer & Toezicht in zake Seksueel Misbruik in de RK-kerk in Nederland
KNR	de Konferentie Nederlandse Religieuzen
SRKK	het Sekretariaat RK Kerkgenootschap
Externe leden	de leden van het bestuur, die niet in dienst zijn bij een Nederlands bisdom of religieus instituut in Nederland.

186

Stichting en collectie	
1. De collectie Seksueel misbruik en geweld in de RKK is een private collectie met een maatschappelijke betekenis. De collectie bestaat uit archieven betreffende het dossier seksueel misbruik en geweld R.-K. Kerk in Nederland.	4. De collectie wordt ondergebracht bij het Nationaal Archief. Voor archieven die onder canoniek recht vallen, wordt in een aparte regeling aangegeven waar wat ligt en hoe het beheer en de toegankelijkheid zijn geregeld.
2. Het eigendom van en zeggenschap over de collectie berust bij een stichting. Deze stichting -naar Nederlands burgerlijk recht- wordt opgericht door de BC, het bestuur KNR en het bestuur B&T gezamenlijk. De stichting heeft als taak het zorgvuldig beheer of doen beheren van de collectie. De stichting is verantwoordelijke in de zin van de Wet bescherming persoonsgegevens.	5. Er mag op basis van de toegang tot de collectie nimmer over personen uit de collectie worden gepubliceerd op een wijze die hun identiteit onthult, tenzij dit expliciet door het bestuur, op advies van de wetenschappelijke commissie, is toegestaan en - in het geval van nog levende personen ¹ - met enkel hun voorafgaande persoonlijke schriftelijke toestemming ² . De privacy van alle in de collectie opgenomen personen dient te worden geborgd.
3. De collectie kent een modulaire opbouw conform de herkomst waardoor het mogelijk is om nadien onderdelen eraan toe te voegen. Logische opbouw en volledigheid van dossiers gaan boven het voorkomen van redundantie.	6. Voorts is uitgangspunt dat - mits voldaan is aan de daartoe bij of op grond van deze

1 Voor medische gegevens geldt volgens gezondheidsrecht de beperking van ‘levende personen’ niet. Ook overleden personen zijn beschermd: aan hen is geheimhouding toegezegd.
2 De eis van persoonlijke toestemming impliceert dat toestemming van een vertegenwoordiger, in welke hoedanigheid ook, niet voldoet.

Kaderregeling gestelde voorwaarden en aan de geldende wettelijke vereisten- voor wetenschappelijk onderzoek toegang kan worden verschaft tot de archieven van B&T en de andere archieven die onder deze Kaderregeling vallen, onder waarborgen voor de privacy van melders en klagers, alsmede aangeklaagden in de zin van de klachtenregelingen van B&T en aanvragers van compensatie in de zin van de compensatieregeling van B&T.

7. Voor gevoelige informatie, zoals die behorend tot het domein van de Wet geneeskundige behandelovereenkomst of de Wet bescherming persoonsgegevens is uitgangspunt, dat in het verleden geen toestemming is gevraagd van de betrokkenen als bedoeld onder artikel 6 om medische of anderszins gevoelige informatie te bewaren. Tevens is uitgangspunt dat deze informatie bewaard behoort te worden in het belang van wetenschappelijk onderzoek.

8. Voorafgaand aan de overdracht aan het Nationaal Archief heeft B&T betrokkenen conform art. 7: 458, tweede lid sub c BW in kennis gesteld³ van het voornemen het hiervoor bedoelde wetenschappelijk onderzoek onder de genoemde waarborgen mogelijk te maken, alsmede hen in de gelegenheid gesteld bezwaar te maken, welke bezwaren ook zijn opgenomen in het archief⁴. De secretaris stelt deze personen in de gelegenheid bezwaar te maken tegen opname van hun dossier en zal voorts het dossier van het Platform Hulpverlening op verzoek onverwijld vernietigen en dit aan betrokkenen

schriftelijk bevestigen. De bevestiging wordt in het archief opgenomen.^{5 en 6} De behandel-dossiers van het Platform Hulpverlening worden in ieder geval vijftien jaar na sluiting van zo’n dossier door de behandelaar, vernietigd⁷.

Doel

9. De collectie is primair opgezet ten einde a. het dossier seksueel misbruik en geweld R.-K. Kerk goed te beheren en b. de inhoud toegankelijk te maken voor wetenschappelijk onderzoek. Daarnaast zijn in de Kaderregeling mogelijkheden voor bijzondere toegang opgenomen.
10. De collectie bestaat uit een voor wetenschappelijk onderzoek toegankelijk deel, een gesloten deel en een verwijzindex. Het gesloten deel heeft tot doel relevant materiaal, dat om redenen van privacy of vertrouwelijkheid niet (direct) voor onderzoek kan worden opengesteld, voor vernietiging te behoeden. Per archief wordt een inventarislijst gemaakt. Deze lijsten zijn openbaar.

187

Bestuur

11. Het bestuur van de stichting is verantwoordelijk voor het onafhankelijk functioneren van de stichting. De leden beslissen en handelen conform de doelstellingen van de stichting.
12. Het bestuur functioneert als een collegiaal

3 Via haar website en de websites van de slachtofferorganisaties Stichting Koepel Landelijk Overleg Kerkelijk Kindermisbruik (KLOKK), Stichting Mea Culpa United (MCU) en de Stichting Vrouwen Platform Kerkelijk Kindermisbruik (VPKK).
4 Voor een bezwaarregeling is gekozen omdat de opstellers van deze Kaderregeling van opvatting zijn dat het in redelijkheid niet mogelijk is om aan de betrokkenen individueel toestemming te vragen (zie ter zake art. 7:458 lid 1 sub a BW). Dit allereerst omdat in een groot aantal gevallen de betrokkenen in redelijkheid niet meer te benaderen zullen zijn (vanwege verhuizing, overlijden of omdat ze anderszins onvindbaar zijn). Maar ook als dat laatste nog mogelijk zou zijn, is - gelet op het zeer gevoelige karakter van de betreffende gegevens - de kans zeer aanzienlijk dat het vragen van toestemming onevenredig psychisch en emotioneel belastend is voor betrokkenen.
5 Van belang is, dat de dossiers van het Platform Hulpverlening medische dossiers zijn in de zin van de wet, terwijl de dossiers van de Klachtencommissie en Compensatiecommissie doorgaans medisch en anderszins privacygevoelige informatie bevatten waarvoor de regels van de Wet geneeskundige behandelingsovereenkomst niet gelden. Voor de laatstbedoelde dossiers geldt enkel de bezwaarmogelijkheid, voor die van het Platform Hulpverlening daarnaast de mogelijkheid dat betrokkene vernietiging verlangt. Ook na overlijden van een betrokkene kan het privacybelang van hem of haar, resp. nabestaanden vereisen dat geen naam of andere identificerende informatie wordt gepubliceerd. Dit wordt gewaarborgd in artikel 25.
6 Dit impliceert dat betrokkenen de mogelijkheid hebben vooraf hun dossier in te zien.
7 Het bestuur is verantwoordelijk voor ook de naleving van art. 8 en zorgt voor o.a. tijdige en adequate vernietiging. De ambtelijk secretaris zal ook het bestuur ondersteunen en uit dien hoofde wordt deze taak aan de secretaris opgedragen.

- bestuur. Besluitvorming over de doelstellingen (artikelen 9 en 10) en de toegang tot de collectie (artikelen 25 en 29) alsmede de voorstellen tot (her)benoeming van leden van het bestuur (artikel 14) en van de wetenschappelijke commissie (artikel 19) wordt door alle leden gedragen. Deze onderwerpen zijn zo belangrijk voor een goede gezamenlijke vervulling van de bestuursstaak, dat de besluitvorming dient te geschieden bij consensus.
13. Wijziging of aanvulling van deze kaderregeling of van het archiefreglement vereist eenstemmigheid van een voltallig bestuur. Is er sprake van een vacature, dient deze eerst te worden vervuld alvorens beraadslaging en besluitvorming mogelijk is
14. Het bestuur bestaat uit vijf leden: één lid is afkomstig uit de BC, één lid is afkomstig uit het bestuur KNR en er zijn drie leden van buiten de BC en KNR (externe leden). De leden van het bestuur worden voor bepaalde tijd (vier jaar) benoemd. De leden zijn herbenoembaar. De leden worden door de BC en de KNR benoemd. Bij een vacature doet het bestuur een voorstel met minstens twee kandidaten tot opvolging. Er komt per vacature een voordracht met twee kandidaten aan BC en bestuur KNR, die hieruit gezamenlijk per vacature één nieuw lid kiezen.
15. Het bestuur wijst zelf bij meerderheid van stemmen zijn voorzitter aan. De voorzitter van het bestuur is het lid dat vanuit de BC of vanuit het bestuur KNR zitting heeft in het bestuur tenzij beide hiervan afzien.
16. Het bestuur kan een reglement opstellen voor de huishoudelijke gang van zaken in het bestuur en in de wetenschappelijke commissie. Deze mogen niet in strijd zijn met de statuten c.q. deze regeling.
17. Indien het bestuur met de archiefinstelling een zelfstandige overeenkomst sluit - hetzij mede inhoudende een archiefreglement, hetzij een aanpassing van het standaard reglement van de instelling - geldt dat als archiefreglement in de zin van deze regeling. Voor het aangaan en wijziging van deze

- overeenkomst is eenstemmigheid van het bestuur vereist.
18. Het bestuur legt jaarlijks voor 1 maart verantwoording af aan de BC en het bestuur KNR door middel van een openbaar verslag. Dit verslag wordt ook op de websites van SRKK en de KNR en op andere relevante websites gepubliceerd. In het jaarverslag komen –op hoofdlijnen- de verzoeken tot toegang tot de collectie voor wetenschappelijk onderzoek en de door de wetenschappelijke commissie genomen beslissingen (op de verzoeken) aan de orde.

Wetenschappelijke commissie (onafhankelijk)

19. De wetenschappelijke commissie bestaat uit drie leden. De leden zijn ter zake deskundige en erkende wetenschappers, waaronder één deskundige op het terrein van de privacy en indien mogelijk op het terrein van gezondheidsrecht. Deze leden worden in overleg met de commissie aangezocht door het bestuur en voor vier jaar benoemd. Met de mogelijkheid tot herbenoeming.
20. De wetenschappelijke commissie beslist over de toegang tot de collectie. De leden oordelen onafhankelijk, op basis van hun deskundigheid.
21. De wetenschappelijke commissie wordt bijgestaan door een ambtelijk secretaris. Deze is het aanspreekpunt van en voor de commissie. De secretaris wordt benoemd door het bestuur.
22. De secretaris ontvangt het onderzoeksvoorstel en het daarmee verband houdende verzoek tot toegang tot de collectie. De secretaris adviseert de commissie over beiden. De commissie beslist over dit advies.
23. De commissie kan voor specifieke kennis-terreinen en/of onderzoeksvragen de ondersteuning van adviseurs inroepen. Deze ondersteuning kan zowel incidenteel als meer structureel van aard zijn. De inbreng van de deskundigen komt terug in het advies aan de commissie.

24. De wetenschappelijke commissie kan initiatieven nemen tot het stimuleren en het initiëren van wetenschappelijk onderzoek.

Inhoud

25. De privacy van alle in de collectie opgenomen personen staat centraal. Er mag n.a.v. wetenschappelijk onderzoek en bijzondere toegang nimmer over personen of tot personen te herleiden informatie worden gepubliceerd *tenzij dit expliciet door het bestuur, op advies van de wetenschappelijke commissie, is toegestaan*. De in artikel 5 bedoelde toestemming zal het bestuur alleen verlenen bij wetenschappelijke biografieën over overleden personen en wetenschappelijk onderzoek naar hetgeen reeds in het publieke domein bekend is. In een overeenkomst met de onderzoeker en bij de bijzondere toegang zullen de bepalingen m.b.t. de privacy, ook die van nog levende derden in het geval van toestemming als bedoeld in de vorige volzin, expliciet worden vastgelegd.
26. Om een koppeling te kunnen maken tussen de verschillende modules en wetenschappelijk onderzoek uit te kunnen voeren, komt er een verwijsindex met unieke sleutels voor desbetreffende personen. De verwijsindex blijft strikt vertrouwelijk en zal nimmer openbaar kunnen worden gemaakt.
27. Emails worden niet in de collectie opgenomen tenzij de aanbieder overwegingen heeft om de emails (al dan niet in geprinte vorm) op te nemen. B&T zal ook alle e-mailverkeer in haar archieven opnemen.
28. Het bestuur en de wetenschappelijke commissie zijn conform de Wet geneeskundige behandelovereenkomst niet bevoegd toegang te verlenen tot informatie uit medische/hulpverleningsdossiers wanneer betreffende persoon hiertegen bezwaar heeft gemaakt, overeenkomstig het bepaalde in artikel 8. Dit bezwaar wordt vastgelegd in het persoonsdossier in de collectie alsmede als attentiepunt herkenbaar in de verwijsindex.

Toegang, algemeen

29. In het archiefreglement wordt mede omschreven hoe het verzoek tot toegang eruitziet en onder welke fysieke voorwaarden toegang wordt geboden, mede met het oog op de voorwaarden die samenhangen met het conform de artikelen 31 e.v. goedgekeurde verzoek. Tevens is met de aanbrengrers van de archieven per type document afgestemd en in de inventarislijsten vastgelegd of dat tot het gesloten of openbare gedeelte behoort en wanneer, met name onder welke omstandigheden en voorwaarden, een type verschuift van het gesloten naar het openbare gedeelte. De B&T-archieven behoren integraal tot het voor wetenschappelijk onderzoek toegankelijke gedeelte.
30. De secretaris ziet met de archiefbewaarder toe op naleving van de regels m.b.t. de toegang tot het openbare deel van de collectie. De secretaris meldt overtreding van de regels zo spoedig mogelijk aan het bestuur. Bij handelen in strijd met de regels kan de toegang tot de collectie door het bestuur of namens het bestuur door de secretaris worden ingetrokken.

Regulier toegang voor wetenschappelijk onderzoek

31. De wetenschappelijke commissie beslist over verzoeken voor de toegang tot de collectie. Er wordt alleen toestemming verleend voor het verrichten van wetenschappelijk onderzoek.
32. Een verzoek bevat in ieder geval de vraagstelling, de onderzoekaankpak, de planning, de context van het onderzoek en afspraken over de publicatie van het resultaat van het onderzoek en het onderbrengen van het 'werkmateriaal'. Verzoeken worden ingediend bij de secretaris van de wetenschappelijke commissie.
33. Na ontvangst van het verzoek toetst de secretaris of het verzoek voldoet aan de eisen van wetenschappelijk onderzoek en

aan de op grond van deze Kaderregeling en de geldende wetgeving te stellen eisen ter bescherming van de privacy van betrokkenen. De secretaris informeert en adviseert de wetenschappelijke commissie hieromtrent. Indien de commissie akkoord is, zal dit schriftelijk aan de verzoeker worden medegedeeld, daarbij tevens refererend aan de gestelde regels. Indien de commissie geen toestemming verleent, wordt dit - gemotiveerd- aan de verzoeker kenbaar gemaakt.

34. De secretaris wordt periodiek door de onderzoekers op de hoogte gehouden over de voortgang van het onderzoek.

35. Publicatie van de resultaten kan pas plaatsvinden na voorafgaande goedkeuring door de wetenschappelijke commissie. Het resultaat van het wetenschappelijk onderzoek wordt altijd aan de secretaris voorgelegd voordat het naar de drukker gaat of digitaal wordt gepubliceerd. De commissie toetst het resultaat aan de in het kader van het onderzoek gemaakte afspraken. De termijn voor die toetsing bedraagt maximaal vier weken, in de maanden juli en augustus verlengbaar met vier weken, waarbij de onderzoeker tevens vermeldt welke inhoudelijke wijzigingen in de laatste drukproef worden overwogen. Voorts geldt een termijn van drie werkdagen voor controle van de laatste drukproef. De secretaris adviseert de commissie hieromtrent. Wanneer het resultaat voldoet aan hetgeen is afgesproken, zal de secretaris de commissie adviseren om positief te beslissen over de publicatie. Indien er twijfels zijn of er afspraken zijn geschonden, wordt dit aan de commissie voorgelegd. De commissie kan beslissen de goedkeuring tot publicatie te onthouden of daaraan voorwaarden te stellen. De secretaris en/of de commissie kunnen bij twijfel over de wetenschappelijke kwaliteit het advies van deskundigen inwinnen. Hierover wordt transparant met de verzoeker gecommuniceerd. De commissie kan niet anders dan op zwaarwegende gronden haar goedkeuring onthouden en dit schriftelijk kenbaar maken.

36. Alle notities, concepten etc. die de onderzoeker heeft gemaakt t.b.v. zijn publicatie, blijven achter in de collectie en maken onderdeel uit van de collectie of, indien de onderzoeker dat wenst, worden vernietigd. Het is niet toegestaan om een (schaduw) archief buiten de collectie op te bouwen.

37. Het wetenschappelijk onderzoek geschiedt in de studiezaal van de collectie alwaar geen kopieën, foto's etc. van het materiaal mogen worden gemaakt.

38. De wetenschappelijke commissie zal geen toegang tot de collectie verlenen indien: a. om toegang tot de collectie wordt verzocht onder het mom van wetenschappelijk onderzoek en b. als er een gerede kans is dat het onderzoek zal leiden tot een publicatie die schade toebrengt of kan toebrengen aan de eer en goede naam van specifieke slachtoffers, aangeklaagden of anderen, die direct of indirect betrokken zijn bij het dossier seksueel misbruik en geweld.

Bijzondere toegang functionarissen stichting Beheer & Toezicht

39. De (voormalige) leden van het bestuur van de stichting Beheer & Toezicht, van de voorzitters en (voormalige) leden van de Klachtencommissie, de Compensatiecommissie, van Platform Hulpverlening en diens professionele medewerkers/gezondheidswerkers, en het Hoofd van het Meldpunt hebben via de secretaris toegang tot de overgedragen informatie en mogen daaruit kopieën maken voor zover dat noodzakelijk is in het geval zij door derden worden aangesproken vanwege hun functioneren als bestuurslid, Hoofd Meldpunt, voorzitter of lid van Klachtencommissie, Compensatiecommissie of Platform Hulpverlening en die informatie noodzakelijk is voor de verze-
raar van de stichting wegens gevraagde dekking uit hoofde van de aansprakelijkheidsverzekering, voor een advocaat om te adviseren of in rechte verweer te voeren en voor vertrouwelijke inzage in een gerechtelij-

ke en/of tuchtrechtelijke procedure.

40. Alvorens die toegang en die kopieën te verschaffen, vergewist de secretaris zich ervan, dat het verzoek is gegrond op een daadwerkelijke actie van een overheidsinstantie, resp. een daadwerkelijke aansprakelijkheidstelling. De secretaris heeft zich daarvan vergewist in het geval hij een verzoek ter zake ontvangt van een Nederlandse advocaat die verklaart de belangen te behartigen van betrokkene. Tevens dient de verzoeker zich schriftelijk te verbinden om van persoonsgevoelige informatie niets openbaar te maken, althans niet meer dan noodzakelijk is om diens belangen op rechtmatige wijze te behartigen.

Bijzondere toegang m.b.t. overleden personen

41. In uitzonderlijke situaties is het mogelijk dat inzage in documenten van/over overleden personen plaatsvindt. Dit kan slechts indien er sprake is van een familierechtelijke betrekking tot 2e graad rechte lijn. Er wordt ook alleen inzage verleend. Alle informatie, die kan leiden tot de identiteit van derden, zoals slachtoffers, aangeklaagden, personen die steunbewijs hebben geleverd etc., zal onleesbaar worden gemaakt. Ook informatie over lichamelijke of geestelijke gezondheid van overleden personen en die afkomstig is van tot geheimhouding op grond van de Wet geneeskundige behandelovereenkomst gehouden personen, ook indien de informatie door de overledene zelf aan Klachtencommissie, Compensatiecommissie e.a. is verschaft, wordt buiten de inzage gehouden. Hetzelfde geldt voor informatie over seksuele identiteit en/of seksuele gedrag van betrokkene (en aanverwanten). Dit aldus ter inzage verstrekke geanonimiseerde schaduw-dossier blijft onderdeel uitmaken van de collectie. Alle notities etc. die zijn gemaakt t.b.v. het onderzoek naar het overleden persoon, blijven ook achter in de collectie. Indien het anonimiseren leidt tot kosten,

komen die voor rekening van de verzoeker.

42. De bijzondere toegang m.b.t. overleden personen wordt niet verleend indien de verzoeker geen redelijk belang heeft. Dit wordt vastgelegd in de schriftelijk verkregen toestemming, waarvan een kopie in de collectie wordt opgenomen.

43. Om toegang te verkrijgen dient een verzoek te worden gericht aan de wetenschappelijke commissie. De secretaris toetst of de familierechtelijke betrekking aanwezig is alsmede of het doel van de verzoeker strookt met het doel van deze bijzondere toegang, zoals verwoord in voorgaande artikel. De secretaris adviseert de commissie dienaangaande. De commissie beslist of er toestemming tot inzage wordt verleend. Onderdeel van deze toestemming is de schriftelijk door de verzoeker te ondertekenen verklaring dat hij/zij de informatie uit het schaduw-dossier nimmer kan en mag gebruiken om op grond daarvan personen of instellingen te belasten of aan te klagen.

44. Indien de betreffende overledene (functioneel) deel uitmaakte van een kerkelijke instelling, zal deze instelling door de secretaris worden geïnformeerd over het verzoek. De instelling heeft geen invloed op de beslissing op het verzoek.

Bijzondere toegang bisschoppen en hogere oversten

45. Onverlet de verplichting vanuit de canonieke wet- en regelgeving om documenten van overledenen uit het 'geheim archief' (i.c. aangeklaagden) van het diocesane archief of het archief van de religieuze instelling te vernietigen, blijven dezelfde documenten, die reeds uit andere hoofde zijn opgenomen in de collectie seksueel misbruik RKK dat onder deze kaderregeling valt, in de collectie aanwezig. Deze documenten in de collectie blijven wel toegankelijk voor bisschoppen en hogere oversten.

46. Bisschoppen en hogere oversten kunnen hun dossiers m.b.t. seksueel misbruik, geheel of

gedeeltelijk, onderbrengen in de collectie seksueel misbruik RKK dat onder deze kaderregeling valt. Deze dossiers blijven toegankelijk voor de betreffende bisschoppen en hogere oversten. Conform artikel 29 zullen deze dossiers alleen voor wetenschappelijk onderzoek toegankelijk zijn wanneer daar door de betrokken bisschop of hogere overste toestemming voor is verleend

Slotbepalingen

192

47. Het gebruik en de inhoud van de collectie zullen voor de komende 100 jaar om de 25 jaar door de BC, het bestuur KNR en het bestuur van de stichting gezamenlijk worden geëvalueerd. Het bestuur van de stichting die eigenaar is van de collectie kan dan op basis van voorgenoemde evaluatie besluiten de regels m.b.t. de toegang en de samenstelling van de collectie aan te passen binnen de grenzen van de geldende wet- en regelgeving en mits de aanpassing niet in strijd is met de eerder aan betrokkenen verstrekte informatie. De bevindingen van de evaluatie zullen breed bekend worden gemaakt. Na de 4e evaluatie worden, indien gewenst, nieuwe evaluatietermijnen bepaald.
48. Het bestuur van de stichting is na de 4e evaluatie bevoegd tot ontbinding van de stichting, na voorafgaande schriftelijke instemming van de BC en de KNR. Voordat het bestuur besluit de stichting te ontbinden, besluiten BC en KNR waar en onder welke voorwaarden de collectie wordt ondergebracht nadat de stichting is ontbonden en de eventuele vereffening heeft plaatsgevonden.

193

Vertrouwelijkheid noodzakelijk bij klachtbehandeling

194

De klachtenbehandeling bij seksueel misbruik in de R.-K. Kerk garandeert anonimiteit en vertrouwelijkheid in het hele proces van melding van een klacht, de behandeling en het uiteindelijke advies. Die garantie geldt niet alleen voor slachtoffers maar ook ten aanzien van aangeklaagden van seksueel misbruik voor, tijdens en na afloop van de klachtbehandeling.

Uit oogpunt van transparantie worden wel alle adviezen anoniem geplaatst op de website van het Meldpunt Seksueel Misbruik RKK.

De vertrouwelijkheid is vanwege een aantal redenen noodzakelijk:

- Vertrouwelijkheid is drempelverlagend voor slachtoffers, aangeklaagden en kerkelijk gezagsdragers
- Bij de klachtbehandeling staat aannemelijkheid van het misbruik voorop
- De aangeklaagden zijn in de meeste gevallen overleden en kunnen zich niet meer verweren

Vertrouwelijkheid is drempelverlagend

Erkenning en genoegdoening staan voorop bij de klachtenbehandeling. Het is voor slachtoffers vaak uiterst moeilijk en confronterend hun verhaal, na zolang zwijgen, te doen.

Daarnaast is het voor aangeklaagden en kerkelijk gezagsdragers makkelijker om tot erkenning van het misbruik over te gaan. Zowel de slachtoffers als de aangeklaagden kunnen het zeer belastend vinden als een en ander naar buiten zou worden gebracht.

Bij de klachtbehandeling staat aannemelijkheid voorop

De klachtenprocedure is vooral bedoeld om te komen tot erkenning van wat iemand is overkomen en als genoegdoening voor het slachtoffer; het gaat niet om de openlijke aanklacht van of straf voor een aangeklaagde. Anders dan in de reguliere rechtspraak staat het slachtoffer in de hele klachtenbehandeling centraal. Er is ook geen waardering van de bewijslast, zoals in het strafrecht. Het misbruik moet aannemelijk zijn en bepaalde feiten dienen te kloppen, zoals over de vermoedelijke dader, de plaats van het misbruik en het jaartal. De beschikbare bewijzen zouden in de meeste gevallen bij toetsing door de gewone (straf) rechter niet volstaan. Aannemelijkheid wordt voldoende geacht om slachtoffers zoveel mogelijk tegemoet te komen, ook in hun bewijsnood.

De aangeklaagden zijn in de meeste gevallen overleden

Het overgrote deel van de klachten van seksueel misbruik gaat over gebeurtenissen van enkele decennia geleden. Klachten zijn wettelijk verjaard en in veel gevallen is de aangeklaagde persoon overleden en kan zich niet verweren. We mogen daarom ook niet voorbijgaan aan de gerechtvaardigde belangen van aangeklaagden - vooral bij overleden aangeklaagden - en de gevoelens bij orde/congregatie genoten, medepriesters en familieleden van aangeklaagden.

De vertrouwelijkheid wordt op verschillende manieren gewaarborgd:

- De procedure vindt volledig buiten de openbaarheid plaats
- Alle adviezen worden anoniem geplaatst
- Medewerkers en betrokkenen bij het Meldpunt zijn aan geheimhouding gebonden

De procedure vindt volledig buiten de openbaarheid plaats

De volledige behandeling (klachtbehandeling en compensatie) vindt achter gesloten deuren plaats om partijen maximaal de ruimte bieden om tot elkaar te komen. De klachtencommissie en de compensatiecommissie adviseren onafhankelijk over de aannemelijkheid en de hoogte van de eventuele genoegdoening.

Alle adviezen worden anoniem geplaatst

De adviezen van de Klachten- en de Compensatiecommissie worden allemaal anoniem geplaatst op de website van het Meldpunt Seksueel Misbruik RKK. Hiermee wordt transparant verantwoording afgelegd over de manier waarop zaken worden behandeld, de criteria die worden toegepast bij (on)gegrondverklaring van klachten en de overwegingen bij het toekennen van een financiële vergoeding. Daarmee wordt het misbruik volledig openbaar maar wel met bescherming van de identiteit van betrokken personen. Vanwege de juridische gevolgen die dit mogelijk kan hebben, is het raadzaam dat alle betrokkenen ook daadwerkelijk de anonimiteit respecteren. De kans bestaat namelijk dat een aangeklaagde, nabestaanden of derden zich in hun goede naam aangetast voelen wanneer een zaak met naam en toenaam openbaar gemaakt wordt op basis van een advies van de Klachten- of Compensatiecommissie en dit bij de rechter gaan aanvechten.

Medewerkers en betrokkenen bij het Meldpunt zijn aan geheimhouding gebonden

Medewerkers en betrokkenen bij het Meldpunt Seksueel Misbruik RKK zullen nooit namen van klagers en aangeklaagden naar buiten brengen. Ook zal het Meldpunt nooit achteraf bevestigen wat door klagers, aangeklaagden of derden in de publiciteit mocht zijn gebracht.

23 april 2014
Bestuur stichting Beheer & Toezicht Inzake Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk.

195

Bewijslast in de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk¹

Door mr. Liesbeth Sanders, hoofd Meldpunt Seksueel Misbruik RKK en juridisch secretaris van de Klachtencommissie, in het blad Letsel & Schade, 2014 nummer 3

196

Vanaf het begin is duidelijk geweest dat de bewijslast in de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Klachtenprocedure) niet de zwaarte zou (moeten) hebben van (straf)rechtelijk bewijs. Tegelijkertijd moeten er wel feiten en/of omstandigheden voorhanden zijn die het seksueel misbruik zoals door een klager gesteld, voor een *objectieve buitenstaander* aannemelijk maken. Dat leidt er soms toe (zoals ook vaak blijkt uit de overwegingen) dat de Klachtencommissie een klager weliswaar geloofwaardig acht, maar dat zij moet constateren dat er objectief gezien niet voldoende feiten en omstandigheden voorhanden zijn om de klacht aannemelijk te achten (lees: gegrond te verklaren).

Bij de beoordeling van de klacht is het volgende van belang.

- 1) De feiten dienen te kloppen;
- 2) Het relaas van klager dient geloofwaardig te zijn;
- 3) Zijn er ook andere klachten bekend tegen deze aangeklaagde?;
- 4) Zijn er mensen waaraan klager zijn verhaal (geruime tijd voor het indienen van de klacht) heeft verteld (bijvoorbeeld huisarts, hulpverleners, familieleden)?

Ad 1) De feiten dienen te kloppen

Allereerst dient vast te staan dat klager en aangeklaagde in de periode van het misbruik bijvoorbeeld op dezelfde instelling verbleven. Indien hiervoor onvoldoende bewijs is gevonden of indien er teveel twijfel over de feiten blijft

bestaan, kan de klacht niet gegrond worden verklaard (waarmee overigens bepaald niet gezegd wil zijn dat de klager niet seksueel is misbruikt). Dit probleem deed zich voor inzake een klacht² waarin de klaagster omstreeks 1977 in een klooster verbleef om daar een opleiding tot kinderverzorgster te volgen. Klaagster heeft gesteld dat zij gedurende haar verblijf in het klooster is misbruikt door een non (hierna: aangeklaagde). Terwijl klaagster ziek en uitgeput in bed lag, ging aangeklaagde met haar vingers in de vagina van klaagster en vervolgens met die vingers in haar eigen vagina. Klaagster heeft vier weken ziek op de kamer gelegen en in die periode heeft aangeklaagde dit ongeveer vier keer gedaan, aldus klaagster. De klachtencommissie is echter van oordeel dat in alle redelijkheid kan worden uitgegaan van het door de congregatie overgelegde jaarverslag '80-'81, waarin de komst en het vertrek van klaagster is vastgelegd. Daaruit blijkt dat klaagster op 2 augustus 1980 is komen kennismaken en dus destijds 20 jaar oud geweest moet zijn en niet 17 zoals aanvankelijk door haar is gesteld. Omdat zij al werk had en een en ander met haar werkgever moest regelen is zij vervolgens pas op 31 augustus 1980 in het klooster begonnen. In het algemeen is de Klachtencommissie bereid soepel om te gaan met kleine vergissingen in jaartallen, wanneer het gaat om jonge kinderen, maar zij kan de nadere verklaring van klaagster dat zij inderdaad 20 jaar was toen het misbruik plaatsvond niet zonder meer overnemen. Ook inhoudelijk is er discrepantie tussen klaagsters verhaal dat zij 4 weken ziek in het klooster heeft

verbleven en de inhoud van het jaarverslag: '31 oktober ziek geworden, zou 10 november weer beginnen, is niet gekomen, heeft op 23 november haar spullen opgehaald'. De Klachtencommissie kan hieruit niet opmaken dat klaagster een maand lang ziek geweest is in het klooster, zelfs is niet duidelijk dat klaagster ziek is geweest tijdens het verblijf in het klooster.

Ad 2) Relaas van klager dient geloofwaardig te zijn

De Klachtencommissie acht bijvoorbeeld niet aannemelijk dat, zoals een klaagster in een concrete zaak heeft gesteld, zij op twee- à driejarige leeftijd door aangeklaagde is misbruikt. Aan de verklaring van klaagster dat zij in een therapeutische sessie heeft teruggekeken op haar leven als zeer jonge peuter, kan de Klachtencommissie niet voldoende waarde hechten. Het is, naar het oordeel van de Klachtencommissie, een feit van algemene bekendheid dat de inprenting van kinderen van twee à drie jaar niet voldoende toereikend is om zich gebeurtenissen, die op zeer jonge leeftijd zouden hebben plaatsgevonden, in concreto te herinneren.³

Steunbewijs

Inmiddels is over de waardering van steunbewijs een heldere lijn ontstaan binnen de Klachtencommissie. Een steunbewijs dient in de eerste plaats specifiek van aard en controleerbaar te zijn. Dat wil zeggen dat het betrekking moet hebben op het door de aangeklaagde individueel gepleegde misbruik van de klager persoonlijk. Het sterkste bewijs is dat van iemand die persoonlijk aanwezig was bij het misbruik of aan wie klager het direct na het misbruik heeft verteld maar deze situatie doet zich zelden voor. Het kan echter ook - en dat komt vaker voor - in de vorm van een verklaring van een ander slachtoffer van dezelfde aangeklaagde over soortgelijk misbruik, of door een verklaring van een derde persoon, b.v. een familielid, een goede vriend of een arts, aan wie het slachtoffer in een vroeg stadium heeft verteld over het misbruik.

Ad 3) Andere klachten

In diverse zaken ondersteunt de 'toestemmingsverklaring' van een andere klager om zijn klacht tegen dezelfde aangeklaagde als steunbewijs te gebruiken het klaagschrift van de betreffende klager. Een andere klacht kan dienen als ondersteunend bewijs voor zover er overeenkomsten zijn tussen de aard van het misbruik en de omstandigheden waaronder het misbruik plaatsvond. Indien er in het ene geval echter sprake is van betasting en in het andere geval sprake is van penetratie, wordt in het algemeen het 'mindere' misbruik aannemelijk geacht. In een concreet geval ondersteunt de toestemmingsverklaring van een andere klager om zijn klacht als steunbewijs te gebruiken het klaagschrift van de betreffende klager. Uit de klacht van de andere klager blijkt dat ook hij in de tuin bij het plukken van fruit met een seksuele intentie aan zijn geslachtsdelen betast is door aangeklaagde en werd hij door aangeklaagde getongzoend onder andere op het schoolplein. Ook de andere klager herinnert zich de penetrante (rook)geur uit de mond van aangeklaagde. Ten aanzien van de door de klager gestelde penetratie heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht op dit punt niet gegrond kan worden verklaard⁴.

Ad 4) De auditu verklaringen van derden

Verklaringen van derden waaraan de klager heeft verteld over het misbruik vormen eveneens een belangrijke bron van steunbewijs binnen de Klachtenprocedure. In hoeverre de verklaring van een derde kan dienen als ondersteunend bewijs hangt af van:

- a) De persoon van de derde. In welke relatie staat deze tot de klager/klaagster? De verklaring van een partner, familielid of vriend(in) legt doorgaans minder gewicht in de schaal dan de verklaring van een huisarts of hulpverlener. '(...)Als enige steunbewijs beschikt de Klachtencommissie over de ter zitting afgelegde verklaring van mw. I. van Bergen, een vriendin van klaagster, dat zij er op de

197

¹ De Klachtenprocedure is te raadplegen via de website www.meldpuntmisbruikrkk.nl

² Advies van de Klachtencommissie inzake 2010T122 d.d. 23 april 2014. De adviezen van de Klachtencommissie zijn te raadplegen via de website www.meldpuntmisbruikrkk.nl

³ Advies van de Klachtencommissie inzake 2012T938 d.d. 30 december 2013

⁴ Advies van de Klachtencommissie inzake 2013W1011(1) d.d. 30 januari 2014

ochtend van de zitting in de auto met klaagster achter kwam dat klaagster rond 1990, in de periode dat zij de psychiater bezocht, met haar over het seksueel misbruik heeft gesproken. (...)’⁵ De Klachtencommissie acht in een andere zaak het enkele feit dat de oudste broer van klager meer dan 50 later heeft verklaard dat het aangeklaagde moet zijn geweest die klager heeft betast onvoldoende om aannemelijk te achten dat aangeklaagde de persoon is die klager seksueel zou hebben misbruikt.⁶

Vaak is er echter sprake van meerdere verklaringen van diverse personen die het relaas van de klager ondersteunen, zoals weergegeven in het advies van de Klachtencommissie d.d. 11 juni 2014 in de zaak met klachtnummer 2013W054. In deze zaak wordt de verklaring van de klager ondersteund door de schriftelijke verklaring van de dochter van klager, waarin zij beschrijft rond 1973 bij stukjes en beetjes van klager te hebben gehoord waarom hij ‘het Roomse’ voor haar in een kwaad daglicht stelde. Ook wordt de klacht van klager ondersteund door de schriftelijke verklaring van de vriend van de dochter van klager, waarin hij schrijft dat hij zich een gesprek met klager herinnert ergens in 2009, in welk gesprek klager vertelde dat hij op het graf van zijn vroegere leraar/pater had geürineerd. Voorts heeft de Klachtencommissie acht geslagen op het intakeverslag van psychiater uit 2009 . Onder ‘anamnese’ staat vermeld : ‘(...) *Op de lagere school zou hij nagenoeg wekelijks door een frater zijn benaderd voor seksueel getinte ‘spelletjes’. De frater zou zichzelf dan bevredigen en/of stak een stok in de broek van cl. en/of probeerde in de broek van cl. te kunnen kijken’.*

b) De gedetailleerdheid van de verklaring van de derde. Wordt de naam van de aangeklaagde, omschrijving van het misbruik alsmede de omstandigheden waaronder dit plaatsvond, de periode waarin het misbruik

plaatsvond genoemd? ‘(...) Klaagster heeft aan hen de persoon van aangeklaagde, de locaties van het misbruik en de handelingen die door haar moesten worden verricht en ondergaan, gedetailleerd beschreven.(...)’⁷

c) De datum van de verklaring. Indien de klager/ klaagster reeds voor de media-aandacht in 2010 voor misbruik binnen de katholieke kerk aan derden heeft verteld over het misbruik, wordt hieraan in het algemeen een grotere bewijskracht toegekend. Inzake een klacht tegen een overleden kapelaan heeft de betreffende klaagster haar echtgenoot reeds kort na het begin van hun relatie, in 1982, verteld over het misbruik gepleegd door aangeklaagde. Ook de verklaring van huisarts ondersteunt de verklaring van klaagster; aan hem heeft klaagster al in 1986 tijdens een van hun eerste contacten gedetailleerd en sindsdien consistent over het misbruik verteld. Daarenboven wordt de verklaring van klaagster ondersteund door de verklaringen van de diverse behandelaars die klaagster vanaf 1990 bij haar psychische problemen hebben begeleid.⁸ Indien een verklaring dateert van na de media-aandacht in 2010 kijkt de Klachtencommissie hier kritisch naar. ‘(...) Ook de overgelegde verklaring van de psycholoog kan in deze zaak niet als overtuigend steunbewijs dienen. Zij heeft verklaard dat klager eerst halverwege de therapie heeft verteld over het seksueel misbruik. Naar het oordeel van de Klachtencommissie heeft klager zich derhalve niet onder behandeling gesteld vanwege het seksueel misbruik in het verleden, maar vanwege andere problematiek. Daarbij merkt de Klachtencommissie op dat de behandeling van klager is gestart in 2011, derhalve ruim na de publicatiegolf ten aanzien van het seksueel misbruik in de R.-K. Kerk.(...)’⁹

Voor het waarden van (steun)bewijs is (net als bij strafrechtelijk bewijs) ook binnen de Klachtenprocedure geen meetlat beschikbaar.

5 Advies van de Klachtencommissie inzake 2012T652 d.d. 16 december 2013
6 Advies van de Klachtencommissie inzake 2013T135(3) d.d. 9 augustus 2013
7 Advies van de Klachtencommissie inzake 2012T886 d.d. 20 maart 2013
8 Ibidem
9 Advies van de Klachtencommissie inzake 2012T969 d.d. 18 maart 2014

Het gaat telkens opnieuw om het wegen van de feiten, omstandigheden en argumenten van dit concrete en unieke geval.

Klachten van seksueel misbruik tegen overledenen en klachten van seksueel misbruik dat verjaard is konden tot 1 juli 2014 conform artikel

2 lid 1 worden ingediend bij de Klachtencommissie. Daarna is iedere mogelijkheid om op basis van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.K. Kerk, zoals in werking getreden op 1 november 2011 en gewijzigd op 1 juli 2014, vervallen om klachten van seksueel misbruik in te dienen bij de Klachtencommissie.

Actuele cijfers Klachtencommissie ¹⁰	
Totaal aantal ingediende Klachten	1.695
Waarvan afgeronde klachten	
Advies Klachtencommissie uitgebracht	824 ¹¹
Klacht ingetrokken	215
Minnelijke regeling	137
	1176
Waarvan lopende klachten	
	427
Zaken aangehouden voor onderzoek of mediation	42

Ruim 70 % van de klachten waarin de Klachtencommissie een advies heeft uitgebracht, is (gedeeltelijk) gegrond verklaard. Bij een (gedeeltelijke) gegrondverklaring kan de klager/ klaagster een aanvraag indienen voor financiële compensatie bij de Compensatiecommissie.

10 Over de periode 1 januari 2010 tot en met 19 augustus 2014
11 In 50 zaken achtte de Klachtencommissie de klacht niet-ontvankelijk of achtte zij zichzelf niet bevoegd.

0-meting

Op 15 mei 2013 zijn de voorzitter van de Bisschoppenconferentie, de voorzitter van de Konferentie Nederlandse Religieuzen (KNR) en de voorzitter van de Koepel Landelijk Overleg Kerkelijk Kindermisbruik (KLOKK) overeengekomen een gezamenlijk Voorzittersoverleg in het leven te roepen. In dit maandelijkse overleg zouden zij bekijken hoe de uitvoering van de adviezen van de Onderzoekscommissie naar seksueel misbruik in de Rooms-Katholieke Kerk in de periode 1945-2010 (commissie-Deetman) vorm kreeg en voor de van diverse kanten gesignaleerde knelpunten oplossingen konden worden gevonden.

Er was behoefte aan een gemeenschappelijk beeld van de stand van zaken en mogelijke knelpunten met betrekking tot de behandeling van klachten van seksueel misbruik van minderjarigen. Om de gewenste foto van de situatie van rond de zomer 2013 te verkrijgen, is aan een onafhankelijk adviseur, dr. R.L.N. Westra, gevraagd een '0-meting' op te stellen.

1o oktober 2013 verscheen de Eindrapportage 0-meting. Naast een beschrijving van de situatie werd een aantal dilemma's, problemen en fouten gesignaleerd. Deze zijn voorzien van adviezen om te komen tot oplossingen.

Hieronder staan de eindconclusies.

6.1. Conclusies

De Eindrapportage biedt een beeld van de situatie rond de zomer 2013 in het functioneren van de keten en het proces van heling, erkenning en genoegdoening bij slachtoffers van seksueel misbruik. Dit in het licht van de uitvoering van de adviezen van de commissie-Deetman. Tot slot drie conclusies n.a.v. de bevindingen op basis van een groot aantal gesprekken met betrokkenen en informatie over de feitelijke gang van zaken.

conclusie 1. een kleine groep mensen is bepalend voor gang van zaken.

Een beperkt aantal mensen is verantwoordelijk voor de regie en het oplossend vermogen. De daarmee samenhangende kwetsbaarheid is een risico, maar ook een voordeel om snel en flexibel te kunnen reageren. Met name de heer

Deetman, de econoom van het bisdom Rotterdam, de secretaris van de KNR, de voorzitter van de Klachtencommissie en de voorzitter van KLOKK spelen een centrale rol. De kardinaal, de bisschop van Rotterdam en de voorzitter van de KNR zijn bestuurlijk nauw betrokken. De kardinaal vormt met de bisschop van Rotterdam de brug met de Bisschoppenconferentie. Beiden voelen zich zeer verantwoordelijk voor het goede verloop van dit vraagstuk, zowel in Nederland als ter verdediging van de in Nederland gemaakte keuzen in Rome. De kardinaal en de voorzitter van de KNR zijn het eerste aanspreekpunt voor de minister. De bisschop van Rotterdam vervult met zijn Contactgroep een belangrijke functie in het overleg met de slachtoffergroepen. De Bisschoppenconferentie en het bestuur van de KNR zijn belangrijk voor bestuurlijk draagvlak.

conclusie 2. er zijn belangrijke resultaten behaald, er zijn ook hobbels.

A. resultaten

Sinds begin 2010 is er veel gebeurd. De analyse van de commissie-Deetman heeft de weg geplaveid voor een procedures en een ketenorganisatie. Hiermee zijn veel slachtoffers geholpen. Zij hebben zich met de reguliere klachtenprocedure gehoord gevoeld en hebben vervolgens met de compensatieregeling een financiële tegemoetkoming voor het geleden leed ontvangen. Een groot aantal slachtoffers heeft dit verkregen door het alternatieve mediationstraject. Conform de monitorrapportage van de heer Deetman zou nagestreefd moeten worden dat op 1 januari 2014 alle dan wel het overgrote deel van de klachten zijn/is behandeld.

B. hobbels

Er zijn ook slachtoffers, die zich niet of onvoldoende gehoord en gecompenseerd voelen. Het ontbreken van steunbewijs, de juridificering van de procedure en onoverbrugbare verwachtingen over wat geboden kan worden zijn hierbij belangrijke oorzaken. De adviezen moeten belangrijke verbeteringen bewerkstelligen in de uitvoering van de regelingen. De slachtoffergroep KLOKK is aan de bestuurlijke tafel geschoven. Daarnaast vervult KLOKK de rol van "waakhond" voor ernstige problemen in de behandeling, als slachtoffers er niet meer uitkomen.

conclusie 3. er zijn weinig systeemfouten, er zijn vooral (hanteerbare) systeemdilemma's en (oplosbare) systeemproblemen.

In hoofdstuk 4 is nader ingegaan op het vraagstuk van de systeemfouten. Er zijn 7 systeemdilemma's en 5 systeemproblemen onderkend en maar 1 systeemfout. Deze systeemfout richt zich op de organisatie van de keten. Deze fout is echter niet fataal; er zijn verbeteringen mogelijk. Er zijn 16 adviezen geformuleerd voor deze dilemma's, problemen en fouten.

De implementatie van de 25 adviezen zal de uitvoering van het proces van heling, erkenning en genoegdoening niet alleen een enorme impuls geven, het zal ook betekenen dat slacht-

offers beter en sneller worden geholpen. Een bijkomend gevolg zal zijn dat de bestaande regeling eerder buiten gebruik zal geraken.

6.2. Aanbevelingen

Naast de 25 adviezen zijn in de Eindrapportage 3 aanbevelingen opgenomen. Deze aanbevelingen hebben tot doel de aanpak van de adviezen goed te begeleiden.

aanbeveling 1. pak de in het Eindrapport geformuleerde adviezen op.

In de voorliggende Eindrapportage is een groot aantal adviezen opgenomen. Er wordt aanbevolen de adviezen voortvarend op te pakken. Hoewel de adviezen formeel aan de opdrachtgevers zijn gericht, betreft een deel van de adviezen niet de BC en KNR, maar onafhankelijke organisaties als de Stichting Beheer & Toezicht en de Klachtencommissie. Voorgesteld wordt dat de opdrachtgevers deze adviezen doorgeleiden.

In het overzicht hiernaast wordt aangegeven welk advies aan wie is geadresseerd.

Ook in de Tussenrapportage zijn op basis van de bevindingen suggesties opgenomen. Deze zijn in de Eindrapportage als advies terug te vinden of in de tekst verwerkt.

aanbeveling 2. bewaak de uitvoering van de adviezen.

Om de uitvoering van de adviezen voortvarend op te laten pakken is het goed daar iemand voor aan te wijzen die dit bewaakt, stimuleert en - waar nodig - intervenieert. Bespreek periodiek de voortgang in het Voorzittersoverleg.

aanbeveling 3. geef prioriteit aan het oplossen van de rafellijst.

Zorg dat de secretarissen van de Contactgroep met de secretaris van KLOK op de kortst mogelijke termijn helderheid kunnen verschaffen over de rafellijst van KLOKK. Bespoedig dat op 1 december een overzicht ligt bij de Contactgroep over de dan nog liggende rafels, met oplossingen erbij (advies 4).

Hoofdstuk 6. Conclusies en aanbevelingen

tabel. overzicht betrokkenheid bij adviezen

	kerk		overleg		keten						
	kerk		overleg		keten						
adv	BC	KNR	VO	CG	KLOKK	B&T	MP	KC	CC	PH	
1			X	X	X						
2								X			
3				X							
4			X	X	X						
5						X	X			X	
6						X		X			
7						X	X	X			
8	X	X									
9	X	X	X		X						
10						X					
11	X	x									
12		X									
13		X									
14a	X	X									
14b							X	X			
15							X	X			
16a					X	X			X		
16b									X		
16c									X		
16d									X		
17	X	X			X			X			
18	X	X									
19a			X		X						
19b			X		X						
20			X								
21								X	X		
22							X	X	X	X	
23						X		x			
24					x	X	X	X	X	X	
25	X	X	X			X					

202

6.3. Agenda voor de (nabije) toekomst

Bij de wens een 0-meting uit te laten voeren, is gesproken over een agenda voor de (nabije) toekomst van het Voorzittersoverleg. Om daar een aanzet toe te geven, is onderstaande suggestie geformuleerd. Daarbij wordt teruggegre-

pen naar de implementatie van de adviezen. Uitgangspunt is dat het Voorzittersoverleg maandelijks bij elkaar komt. In het overzicht staan de onderwerpen, die op de betreffende vergadering kunnen worden besproken. De eerste vergadering is vooral procedureel van aard.

Agenda voor de nabije toekomst van het Voorzittersoverleg

vergadering oktober:

- besprekpunten:
 - bespreek het doel en werkwijze van het Voorzittersoverleg. Welke spelregels worden gehanteerd?
 - doel en frequentie van overleg (1), transparantie (4), etc. (9, 20)
 - stimuleren vinden van steunbewijs (17, 18, 13 in relatie tot 19b)
 - ongegronde verklaarde zaken (25)
 - welke adviezen worden aan de Contactgroep meegegeven? (1, 3, 4)
- voorstellen aan BC en KNR: welke adviezen kunnen aan B&T worden voorgelegd? (2, 5, 6, 7, 10, 14b, 15, 16a, 16b, 16c, 16d, 17, 19a, 21, 22, 23, 24)

vergadering november:

- terugkoppeling: uit BC (11, 14a, 18) uit KNR (12, 13, 14a, 18) en uit KLOKK (5, 9)
- voortgang:
 - punten uit Contactgroep (4)
 - voorstellen aan B&T (2, 5, 6, 7, 10, 14b, 15, 16a, 16b, 16c, 16d, 17, 19a, 21, 22, 23, 24)
 - steunbewijs (17, 13 in relatie tot 19b)
 - mogelijke structuur/procespunten (3, 15, 16a, 22)

vergadering december:

- terugkoppeling: uit BC (14a, 18), uit KNR (12, 14a, 18) en uit KLOKK (9)
- voortgang:
 - punten uit Contactgroep (4)
 - voorstellen aan B&T (2, 5, 6, 7, 10, 14b, 15, 16a, 16b, 16c, 16d, 17, 19a, 21, 22, 23, 24)
 - steunbewijs (17, 13 in relatie tot 19b)
 - mogelijke structuur/procespunten (3, 15, 16a, 22)

203

Bewust is deze agenda beperkt tot januari 2014. Dat lijkt een natuurlijk moment om het Voorzittersoverleg te herijken. Wat zijn de erva-

ringen, welke punten staan (nog) open en wat betekent dit voor het doel, de agenda en de frequentie van het overleg?

